

DWUDZIESTE PIĄTE POSIEDZENIE
SZÓSTEJ KADENCJI

dzień pierwszy

SPRAWOZDANIE STENOGRAFICZNE
WERSJA ROBOCZA

Warszawa, dnia 9 stycznia 2007 r.

Jest to robocza wersja stenogramu z posiedzenia. Poprawki do tej wersji można zgłaszać w ciągu dwóch dni po posiedzeniu w Dziale Stenogramów Biura Prac Senackich Kancelarii Senatu, pokój nr 409, tel. 694 90 18.

Zgodnie z art. 39 ust. 1 Regulaminu Senatu urzędowym stwierdzeniem przebiegu obrad są protokół i sprawozdanie stenograficzne.

(Początek posiedzenia o godzinie 9 minut 01)

(Posiedzeniu przewodniczą marszałek Bogdan Borusewicz oraz wicemarszałkowie Maciej Płażyński, Ryszard Legutko, Marek Ziótkowski i Krzysztof Putra)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Proszę zajmować miejsca.

Otwieram dwudzieste piąte posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej szóstej kadencji.

(Marszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

Na sekretarzy posiedzenia wyznaczam senator Dorotę Arciszewską-Mielewczyk oraz senator Ursulę Gacek. Listę mówców prowadzić będzie senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk.

Senatorowie sekretarze zajęli już miejsca przy stole prezydialnym.

Panie i Panowie Senatorowie! W dniu 5 stycznia bieżącego roku zmarł profesor Cezary Józefiak, senator w Senacie Rzeczypospolitej Polskiej pierwszej kadencji z województwa łódzkiego, przewodniczący Komisji Gospodarki Narodowej, członek Komisji Spraw Zagranicznych oraz Komisji Ustawodawstwa Gospodarczego, wybitny ekonomista – w latach 1998–2004 był powołanym przez Senat członkiem Rady Polityki Pieniężnej – człowiek wielkiego serca i życzliwości.

Proszę o powstanie i uczczenie minutą ciszy pamięci profesora Cezarego Józefiaka.

(Wszyscy wstają) (Chwila ciszy)

Dziękuję bardzo.

Wobec niewniesienia zastrzeżeń do protokołu dwudziestego drugiego posiedzenia stwierdzam, że protokół tego posiedzenia został przyjęty.

Informuję, że protokół dwudziestego pierwszego posiedzenia Senatu jest przygotowany do udostępnienia senatorom. Jeżeli nikt z państwa senatorów nie zgłosi do niego zastrzeżeń, to zostanie on przyjęty na kolejnym posiedzeniu.

Doręczony państwu senatorom projekt porządku obrad dwudziestego piątego posiedzenia obejmuje:

1. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy budżetowej na rok 2007.

2. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami

rolnymi Skarbu Państwa oraz ustawy o działach administracji rządowej.

3. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

4. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o nadaniu Akademii Medycznej im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu nazwy „Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu”.

Proponuję rozpatrzenie punktu czwartego projektu porządku obrad, pomimo że sprawozdanie Komisji Nauki, Edukacji i Sportu w tej sprawie zostało doręczone w terminie późniejszym, niż określony w art. 34 ust. 2 Regulaminu Senatu. Jeśli nie usłyszę sprzeciwu, uznam, że Wysoka Izba przyjęła przedstawioną propozycję.

Wobec braku głosu sprzeciwu stwierdzam, że Senat przedstawioną propozycję przyjął.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zabrać głos w sprawie przedstawionego porządku obrad? Nie widzę chętnych.

Stwierdzam, że Senat zatwierdził porządek obrad dwudziestego piątego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej szóstej kadencji.

Informuję, że głosowania w sprawie rozpatrywanych ustaw zostaną przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy budżetowej na rok 2007.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na trzydziestym pierwszym posiedzeniu w dniu 15 grudnia 2006 r. Do Senatu została przekazana w dniu 22 grudnia 2006 r. Marszałek Senatu w dniu 22 grudnia 2006 r., zgodnie z art. 73 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ustawę budżetową na rok 2007 do komisji senackich. Komisje senackie po rozpatrzeniu właściwych części budżetowych przekazały swoje opinie Komisji Gospodarki Narodowej, która na ich podstawie przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam ponadto, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 324, a sprawozdanie komisji w druku nr 324A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki Narodowej senatora Marka Waszkowiaka o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Senator Marek Waszkowiak:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Mam zaszczyt przedstawić stanowisko Komisji Gospodarki Narodowej w sprawie ustawy budżetowej na rok 2007. Jest ono zawarte w sprawozdaniu komisji, druk senacki nr 324A.

Komisja Gospodarki Narodowej proponuje Wysokiej Izbie przyjęcie ustawy budżetowej na rok 2007 z poprawkami zamieszczonymi w załączonym projekcie uchwały Senatu. Proponowane zmiany w ustawie budżetowej są wynikiem pracy poszczególnych komisji Senatu, które analizowały plan dochodów i wydatków w zakresie przydzielonych im części.

Przed przystąpieniem do omówienia zmian, jakie proponuje Komisja Gospodarki Narodowej, chciałbym kilka słów poświęcić opisowi generalnych założeń budżetu państwa na rok 2007.

Polska gospodarka od wielu miesięcy znajduje się w fazie dynamicznego i stabilnego rozwoju. Głównymi czynnikami wzrostu gospodarczego są umacniający się popyt krajowy oraz rosnące nakłady na inwestycje, co jest związane ze zwiększającym się wykorzystaniem funduszy unijnych, a także napływem inwestycji bezpośrednich. W dalszym ciągu mamy również do czynienia z dynamicznym wzrostem importu oraz eksportu,

Przedkładana ustawa budżetowa zawiera bardziej przejrzyste przedstawiony układ przepływu planowanych środków związanych z naszym członkostwem w Unii Europejskiej uwzględnionych w ustawie po stronie dochodów i po stronie wydatków budżetowych.

Rządowym priorytetem w budżecie na rok 2007 są wydatki związane z wykorzystaniem funduszy unijnych. Priorytetowe są też wydatki na edukację narodową, bezpieczeństwo obywateli oraz sektor rolnictwa. Zaplanowane są również środki na waloryzację rent i emerytur oraz reaktywowanie Funduszu Alimentacyjnego.

Ustawa budżetowa na 2007 r. ma zapewnić podtrzymanie stabilnego wzrostu gospodarczego oraz realizację wymienionych priorytetowych zadań rządu. Dobra koniunktura makroekonomiczna w 2007 r. będzie sprzyjać dalszej poprawie sytuacji na rynku pracy i dalszemu spadkowi bezrobocia.

Wzrost produktu krajowego brutto w 2006 r. uległ znacznemu przyspieszeniu po nieco wolniejszym, głównie na skutek efektu wysokiej bazy statystycznej związanego z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej, tempie wzrostu w 2005 r. – 3,5%.

Według danych GUS w III kwartale 2006 r. wzrost gospodarczy w stosunku do III kwartału 2005 r. wyniósł 5,8%. Głównym czynnikiem wzrostu był przede wszystkim wysoki, umacniający się popyt krajowy, który zwiększył się o 6,1%, a eksport netto, w 2005 r. główny czynnik wzrostu

gospodarczego, wpłynął negatywnie na wzrost: -0,3 punktu procentowego.

Nakłady brutto na środki trwałe wzrosły o 19,8%, co było najszybszym tempem wzrostu od ośmiu lat. Tak znaczące ożywienie aktywności inwestycyjnej wskazuje na stabilność fundamentów polskiej gospodarki i korzystne perspektywy jej rozwoju.

W 2007 r. przewidywane jest niewielkie spowolnienie tempa wzrostu gospodarczego na skutek oczekiwanego zwolnienia wzrostu gospodarki światowej. Tempo wzrostu PKB planuje się na poziomie 4,6%.

W 2006 r., pomimo znaczącego przyspieszenia tempa wzrostu popytu krajowego, a w szczególności obserwowanej intensyfikacji aktywności inwestycyjnej, deficyt obrotów bieżących utrzymywał się na bezpiecznym poziomie. Skumulowany dwunastomiesięczny deficyt wyniósł w październiku 5,1 miliarda euro, to jest 1,9% PKB.

W latach 2007–2009 dynamiczny wzrost gospodarczy będzie prowadził do intensyfikacji importu i wzrostu deficytu handlowego. Skala przewidywanego pogorszenia sytuacji na rachunku handlowym nie zagrazi jednak zewnętrznej stabilności gospodarki. Deficyt pozostanie na bezpiecznym poziomie i nie przekroczy 3% PKB. Ponadto będzie bezpiecznie finansowany napływem kapitału o charakterze długoterminowym.

W 2006 r. Rada Polityki Pieniężnej dwukrotnie obniżyła stopy procentowe NBP. Główna stopa procentowa, stopa referencyjna, spadła do 4%, a średnio w roku wyniosła 4,1%. Na 2007 r. przewidywany jest jej wzrost do 4,3% średnio w roku.

Inflacja w 2007 r. powinna utrzymywać się nadal na niskim poziomie, 1,9%, nieco wyższym jednak niż w 2006 r. W 2007 r. na inflację wpływać będą z jednej strony utrzymanie wysokiej dynamiki popytu krajowego, a z drugiej strony nadal wysoka stopa bezrobocia, stopa ta jednak będzie malała. Stabilizacji inflacji na niskim poziomie będzie sprzyjać kształtowanie się kursu walutowego. Szacuje się, że w 2007 r. średni kurs złotego wyniesie 3,90 zł w stosunku do euro i 3,04 zł w stosunku do dolara. Poprawa sytuacji na rynku pracy, wzrost zatrudnienia i wynagrodzeń, nie powinna stanowić istotnego zagrożenia dla procesów inflacyjnych ze względu na oczekiwany dalszy wzrost wydajności pracy w wyniku rosnących inwestycji w gospodarce. Presja inflacyjna w gospodarce polskiej w 2007 r. powinna być ograniczona.

Uwzględniając przedstawione czynniki makroekonomiczne, założono dochody budżetu państwa w 2007 r. na poziomie 228 miliardów zł, w tym środki Unii Europejskiej, niepodlegające zwrotowi, w kwocie 14,686 miliarda zł. Dochody podatkowe stanowiąc będą 191 miliardów 978 milionów zł, a niepodatkowe – 21 miliardów 400 milionów zł. Wydatki budżetu państwa planowane

(senator M. Waszkowiak)

są na kwotę nie większą niż 258 miliardów 64 miliony zł. W kwocie tej 24 miliardy 82 miliony zł stanowią będzie finansowanie projektów z udziałem środków Unii Europejskiej, w tym największy udział mają wydatki na rolnictwo i łowiectwo, transport, łączność i przetwórstwo przemysłowe oraz oświatę i wychowanie. W rezerwie celowej przewidziano wydatki na finansowanie Wspólnej Polityki Rolnej i Rybackiej, programów operacyjnych, innych programów finansowanych z budżetu Unii Europejskiej oraz na kontrakty wojewódzkie.

Wydatki pogrupowane według najważniejszych zadań finansowanych przez państwo przedstawiają się następująco.

Świadczenia emerytalno-rentowe i wydatki socjalne – 74 miliardy 410 milionów zł. Na dotację na FUS i KRUS, na świadczenia emerytalno-rentowe dla żołnierzy i funkcjonariuszy oraz uposażenia sędziów i prokuratorów w stanie spoczynku, renty strukturalne, a także na świadczenia finansowane z budżetu państwa zlecone do wypłaty ZUS i KRUS, zaplanowano kwotę 50 miliardów 695 milionów zł. Na wydatki socjalne, łącznie ze środkami z rezerwy celowej, zaplanowano kwotę w wysokości 23 miliardów 704 milionów zł, która uwzględnia wydatki na pomoc społeczną, pozostałe zadania w zakresie polityki społecznej, składki na ubezpieczenia społeczne płacone za osoby przebywające na urloпах wychowawczych i macierzyńskich oraz za osoby niepełnosprawne, składki na ubezpieczenia zdrowotne, dopłaty do ulgowych przejazdów w transporcie kolejowym, dopłaty do posiłków sprzedawanych w barach mlecznych oraz dotację dla Funduszu Kościelnego.

Na finansowanie podstawowych zadań państwa, takich jak: wymiar sprawiedliwości, bezpieczeństwo publiczne, ochrona przeciwpożarowe, utrzymanie sił zbrojnych, administracja państwowa oraz obsługa długu publicznego, zaplanowano środki w wysokości 75 miliardów 138 milionów zł.

Wydatki związane z nauką i edukacją, łącznie z subwencją oświatową, ochroną zdrowia, kulturą i ochroną dziedzictwa narodowego oraz kulturą fizyczną i sportem, czyli wydatki związane z inwestycją w człowieka, a przyczyniające się w dłuższej perspektywie do rozwoju cywilizacyjnego, jak również gospodarczego państwa, wyniosą 50 miliardów 704 miliony zł.

Wydatki dotyczące gospodarki, czyli wydatki związane z rolnictwem, infrastrukturą i środowiskiem, działalnością gospodarczą, głównie górnictwem, przetwórstwem przemysłowym, handlem oraz gospodarką mieszkaniową, wyniosą 25 miliardów 738 milionów zł.

Wydatki związane z członkostwem Polski w Unii Europejskiej, wydatki, które z jednej stro-

ny służą do finansowania corocznej składki członkowskiej do wspólnego unijnego budżetu, a z drugiej do pozyskiwania środków pozwalających na szybki rozwój gospodarczy i społeczny, wyniosą 23 miliardy 425 milionów zł.

Pozostałe wydatki, które nie zostały przyporządkowane do żadnego z wymienionych obszarów funkcjonalnych, są to przede wszystkim zaplanowane dla samorządów subwencje rekompensujące i wyrównawcze oraz równoważące bez wskazania konkretnych celów, na jakie mają być przeznaczone – od władz samorządowych będzie zależało, na co zostaną one przekazane i czy zostaną w efektywny sposób wykorzystane – wyniosą 8 miliardów 646 milionów zł.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Zachowując wymienione priorytety, Komisja Gospodarki Narodowej podjęła próbę skorygowania niektórych rozwiązań zaproponowanych przez Sejm. W swych rozstrzygnięciach komisja brała pod uwagę przede wszystkim wymóg konstytucyjny niezwiększania deficytu budżetu państwa ustalonego na poziomie 30 miliardów zł, a co z tym się wiąże, wskazania przez wnioskodawców źródła sfinansowania zwiększonych wydatków.

Komisja Gospodarki Narodowej przyjęła większość poprawek zaproponowanych przez komisje senackie, jednak kilka z nich nie uzyskało poparcia. Zgodnie z art. 73 ust. 3 Regulaminu Senatu uzasadniłem odrzucenie tych poprawek.

Jeśli chodzi o dwie poprawki Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich, dotyczące przywrócenia Kancelarii Senatu kwot odjętych w wyniku prac sejmowych, to komisja zaproponowała poprawkę alternatywną, poprawkę dwiema w sprawozdaniu, w druku nr 324A, poprawkę, która łączy w sobie wydatki na podróże krajowe, podróże zagraniczne, jak również zwiększenie etatów o trzy, co było planowane przez kancelarię w związku z zakresem obowiązku opieki nad Polonią. Źródłem finansowania, czyli kwoty w wysokości 600 tysięcy zł, była rezerwa celowa poz. 21 „Środki na finansowanie przez Krajowe Biuro Wyborcze ustawowo określonych zadań dotyczących wyborów i referendum oraz na dotacje i subwencje dla partii politycznych”.

W następnej poprawce, zgłoszonej przez Komisję Nauki, Edukacji i Sportu, zaproponowano przesunięcie 9,5 miliona zł, w tym 5 milionów zł ze zobowiązań wymagalnych Skarbu Państwa i 4,5 miliona zł z „Krajowego Biura Wyborczego”, na „Kulturę fizyczną i sport”. Komisja Gospodarki Narodowej nie zaakceptowała źródła finansowania tej poprawki, które w roku 2006 były wykorzystane już w połowie roku, a w lipcu 2006 r. nie było pieniędzy na spłatę zobowiązań wynikających z istniejących wyroków.

Nie uzyskała też poparcia poprawka zmierzająca do utworzenia nowej rezerwy celowej „Środki na świadczenia dla medalistów zawodów «Przy-

(senator M. Waszkowiak)

jażń 84»” kosztem zmniejszenia wydatków bieżących jednostek budżetowych o 1,5 miliona zł, przeznaczonych na finansowanie przez Krajowe Biuro Wyborcze ustawowo określonych zadań dotyczących wyborów, referendów i subwencji dla partii politycznych.

Komisja odrzuciła również poprawkę Komisji Obrony Narodowej, która miała na celu przesunięcie 1 miliona zł z części 39 „Transport” w dziale „Pozostałe wydatki obronne” na subwencje ogólne dla jednostek samorządu terytorialnego na finansowanie modernizacji drogi o znaczeniu obronnym: dojazd do inwestycji realizowanej w ramach Programu Inwestycyjnego NATO w Dziedzinie Bezpieczeństwa, gmina Szypliszki. Komisja przyjęła poprawkę, poprawkę dwudziestą pierwszą w druku nr 324A, z właściwym źródłem finansowania w ramach kontraktów wojewódzkich i istota tamtej poprawki została zachowana.

Poza częścią legislacyjną, związaną z proponowaniem poprawek przez poszczególne komisje senackie, w opinii Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej znalazły się wnioski dotyczące administracji państwowej. Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej po zapoznaniu się z warunkami finansowymi i materialnymi funkcjonowania administracji państwowej stwierdziła: niski poziom wynagrodzeń w wielu dziedzinach i urzędach administracji, daleko idące różnice między poszczególnymi instytucjami administracji publicznej, jeśli chodzi o poziom wynagrodzeń, zbyt daleko idące ograniczenia wydatków rzeczowych. Służby administracji, zdaniem tej komisji, odgrywają kluczową rolę w funkcjonowaniu państwa. Od ich gotowości do wypełnienia zadań zależą możliwości skutecznego prowadzenia polityki określonej przez rząd, Sejm i Senat oraz prezydenta Rzeczypospolitej. Co więcej, budują one obraz służb publicznych i wyznaczają stopień zaufania obywateli do nich. Obecnie zbyt często mamy do czynienia z sytuacją, gdy praca w administracji państwowej jest traktowana jako swoista praktyka lub etap nabierania doświadczenia i wiedzy, która będzie spożytkowana w sektorze niepublicznym. Stwarza to głębokie zagrożenie dla realizacji różnorodnych zadań, jakie stoją przed administracją.

Komisja gospodarki i komisja samorządu zwracają się do rządu z postulatem, aby przyspieszyć prace nad wypracowaniem mechanizmów, które wzmocnią strukturę administracji państwowej tak, by było to odczuwalne już w budżecie na 2008 r. Celem tych działań powinno być nadanie służbie publicznej należytej jej rangi.

Komisja Gospodarki Narodowej podjęła nawet próbę przeniesienia w ramach części 53 „Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów” kwoty 1 miliona zł z wydatków rzeczowych na wynagro-

dzenia pracowników. Jednym z istotnych argumentów było to, że pracownicy urzędu kontrolują potężne firmy, potężne koncerny i z tego powodu, mierząc się z tymi koncernami, powinni być odpowiednio wysoko wynagradzani. Ostatecznie jednak poprawka ta nie uzyskała poparcia komisji gospodarki, ponieważ uznaliśmy, że potrzebne jest rozwiązanie systemowe, całościowe.

Komisja Gospodarki Narodowej będzie popierała również wszystkie działania rządu zmierzające do rozwiązań systemowych w administracji państwowej, a przede wszystkim w systemie finansów publicznych. Pojawiające się w pracach parlamentu nowe, często nienależycie przygotowane, inwestycje wieloletnie czy też zadania proponowane w rezerwach celowych budzą zaniepokojenie komisji. Prace legislacyjne powinny zmierzać do ścisłego powiązania dofinansowania przez budżet państwa tych projektów, w których zaangażowane są odpowiednie środki samorządów, szczególnie projektów objętych kontraktami wojewódzkimi. Będzie to sprzyjać przejrzystości finansowej i racjonalnemu wykorzystywaniu środków publicznych.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie! Przedstawię teraz poprawki, które Komisja Gospodarki Narodowej rekomenduje Wysokiej Izbie do przyjęcia.

Poprawka pierwsza proponuje, aby w przypadku wpłaty przez Agencję Nieruchomości Rolnych dodatkowych środków w kwocie 200 milionów zł zostały one przeznaczone na dotację podmiotową dla Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Poprawka druga wynika z sytuacji prawnej. Dotyczy korekty wyliczenia subwencji ogólnej związanej z wpłatami dodatkowych środków przez gminy górnicze.

Poprawka trzecia zwiększa o 32 miliony zł ogólną rezerwę budżetową kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej do Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Jest to przywrócenie wielkości, i brzmienia, rezerwy ogólnej, jaką zaproponował rząd w ustawie budżetowej.

Poprawka czwarta zwiększa o 27 milionów zł wydatki Naczelnego Sądu Administracyjnego kosztem zmniejszenia wydatków na sfinansowanie prac przygotowawczych do budowy obwodnicy Lublina.

Poprawka piąta zwiększa o 4 miliony wydatki na drogi publiczne krajowe kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Poprawka szósta tworzy nową rezerwę celową, w kwocie 5 milionów zł, przeznaczoną na budowę obwodnicy Krzepic kosztem zmniejszenia wydatków na rezerwę celową przeznaczoną na kredyty na infrastrukturę drogową i portową.

Poprawka siódma tworzy nową rezerwę celową, z kwotą 5 milionów zł, przeznaczoną na budowę obwodnicy Lublińca kosztem zmniejszenia wy-

(senator M. Waszkowiak)

datków na rezerwę celową przeznaczoną na kredyty na infrastrukturę drogową i portową.

Poprawka ósma tworzy nową rezerwę celową, z kwotą 10 milionów zł, przeznaczoną na przygotowanie inwestycji „Budowa drogi ekspresowej S-8 w przebiegu przez Sieradz, Zduńską Wolę, Łańsk, Pabianice, Łódź” kosztem zmniejszenia wydatków na sfinansowanie podatku od towarów i usług w związku z realizacją programu wyposażenia Sił Zbrojnych RP w samoloty wielozadaniowe.

Poprawka dziewiąta zwiększa o 600 tysięcy zł wydatki bieżące Kancelarii Senatu kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na wybory uzupełniające do Senatu.

Poprawka dziesiąta zwiększa o 2 miliony zł wydatki bieżące rzecznika praw obywatelskich kosztem zmniejszenia wydatków rzecznika interesu publicznego.

Poprawka jedenasta zwiększa o 3,5 miliona zł wydatki Ministerstwa Sprawiedliwości w celu zwiększenia zatrudnienia o dwieście etatów kosztem zmniejszenia wydatków na Sąd Najwyższy o 2 miliony 500 tysięcy zł i wydatków rzecznika interesu publicznego o 1 milion zł.

Poprawka dwunasta powoduje wewnętrzne przesunięcie w budżecie Naczelnego Sądu Administracyjnego w kwocie 2 miliony 800 tysięcy zł.

Poprawka trzynasta zwiększa o 6 milionów 920 tysięcy zł wydatki na Urząd do spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych kosztem zmniejszenia wydatków na Krajową Radę Sądownictwa o 5 milionów 420 oraz Najwyższą Izbę Kontroli o 1,5 miliona zł.

Poprawka czternasta powoduje wewnętrzne przesunięcie w budżecie kultury fizycznej i sportu o 2 miliony zł.

Poprawka piętnasta powoduje wewnętrzne przesunięcie o 212 milionów zł w budżecie ministra obrony narodowej w celu sfinansowania podwyżek dla żołnierzy kadry zawodowej.

Poprawka szesnasta powoduje przesunięcie 680 tysięcy zł z części „Zabezpieczenie społeczne” do części „Praca” w celu sfinansowania funkcjonowania Wydziału Polityki Socjalnej i Ochrony Zdrowia Stałego Przedstawicielstwa RP przy Unii Europejskiej.

Poprawka siedemnasta zwiększa wydatki bieżące w części „Praca” o 1 milion 550 tysięcy zł w celu sfinansowania działania Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej do Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Poprawka osiemnasta zwiększa o 3 miliony zł wydatki na jednostki powszechnej prokuratury kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Poprawka dziewiętnasta zwiększa o 200 milionów zł wydatki na szkolnictwo wyższe kosztem

zmniejszenia środków przeznaczonych na obsługę zadłużenia zagranicznego.

Poprawka dwudziesta zwiększa o 5 milionów zł wydatki na szkolnictwo wyższe w celu sfinansowania modernizacji systemu grzewczego Politechniki Częstochowskiej.

Poprawka dwudziesta pierwsza zwiększa o 1 milion zł rezerwę przeznaczoną na kontrakty wojewódzkie w celu sfinansowania drogi dojazdowej do inwestycji realizowanej w ramach NATO kosztem zmniejszenia wydatków obronnych znajdujących się w części „Transport”.

Poprawka dwudziesta druga zwiększa o 2 miliony zł dotację dla ratownictwa górskiego i wodnego kosztem zmniejszenia dotacji dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Poprawka dwudziesta trzecia zwiększa o 3 miliony 790 tysięcy zł wydatki na Inspekcję Handlową kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Poprawka dwudziesta czwarta tworzy nową rezerwę celową, w kwocie 4 milionów zł, przeznaczoną na wdrożenie ustawy o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniających dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Jest to poprawka, która została wprowadzona przez komisję dlatego, że w grudniu została uchwalona ustawa o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia.

Poprawka dwudziesta piąta tworzy nową rezerwę celową, w kwocie 40 milionów zł, przeznaczoną na finansowanie przedsięwzięć w sferze kultury i dziedzictwa narodowego, w tym muzealnych i bibliotecznych, realizowanych w ramach projektu budowy Świątyni Opatrzności Bożej – Centrum Jana Pawła II kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej na FUS.

Poprawka dwudziesta szósta zmniejsza o 1 milion zł dotację na ochronę zabytków w województwie śląskim z przeznaczeniem na remont zabytkowego Sanktuarium Najświętszej Marii Panny Anielskiej w Dąbrowie Górniczej.

Poprawki dwudziesta siódma i dwudziesta ósma dotyczą przesunięć o 3,5 miliona i o 2 miliony zł w dotacji na ochronę zabytków w województwie śląskim.

Poprawka dwudziesta dziewiąta powoduje rozszerzenie rezerwy celowej przeznaczanej na finansowanie programów operacyjnych o programy pomocy technicznej, co pozwoli zwiększyć wyngrodzenie w tym zakresie o 54 miliony zł.

Poprawka trzydziesta ma na celu zagwarantowanie w ramach rezerwy przeznaczanej na kontrakty wojewódzkie środków w kwocie 100 milionów zł na budowę i modernizację lotnisk regionalnych.

Poprawka trzydziesta pierwsza zwiększa o 2,5 miliona zł dotację na ochronę zabytków w województwie małopolskim, konkretnie na re-

(senator M. Waszkowiak)

mont i prace konserwatorskie zespołu staromiej-
skiego grodu św. Kingi w Starym Sączu.

Poprawka trzydziesta druga zmienia przeznaczenie rezerwy celowej w poz. 51 z „Programu wsparcia rozwoju sektora bydła mięsnego” na „Rekompensaty z tytułu rezygnacji z produkcji mleka w ramach indywidualnej ilości referencyjnej”. Jest to tylko kwestia zmiany zapisu.

Poprawka trzydziesta trzecia tworzy nową rezerwę celową, z kwotą 20 milionów zł, przeznaczoną na finansowanie zadań przez Agencję Rezerw Materiałowych kosztem zmniejszenia wydatków na finansowanie zadań związanych z rozwojem wsi i rolnictwa.

Poprawki od trzydziestej czwartej do czterdziestej związane są z wewnętrznymi przesunięciami w budżetach wojewodów różnych województw. Poprawki te ustalone zostały z panami wojewodami.

Poprawka czterdziesta pierwsza dotyczy zmiany planu finansowego Funduszu Ubezpieczeń Społecznych na kwotę 216 milionów zł.

I jeszcze poprawka czterdziesta druga, która jest związana ze zmianami w budżecie wewnętrznym wojewody wielkopolskiego.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie! W imieniu Komisji Gospodarki Narodowej chciałbym uprzejmie prosić o przyjęcie zaproponowanych przez komisję poprawek i samej ustawy budżetowej na 2007 r. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą zgłaszać z miejsca, trwające nie dłużej niż minutę, zapytania do senatora sprawozdawcy.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać takie pytanie? Nie widzę chętnych. Dziękuję bardzo.

(Senator Marek Waszkowiak: Dziękuję bardzo.)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister finansów.

Zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu pragnę zapytać obecnie na posiedzeniu przedstawiciela rządu, czy chce zabrać głos i przedstawić stanowisko rządu w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Pani minister Suchocka, proszę bardzo.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Suchocka-Roguska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Przede wszystkim chciałabym bardzo gorąco przeprosić w imieniu pani premier Żyty Gilowskiej za jej nieobec-

ność. Pani premier planowała wizytę w Senacie i zaprezentowanie ustawy budżetowej osobiście. Nagła choroba uniemożliwiła jej przyjazd tutaj, za co bardzo serdecznie i gorąco państwa przeprasza.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Kształt ustawy budżetowej na rok 2007 z jednej strony jest odzwierciedleniem aktualnej polityki gospodarczej rządu, z drugiej zaś jest zdeterminowany bieżącą sytuacją gospodarczą Polski oraz stanem finansów publicznych.

Polska gospodarka od kilkunastu miesięcy znajduje się w fazie dynamicznego i stabilnego rozwoju. Głównym czynnikiem wzrostu gospodarczego jest umacniający się popyt krajowy z rosnącym z kwartału na kwartał znaczeniem inwestycji, co jest związane ze zwiększającym się wykorzystaniem funduszy unijnych, a także napływem inwestycji bezpośrednich. W dalszym ciągu mamy również do czynienia z dynamicznym wzrostem importu oraz eksportu.

Przyspieszenie dynamiki wzrostu gospodarczego przekłada się na poprawę sytuacji na rynku pracy, gdzie mamy do czynienia ze znacznym spadkiem bezrobocia, jak również z wysokim wzrostem zatrudnienia. Pozytywnym zmianom w polskiej gospodarce nie towarzyszy, co jest szczególnie istotne, presja inflacyjna, ograniczana między innymi poprzez wzrost wydajności pracy.

Projekt ustawy budżetowej zawiera nominalną kwotę deficytu budżetowego na poziomie 30 miliardów zł, zabezpieczającą budżet państwa przed nadmierną skalą wzrostu wydatków.

Przedkładana ustawa budżetowa zawiera również bardziej przejrzysty układ przepływu planowanych środków związanych z członkostwem w Unii Europejskiej, uwzględniony w ustawie po stronie dochodów i wydatków budżetowych. Po raz pierwszy w ustawie budżetowej po stronie dochodów są ujęte wszystkie środki, które zostaną skierowane do Polski z Unii Europejskiej. Środki te są również uwzględnione po stronie wydatków, bądź to bezpośrednio w budżetach poszczególnych dysponentów, bądź to w rezerwie celowej.

W ustawie budżetowej na 2007 r. do najważniejszych zmian w ramach systemu podatkowego należy zaliczyć zaproponowane przez Radę Ministrów zmniejszenie obciążeń podatkiem PIT osób fizycznych poprzez waloryzację kosztów uzyskania przychodu, progów podatkowych i tak zwanej kwoty wolnej. Zmiany te spowodują zwiększenie środków pozostających w dyspozycji gospodarstw domowych i przez to powinny pozytywnie wpłynąć na rynek pracy.

Przedkładana ustawa budżetowa zapewnia podtrzymanie stabilnego wzrostu gospodarczego oraz realizację priorytetowych zadań rządu. Po nieco wolniejszym, głównie na skutek wysokiej bazy statystycznej, związanym z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej tempie wzrostu PKB

(sekretarz stanu E. Suchocka-Roguska)

w roku 2005 – tu chciałabym przypomnieć, że było to 3,5% – wzrost gospodarczy Polski w roku 2006 uległ znacznemu przyspieszeniu. Według danych Głównego Urzędu Statystycznego wzrost gospodarczy w III kwartale wyniósł 5,8% w stosunku do III kwartału roku 2005. W IV kwartale spodziewamy się wzrostu około 6%. Głównym czynnikiem wzrostu był przede wszystkim umacniający się popyt krajowy, który zwiększył się o 6,1%, a także eksport netto. Nakłady brutto na środki trwałe wzrosły o 19,8%, co było najszybszym tempem wzrostu od ośmiu lat. Tak znaczące ożywienie aktywności inwestycyjnej wskazuje na stabilność fundamentów polskiej gospodarki i korzystne perspektywy jej rozwoju.

W roku 2007 przewidywane jest niewielkie spowolnienie tempa wzrostu gospodarczego spowodowane głównie oczekiwanym zwolnieniem wzrostu gospodarki światowej, co spowoduje pogorszenie kontrybucji eksportu netto we wzrost PKB. Tempo wzrostu popytu krajowego utrzyma się na wysokim, ponadpięcioprocentowym poziomie. Będzie wypadkową wzrostu popytu konsumpcyjnego gospodarstw domowych i utrzymania wysokiego tempa wzrostu inwestycji, czemu sprzyjać będzie między innymi realizacja przedsięwzięć inwestycyjnych dofinansowywanych ze środków unijnych w ramach sektorowych programów operacyjnych i Funduszu Spójności.

W latach 2007–2009 dynamiczny wzrost gospodarczy będzie prowadził do intensyfikacji importu i wzrostu deficytu handlowego. Skala przewidywanego pogorszenia sytuacji na rynku handlowym nie zagrozi jednak stabilności zewnętrznej gospodarki. Deficyt pozostanie na bezpiecznym poziomie i nie przekroczy 3% PKB. Ponadto będzie bezpiecznie finansowany napływem kapitału o charakterze długoterminowym.

Dobra koniunktura makroekonomiczna w 2007 r. będzie sprzyjać dalszej poprawie sytuacji na rynku pracy. Wysoki popyt konsumpcyjny i inwestycyjny będzie napędzać wzrost gospodarczy w 2007 r. i dodatnio oddziaływać na wielkość popytu na pracę i tempo tworzenia nowych miejsc pracy. Wyższy popyt na pracę przyczyni się do wzrostu wskaźnika zatrudnienia i dalszego spadku bezrobocia.

Prognoza stóp procentowych na rok 2007 opiera się na założeniu, że Narodowy Bank Polski będzie prowadził politykę pieniężną w ramach strategii bezpośredniego celu inflacyjnego, a kluczową rolę w sygnalizowaniu kierunku polityki monetarnej będzie odgrywała, jak dotychczas, stopa referencyjna. Przyjęto, że w omawianym okresie polityka pieniężna będzie miała charakter akomodacyjny, a decyzje Rady Polityki Pieniężnej w zakresie wysokości podstawowych stóp procentowych NBP będą podejmowane w warunkach

umacniania się tendencji wzrostowych w polskiej gospodarce i towarzyszącego im stopniowego wzrostu inflacji. Przewiduje się, że w 2007 r. stopa operacji otwartego rynku wyniesie 4,3%.

Jeżeli chodzi o wskaźniki inflacji, to chciałabym powiedzieć, że szacowany stopień inflacji w roku 2006, w granicach 1%, jest praktycznie najniższy od kilkunastu lat. Mamy bardzo stabilną inflację, mimo to w roku 2007 ona nadal powinna się utrzymywać na niskim poziomie, aczkolwiek troszkę wyższym niż w roku 2006. Na poziom inflacji wpływać będzie z jednej strony utrzymanie wysokiej dynamiki popytu krajowego, z drugiej – nadal wysoka, choć ciągle malejąca stopa bezrobocia. Stabilizacji inflacji na niskim poziomie będzie sprzyjać kształtowanie się kursu walutowego z tendencją do aprecjacji oraz uczestnictwo Polski we wspólnym rynku unijnym, co pomoże złagodzić ewentualne napięcia na rynku produktów rolnych. Poprawa sytuacji na rynku pracy nie powinna stanowić zagrożenia dla procesów inflacyjnych ze względu na oczekiwany dalszy wzrost wydajności pracy w wyniku rosnących inwestycji w gospodarce. Presja inflacyjna w gospodarce polskiej w 2007 r. powinna być ograniczona.

Jeżeli chodzi o kursy walutowe, to na rok 2007 prognozę kursu złotego w relacji do euro oparto na założeniu, że nadal będzie on wrażliwy nie tylko na wpływ krajowych i regionalnych czynników fundamentalnych, ale również na czynniki o charakterze politycznym oraz sentyment inwestorów do walut naszego regionu. W horyzoncie prognozy oczekuje się stopniowej aprecjacji złotego w relacji do euro związanej przede wszystkim z silnymi fundamentami makroekonomicznymi polskiej gospodarki oraz wzrostem zagranicznych inwestycji bezpośrednich. W związku ze spadającym dysparytetem stóp procentowych zakłada się jednak, że aprecjacja złotego będzie słabsza, niż wynikałoby to z fundamentów gospodarki polskiej. Szacuje się, że w roku 2007 kurs złotego wyniesie 3 zł 90 gr za 1 euro i 3 zł 4 gr za 1 dolara.

Po poprawkach parlamentarnych dochody budżetu państwa, oszacowane na podstawie przedstawionych założeń, wynoszą 228 miliardów 64,6 miliona. Te dochody można podzielić w sposób następujący: na podatkowe i niepodatkowe dochody krajowe, czyli takie, które były planowane w poprzednich ustawach budżetowych, i są porównywalne z ustawą budżetową na rok 2006, w wysokości 213 miliardów 378,2 miliona, oraz środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej i innych źródeł niepodlegających zwrotowi w łącznej kwocie 14 miliardów 686,5 miliona zł. Informacje czy dane dotyczące dochodów i wydatków szczegółowo omówił pan senator sprawozdawca, w związku z tym nie chciałabym już zajmować państwu czasu szczegółowym przedstawianiem tych danych.

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Pani Minister.

Zgodnie z art. 44 ust. 6 Regulaminu Senatu pragnę zapytać, czy ktoś z państwa senatorów chce zgłosić z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do obecnego na posiedzeniu przedstawiciela rządu związane z omawianym punktem porządku obrad.

(*Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk: Pan senator Romaszewski.*)

O, dobrze.

Pan senator Romaszewski, proszę bardzo.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Pani Minister, chciałbym prosić o wyjaśnienie problemów Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Bo tam powstała taka sytuacja, że poprawka sejmowa najpierw zwiększała dochody państwa o 100 milionów zł, ażeby zwiększyć FUS, potem następowało siedemdziesiąt dziewięć poprawek, które obniżały Fundusz Ubezpieczeń Społecznych o prawie 450 milionów, a w tej chwili z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest pokrywana również większość poprawek senackich. Jak realnie wygląda problem Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zdaniem ministerstwa?

(*Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Suchocka-Roguska: Czy od razu mam odpowiadać na pytania?*)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Tak, tak.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Senatorze! Wysoka Izbo!

Jeżeli chodzi o Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, to w roku 2006 do funduszu zostały przekazane – poza tym, co było zapisane w ustawie budżetowej – dodatkowe środki wynikające z utworzonych rezerw na finansowanie zobowiązań państwa. I tak, pierwotnie przekazano 520 milionów zł, a następnie, w końcówce roku, jeszcze 216 milionów zł, co pozwala na poprawę płynności funduszu, bieżące regulowanie płatności, a także na ograniczenie zobowiązań kredytowych funduszu. W związku z tym poprawki wprowadzone przez Sejm, a także poprawki, które są prezentowane czy proponowane przez Senat, nie naruszają i nie zagrażają sytuacji finansowej funduszu, dlatego że w stosunku do przedłożenia rządowego, czyli projektu, który rząd złożył 30 września 2006 r., stan zobowiązań funduszu będzie niższy niż pierwotnie proponowano po tych zmianach wprowadzonych w roku 2006. Poprawki Sejmu i propono-

wane poprawki Senatu dokonają zmian w planie finansowym funduszu poprzez zwiększenie dotacji w roku 2006, po zmianę stanu końcowego funduszu i zmniejszenie zobowiązań w roku 2006, co automatycznie zmienia stan początkowy funduszu w roku 2007 i stan końcowy funduszu w roku 2007. Tak więc, tak jak powiedziałam, wprowadzone poprawki nie pogorszyły stanu funduszu, a nawet leciutko go poprawiły, jako że zmiany dokonane w trakcie prac sejmowych dotyczyły niższych środków niż dodatkowe środki przekazane w roku 2006.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Pan senator Wittbrodt zadaje pytanie.

Senator Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Mam cztery pytania do pani minister. Postaram się je krótko sformułować.

Pierwsze. Pani mówiła, że budżet realizuje jak gdyby cele strategiczne rządu. Wobec tego pytanie jest takie: dlaczego wtedy, kiedy budżet rośnie o 16%, a wydatki o 13%, tempo wzrostu wydatków na oświatę jest pięciokrotnie mniejsze? I dlaczego na przykład w szkolnictwie wyższym, mimo że zadania, czyli liczba studentów będzie rosła o 4%, realne środki będą malały o 0,6%? To jest jedno pytanie.

Drugie pytanie: co z zapowiadanyimi podwyżkami wynagrodzeń w oświacie? Chodzi o to, o czym ostatnio była mowa.

Trzecie pytanie dotyczy realizacji Strategii Lizbońskiej. W tej chwili, w tym budżecie, kiedy jest dobra koniunktura, tempo wzrostu wydatków na naukę to 0,02, czyli 0,32–0,34% wydatków budżetowych. Mam pytanie: jak rząd zakłada, kiedy osiągniemy tutaj, w którym roku, 3%, oczywiście łącznie z wydatkami pozabudżetowymi?

Czwarte pytanie wiąże się z tym, o czym mówił pan senator sprawozdawca, pan przewodniczący, apelując o zwiększenie wynagrodzeń w sferze budżetowej w administracji, bo to jest też powiązane ze szkolnictwem wyższym. Dlaczego kwota bazy w tej ustawie budżetowej nie została zmieniona, pomimo że była inflacja itd.?

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Proszę bardzo.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Pierwsze pytanie – cele strategiczne rządu. W ramach prac nad projektem ustawy budżeto-

(sekretarz stanu E. Suchocka-Roguska)

wej rząd zwiększył środki na oświatę, z przeznaczeniem na podwyżki dla nauczycieli, o 1 miliard zł. I z tego 1 miliarda zł kwota w wysokości trochę ponad 971 milionów została ujęta w subwencji oświatowej. Kwota niecałych 29 milionów zł jest w rezerwach celowych i ma służyć podwyżkom wynagrodzeń tym nauczycielom, którzy pracują w ramach administracji rządowej. W przypadku szkolnictwa wyższego wydatki budżetowe zostały oszacowane zgodnie z ustawą – Prawo o szkolnictwie wyższym, która nakazuje ustalenie wydatków rzeczowych, wzrost wydatków rzeczowych w tempie inflacji, a wzrost środków na wynagrodzenia w takim tempie, jaki jest przyjęty dla państwowej sfery budżetowej. W trakcie prac parlamentarnych wydatki na szkolnictwo wyższe zostały zwiększone o 350 milionów zł poprzez równoczesne zwiększenie dochodów z dywidend od spółek Skarbu Państwa. Jeżeli chodzi o podwyżki w oświacie, to tak jak wspomniałam, rząd przeznaczył na ten cel 1 miliard zł w subwencji i w rezerwach celowych.

Co do Strategii Lizbońskiej – w tej chwili w ramach rządu trwają prace nad strategią dochodzenia do określonych wielkości PKB. Ale nie pamiętam tych wskaźników, więc nie chciałabym pana senatora wprowadzić w błąd. Albo w przerwie, albo ewentualnie pisemnie przekazemy informacje. Być może uda mi się jeszcze pod koniec debaty bardziej szczegółowo odpowiedzieć panu senatorowi na to pytanie.

Wydatki na naukę w trakcie prac nad budżetem w ramach rządu zostały zwiększone o 300 milionów zł, co stanowiło wzrost prawie o 10% w stosunku do roku poprzedniego. Tutaj należy również zwrócić uwagę na fakt, że istnieje możliwość wykorzystania środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej. Na dzień dzisiejszy w ramach rezerw celowych mamy ponad 12 miliardów zł, które jeszcze nie są przypisane do poszczególnych dysponentów. Będą one na bieżąco przekazywane tam, gdzie jest możliwość ich wykorzystania i realizacji projektów, które mogą być finansowane z tych środków.

Jeżeli chodzi o wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej, to w czerwcu, zgodnie z ustawą, rząd przekazał do komisji trójstronnej propozycję utrzymania poziomu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na poziomie roku ubiegłego – czyli zero nominalnego wzrostu. Ponieważ nie doszło do uzgodnienia wspólnej propozycji w ramach komisji trójstronnej, zgodnie z przepisami rząd ogłosił swoją propozycję, przedłożoną wcześniej. I stąd kwota bazowa na rok 2007 jest zgodna z propozycją przedłożoną komisji trójstronnej, czyli taką samą, jak w roku 2006. Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.
Pan senator Augustyn.

Senator Mieczysław Augustyn:

Pani Minister, ze zdumieniem słuchałem pani odpowiedzi na pytanie, które zadał pan senator Romaszewski. Jak w sytuacji, kiedy Fundusz Ubezpieczeń Społecznych jest zadłużony na 3,5 miliarda zł, można Polakom otwarcie z tej mównicy mówić, Polakom niepewnym przyszłości swoich emerytur, że z tego funduszu można sobie lekką ręką przenosić pieniądze na różne inne cele, być może ważne, nie zagrażając temu funduszowi i naszym emeryturom? Muszę powiedzieć, że pierwszy raz słyszę finansistę, który w ten sposób przemawia do Izby. Wydaje mi się, że trzeba nam wszystkim jasno mówić, jaka jest rzeczywista kondycja funduszu, jaka jest jego przyszłość. Prosiłbym, żeby pani minister zechciała się ustosunkować do tego, co mówię.

A drugie pytanie dotyczy takiej sprawy. Zatrudnienie w administracji rośnie o kilka tysięcy, a mimo to rząd nie protestuje, kiedy w czasie obrad Senatu próbuje się zwiększyć to zatrudnienie – kosztem ważnych spraw i wydatków społecznych – o kolejne czterysta etatów. Dlaczego?

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Proszę bardzo.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Jeżeli chodzi o sytuację FUS, to ja nie ustosunkowałam się do tego, czy sytuacja FUS jest dobra, czy zła. Ja tylko wyjaśniałam, jaki mają wpływ na tę sytuację zmiany wprowadzane w Sejmie i proponowane w Senacie. Panie Senatorze, sytuacja FUS jest coraz lepsza. Zadłużenie, nawet w stosunku do tego prognozowanego, które było w planie finansowym uchwalonym w ustawie budżetowej, będzie znacznie niższe. Poprawa sytuacji gospodarczej, wzrost zatrudnienia wpływają na to, że do FUS wpływają składki, kwoty wyższe niż planowane, a to pozwala ograniczyć poziom zadłużenia. Równocześnie już od co najmniej dwóch lat jest prowadzone takie działanie, że jeżeli pozwalają na to środki i wyrazi na to zgodę Komisja Finansów Publicznych, to rząd z zobowiązań Skarbu Państwa, z blokad dokonanych przez innych dysponentów części budżetowej, z tych wydatków, które nie są realizowane, zwiększa dotacje do FUS, żeby ograniczyć poziom zadłużenia FUS. Tak więc sytuacja FUS jest monitorowana na bieżąco i nie ma zagrożenia dla wypłat emery-

(sekretarz stanu E. Suchocka-Roguska)

tów. Z całą pewnością sytuacja FUS jest znacznie lepsza niż w latach poprzednich. Co do podejmowania przez Sejm i Senat decyzji o tym, skąd finansowane są dodatkowe wydatki, to jest to suwerenna decyzja obu Izb. Rząd może pozytywnie bądź nie odnosić się do takich propozycji, natomiast decyzje podejmuje Wysokie Izby.

Jeżeli chodzi o zwiększenie zatrudnienia, to rzeczywiście w ustawie budżetowej na 2006 r. jest przewidywany wzrost zatrudnienia. Ale będzie to przede wszystkim w służbach skarbowych, które od kilku lat mają zwiększone zadania, podczas gdy nie było tam żadnych zmian w poziomie zatrudnienia. Chciałabym zwrócić państwa uwagę, że samo działanie polegające na zwrocie VAT w budownictwie mieszkaniowym wymaga od izb skarbowych rozpatrzenia kilku milionów wniosków obywateli, którzy zwracają się o to, żeby dokonać tego zwrotu. Poza tym służby skarbowe wydają bardzo dużo różnego rodzaju zaświadczeń niezbędnych przy uzyskaniu świadczeń z pomocy społecznej, jak również dla podmiotów gospodarczych w związku z uzyskiwaniem środków z Unii Europejskiej, z gwarancjami itd. Drugie miejsce, gdzie rośnie zatrudnienie, to wymiar sprawiedliwości. Wydaje się, że jest bardzo pożądane, żeby właśnie rosła liczba osób, które wspomagają tutaj wymiar sprawiedliwości, asystentów, kuratorów, aplikantów, nie potrafię tutaj powiedzieć, kogo jeszcze. A więc to drugie miejsce, gdzie jest znaczący wzrost zatrudnienia i również poprawki Wysokiej Izby zmierzają do tego, żeby w wymiarze sprawiedliwości to zwiększenie nastąpiło. Trzecie miejsce, gdzie proponuje się wzrost zatrudnienia, to różnego rodzaju inspekcje – inspekcja weterynaryjna, nadzór budowlany. Czyli nastąpiły ten wzrost tam, gdzie jednak niezbędne wydaje się stosowanie coraz większego nadzoru. W nadzorze budowlanym sytuacja jest jasna. Rok temu mieliśmy bardzo poważną katastrofę i wydaje się, że jednak nadzór budowlany powinien mieć znaczącą możliwość sprawdzania tego, co się dzieje w budownictwie. A inspekcja weterynaryjna? Już abstrahując od sytuacji krajowej, to wymogi europejskie zobowiązują do tego, żeby coraz więcej zadań było tutaj wykonywanych, zarówno dotyczących badań, jak i nadzoru. Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Pan senator Podkański.

Senator Lesław Podkański:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie i Panowie Senatorowie! Pani Minister!

Ja mam tylko i aż cztery pytania – na rozgrzewkę, syntetycznie.

Pani premier Gilowska 31 stycznia 2006 r., przemawiając do nas tutaj w Senacie przy pracach nad budżetem na 2006 r., stwierdziła: mierzymy siły na zamiary; na razie uchwalamy nie budżet przełomu w finansach, tylko przełomu politycznego. Czy ten budżet, zdaniem rządu, nadal jest tylko budżetem przełomu politycznego, czy jednak budżetem przełomu w finansach?

Drugie pytanie jest również związane z przełomem. Art. 1 ustawy budżetowej definiuje dochody budżetu państwa na kwotę 228 miliardów zł. To mało, bardzo mało, moim zdaniem, jak na czterdziestomilionowy naród o takim potencjale. Czy rząd posiada – a jeśli tak, to jaki – plan zwiększenia dochodów państwa?

Pytanie trzecie. Art. 14 definiuje inflację na 2007 r. na poziomie 1,9%. Jak wiemy, w ekonomii wszystko kosztuje, nie ma tak, że jest coś za nic. Moje pytanie brzmi: kto ponosił i ponosi największe koszty zdławienia inflacji, jakie działy gospodarki, jakie grupy społeczno-zawodowe? Bo być może trzeba by im ustanowić nawet jakieś odznaczenie na te wyrzeczenia.

Pytanie czwarte, ostatnie. Na ile instrumenty i zapisy ustawy budżetowej i ustaw o budżetowych ograniczą szarą strefę w polskiej gospodarce w 2007 r. w porównaniu do 2006 r.? Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Proszę bardzo.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Czy ten budżet jest przełomem w finansach publicznych? I tak, i nie. Tak, bo zwiększamy przejrzystość, pokazujemy poziom środków, które będą pochodziły z budżetu Unii Europejskiej, w związku z czym jest pewien przełom. Nie, bo praktycznie w 2006 r. została przeprowadzona bardzo niewielka reforma finansów publicznych. Pani premier Gilowska, prezentując w Sejmie projekt nowelizacji ustawy o finansach publicznych, zapowiadała, że to, co zostało zrobione w 2006 r., to drobne zmiany niezbędne do tego, żeby można było w 2007 r. inaczej prezentować środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej. Zapowiedziała jednak, że do końca I kwartału w Ministerstwie Finansów zostanie przygotowany projekt nowelizacji ustawy o finansach publicznych, który będzie zawierał zdecydowane zmiany, a do końca pierwszego półrocza ten projekt zostanie przedłożony do parlamentu. W związku z tym wydaje się, że dopiero budżet na 2008 r. będzie mógł uwzględnić reformę finansów publicznych.

Jeżeli chodzi o zwiększenie dochodów z budżetu państwa, to znakomita część tych dochodów

(sekretarz stanu E. Suchocka-Roguska)

pochodzi z podatków, a dochody pochodzące z podatków można zwiększać w dwojaki sposób, po pierwsze, poprzez wzrost stawek podatkowych, co nie wydaje się działaniem słusznym, a po drugie, poprzez rozszerzenie tak zwanej bazy podatkowej. I tutaj rząd podejmuje i będzie podejmował działania, które będą miały na celu właśnie to, żeby rozszerzyć bazę podatkową. Będzie wprowadzał takie rozwiązania, które będą zniechęcały do uciekania do szarej strefy i tym sposobem powiększały dochody budżetu państwa. Chciałabym zwrócić państwa uwagę, że dochody podatkowe w 2007 r. będą znacząco wyższe niż w 2006 r. Chciałam znaleźć liczbę procent, ale niestety chyba...

(Senator Lesław Podkański: 72%.)

Nie, o 72% na pewno nie rosną, to niemożliwe.

(Senator Lesław Podkański: Stanowia, stanowią.)

Stanowią, ale chodzi mi o dynamikę. Nie mam przy sobie tej tabelki, ale z wielką przyjemnością przekażę panu senatorowi tę informację, jak tylko będę mogła sięgnąć do dokumentów.

(Senator Edmund Wittbrodt: O 16%.)

O 16%? No to przy...

(Senator Edmund Wittbrodt: Budżet składa się...)

No, nie chciałabym tutaj po prostu... Jakoś wydawało mi się, że mam tę tabelkę w całym kompleksie dokumentów, ale rzeczywiście jakoś jej nie widzę.

Trzecie pytanie: w kogo najbardziej uderza zwiększenie inflacji? To jest trochę uzależnione od tego, jakie są czynniki zwiększające inflację. Dlatego że jeżeli czynnikiem zwiększającym inflację jest wzrost cen artykułów z koszyka artykułów gospodarstw domowych, to wtedy następuje znaczące zwiększenie inflacji w stosunku do poszczególnych grup społecznych, a najbardziej to odczuwają najsłabsze grupy społeczne. Jeżeli natomiast wzrost inflacji jest spowodowany czynnikami cenowymi dotyczącymi artykułów mniej powszechnych, no to tutaj zwiększenie inflacji jest może dla tych grup mniej bolesne. Oczywiście, w każdym przypadku wzrost inflacji spowodowany wzrostem akcyzy, szczególnie na takie artykuły, jak prąd, czy wzrostem cen konsumpcyjnych będzie rzutował na koszty gospodarstw domowych.

Już teraz mogę powiedzieć, że łączne dochody budżetu państwa wzrosną o 16,1%, dochody podatkowe wzrosną o 10,4%, co przy wzroście PKB o 4,6% planowanym na rok 2007 plus inflacji – 1,9% wskazuje, iż jednak ta baza podatkowa i wprowadzone zmiany systemowe powodują, że dochody podatkowe rosną szybciej niż produkt krajowy brutto.

I pytanie czwarte, dotyczące ograniczenia szarej strefy. Tutaj cały czas podejmowane są działa-

nia, żeby w miarę możliwości zachęcać podatników czy podmioty gospodarcze do prowadzenia działalności gospodarczej w sposób jawny, a nie na czarno. Zamierzeniem pani premier była likwidacja tak zwanego klina podatkowego w roku 2006, tego nie udało się przyjąć, ale jest zapowiedź, że takie działania rząd będzie proponował w roku 2007. Generalnie można powiedzieć, że na ograniczenie szarej strefy będą miały wpływ wszystkie te czynniki, które będą upraszczały i ograniczały podatki. Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Pan senator Szaleniec, proszę bardzo.

Senator Zbigniew Szaleniec:

Pani Minister, usłyszeliśmy zapewnienia, że na podwyżki płac dla nauczycieli są zabezpieczone środki w budżecie – w subwencji oświatowej i w rezerwie budżetowej. Prosiłbym o podobne zapewnienie, jeżeli chodzi o środki na awans zawodowy dla nauczycieli, jak również na odprawy emerytalne. Jak wiadomo, w tym roku duża rzesza nauczycieli będzie odchodziła na emerytury, wobec tego te środki będą duże. I ja chciałabym prosić o zapewnienie, że te środki są zabezpieczone, jako że w gminach istnieje obawa, że w związku z podwyżkami akurat te koszty są przerzucone na gminy. Proszę nas wyprowadzić z tego błędu. Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Proszę bardzo.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Suchocka-Roguska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Kwota subwencji oświatowej, która była kalkulowana do projektu ustawy budżetowej, zawierała w sobie wydatki związane z awansem zawodowym nauczycieli, a także z koniecznością wypłaty odpraw emerytalnych. Ja chciałabym zwrócić państwa uwagę na to, że sytuacja jak gdyby zagrożenia odejściem nauczycieli z pracy była też w roku 2006. Bardzo mocno wtedy zaznaczano fakt, że niezbędne są środki, żeby wypłacić odprawy emerytalne. Muszę powiedzieć, że w administracji rządowej spotkaliśmy się z sytuacją, iż w wielu kuratoriach środki, które były przewidziane na odprawy emerytalne, nie zostały wydatkowane i nawet proponowano, żeby te środki ujmować w wydatkach niewygasających. W ramach rządu wygosparowano, jak już mówiłam, miliard złotych na sfinansowanie podwyżek dla nauczycieli. Z szacunków Ministerstwa Edukacji Narodowej wynikało, że jest możliwy wzrost płac o 2,2%.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.
Pan senator Gołaś.

Senator Andrzej Gołaś:

Pani Minister, niepokój budzi, a przynajmniej powinien budzić, fakt, że dług publiczny wynosi blisko 500 miliardów zł. Ostatni rok to jest wzrost tego długu o blisko 50 miliardów zł. Pytanie jest więc następujące: jaka jest prognoza rządu, o ile miliardów złotych wzrośnie dług publiczny do końca kadencji?

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Marszałku, jeśli mogę, odpowiem panu senatorowi na to pytanie przy podsumowaniu debaty, ponieważ nie mam przed sobą strategii zarządzania długiem, dobrze?

(*Marszałek Bogdan Borusewicz:* Dobrze.)

Nie mam przed sobą dokumentu, a nie chciałyby państwa wprowadzać w błąd i w tej chwili...

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dobrze, to proszę o odpowiedź przy podsumowaniu dyskusji.

Pan senator Witczak.

Senator Mariusz Witczak:

Pani Minister, mam pytanie następującej treści: dlaczego rząd w ogóle ogłaszał program taniego państwa, skoro dla pani minister wzrost zatrudnienia w administracji jest czymś normalnym, a nawet niezbędnym? Ja przypomnę, że ten wzrost zatrudnienia planowany na 2007 r. opiewa na 6,5 tysiąca urzędników w stosunku do stanu zatrudnienia w 2006 r. Dlaczego rosną nakłady na Kancelarię Prezydenta i Kancelarię Premiera? Pani minister o tym nie powiedziała, a to też jest bardzo istotna część wydatków na administrację i ona mocno się kłóci z programem taniego państwa, który był sztandarowym sloganem rządu.

Drugie moje pytanie dotyczy rezerw celowych. Czy Pani Minister nie podziela poglądu, że tak duży wzrost rezerw celowych, mam na myśli dział 83, jest czymś niepokojącym? On wynosił około 10 miliardów w poprzednim budżecie, teraz wynosi ponad 20 miliardów. Są to przecież pieniądze fakultatywne, bardzo często niedookreślone, wydawane według uznania ministra finansów, zatem stwarzanie tak dużego zasobu finansowego do niedookreślonej dyspozycji rządu wydaje się w państwie wysoko cywilizowanym, powiedziałbym, budżetowo niepokojące. Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.
Proszę bardzo, Pani Minister.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Kancelaria Prezydenta jest tą instytucją, której budżet jest włączany do projektu ustawy budżetowej bez możliwości wpływania na jego kształt przez ministra finansów i Radę Ministrów.

Jeżeli zaś chodzi o wydatki Kancelarii Premiera, to chciałabym zwrócić państwa uwagę na to, że w 2006 r. uległy likwidacji dwie jednostki: Rządowe Centrum Studiów Strategicznych i Urząd Służby Cywilnej. Część zadań obu tych jednostek została przejęta przez Kancelarię Premiera, stąd między innymi wzrost wydatków związanych z finansowaniem tych zadań.

Co do rezerw celowych, to mnie się wydaje, że w 2007 r. zrobiliśmy duży postęp i rząd znakomicie ograniczył rezerwy celowe. Proszę zwrócić uwagę, że w 2007 r. bardzo znaczącą pozycją rezerw celowych jest rezerwa w poz. 8., przeznaczona na finansowanie projektów realizowanych w ramach programów operacyjnych Funduszu Spójności i Wspólnej Polityki Rolnej, a także na finansowanie kontraktów wojewódzkich – ta rezerwa wynosi ponad 12 miliardów zł. Tak więc na pozostałe rezerwy ta kwota jest znacznie mniejsza niż była poprzednio. Poza tym znakomicie ograniczona została liczba rezerw celowych, w przedłożeniu rządowym były pięćdziesiąt cztery pozycje, a więc znacznie mniej niż w latach poprzednich.

W rezerwach celowych są umieszczane przede wszystkim te wydatki, których na etapie projektowania ustawy budżetowej nie można przypisać do poszczególnych podziałek klasyfikacji budżetowej. I teraz w ramach rezerw celowych znaczące pozycje stanowią wydatki uzależnione od wpływu transzy kredytów zagranicznych. Na same wydatki finansowane tak zwanymi kredytami portowymi i drogowymi mamy ponad półtora miliarda złotych. W ramach rezerw celowych ujęte są środki na realizację Narodowego Programu Stypendialnego. Na dzień dzisiejszy trudno powiedzieć, do którego województwa jaka kwota środków z tego programu będzie skierowana, dlatego że to zależy od zapotrzebowania poszczególnych jednostek samorządu terytorialnego. Następnie w ramach rezerw celowych przewidziane są środki na finansowanie programu dożywiania. To jest też znacząca kwota. Jak państwo widzą, praktycznie kilka znaczących pozycji absorbuje ponad 80% rezerw celowych.

Ja muszę od razu sprostować jedną kwestię: nie ma żadnej dowolności w podziale rezerw celo-

(sekretarz stanu E. Suchocka-Roguska)

wych. Rezerwy celowe są rozdzielane przez ministra finansów w porozumieniu z ministrem merytorycznie właściwym do dokonania podziału tej rezerwy. Mogą być one wydatkowane tylko na ten cel, który jest wskazany jak gdyby w tytule rezerwy. A jeżeli jest nadmiar środków, to zmiana ich przeznaczenia może nastąpić tylko po uzyskaniu opinii Komisji Finansów Publicznych Sejmu. Minister finansów i rząd nie mają żadnej możliwości swobodnego dysponowania rezerwami, tak że to chciałam bardzo wyraźnie podkreślić.

My cały czas prowadzimy działania zmierzające do ograniczenia wielkości rezerw celowych. Wydaje się jednak, że szczególnie w pierwszym roku włączenia pełnych środków unijnych do budżetu państwa nie ma możliwości rozdziału tych 12 miliardów zł pomiędzy poszczególnych dysponentów, tym bardziej, że rozpoczynamy nową Perspektywę Finansową. Przecież w ramach tych środków mamy również przewidziane wydatki w Perspektywy Finansowej 2007–2013, gdzie jeszcze nie do końca wybrane są projekty. Nie ma więc możliwości przypisania tych środków poszczególnym dysponentom. Ponad 12 miliardów zł środków unijnych jest już w budżetach poszczególnych ministrów.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.
Pan senator Ryszka.

Senator Czesław Ryszka:

Dziękuję, Panie Marszałku.
Pani Minister, mam dwa pytania. Ubiegłoroczny deficyt budżetowy przyniósł zysk w wysokości 5 miliardów zł. Jak rząd rozdysponował te pieniądze?

I drugie pytanie: czy prawdą jest, że tak zwane supermarkety nadal przynoszą straty? Oznaczałoby to, że mamy tu do czynienia z problemem cen transferowych, że urzędy kontroli skarbowej nie radzą sobie z kontrolą faktur. Czy Ministerstwo Finansów zamierza usprawnić tę dziedzinę? Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Proszę bardzo.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Jeżeli chodzi o deficyt roku 2007, to tutaj nie było rozdysponowania środków, po prostu dochody budżetu państwa były o określoną kwotę wyż-

sze niż przewidywano, wydatki nie zostały zrealizowane w pełnej wysokości, część środków pozostała na rachunku dysponentów, część wydatków została przez dysponentów zablokowana. Rząd nie wykorzystał tych środków, nie było zmiany przeznaczenia, tak że po prostu deficyt był niższy, bo niższe były wydatki, a wyższe dochody. Jeżeli środki na ten cel, szczególnie ze strony wydatków, były zgromadzone, pozostały na rachunkach bankowych i będą służyły finansowaniu deficytu w 2007 r.

W sprawie supermarketów cały czas generalny inspektor kontroli skarbowej, pan minister Banaś prowadzi kontrole. Ja nie chciałabym wchodzić w kompetencje pana ministra, poproszę więc, żeby odpowiedział panu senatorowi na piśmie. Kontrola skarbową jest rzeczą specyficzną i nie wszystkie informacje są po prostu ogólnie, także dla mnie, dostępne.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.
Pan senator Owczarek.

Senator Andrzej Owczarek:

Dziękuję, Panie Marszałku.
Pani Minister, moje pytanie jest kontynuacją pytania pana senatora Gołasia. Na obsługę długu publicznego w tym roku wydamy ponad 28 miliardów zł. Jakie są prognozy kosztów spłaty długu publicznego w następnych latach?

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Panie Senatorze.
Proszę bardzo.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Jeżeli chodzi o koszty spłaty, to ja odpowiem później, natomiast muszę powiedzieć, że począwszy od 2008 r. koszty obsługi długu publicznego będą znacząco rosły. Przewidujemy, że w 2008 r. przekroczą one 30 miliardów zł.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.
Pani senator Gacek.

Senator Urszula Gacek:

Pani Minister, obecnie jednym z największych problemów społecznych i gospodarczych jest brak perspektyw dla młodego pokolenia, szczególnie brak pracy lub pracy wynagradzanej na

(senator U. Gacek)

przyzwoitym poziomie. Zaradni, dobrze wykształceni i odważni coraz częściej wybierają emigrację zarobkową. Paradoksalnie w wielu zawodach pracodawcy zgłaszają problemy z rekrutacją, ręce im wiążą bardzo wysokie koszty pracy, podatki, składki itp. Jaką nadzieję daje ten budżet zarówno młodym Polakom, którzy chcieliby pracować w kraju, jak i pracodawcom, którzy oczekują konkretnych obniżek kosztów pracy?

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Proszę bardzo.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Jeżeli chodzi o koszty pracy, to tak jak już wspomniałam, w roku 2006 nie zostały podjęte decyzje dotyczące obniżenia składek na ubezpieczenie społeczne. Jest zapowiedź rządu, że działania takie będą podjęte w 2007 r.

Co do zmian podatkowych, to uchwalone przez Sejm ustawy podatkowe wprowadzają pewne zmiany. Szczególnie dotyczy to podatku PIT, gdzie przewidujemy waloryzację progów podatkowych, zmiany skali podatkowej i kosztów uzyskania przychodów z pracy, możliwość zaliczania do kosztów uzyskania przychodów wydatków na finansowanie usług medycznych, zmiany zasad amortyzacji i podwyższenie diet dla osób przebywających czasowo za granicą. To w takim wielkim, wielkim skrócie.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Pan senator Szaleniec, proszę bardzo.

Senator Zbigniew Szaleniec:

Pani Minister, ja przepraszam, ale nie do końca zrozumiałem pani odpowiedź na moje pytanie i chciałbym prosić jednak jeszcze raz o bardziej precyzyjną odpowiedź. Czy w subwencji oświatowej są zabezpieczone środki na awans zawodowy i odprawy emerytalne? Pani minister wspominała, że w 2006 r. one wręcz nie zostały wykorzystane. Ale wielu nauczycieli, powiedziałbym 90% nauczycieli przesunęło terminy odejścia na 2007 r. w związku z tym, że osunięto o rok tę możliwość odejścia na przyspieszoną emeryturę. A więc chciałbym prosić jeszcze raz o precyzyjną odpowiedź na pytanie: czy są zabezpieczone środki na ten cel, czy koszt nie jest przerzucony na gminy?

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Proszę bardzo, Pani Minister.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Senatorze, są środki w subwencji. A to, że nie zostały wykorzystane, ja powiedziałam o kuratoriach, nie o gminach. Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Pani senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk.

**Senator
Dorota Arciszewska-Mielewczyk:**

Dziękuję, Panie Marszałku.

Pani Minister, ja mam pytanie dotyczące także Ministerstwa Sprawiedliwości, związane ze środkami, jakie mają państwo zabezpieczone na wydatki więziennictwa, zakłady karne. Interesowałaby mnie odpowiedź na pytanie – ponieważ dopytują się o to te środowiska – jakie środki będą na ten cel przeznaczone w roku 2007?

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Proszę bardzo, Pani Minister.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Marszałku, wydaje mi się, że na sali jest pani minister Kępa, która jest osobą najlepiej poinformowaną, jeżeli chodzi o wydatki na więziennictwo. Ja na pewno nie odpowiem tak dobrze, jak pani minister na to pytanie, więc jeżeli mogłabym prosić, żeby pani minister mogła się wypowiedzieć, może w debacie...

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Nie, może teraz pani minister by odpowiedziała na to pytanie, jeśli można, tak? Może już z miejsca.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Beata Kempa:**

Co do wydatków na więziennictwo, to w tym roku budżetowym, 2007, wynoszą one ogółem 2 miliardy 58 milionów 901 tysięcy zł i są wyższe od przewidywanego wykonania o 15,66%. Nawiązując do tego, o czym była uprzejma wspomnieć już

(sekretarz stanu B. Kempa)

pani minister Suchocka, powiem, że istotnie wymiar sprawiedliwości ma także swój wkład, jeśli idzie o wzrost etatów, wymaga tego bowiem zakres zadań, jakie wyznaczył minister sprawiedliwości, a w szczególności zakres reform. Więc tutaj dla więziennictwa również przewidujemy dodatkowe etaty. Ale ten najważniejszy element, jeśli idzie o wydatki, również o wydatki majątkowe, będzie wynosić 289 milionów 196 tysięcy i będą one wyższe o 111,79%.

Chciałabym tutaj powiedzieć, że te wydatki są w szczególności związane z realizacją przyjętego przez rząd planu czy programu pozyskania dodatkowych siedemnastu tysięcy miejsc dla osadzonych. Program ten jest realizowany i tym samym jest wielka potrzeba, aby zapewnić środki na jego dalszą sprawną realizację. Dla porządku powiem, że w tym roku, właśnie w ramach tego programu, pozyskaliśmy cztery tysiące sto czterdzieści dwa miejsca, przy czym planowaliśmy, że pozyskamy trzy tysiące dziewięćset dwadzieścia jeden miejsc, zatem uzyskaliśmy jeszcze tendencję zwykłą. Też dla porządku powiem, że w latach ubiegłych to pozyskanie wyglądało w sposób następujący: w roku, na przykład, 2000, to było dwieście jeden miejsc, w roku 2001 trzysta trzydzieści osiem miejsc, a w roku 2002 sto czternaście miejsc.

Ta polityka pokazuje, że dzisiaj potrzeba ta wynika nie tylko z kwestii zaostrzenia kar, ale przede wszystkim z wielkich, wielkich zapóźnień, jakie miały miejsce w polskim więziennictwie. Na poparcie tego chcę jeszcze powiedzieć, że substancja, jaką dysponuje polskie więziennictwo, w 70% została wybudowana między XIII a XVII wiekiem, a pozostała substancja została wybudowana już w latach powojennych i również jest częściowo w złym stanie technicznym, a na pewno jest bardzo kosztowna. Dlatego te wydatki są jak najbardziej uzasadnione i, tak jak wspomniałam, są wynikiem wielu, wielu zapóźnień.

Jeśli idzie o kwestię, o którą państwo senatorowie najczęściej pytają w pismach do Ministerstwa Sprawiedliwości, a więc o to, czy będą podwyżki, jeśli idzie o Służbę Więzienną, to chcę zaznaczyć, że projekt budżetu przewiduje dla Służby Więziennej podwyżkę o 0,15. Nie jest to jednak taka podwyżka, jaką uzyskają inne służby, jest ona nieco niższa. Ale tu chcę wskazać, że te podwyżki przewidujemy w szczególności dla osób najniższej uposażonych, pracujących bezpośrednio w kontakcie z osobami osadzonymi. Średnia wynosi tam od 1 tysiąca 200 zł do 1 tysiąca 500 zł netto i tutaj będziemy skupiać się na tym, aby tę sytuację poprawić. Stąd ta wielka potrzeba, aby budżet polskiego więziennictwa był na takim poziomie, który został uchwalony. Jest na to uzasadnienie, zwłaszcza ze względu na realizację programu po-

zyskania dodatkowych siedemnastu tysięcy miejsc.

Chcę jeszcze tylko powiedzieć, że pozyskujemy je również na bazie mienia powojkowego. Ten plan jest realizowany, przejmujemy kolejne spore jednostki i to mienie zagospodarowujemy. Najważniejsze, i to chcę państwu powiedzieć, że zagospodarowujemy je przez pracę polskich więźniów, z wykorzystaniem ich pracy. I tutaj, jeśli idzie o liczbę godzin wypracowanych przez polskich więźniów nieodpłatnie i odpłatnie, również uzyskaliśmy w tym roku tendencję zwykłą, odpłatnie o ponad 100%, natomiast nieodpłatnie w tej chwili, w roku 2006, to było ponad 2 miliony godzin. Dziękuję bardzo.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Pani senator... Kto jest pierwszy?

(Głos z sali: Senatorowie Gołaś i Augustyn.)

To znaczy, kto nie zadawał pytań.

(Głos z sali: Zadawano te pytania...)

Pan senator Augustyn, proszę bardzo.

Senator Mieczysław Augustyn:

Pani Minister, nawet przedstawiciele ministra pracy i polityki społecznej wskazywali Ministerstwo Finansów jako ten resort, który wymógł obniżenie dotacji dla Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych o 500 milionów zł.

Chciałbym zapytać panią minister, co było powodem złamania danej nam w zeszłym roku obietnicy, że obniżka dotacji o 500 miliardów będzie...

(Głos z sali: Milionów.)

...że obniżka o 500 milionów będzie jednoroczna. Właśnie w tym celu nowelizowaliśmy ustawę na jeden rok.

I drugie pytanie, czy pani minister ma świadomość, jak wiele niezbędnych i koniecznych wydatków na rzecz osób niepełnosprawnych nie będzie mogło być zrealizowanych, jeśli dziś nie przywrócimy poprzedniej wielkości dotacji.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Proszę bardzo, Pani Minister.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Suchocka-Roguska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

To była decyzja rządu, w związku z tym to nie minister finansów osobiście wymógł coś na minister pracy. Taką decyzję podjęła Rada Ministrów,

(sekretarz stanu E. Suchocka-Roguska)

proponując określone zmiany w ustawie. Było to spowodowane między innymi tym, że głównym priorytetem rządu w roku 2007 było znalezienie środków na finansowanie czy dofinansowanie projektów pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.

W związku z tym, ponieważ była to konieczność zgromadzenia kilkunastu miliardów zł, rząd ograniczał wydatki innego rodzaju, tym bardziej, że fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych ma również możliwość pozyskania środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.

Panie Marszałku, mogę jeszcze odpowiedzieć na pytania dotyczące długu publicznego, to już nie mielibyśmy zaległości.

(Marszałek Bogdan Borusewicz: Proszę bardzo.)

W roku 2009 wielkość państwowego długu publicznego szacowana jest na 645 miliardów zł, co będzie stanowiło 51% przewidywanego produktu krajowego brutto w tym okresie. Jeżeli zaś chodzi o dług Skarbu Państwa, to wielkość ta kształtować się będzie w wysokości 621 miliardów zł, co oznacza 49,1%. Koszty obsługi długu w roku 2009 są przewidywane w wysokości 33 miliardów 700 milionów zł.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Pan senator Gołaś, proszę bardzo.

Senator Andrzej Gołaś:

W związku z tym, że ja liczyłem, że pani minister będzie sięgała do strategii, to w tej chwili już nie będę rozszerzał mojego pytania. Dziękuję bardzo.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję bardzo.

Pani Minister, ja chciałbym zadać na koniec jeszcze jedno pytanie.

Problem reformy finansów to jest przede wszystkim problem długu publicznego, który narasta także dlatego, że po 2020 r. wchodzimy w niż demograficzny i koszty społeczne starzejącego się społeczeństwa będą znacznie wyższe. Czy w związku z tym rząd pracuje nad reformą finansów publicznych pod tym kątem, pod kątem obniżenia czy zahamowania wzrostu długu publicznego?

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Marszałku, Wysoka Izbo, w tej chwili, tak jak wcześniej wspominałam, rząd będzie przedstawiał jak gdyby drugi etap reformy finansów

publicznych, a w perspektywie mamy również etap trzeci. Podstawowym działaniem zarówno drugiego, jak i trzeciego etapu reformy finansów publicznych będzie dążenie do ograniczenia wydatków budżetu państwa, a tym samym do ograniczenia przyrostu długu publicznego. Równocześnie, przez cały czas, będą podejmowane działania mające na celu restrukturyzację tego długu tak, żeby maksymalnie obniżyć koszty jego obsługi.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Pani senator Tomaszewska.

Senator Ewa Tomaszewska:

Ja w tej samej kwestii. Otóż pierwszym bardzo istotnym krokiem w porządkowaniu wieloletnim systemu finansów publicznych była reforma systemu ubezpieczeń społecznych. Chciałabym mieć pewność, że w ramach podejmowanych dziś działań na rzecz uzdrowienia systemu finansów publicznych nie znajdą się takie działania, które zniszczą efekt tamtej reformy. Chciałabym mieć pewności, że nie będą podejmowane tego rodzaju rozwiązania, które doprowadzą do upadku tej reformy. Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Proszę bardzo.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Marszałku, Wysoka Izbo, poziom zadłużenia FUS i stan finansowy FUS jest jednym z elementów stanu finansów publicznych, w związku z tym dążenia rządu będą takie, żeby sytuacji finansowej FUS, broń Boże, nie pogarszać, bo to nie wpływa na poprawę kondycji finansów publicznych. Tak że tutaj, jeżeli chodzi o reformę ubezpieczeń społecznych, to na pewno będzie to brane pod uwagę, aczkolwiek, jak również wspominałam, są podejmowane działania, żeby obniżyć koszty pracy, działania, które będą dotyczyły, między innymi, składek na ubezpieczenie społeczne.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Pan senator Szymański, proszę bardzo.

Senator Antoni Szymański:

Panie Marszałku! Pani Minister! Wysoka Izbo! Chciałabym zapytać o kwestię dotyczącą prokuratury. Czy w ramach przeciwdziałania przestępczości organy prokuratury są dostatecznie wypo-

(senator A. Szymański)

sażone w nowe etaty? Są przecież nowe zadania i w związku z tym prokuratura powinna być, w moim przekonaniu, doinwestowana w nowe etaty. Czy w bieżącym roku to się stanie?

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Panie Senatorze.
Proszę bardzo.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Marszałku, czy mogę poprosić panią minister Kempę, żeby odpowiedziała na pytania dotyczące prokuratury?

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Tak, proszę bardzo.
Pani minister Kempa.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Sprawiedliwości
Beata Kempa:**

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Szanowni Państwo!

Jeśli idzie o etaty urzędnicze w budżecie państwa, to jest kolejny obszar, który wskazuje i popiera stanowisko, jakie przedstawiła tu pani minister Suchocka, obszar, który wpływa na wzrost liczby etatów. To pytanie jest niezwykle istotne. Otóż jeśli idzie o budżet przyjęty przez Sejm, to istotnie w tym roku budżetowym przewiduje się zwiększenie liczby etatów orzeczniczych, czyli prokuratorskich, o sto siedemdziesiąt etatów asystenckich, asystentów prokuratorów. Sto siedemdziesiąt.

Chcemy powiedzieć, że do tego tematu podszliśmy oczywiście ostrożnie, niemniej te potrzeby absolutnie nie są wystarczające, przede wszystkim jeśli idzie o zakres reform, który ma być realizowany, który już jest realizowany. Ta potrzeba jest dużo większa. Sejm, za co chcę z tego miejsca podziękować, a jeśli tutaj Senat przychyli się do tego, to także chciałabym podziękować, przewidział również dla prokuratury dodatkowe etaty dla stu pięćdziesięciu analityków. Jest to wprowadzone novum, niezwykle potrzebne prokuraturze.

W obecnym stanie, jeśli idzie o reformy, to w tej chwili tutaj w Sejmie trwają prace nad ustawą związaną ze zmianami w kodeksie postępowania karnego i ze zmianami w ustawie o ustroju sądów powszechnych, które nakładają na polskich prokuratorów nowe obowiązki i nowe zadania. Będzie zmiana, jeśli idzie o prowadzenie dochodzeń,

śledztw, o nadzory w tej materii. Tutaj będą większe zadania dla prokuratorów. Należy również powiedzieć, że od 1 marca wchodzi przepisy związane z tak zwanymi sądami dwudziestoczterogodzinnymi, przepisy, które przewidują obowiązek przesłuchania podejrzanego przez prokuratora. Wreszcie kwestia związana z powstaniem i funkcjonowaniem, a także rozwijaniem działalności pionów prokuratury do spraw przestępczości zorganizowanej.

Chcę również powiedzieć, że w ubiegłym roku budżetowym nie przewidziano dla prokuratury ani jednego nowego etatu orzeczniczego. Dlatego te potrzeby, uwzględnione w projekcie budżetu, a obecnie już w budżecie na 2007 r., wobec ogromu zadań, które stoją przed polską prokuraturą, są na pewno niewystarczające. Dziękuję bardzo.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

(Senator Aleksander Bentkowski: Proszę powiedzieć, że jest poprawka Senatu.)

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Beata Kempa: Ach, tak, oczywiście...)

Nie ma więcej pytań?

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Beata Kempa: Jeżeli będzie...)

Przepraszam bardzo. Proszę nie dyskutować w ten sposób, dobrze?

Nie ma więcej pytań, w związku...

(Senator Aleksander Bentkowski: Ja mam pytanie.)

A, pan senator Bentkowski.

Senator Aleksander Bentkowski:

Chciałbym prosić o zauważenie, jak gdyby odpowiadając na pytanie pana senatora, że poprawka Senatu właśnie ten brak uzupełnia. I przyjęcie poprawki, jeżeli dobrze przeczytałem, dwudziestej drugiej... A, nie, przepraszam, przyjęcie poprawki osiemnastej spowoduje, że ten problem zostanie rozwiązany. To właśnie zwiększenie etatów prokuratorskich.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dobrze.

Państwo Senatorowie, proszę o pytania. Proszę zgłaszać pytania, a nie oświadczenia czy...

Proszę bardzo, pan senator Kogut.

Senator Stanisław Kogut:

No, ja mam takie trochę pytanie, a trochę oświadczenie...

(Marszałek Bogdan Borusewicz: To w następnym punkcie, w punkcie drugim.)

Jest zgłoszona poprawka, ja jestem inicjatorem, wraz z panią senator Arciszewską. Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Czy są jeszcze jakieś pytania?

Nie ma pytań.

Dziękuję, Pani Minister.

Otwieram dyskusję.

Przypominam o wymogach regulaminowych dotyczących czasu przemawiania senatorów, o konieczności zapisywania się do głosu u senatora prowadzącego listę mówców, a przede wszystkim o obowiązku składania podpisanych wniosków o charakterze legislacyjnym do marszałka Senatu do czasu zamknięcia dyskusji.

Proszę o zabranie głosu pana senatora...

(Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk: Panią senator Mirosławę Nykiel.)

Proszę o zabranie głosu panią senator Mirosławę Nykiel.

Proszę bardzo.

Senator Mirosława Nykiel:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Moje wystąpienie w sprawie budżetu na rok 2007 rozpocznę od cytatu: dla rządu przed wyborami drogi jest wyborca, po wyborach drożeje wszystko inne. Tym znanym powiedzeniem Jeana Rigaux można najlepiej scharakteryzować budżet na rok 2007. Tak, ten budżet spowoduje, że zamiast oczekiwanych przez wyborców i obiecanych przez rząd efektów reform i efektów znakomitej koniunktury gospodarczej będziemy mieć drogie, a nie, jak nam mówiono, tanie państwo. W końcowym efekcie zapłacimy za to wszyscy. I to zapłacimy cenę, na którą nas nie stać.

Przejdźmy do konkretów, które ilustrują to, co powiedziałam. Dochody państwa w roku 2007 wyniosą 228 miliardów, a głównym źródłem przychodu będą, Szanowni Państwo, wzrastające podatki, głównie podatki pośrednie: VAT wzrośnie o 11%, akcyza na olej opałowy o 400%, na gaz do napędu samochodów o ponad 40%, na paliwa płynne o 25 gr na litrze i na inne produkty, takie jak papierosy, alkohol. A my za to wszystko będziemy płacić w cenie towaru, codziennie, płacąc za gaz, prąd, benzynę, jedzenie.

Nie zmniejszono podatków, tak jak zapowiadano, tylko je zwiększono. Proszę państwa, gdzie w tym tanie państwo? Gdzie realizacja obietnic? Gdzie reforma podatków od osób fizycznych od stycznia 2007 r., tak szumnie zapowiadana przez Prawo i Sprawiedliwość i powtórzona przez pana premiera Marcinkiewicza w jego exposé? Niedawno pytałam z tej mównicy, przy okazji nowelizacji ustawy o podatku od osób fizycznych, i dzisiaj zapytam ponownie: gdzie są zapowiadane dwa progi podatkowe, 18% i 32% od stycznia 2007 r., oraz 18% i 28% od stycznia 2009 r. Gdzie ulga prorodzinna na każde dziecko w rodzinie? W dalszych

planach, przesunięta na rok 2009. Proszę mi powiedzieć, dlaczego.

Dlaczego teraz ma nam wystarczyć odmrożenie kwoty wolnej od podatku, odmrożenie progów podatkowych? A te mechanizmy przy składce zdrowotnej rosnącej o 0,25, przy innych kosztach, o których mówiłam, w konsekwencji dadzą polskiemu podatnikowi tyle, że zapłaci on większe podatki.

Mechanizm, na który wszyscy czekali i który był szumnie zapowiadany przez panią premier Zytę Gilowską, to znaczy obniżenie tak zwanego klina podatkowego, czyli zmniejszenie pozapłacowych kosztów pracy o 4%, też nie został wprowadzony. A on dałby automatyczny efekt waloryzacji płac, zapowiadany i obiecany przez premiera i wielu ministrów. Bez wnikania w przyczynę niezrealizowania tych zapowiedzi trzeba stwierdzić, że kolejny raz nie dotrzymano obietnicy.

Jako opozycja chcemy podejść do tego konstruktywnie i pomóc w realizacji państwa zobowiązań, bo to będzie dobre dla Polski, dobre dla nas wszystkich. Platforma Obywatelska, tak w przypadku niezrealizowanej reformy podatków od osób fizycznych, jak i w przypadku obniżenia pozapłacowych kosztów pracy, przygotowała odpowiednie projekty ustaw. Chciejcie tylko je przyjąć, a będziemy was chwalić i będziemy was wspierać. Ale zróbcie to. Dajcie Polsce szansę. Dajcie Polsce szansę na wyjście z tego zakłętą kręgu niemocy naprawienia chorych finansów publicznych, ogromnego deficytu budżetowego i rosnącego długu publicznego.

Szanowne Panie i Panowie Senatorowie, podnoszenie podatków prowadzi w konsekwencji do wzrostu cen produktów i usług, za który zapłaca miliony Polaków. Dlatego nie możemy przejść nad tym do porządku dziennego, dlatego musimy o tym mówić, dlatego musimy robić wszystko, aby do tego nie dopuścić. Jak to zrobić? Doskonale, Pani Premier, Pani Minister i wszyscy Państwo w koalicji rządzącej, wiecie, gdyż sami o tym mówiliście, używając hasła „tanie państwo”.

Czy budżet na rok 2007 jest odpowiedzią na to podstawowe hasło wyborcze? Wydatki państwa na rok 2007 wynoszą 258 miliardów zł i są większe o 17 miliardów, czyli o ponad 6%, od wydatków z roku 2006. Co składa się na te wydatki? Czy są to wydatki prorozwojowe? Gdzie one rosną w największym stopniu? Oszczędzę państwu przytaczania wielu liczb, bo w posiadaniu takich danych jesteście, zwrócę tylko uwagę na niektóre, ale za to bardzo wymowne.

Otóż popatrzmy, jak rosną wydatki na administrację rządową w działach, z których są finansowane wynagrodzenia urzędników ministerialnych, zakupy samochodów i inne zakupy administracyjne. Prawie we wszystkich resortach wydatki rosną o kilka milionów. Wzrasta zatrudnienie w administracji publicznej o prawie sześć i pół ty-

(senator M. Nykiel)

siąca osób. Rosną wydatki na wynagrodzenia w państwowych jednostkach budżetowych o 6,3%, a to więcej niż w roku 2006. Czy szanowni senatorowie z koalicji rządzącej nadal myślą, że realizują ideę taniego państwa? Nie wolno oszukiwać wyborców ani, tym bardziej, samych siebie. Tanie państwo pozostało wyłącznie tanim chwytem wyborczym. Podobnie jak w resortach rządowych, rosną wydatki w Kancelarii Prezydenta – o 7%, w kancelarii premiera – o 27%, w Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji, która miała przestać istnieć – o 13%. W innych instytucjach władzy jest podobnie. Pytam: co się stało, że zapomnieliście o obiecanej powściągliwości w wydawaniu na te instytucje?

Panie Marszałku, Wysoka Izbo, niezwykle istotną sprawą jest utrzymanie na odpowiednim poziomie deficytu budżetowego. Ten planowany na rok 2007 w wysokości 30 miliardów – a to jest wymagany przez Unię poziom 3% PKB – jest faktem. Ale jeśli 14,5 miliarda z transferu do otwartych funduszy emerytalnych nie będziemy mogli wliczyć do sektora finansów publicznych, zgodnie ze standardami Komisji Europejskiej, to według tej metodologii deficyt będzie wynosił 3,6% PKB. Dlaczego o tym nie mówimy głośno? Dlaczego tylko sztucznie zmniejszamy deficyt? Pytam: czy jest to dobra droga do rozwiązywania problemu wysokiego deficytu? Na pewno nie i państwo doskonale o tym wiecie.

Wysoka Izbo, jeśli deficyt jest na poziomie, o którym mówiłam, a wzrost gospodarczy prognozowany na rok 2007 wynosić będzie 4,6%, to możemy się spodziewać wzrostu zadłużenia państwa, tak zwanego długu publicznego, który i tak, jak już tutaj mówiła pani minister, jest ogromny i rośnie w zastraszającym tempie. I tak tylko w jednym roku rządów Prawa i Sprawiedliwości, od października roku 2005 do października roku 2006, dług ten wzrósł o kolejne 50 miliardów. O ile wzrośnie w przyszłym roku? O kolejne 50 miliardów – i wyniesie 532 miliardy zł. Ile to jest w przeliczeniu na głowę przeciętnego Polaka, nieważne, czy leży on w kołysce, czy ma pięćdziesiąt, czy siedemdziesiąt lat? Jeśli te prognozy o 50 miliardach na rok 2007 się utrzymają, to będzie to 15 tysięcy 600 zł. I to już będzie ponad 50,6% PKB.

Szanowna Nieobecna Pani Premier, Szanowna Pani Minister – bo teraz zwracam się do rządu – wiem, że jesteście państwo świadomi ceny, jaką wszyscy płacimy z tego tytułu, zwłaszcza pani minister Zyta Gilowska niejednokrotnie o tym w mediach mówiła. Ale zadam pytanie, które zadałam pani premier w roku poprzednim w trakcie debaty budżetowej. Co pani minister Zycie Gilowskiej udało się ze swoich poglądów i pomysłów na gospodarkę zrealizować w budżecie? Wówczas pani premier odpowiadała, że to nie jej budżet, że to

budżet dwóch rządów, trzech ministrów finansów – notabene w tym roku nie było lepiej, bo mieliśmy pięciu ministrów finansów – i to była prawda, ten fakt musieliśmy uznać. Ale w tym roku pytam ponownie: co zostało zrobione w odniesieniu do zadłużenia publicznego? Co w tym temacie udało się zrobić?

Szanowni Państwo, liczby nie kłamią, mówią same za siebie: dynamika przyrostu zadłużenia w czasie rządów Prawa i Sprawiedliwości jest zatrważająca – przypomnę, że koalicja SLD przez całą kadencję zwiększyła dług publiczny o 160 miliardów zł – bo w ciągu jednego roku, jak już powiedziałam, dług ten wzrósł o 50 miliardów, a w przyszłym roku wzrośnie o następne 50 miliardów.

Wysoka Izbo, pragnę zwrócić uwagę na jeszcze jeden bardzo ważny wskaźnik mówiący o kosztach obsługi zadłużenia: to, ile ten ogromny dług będzie kosztował budżet. Pani minister finansów już tutaj nam to powiedziała. Otóż będzie to koszt 28 miliardów zł. To ogromne kwoty, to jest 10% rocznych przychodów państwa, to jest prawie 3% PKB! Tyle właśnie kosztuje sama obsługa tego długu. Z uwagi na czas nie wspomnę, jakie inne konsekwencje powoduje to zadłużenie państwa, co można byłoby za te miliardy płacone za zaciągnięte długi zrobić. My w różnych komisjach, w Komisji Gospodarki Narodowej i w innych, walczyliśmy czasem o kilkanaście czy o kilka milionów na inwestycje regionalne, a tutaj, proszę państwa, płacimy 28 miliardów zł! Przypomnę, że w roku 2007 przeznaczamy niecałe pół miliarda złotych na inwestycje wieloletnie – tak, pół miliarda – podczas gdy obsługa długu publicznego będzie nas kosztowała 28 miliardów.

Szanowni Państwo, w tym miejscu jeszcze raz powiem o potrzebie ratowania finansów państwa, o potrzebie ich reformowania, czy, jak kto woli, ich uzdrawiania. Ten budżet nie podejmuje nawet żadnego wysiłku w tym kierunku. I to są najważniejsze grzechy tegorocznego budżetu, grzechy zaniechania, na które wskazywała Platforma Obywatelska, a także wielu znawców i ekonomistów.

Zwracam się do rządu, do pani premier, abyście w porę zauważyli, jakie możliwości daje wzrost gospodarczy w czasie koniunktury, i abyście wprowadzili w budżecie zmiany pozwalające na uniknięcie poważnego kryzysu finansowego, w wypadku którego najbardziej byliby poszkodowani najbiedniejsi obywatele. I państwo dokładnie o tym wiecie.

Aby Wysoka Izba nie posadziła opozycji o nierzetelność w ocenie tegorocznego budżetu, pozwolę sobie na koniec przytoczyć kilka wypowiedzi znanych i cenionych ekonomistów. Cytuję: „Mimo że premier Gilowska zapewnia nas, że to najlepszy budżet, na jaki nas stać, to budżet straconej szansy i stagnacji. Rosną dochody i wydat-

(senator M. Nykiel)

ki, zwiększając się obciążenia podatkowe” – to słowa głównego ekonomisty BPH, Ryszarda Petru. Jego zdaniem podniesienie poziomu wydatków jest niepotrzebne: PKB rośnie o ponad 5%, gospodarka rozwija się bardzo dobrze, należałoby ciąć koszty, aby ograniczyć dług publiczny, a w tym budżecie dzieje się dokładnie na odwrót – mówi Petru. Janusz Jankowiak z Polskiej Rady Biznesu jest podobnego zdania i mówi: „Trudno się zdobyć na pozytywną ocenę budżetu, jeśli tempo zakładanych wydatków jest wyższe niż wzrost PKB”. Przypomina o obiecanej redukcji pozapłacowych kosztów pracy. Składka rentowa miała spaść z czternastu punktów do dziewięciu – tego rząd nie zrealizował, a mimo to planowany deficyt jest o 1/6 wyższy. I jeszcze jedna opinia, profesora Waclawa Wilczyńskiego z Akademii Ekonomicznej w Poznaniu: „Martwi mnie, że nic się nie dzieje po stronie wydatków, bo to, co mamy, działa antywzrostowo, nie sprzyja rozwojowi”.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Maciej Płażyński)

Szanowni Państwo, mówiliście...

(Wicemarszałek Maciej Płażyński: Pani Senator...)

Już kończę.

...Mówiliście: zlikwidujemy agencje i fundusze, zlikwidujemy zakłady budżetowe, gospodarstwa pomocnicze, zlikwidujemy inne instytucje rządowe i samorządowe, będziemy oszczędzać na instytucjach władzy. Czy tak robicie? Nikt już nie ma złudzeń. Nie robicie tego. Pytanie: dlaczego? Odpowiedź jest prosta: bo tak łatwiej jest rządzić. Ale skutki tego rządu zobaczymy w niedługiej perspektywie.

Ale cóż, jeśli politycy, zwłaszcza rządzący, mają skłonność do myślenia o następnych wyborach, a nie o następnym pokoleniu, to konstruują takie właśnie budżety.

Panie Marszałku, Wysoka Izbo, senatorowie Platformy Obywatelskiej będą głosować przeciwko temu budżetowi. Dziękuję za uwagę. (Oklaski)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję.

(Senator Czesław Ryszka: Nikt nie spodziewał się, że będzie inaczej. Bez zaskoczenia.)

Pan senator Misiak.

Senator Tomasz Misiak:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Ze smutkiem zauważam, że dyskusja nad budżetem „przyciągnęła” bardzo dużą liczbę senatorów koalicji rządzącej na naszą debatę. Ale mam nadzieję, że znajdują się oni w pobliżu i że przyłączą się do nas wkrótce, żebyśmy mogli poważnie porozmawiać na temat naszego państwa.

W każdym normalnym państwie, w każdej normalnej instytucji budżet wynika ze strategii, strategii, która kładzie konkretny nacisk na silne strony państwa, niweluje jego słabe strony; strategii która pomaga wykorzystać szanse i uniknąć zagrożeń. Mam więc pytanie do panów i pań z koalicji rządzącej: jaka jest strategia dla naszego kraju? Jaka jest strategia dla Polski? Jakie kierunki rozwoju wybieracie? A pytać muszę, ponieważ ustawa budżetowa na te pytania nie odpowiada. Mało tego, ten budżet nie jest już określany – jak tutaj mówiła pani senator – tylko i wyłącznie jako budżet straconych szans. Ten budżet jest pustym budżetem. To jest kalka budżetu SLD. Ten budżet obnaża bardzo wyraźnie ignorancję rządzących co do tego, jak prowadzić Polskę. Brakuje idei przewodniej, brakuje reform, brakuje dania pokoleniom młodych Polaków szansy na sukces.

Jest tak dlatego, że nasz kraj, nasz rząd, nasz parlament, nie spędził tego roku w sposób taki, w jaki powinien – czyli na pracy merytorycznej – ale na ściganiu demonów przeszłości. Prześledźcie państwo historię naszych obrad, historię ustaw, które były tworzone. Jest w nich mnóstwo rozliczeń przeszłości, podejrzliwości i walki z wiatrakami. Ja wiem, że szczytnie brzmią idee walki z korupcją, ściganie agentów czy realizacja haseł socjalnych, ale nie tego wymagają od nas ludzie. Ludzie, którzy nie mają wiary w nasz kraj, uciekają w ogromnej liczbie za granicę, szukając tam swojego szczęścia. Oni niestety głosują dzisiaj nogami, a właściwie nie nogami, tylko skrzydłami tanich linii lotniczych. Exodus wyjazdowy jest tak ogromny, jak w niewielu historycznych momentach naszego kraju, kiedy to ludzie naprawdę uciekali przed śmiertelnymi zagrożeniami. I być może to jest powód do zmiany nazwy „III Rzeczpospolita” na „IV Rzeczpospolita”, bo w przeciwieństwie do II Rzeczypospolitej mamy teraz naród za granicą, a rząd w Polsce – to taka anegdota krążąca już po naszym kraju.

Na poparcie tych słów wskażę parę istotnych spraw, które pojawiają się w naszym budżecie. Przywoływana już tutaj ogromna liczba autorytetów ekonomicznych wskazuje na błąd, który popełniamy, nie przeprowadzając reformy finansów publicznych. Błąd ten wynika z braku pomysłu na Polskę, z braku strategii dla naszego kraju. Chcę zapytać: jak ma wyglądać Polska za pięć, dziesięć czy piętnaście lat? W czym będziemy się specjalizować? Czy staniemy się centrum usług dla Europy? Czy będziemy mieli własną Dolinę Krzemową? Co będzie naszym głównym towarem eksportowym? Jeżeli nie zadamy tak podstawowych pytań, to nie będziemy mieli szansy i nikt nie będzie miał szansy na zbudowanie poprawnie budżetu. Dopiero odpowiadając na nie, będziemy mogli jasno sobie powiedzieć, gdzie wspierać inwestycje, jak wykorzystywać połączenie nauki i przedsiębiorczości, jak wspierać innowacje, w jaki sposób edukować ludzi.

(senator T. Misiak)

Ten rząd skupia się na najprostszej czynności, jaką można wykonać: na redystrybucji wydatków, redystrybucji pieniędzy, która zresztą jest wykonywana w sposób nieudolny i zły. Nie zostało nic z programu taniego państwa. Nie ma śladu po trzech milionach mieszkań. Obniżka podatków to marzenia ściętej głowy. Mało tego, rosą obciążenia podatkowe zarówno dla osób fizycznych, jak i przedsiębiorstw.

Co nam ten budżet pokazuje? Wzrost akcyzy na wiele produktów, chociażby banalnych alkoholi czy papierosów, ale również paliw czy olejów opałowych. Wzrost podatku od pożyczek na rozpoczęcie własnej działalności gospodarczej, jakie właściciele mogą pożyczać na rzecz własnych firm do 2% minimalnej wartości. Rosną składki zdrowotne kosztem wynagrodzeń pracownika, chociaż obiecywaliśmy wzrost wynagrodzeń. Firmy nie będą mogły wliczać w swoje koszty wydatków gastronomicznych, co może zniszczyć nowo budujący się w Polsce rynek gastronomii – znowu oddamy ten rynek w ręce dużych zachodnich sieci handlowych i konkurentów. Osoby niepełnosprawne – przypominam tu obrady z chyba przedostatniego posiedzenia Senatu – nie będą mogły liczyć na pomoc w kwestii odpowiednich ubezpieczeń społecznych, będą musiały je opłacać, tak więc również je obciążymy i w ten sposób zmusimy prawdopodobnie do pojawienia się w urzędach pracy i liczenia na pomoc państwa. Nie mówię już o mglistej i niespełnionej obietnicy obniżenia tych 4% składek ubezpieczeniowych w celu obniżenia kosztów pracy – pani premier Gilowska, owszem, taką obietnicę złożyła, ale od tego czasu zamilkła.

A co oznaczają rosące podatki? Oznaczają brak pieniędzy dla ludzi. Ja rozumiem, że rząd nie potrafi inwestować – w porównaniu do Czech czy Słowacji nasze inwestycje są mniejsze, są na poziomie 20%, a w tych wymienionych krajach wynoszą 30% – ale dlaczego pozbawia się tej możliwości naszych rodaków? Największą polską bolączką gospodarczą był i jest brak kapitału. Polscy przedsiębiorcy nawet gdy mają pomysły, nie mają środków na ich realizację. Dlaczego? Ponieważ ten kapitał, Drodzy Państwo, łąduje w wiecznie pustym brzuchu polskiego budżetu. Mało tego, nie dość że rząd zabiera ludziom ich własne pieniądze, to jeszcze pozbawia ich szans na pozyskanie kapitału z banków.

(Senator Czesław Ryszka: Kapitał jest w obcych rękach, w prywatnych bankach.)

W jaki sposób? W bankach, w bankach... Panie Senatorze, ten rząd wyciąga kapitał z banków, biorąc ponownie 50 miliardów pożyczki w tym roku i planując 50 miliardów na następny. Nie ma czegoś takiego jak pieniądź jako dobro nieograniczone. Pieniądź jest dobrem zamkniętym, Panie Senatorze, niedostępnym, jeżeli się go zgarnie

z rynku. A rząd ten rynek drenuje, i to rok w rok. Ja, gdybym był na miejscu banków, też nie pożyczalbym na ryzykowne inwestycje przedsiębiorców i osób fizycznych, mając stuprocentowe gwarancje rządowe.

Koalicjanci cieszą się pięcioprocentowym wzrostem, ale głównym miernikiem tej radości nie powinien być nasz wzrost, a porównanie do naszych sąsiadów, którzy sprawnie i lekko poruszają się w globalnej ekonomii. Tu, niestety, przegrywamy, i to znacznie. Pamiętam, jak było kilka lat temu z jednym z dużych koncernów: kiedy po raz pierwszy osiągnął on zysk 1 miliarda zł, była wielka radość, premie dla pracowników, no i wszystko byłoby wspaniale, gdyby nie to, że analitycy międzynarodowi twierdzili, iż koncern ten powinien zarobić 3 miliardy, tylko że źle podpisano kontrakty terminowe. Tak samo jest z naszym rządem. Radość i pycha, ale nikt nie zapytał, czy nasz kraj nie może rozwijać się lepiej i szybciej. Może nie ma znaczenia dla pana premiera to, czy dogonimy Europę za dziesięć czy dwadzieścia lat, ale dla mnie i dla mojego pokolenia ma to znaczenie, i to ogromne.

Teraz o spółkach państwowych. Jak nasz budżet ma być zdrowy, Szanowni Państwo, skoro tak mocno państwo jest obecne w gospodarce? To zaprzeczenie wszelkich ekonomicznych zasad. Mamy w tej chwili dziewięćset czterdzieści firm państwowych, sześćset jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, ich wartość jest szacowana na 70 miliardów zł albo i więcej. A więc zapytam: co się dzieje z prywatyzacją? Wykonanie zeszłego roku jest tragiczne, plany na ten rok są niskie, obsługa państwowego długu kosztuje nas 28 miliardów rocznie, według naciąganych planów wypłat dywidend z tych spółek, które posiadamy, państwo chce zdjąć 3 miliardy zł. Mam więc pytanie do naszych rządowych ekonomistów zasiadających w tych ławach: gdyby udało nam się sprzedać ten majątek, gdyby udało nam się uzyskać z niego gotówkę, to o ile mniej płacilibyśmy w ramach kosztów kredytu? Odpowiedź jest prosta: o ponad 4 miliardy zł. Skoro więc stopa zwrotu z kapitału państwowych firm jest niższa niż koszt kredytu, który opłacamy, to gdzie tu jest logika ekonomiczna? Po co trzymać te przedsiębiorstwa? Ja gwarantuję, że jeśli je sprzedamy, to wpływy podatkowe z nich pod rządami prywatnych właścicieli wzrosną kilkukrotnie. No ale wiem, nie będzie stanowisk, nie będzie wpływu politycznego i całej tej gierki związanej z państwowym biznesem. Nie mówię już nawet o tym, że prawdopodobnie tę kwotę 4 miliardów wpłaca niewielki odsetek firm, radzących sobie w jakiś sposób w tej ekonomii, że prawdopodobnie wydrenujemy je do reszty, pozbawiając je możliwości rozwoju i działania w skali ogólnoeuropejskiej. No ale, Panie i Panowie Ministrowie, Panie i Panowie Senatorowie, firmy te to nie są dojne krowy, to nie

(senator T. Misiak)

wyęgarnia stanowisk. Oddajcie je rynkowi, tam gdzie jest ich miejsce, wtedy naprawdę będziemy mieli szansę na poprawę naszego wzrostu gospodarczego, na zmniejszenie bezrobocia i znaczące wyniki ekonomiczne. Nie będę już nawet wspominał o tym, że nasze państwo jest właścicielem 11 milionów ha ziemi. To jest 38% obszaru kraju. Ja wiem, że większość tego to lasy. Ale jak dużo – to państwo widziecie we własnych miastach – jest nieużytecznych i niewykorzystywanych gruntów należących do różnego rodzaju agencji, gruntów Skarbu Państwa, o które miasta, samorzady proszą, żeby przekazać im w zarządzanie, żeby móc sprzedać!

Ceny tych gruntów osiągają dzisiaj niebotyczne wysokości. Ceny mieszkań idą w górę. Obiecywaliście trzy miliony mieszkań, ale nie pomagacie rynkowi w taki sposób, żeby oferować jako rząd, jako Skarb Państwa grunty i ziemię, tak by obniżyć ich cenę. Właściwie to po co to wszystko oferować, skoro lepiej i łatwiej zaciąga się kredyt i spłaca odsetki.

Szanowni Państwo, podsumowuję: nasz kraj potrzebuje dzisiaj rządów lidera. Lidera, który cechuje się innowacyjnością, elastycznością i odwagą. Lidera, który poprowadzi nas przez XXI wiek tak, jak Polska na to zasługuje. Lidera, który stworzy naszą strategię, myśląc na kilka lat do przodu. A to, co nam pokazuje ten budżet, to fakt, że nasz rząd takim liderem nie jest. Nasz rząd jest konserwatywnym administratorem, uwstecznionym w swoich poglądach i bojącym się zmian. Ale ten rząd będzie sprawował władzę jeszcze przez trzy lata.

A więc proszę i żądam: stwórzcie strategię dla Polski, wskażcie kierunki rozwoju, szukajcie pomysłu na gospodarkę. Jeszcze macie czas na poprawę tego i następnych budżetów. Jeżeli tego nie zrobicie, to tylko będę miał nadzieję, iż brak długoterminowego planowania wynika z braku wiary w dłuższe rządy. Ale to i tak nie usprawiedliwia marnowania nadziei naszych rodaków na naprawdę szczęśliwą przyszłość sukcesu. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję.

Pan senator Owczarek.

(Senator Czesław Ryszka: Lepiej niż w Kongresie Stanów Zjednoczonych.)

Senator Andrzej Owczarek:

Panie Marszałku! Szanowni Państwo! Wysoka Izbo!

W ubiegłym roku było kilka takich dyskusji ogólnonarodowych. Jedna z tych dyskusji doty-

czyła oświaty. Tragiczne wydarzenia w oświacie zwróciły uwagę społeczeństwa na sytuację szkół, na sytuację samorządów, które je prowadzą, oraz nauczycieli w nich uczących.

Oczywiście jest wiele przyczyn tego kryzysu w oświacie, ale na pewno jednym z powodów, o którym niewiele mówiono, a który jest istotnym powodem, jest niedoinwestowanie oświaty.

Od wielu lat samorzady domagają się tak zwanych standardów oświatowych, aby władzy państwowej, które mają oczekiwania wobec szkół, jednocześnie stworzyły pewne gwarancje, jeśli chodzi o uzyskiwanie pieniędzy, i w związku z tym dalej idące wymagania.

Obecnie istnieje algorytm i suma, która jest w miarę sprawiedliwie dzielona, ale która nie wynika z autentycznych potrzeb szkół i innych instytucji oświatowych. Od dwunastu lat samorzady domagają się, aby w tym algorytmie była zaznaczona tygodniowa liczba godzin, zawarta w planach nauczania, aby rząd określił optymalną liczbę uczniów w klasie.

Sam w rozmaity sposób kierowałem oświatą – będąc burmistrzem czy będąc dyrektorem zespołu szkół. I można mieć sporo pieniędzy na oświatę pod warunkiem, że w klasie jest trzydzieścioro pięcioro dzieci, albo mieć bardzo mało pod warunkiem, że jest dwadzieścioro pięcioro, a komfort uczenia jest oczywisty i bezdyskusyjny.

W tych standardach powinno się brać pod uwagę wykształcenie i stopień awansu zawodowego nauczycieli, a także liczbę uczniów w szkole, która w tej chwili jest brana pod uwagę, oraz specyficzne warunki w takich gminach, które mają bardzo niską gęstość zaludnienia.

W ubiegłym roku, w czerwcu odbyła się w Poznaniu wielka narada przedstawicieli samorządu, w której brał udział ówczesny premier Kazimierz Marcinkiewicz. W czasie tej narady powiedział: o wielkości nakładów powinny decydować realne koszty, a nie wola polityczna. Zwiększonej liczbie zadań powinien zawsze towarzyszyć wzrost finansowania, ale też tyle odpowiedzialności, ile finansowania. Nad takim rozwiązaniem właśnie pracujemy.

Okazuje się, że w obecnym budżecie takiego rozwiązania nie ma, a wręcz powiedziałbym, że sytuacja oświaty się pogorszyła.

Na tym samym spotkaniu premier Marcinkiewicz zapowiedział, że zostaną wprowadzone w tym budżecie, o którym dzisiaj mówimy, standardy w zakresie edukacji i służby zdrowia. Takich standardów nie ma do tej pory. Subwencja, którą dostają samorzady, nie wystarcza nawet na stu procentowe pokrycie kosztów płac i pochodnych dla nauczycieli. W kilku gminach interesowałem się tym, jaki nastąpił w budżetach wzrost subwencji i jaki nastąpił wzrost kosztów utrzymania szkół i instytucji oświatowych. I oto subwencja wzrosła o 2%, a koszty utrzymania o 16%.

(senator A. Owczarek)

W ostatnim momencie zdecydowano o podwyżkach dla nauczycieli. Sposób wprowadzenia tych podwyżek, poprzez zaznaczenie w art. 15 ustawy budżetowej, budzi wątpliwości wielu prawników, czy taka podstawa prawna jest wystarczająca, aby wójt, burmistrz czy prezydent wypłacili te podwyżki. Jestem przekonany, że wypłaca, znając sytuację nauczycieli, ale świadczy to o dużej niedbałości rządu w przygotowaniu aktów prawnych. Powinna zostać zmieniona Karta Nauczyciela w tym zakresie, po to, żeby była wystarczająca podstawa prawna.

Te podwyżki to 23 zł dla stażystów, 50 zł dla nauczycieli dyplomowanych. A jeśli wziąć pod uwagę inflację, każdy stażysta otrzyma miesięcznie podwyżkę w wysokości 3 zł 18 gr, a nauczyciel 6 zł 27 gr.

Proszę państwa, i tu jest problem, o którym mówił pan senator Szaleniec. Akurat nie zgadzam się z panią minister, że w 2006 r. zapowiadano odejście wielu nauczycieli na emeryturę i w 2007 r. także się zapowiada. Jest to związane z końcem obowiązywania trzydziestoletniego okresu pracy nauczycieli, który upoważnia ich do przejścia na emeryturę. Miało się to zakończyć w 2006 r., a zakończyło się w roku 2007.

Jakie będą tego skutki w skali kraju, w tej chwili trudno jest policzyć. Ale chciałbym zwrócić uwagę, że w poprawkach, które przegłosował Senat, to znaczy Komisja Gospodarki Narodowej, jest mowa, że na przykład w województwie pomorskim koszty tylko odpraw pracowników kuratoriów odchodzących na emeryturę będą wynosić około 450 tysięcy zł. Podobnie jest w innych województwach.

Ja myślę, że ten dodatkowy 1 miliard zł, który rząd dał oświacie, zostanie pochłonięty przez koszty awansów nauczycielskich. Zresztą to system wyjątkowo nieudany – dziwię się, że nikt jeszcze nie wziął się za jego zmianę – system biurokratyczny, który nie mobilizuje nauczycieli do lepszej pracy, który służy tylko wytwórniom papieru. Tworzy się ogromne ilości papieru, a w praktyce nie podnosi to jakości pracy nauczycieli. Jeden z kolegów senatorów z okręgu, o którym się mówi, że ma bardzo słabe wyniki w oświacie, powiedział, że tam jest największy procent nauczycieli dyplomowanych w kraju. Tak więc trzeba ten system zmienić i poprawić.

W każdym razie samorząd, o ile nie będzie miał pieniędzy na podwyżki dla nauczycieli, będzie musiał zapłacić z własnych dochodów.

I tu przypomina mi się jeszcze jedna sprawa, proszę państwa. Cały czas szermujemy tym, że będą dodatkowe dochody dla samorządu z powodu zniknięcia ulgi remontowej w podatku dochodowym od osób fizycznych. I dlatego wszyscy już przegłosowaliśmy rezygnację dochodów samorządu z podatku od darowizn i spadków, a także z podatku od środków transportu, i kilka innych

ustaw. A teraz okaże się, że te pieniądze będą musiały zostać przeznaczone na podwyżki dla nauczycieli.

Sytuacja jest fatalna, ponieważ obecnie najważniejszą sprawą dla samorządów jest znalezienie pieniędzy na inwestycje, na które można uzyskać środki z Unii Europejskiej. A skoro mówię o środkach z Unii Europejskiej, to chciałbym dołożyć jeszcze jedną rzecz.

Otóż jestem bardzo zdziwiony, Szanowni Państwo, decyzją premiera, że 700 milionów euro, które miały zostać przeznaczone na zajęcia edukacyjne i które mogą być przeznaczone między innymi na zajęcia pozalekcyjne, zostało wyłączonych spod samorządów i przekazanych do dyspozycji Ministerstwu Edukacji Narodowej.

Pan minister powiedział, że tymi pieniędzmi zarządzać będą kuratoria. Od dwunastu lat w zakresie finansów kuratoria zajmują się właściwie wyłącznie obsługą finansową samych kuratoriów. Jeśli teraz tysiące wniosków w całym kraju będą spływać do kuratoriów, to niewątpliwie zmusi to kuratorów do zwiększenia zatrudnienia o fachowców w zakresie obsługi tych wniosków. Te wnioski i tak będą pisać wspólnie dyrektorzy szkół, łącznie z pracownikami gmin, a będzie jeszcze dodatkowy element.

Biorąc pod uwagę, że szykowana jest także ustawa o zmianie sposobu powoływania kuratora, która zakłada znacznie większy wpływ ministra edukacji narodowej na to, kto będzie kuratorem... Znamie państwo trudną sytuację w Łodzi, gdzie osoba, która dwukrotnie wygrała konkurs na kuratora, nie została mianowana kuratorem. To wyraźnie wskazuje, że minister edukacji narodowej może później wykorzystywać te pieniądze do prowadzenia własnej polityki w zakresie samorządów.

Uważam to za wielki błąd. Im niżej pieniądze są wykorzystywane, tym są lepiej wykorzystywane. Powinny to robić zdecydowanie samorządy. Jedyne ogólne kierunki sterowania powinien być taki, żeby więcej pieniędzy było tam, gdzie jest trudna sytuacja, jeśli chodzi o oświatę.

Proszę państwa, Klub Platformy Obywatelskiej na pewno poprze wszystkie rozsądne wnioski, które zwiększą ilość pieniędzy na subwencję oświatową, z zaznaczeniem tych pieniędzy na podwyżki dla nauczycieli. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję.

Pani senator Tomaszewska.

Senator Ewa Tomaszewska:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Najpierw, niestety sprowokowana przez panią senator Nykiel, muszę odnieść się do kilku kwestii.

(senator E. Tomaszewska)

Otóż obniżanie kosztów pracy to obniżanie wynagrodzeń i ich pochodnych, a więc obniżanie mocy nabywczej płac. Niskie płace to wzrost emigracji za pracę. I trzeba sobie z tego zdawać sprawę. Jak się mówi o kosztach pracy, to jest to takie słowo klucz, które nie wiadomo, co znaczy. A to znaczy obniżanie dochodów pracowników.

(Senator Mieczysław Augustyn: Pozapłacowych kosztów pracy.)

Zaraz przejdziemy do pozapłacowych... I to przypomina sytuację z roku 2004 przed wejściem do Unii Europejskiej, kiedy to zarówno Platforma Obywatelska, jak i SLD sugerowały, że taką szczególną korzyścią wynikającą z wejścia do Unii Europejskiej będzie możliwość wyjazdu za granicę za pracę. I taką sytuację dziś mamy.

Druga kwestia to właśnie jest to obniżanie pozapłacowych kosztów. Pomysł na to, by obniżyć składkę na ubezpieczenia rentowe, mimo że wpływy ze składek są niższe od wydatków na świadczenia rentowe, to był element programu wyborczego Platformy Obywatelskiej. Jego dalszym etapem miało być przejście z ubezpieczeń społecznych na ubezpieczenia kapitałowe. A to jest zbrodnia wobec 90% naszego społeczeństwa, bo to oznacza, że ci ludzie nie będą mieli z czego zapłacić składek, nie zapłacą ich, bo w systemie kapitałowym to wszystko jest droższe, i w przypadku inwalidztwa zostaną bez środków do życia.

Tego nie powinno się realizować, w żadnym wypadku. I problemy z finansami publicznymi absolutnie nie tłumaczą takiego kierunku działania. To jest coś, co się nie powinno zdarzyć. Dzięki Bogu nie udało się zniszczyć systemu rentowego w Polsce i mam nadzieję, że to nie nastąpi. W ciągu kilku następnych lat prawdopodobnie dojdzie do wyrównania kwot wpływających ze składek i kwot wydawanych na świadczenia. Wtedy będzie można pomyśleć o obniżaniu składki, ale nie w tej chwili, kiedy system ten jest niewydolny ekonomicznie, kiedy kilkanaście miliardów do tych świadczeń musi dopłacać budżet państwa. I nie ma co mówić o tym, że zaoszczędziłoby się na wydatkach socjalnych w sytuacji, w której kwoty byłyby generowane. Wydatki socjalne byłyby generowane takimi decyzjami i nie byłoby żadnej naprawy finansów publicznych z tego tytułu. To jest po prostu niemożliwe.

I jeszcze przypomnę taką dykteryjkę o tym, jak to jeden z panów chciał sobie nabyć dobry i tani zegarek. Zadano mu pytanie: po co ci dwa zegarki? My nie chcemy mieć państwa rozrzuconego, ale chcemy mieć państwo dobrze działające, efektywne. I właśnie dlatego nie zawsze warto zaoszczędzić 5 gr, zapłacić komuś mniej i przyjąć pracownika mniej kompetentnego. Trzeba się po prostu zastanawiać nad każdą decyzją, tak żeby ona była racjonalna, powtarzam: żeby była racjonalna.

Do pana senatora Misiaka mam tylko jedną uwagę. Co prawda na Dolinę Krzemową pewnie sobie nie pozwolimy, ale gdybyśmy odsiarczali rosyjską ropę, to pewnie byśmy mieli nowy Vancouver, bo przecież zasoby Vancouveru wzięły się z odsiarczania ropy.

Teraz może przejdę do tych kwestii, które chciałam omówić konkretnie, jeśli chodzi o budżet, przede wszystkim do sprawy zatrudnienia i bezrobocia.

Otóż jeśli chodzi o projekt planu funduszu finansowego na rok 2007, to przewiduje się, że stopa bezrobocia będzie wynosić 14,1%, a więc będzie niższa o 1,2 punktu procentowego w stosunku do 2006 r. Ja mam nadzieję, że ten szacunek okaże się szacunkiem zbyt ostrożnym. Niemniej z tego szacunku wynika również przewidywany spadek środków wydatkowanych na zasiłki. Spadek liczby zasiłków o dziesięć tysięcy... Z jednej strony cieszy to, że zmniejsza się te wydatki, bo nie ma aż takiej potrzeby, ale z drugiej strony jednak trzeba mieć na uwadze, że jest tylko 13% bezrobotnych, którzy są objęci zasiłkami, reszta zasiłków nie ma. A jak jest z zasiłkami z pomocy społecznej, wszyscy wiemy.

Jeśli chodzi o środki zużywane na aktywne zwalczanie bezrobocia, to możemy być zadowoleni. Środki zużywane na zasiłki w 2006 r. wyniosły 52,9% całości wydatków z Funduszu Pracy, a w roku bieżącym to będzie 48,7%. A więc następuje spadek. Jeśli zaś chodzi o formy aktywne, to ten udział wzrośnie z 37,4% w roku ubiegłym do 42,4% w obecnym. A więc jest to zjawisko korzystne.

Ważne jest też, że w budżecie ujęto środki z Unii Europejskiej – pierwszy raz mamy taki przegląd informacji. Środki te w wysokości 650 milionów zł wynoszą 8,6% przychodów Funduszu Pracy.

Fundusz Pracy jest w korzystnej sytuacji ekonomicznej. I skoro mamy taką sytuację, że wzrost gospodarczy i będący jego skutkiem wzrost zatrudnienia, prowadzący do poprawy kondycji finansowej Funduszu Pracy, następuje, to powinien on dać szansę podjęcia rozwiązań systemowych. Ja takich planów nie zauważyłam w tym budżecie, ale mam nadzieję, że zauważymy je w aktywności rządu.

I widzę tu istotną sprawę, to znaczy wprowadzenie ubezpieczeń od bezrobocia. Być może ułatwi nam to respektowanie zobowiązań międzynarodowych, chociażby realizację Konwencji Nr 102 Międzynarodowej Organizacji Pracy, której nie respektujemy, mimo że Polska ją ratyfikowała, właśnie dlatego, że te zasiłki są tak niepewne, nie wszystkim przyznawane i niepowiązane z wysokością wynagrodzenia. System ubezpieczeń zapewne poprawiłby tę sytuację.

Kolejna istotna sprawa wiąże się właśnie z wydatkami, z kwestią taniego państwa czy też nietaniego państwa – jak kto do tego podejdzie. To jest

(senator E. Tomaszewska)

sprawa zatrudnienia pracowników merytorycznych w urzędach pracy. Otóż w Polsce mamy o dwa rzędy wielkości większą liczbę bezrobotnych przypadających na jednego takiego pracownika – chodzi o pracowników w Europie Zachodniej – a więc trudno oczekiwać, by te urzędy działały efektywnie, by naprawdę pomagały znaleźć pracę, służyły właściwą radą, znajdowały właściwe możliwości zatrudnienia, prowadziły do porozumienia między odpowiednim pracodawcą a odpowiednim pracownikiem. Do tego potrzebni są ludzie, a my ich mamy o dwa rzędy wielkości mniej. I to trzeba mieć na uwadze.

Kolejna sprawa to standardy zatrudnienia. Dziś Polska jest krajem wiodącym wśród nowych krajów Unii Europejskiej w zakresie dostosowywania warunków pracy do standardów Unii Europejskiej. Na niektórych z nowych członków Unii Europejskiej nałożono wysokie kary finansowe z tytułu nierespektowania tych standardów, a więc niewykonywanie tych zadań kosztuje. Tymczasem na dokończenie programu wieloletniego pod nazwą „Dostosowywanie warunków pracy w Polsce do standardów Unii Europejskiej” na lata 2005–2007 w projekcie ustawy budżetowej zabrakło 11 milionów 200 tysięcy zł. Środki te są wkładem własnym w realizację monitorowanego przez Unię Europejskiego programu. Uważam, że powinniśmy zapewnić możliwość pełnej realizacji programu. Pozwolę sobie dodać, że brak tych środków skutkować będzie obniżeniem zatrudnienia w Centralnym Instytucie Ochrony Pracy i w innych instytucjach i firmach, w których program był realizowany. Skutkować też może dalszymi decyzjami emigracyjnymi zatrudnionych tam młodych specjalistów.

Na ręce pana marszałka złożyłam poprawkę przesuwającą niezbędną do zakończenia programu kwotę z rezerwy budżetowej przeznaczoną na referenda.

Trzecia kwestia to kwestia wynagrodzeń pracowników sfery budżetowej. Blokowanie wzrostu wynagrodzeń pracowników sfery budżetowej, mimo rosnących kosztów utrzymania, uważam za niewłaściwe, spotkało się to też ze sprzeciwem partnerów społecznych. Wśród pracowników sfery budżetowej dużą grupę stanowią urzędnicy niższych szczebli, choćby w urzędach pracy, ale również w resortach, pracownicy szkolnictwa wyższego, pracownicy zatrudnieni w części: informatyzacja, w innych grupach, w których dochody nie są zbyt wysokie. Hasło „tanie państwo” nie powinno oznaczać państwa, którego funkcjonowanie opierać się będzie na negatywnej selekcji kadry, gdzie ludzie z dobrymi kwalifikacjami uciekają będą za granicę. W sferze nauki mamy już bardzo wyraźne zjawisko ucieczki młodych, zdolnych ludzi z pracy na uczelniach wyższych, choćby do

pracy na zmywaku za granicą, która w większym stopniu niż wynagrodzenia za ich zgodną z kwalifikacjami pracę w Polsce zapewnia im zaspokojenie potrzeb materialnych. Podobna sytuacja w następnych latach nie może się powtórzyć.

Jeśli chodzi o informatyzację, to należy uznać, że wzrost wydatków w tej części o 84,1% nominalnie, a o 80,7% realnie, jest korzystny...

(Wicemarszałek Maciej Płażyński: Pani Senator, ostatnia minuta.)

...szczególnie że kwota wzrostu przeznaczona jest w całości na finansowanie projektów z udziałem środków Unii Europejskiej, w tym na budowę Elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej, a także na zapewnienie korzystania z usług szerokopasmowego dostępu do internetu.

I ostatnia, piąta kwestia, szkolnictwo wyższe. Zdecydowanie popieram poprawkę zgłoszoną przez Komisję Nauki, Edukacji i Sportu, polegającą na podwyższeniu środków na wydatki w szkolnictwie wyższym o 200 milionów zł. Przyjęta w Olsztynie uchwała naszej komisji, wskazująca na konieczność wzrostu o 20% kwoty przeznaczonej na ten cel w 2006 r., nie została przy konstrukcji ustawy budżetowej uwzględniona. Przy takich nakładach nie mamy żadnych szans na realizację Strategii Lizbońskiej. Z zadowoleniem przyjąłam natomiast fakt wzbogacenia projektu ustawy w zakresie szkolnictwa wyższego o budżet zadaniowy. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.
Pan senator Wiatr.

Senator Kazimierz Wiatr:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie i Panowie Ministrów!

Cieszę się, że debata nad budżetem przechodzi w fazę poruszania bardziej szczegółowych spraw, że odchodzi od tych początkowych kwestii politycznych, w których dość dużo było demagogii, nośnych haseł, czasami poetyckich sformułowań, na pewno dużo krytyki, bo łatwo jest taką krytykę i takie piękne hasła formułować, dużo trudniej jest zaproponować konkretne rozwiązania. Można oczywiście takie polityczne zarzuty stawiać i szermować hasłem taniego państwa, trzeba jednak spróbować popatrzeć na rzeczywiste potrzeby narosłe przez tych osiemnaście lat w różnych obszarach naszego życia społecznego i publicznego.

Chciałbym omówić jedną z tych spraw, którą już pani senator Tomaszewska zasygnalizowała, a które lokuje się pośrodku problemów, pomiędzy wizją makroekonomiczną państwa a szczegółowymi poprawkami regionalnymi, składanymi zarówno przez posłów w Sejmie, jak i przez państwa senatorów w Senacie. Otóż chciałbym odnieść się

(senator K. Wiatr)

do sprawy dotyczącej ważnego obszaru życia państwowego i publicznego o wymiarze ogólnopolskim, związanej z finansowaniem szkolnictwa wyższego.

Panie i Panowie Senatorowie! Szczegółowe wyliczenia związane z udziałem finansowania szkolnictwa wyższego w ostatnich siedemnastu latach pokazują, jak następowało obniżanie, a na pewno nie podwyższanie finansowania tego obszaru zadań. Bardzo ważnym elementem wspierającym śledzenie tych wydatków jest zauważenie, że w ciągu tych siedemnastu lat prawie pięciokrotnie wzrosła liczba studentów. Prawie pięciokrotnie! Jednocześnie przeprowadzono reformę wynagrodzeń nauczycieli akademickich, przy niezwiększonych nakładach na szkolnictwo wyższe. Ten proces zwiększania wynagrodzeń nauczycieli akademickich, który następował w trzech transzach, spowodował, że udział wynagrodzeń w wydatkach wyższych uczelni osiągnął poziom 95%, co pozostawia jedynie 5% funduszu uczelni na pozostałe cele, 5%.

Proszę państwa, ta sprawa jest dość dramatyczna. Analizowaliśmy ją na posiedzeniu Komisji Nauki, Edukacji i Sportu w dniu 10 lipca 2006 r., z udziałem ministra nauki i szkolnictwa wyższego oraz Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich. Dysponowaliśmy szczegółowymi, profesjonalnymi analizami tego stanu. Konkluzja była następująca: ażeby przywrócić pozostałe wydatki uczelni do właściwego poziomu, należałoby zwiększyć wydatki na szkolnictwo wyższe o 20%. Jest to kwota 2 miliardów zł. Z takim postulatem zwróciliśmy się do pana premiera, do ministra nauki i szkolnictwa wyższego i do ministra finansów. Wiemy, że budżet państwa rządzi się pewnymi prawami; nie ma gorszej rzeczy niż wysoka inflacja i niezaspokojone potrzeby w innych obszarach. Dlatego nie mamy wątpliwości, że ten postulat jest niemożliwy do spełnienia w dzisiejszych warunkach, w tej sprawie na pewno jesteśmy zgodni. Z drugiej strony muszę powiedzieć, że godny odnotowania jest fakt, iż w pracach sejmowych finansowanie szkolnictwa wyższego zostało zwiększone o 350 milionów. To jest bardzo ważne, dziękujemy za to zarówno państwu posłom, jak i Ministerstwu Finansów, które wspierało znalezienie finansowania tej kwoty. Niemniej jednak są to środki jak gdyby dedykowane dla opracowanego w ministerstwie algorytmu rozwojowego szkolnictwa wyższego, dla sfinansowania pewnych dynamicznie rozwijających się fragmentów tego szkolnictwa. Jednocześnie pozwoli to utrzymać finansowanie wszystkich uczelni na dotychczasowym poziomie. Nie zaspokoi to potrzeb związanych z tym pięcioprocentowym udziałem wydatków rzeczowych w funduszach uczelni. Dlatego senacka Komisja Nauki, Eduka-

cji i Sportu wniosła poprawkę związaną ze zwiększeniem dotacji i subwencji na szkolnictwo wyższe o kwotę 200 milionów zł. Jest to poprawka dwiętnasta, która zyskała poparcie senackiej Komisji Gospodarki Narodowej i jest zawarta w druku nr 324A.

Mam świadomość, że sfinansowanie tego zwiększenia z funduszu obsługi zadłużenia zagranicznego może nie jest najlepsze, być może wymaga to jeszcze pochylenia się nad tym w trakcie naszej dzisiejszej debaty i sprawdzenia, czy jest to właściwsze źródło. Ale jednocześnie chcę powiedzieć, że jest to zwiększenie tych wydatków o zaledwie 2%. Sygnalizowaliśmy w uchwale Komisji Nauki, Edukacji i Sportu z 10 lipca 2006 r., że są potrzeby na poziomie 20%. Uznając prawa makroekonomiczne, jakimi rządzi się budżet państwa, ograniczyliśmy to do poziomu 2%, czyli zmniejszyliśmy to dziesięciokrotnie w stosunku do rzeczywistych szacunków.

Proszę państwa, była już mowa o tym, że najlepsza młodzież ucieka za granicę. Nie jest problemem to, że wyjeżdżają, problem polega na tym, że wyjeżdżają najlepsi. Dbanie o najbardziej czułą tkankę naszego społeczeństwa, o finansowanie szkolnictwa specjalistycznego, szkolnictwa technicznego, szkolnictwa przyrodniczego, gdzie studia są drogie, wiąże się z pewnymi wydatkami. Sukcesy na tym polu na pewno będą skutkowały absorpcją funduszy unijnych, i to nie tylko tych dedykowanych dla Polski, ale tych, jakie możemy pozyskiwać w międzynarodowych konkursach ogłaszanych przez Brukselę – a wiemy, że takie są – na projekty naukowe. Na pewno jest to znacznie lepsza inwestycja niż walka ze skutkami, takimi jak przemoc, bezrobocie czy wspomniane tu wyjazd. Chodzi o stworzenie tutaj perspektywy rozwijania naszego społeczeństwa, młodego pokolenia, przedsiębiorczości, o głęboką profilaktykę obliczoną na wiele lat.

Takie przemyślenia państwu przedstawiam, życzliwe pochylenie się nad przedkładanym budżetem w miejsce krytyki, która jest znacznie łatwiejsza. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję.

Pan senator Augustyn.

Senator Mieczysław Augustyn:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Krytyka wcale nie jest łatwa, Panie Senatorze, mój drogi przedmówco, jako że dzisiaj mamy rozmawiać o tym, czy budżet naszego państwa stwarza nam szansę na rozwój, czy stajemy się konkurencyjni w tym wielkim wyścigu, którego celem jest poprawa dobrostanu społecznego, a więc poprawa szans na pracę, poprawa szans dostępu do

(senator M. Augustyn)

ważnych, dobrych usług publicznych. Żeby to ocenić, trzeba rzeczywiście przedrzeć się przez masę liczb. Warto to zrobić, ponieważ, jak mawiał Platon, liczby to najwyższy stopień poznania. A Pitagoras dodawał, że tylko liczby pozwalają uchwycić prawdziwą naturę rzeczy.

Jaka jest natura tego budżetu, jak on odpowiada na wyzwania współczesności?

Proszę państwa, przywykliśmy widzieć dylemat, który stoi przed twórcami budżetu, przed rządem, jako zderzenie możliwości wydawania funduszy na całą sferę niedochodową i ograniczania przez to możliwości wydawania pieniędzy na sferę rozwojową. To dobry kierunek myślenia, właśnie tak jest. Bez porządnej reformy systemu zabezpieczenia społecznego, bez odważnych reform w polityce społecznej – ma pani rację, Pani Senator – nie będzie przestrzeni ani do obniżenia pozapłacowych kosztów pracy, ani nawet obniżenia podatków, i to jest najpoważniejszy zarzut w stosunku do tego budżetu. Państwo nie podejmuje się przeprowadzenia bardzo trudnych reform w sferze zabezpieczenia społecznego. Niech ani socjalewicze, ani liberałowicze nie ludzą się, że wyrwniemy z pętli zadłużenia, że ograniczymy deficyt, jeśli nie podejmiemy się trudnych reform w sferze zabezpieczenia społecznego.

Gdy się o tym mówi, wielu polityków ogarnia trwoga, prawdopodobnie dzisiaj rządzących też, a przecież reforma systemu zabezpieczeń społecznych nie musi oznaczać obniżenia poziomu usług, dostępności usług publicznych w żadnej sferze. Dopuśćmy trochę ekonomii do sfery zarządzania środkami publicznymi w dziedzinie zabezpieczenia społecznego, doprowadźmy do ich większej efektywności, do ich ekonomizacji, a wtedy otworzy się pole dla ograniczenia deficytu budżetowego, dla zmniejszenia wielkości długu publicznego, dla realizacji wielu słusznych postulatów w dziedzinie polityki społecznej.

(Rozmowy na sali)

Wtedy doczekamy się wzrostu, który zacznie pozwalać na rozwiązanie najważniejszych kwestii społecznych.

Przyjrzyjmy się zatem temu, jak jest dzisiaj, co wynika z liczb.

Wiele mówiono o tym, jak wielkie jest nasze zadłużenie, wiele mówiono o relacji kotwicy budżetowej do wielkości obsługi długu. To się nazywa pętlą kredytową. Ale na czym się ona zaciska? Co to za pętla? Otóż ona się zaciska na naszych rzeczywistych możliwościach rozwojowych, ona się zaciska na tym, co będziemy w stanie przeznaczyć na zaspokojenie podstawowych potrzeb ludzi.

Cieszymy się wzrostem 4,6%. Często słyszę, nawet wśród ekonomistów, nawet wśród ludzi biznesu, że jest to bardzo dobry wskaźnik. Czyżbyśmy się nie orientowali, jakie efekty osiągają

wszyscy pozostali, niemalże wszyscy pozostali? Wszystkie pozostałe państwa dziesiątki, która weszła razem z nami do Unii Europejskiej? Czyżbyśmy nie wiedzieli, że tam wzrost bywa nawet jeszcze raz taki jak w Polsce? Jaki to ma skutek dla sfery zabezpieczenia społecznego? Otóż wiadomo, że jedynie wzrost powyżej 5% daje się szansę na istotne zmniejszenie bezrobocia, inaczej to nasze zmniejszenie bezrobocia będzie okupione trudnym losem emigrantów, którzy z Polski wyjadą, a nie będzie efektem rzeczywistych reform i prawdziwego postępu w likwidacji tej plagi, która niszczy wiele rodzin.

Proszę państwa, myśmy się już jakoś przyzwyczaili, że u nas bezrobocie musi być kilkunastoprocentowe, a trzeba to nazwać jednoznacznie: to skandal, to wielki koszt społeczny. I zarzucam temu budżetowi, że przez zaniechanie trudnych reform w dziedzinie polityki społecznej nie otworzono możliwości i szans dynamicznego rozwoju gospodarczego, co z kolei pozwoliłoby zmniejszyć tę podstawową, bazową plagę społeczną, która determinuje wiele innych.

Przyjrzyjmy się innym sferom z dziedziny polityki społecznej. Dobrze, że wreszcie znaleziono te 5 miliardów zł w budżecie ochrony zdrowia na system ratownictwa medycznego, że są pieniądze na podwyżki dla lekarzy. To wielki wysiłek ogromnie zadłużonego społeczeństwa. Ale jaki będzie tego efekt? Jaka jest efektywność takiego posunięcia? Otóż, nie zahamuje to niestety odpływu kadry, nie przyniesie zmian na lepsze w dostępie do opieki zdrowotnej. Kolejki nie zaczynają się teraz w październiku, kolejki zaczynają się dzisiaj, w styczniu. Czekają nas strajki, emigracja lekarzy, niski poziom profilaktyki. Czy tak należy postępować? To są bardzo poważne zaniechania. Jeśli nie będzie uszczelnienia systemu, jeśli nie będzie rzeczywistej reformy w dziedzinie opieki zdrowotnej, każde pieniądze, które tam wrzucimy, zginą jak w czarnej dziurze, a my będziemy czekać na należne nam świadczenia zdrowotne coraz dłużej.

Wydamy kolejne kilkadziesiąt miliardów na edukację. To również bardzo duży, nasz wspólny, nie czyjś tam, wysiłek finansowy. Czy jest on znowu w pełni efektywny? Brak reform strukturalnych i programowych, o których wspominał senator Owczarek, nie pozwala wielu bardzo zdolnym uczniom i studentom osiągnąć maksimum swych możliwości, a całe dziesiątki tysięcy uczniów mniej zdolnych, zaniedbanych wychowawczo wypycha się w sferę wykluczenia społecznego w atmosferze biurokracji, która ma przykryć ten wielki problem. Czy zarządzający naszą oświatą zdają sobie sprawę z tego, że przemoc w polskich szkołach to, parafrazując znane powiedzenie Kisielewskiego, nie przejaw kryzysu, lecz rezultat zaniechań? Ile płacimy dziś w zasiłkach na organa bezpieczeństwa, na poprawczaki, a potem na więzie-

(senator M. Augustyn)

nia, bo zabrakło kiedyś reform w oświacie, i będziemy płacić dalej? Wiele wskazuje na to, że 50 milionów zł na program zwalczania przemocy w szkole nie będzie przeznaczane na likwidację przyczyn, a jedynie niektórych skutków. Zdecydowanie łatwiej jest umundurować nasze dzieci i młodzież, aniżeli skutecznie wspierać rodziny w ich funkcjach wychowawczych.

A nasze uczelnie, o których tutaj była mowa? Cieszymy się dynamicznym wzrostem liczby studentów, ale, proszę państwa, wszyscy wiemy, że za liczbą kształconych niekoniecznie podąża – i rektorzy mówią, że coraz częściej niestety tak jest – wzrost poziomu nauczania. Czy to zwiększa szanse naszej młodzieży? Czy to zwiększa ich szanse na przyszłość?

Na pomoc społeczną wydamy 21 miliardów zł, trzy razy tyle wydadzą dodatkowo budżety samorządów – ogromna kwota. Czy środki te rzeczywiście trafią do najbiedniejszych? Czy posłużą im do wydzwignięcia się z kryzysu? Nie jest to pewne. Jest nawet wątpliwe. Sferę tę reguluje kilkanaście skomplikowanych ustaw. W każdej z nich zawarte są inne kryteria, inne warunki, inny jest ich adresat, inny cel. Funkcjonuje kilka niezależnych systemów socjalnych, orzecznictwa i administracji. Większość tych pieniędzy przeznaczymy na działania ratunkowe, a nie na wyprowadzenie z wykluczenia społecznego.

(Wicemarszałek Maciej Płażyński: Ostatnia minuta, Panie Senatorze.)

Zasiłki, każdy z osobna, to mało, aby godnie żyć. A inwestowanie w przyszłość? Na skuteczną pracę socjalną nie starcza ani czasu, ani funduszy.

ZUS i KRUS wydadzą łącznie 140 miliardów zł, nie wszystkie z naszego budżetu, znaczna część z naszych składek, a mimo to renty i emerytury pozostaną na bardzo niskim poziomie. Oba te fundusze emerytalne trzeba dofinansować łącznie 37 miliardami zł dotacji, a ZUS będzie zadłużony na 3 miliardy 200 milionów zł.

Droży Państwo, apeluję: nie uderzajcie w Fundusz Ubezpieczenia Społecznego. Te pieniądze są potrzebne na dziś i na przyszłość. A o przyszłości nie myśli się, zwłaszcza jeśli nie zwiększa się wolumenu funduszy w rezerwie demograficznej, jeśli nie przeznacza się tam pieniędzy z prywatyzacji. To jest katastrofa. Nadchodzi katastrofa.

Pani Minister, proszę nas nie uspokajać, proszę nas mobilizować do odpowiedzialności za finanse publiczne i za los przyszłych emerytów i rencistów.

I na koniec kwestia PFRON. Są takie sprawy, które są jak papierek lakmusowy: wkłada się do naczynia i się wie, z czym ma się do czynienia. I taką miarą, miarą człowieczeństwa jest zawsze sto-

sunek do niepełnosprawnych. Jak projektodawcy budżetu traktują tych ludzi, te pięć i pół miliona Polaków? Po prostu ponownie odbierają im 500 milionów zł, zmniejszając dotację na PFRON, pomimo ubiegłorocznych zapewnień, składanych z tej mównicy. Tyle warte są słowa o solidaryzmie społecznym, tyle warte są rządowe obietnice.

Ile można by kupić niskopodłogowych autokarów, wybudować wind, wydać na szkolenie zawodowe? Ile można by dofinansować miejsc pracy? Można to policzyć. To doprawdy oburzające, że tnie się takie wydatki, że zabiera się osobom niepełnosprawnym w sytuacji, kiedy stać nas na miliardy złotych na rozrost biurokracji, kiedy stać nas na to, żeby wydatki na same gabinety polityczne u premiera i ministrów w ciągu jednego roku zdążyły się podwoić.

(Wicemarszałek Maciej Płażyński: Panie Senatorze...)

Proszę państwa, kończąc, bo pan marszałek już daje mi sygnał, że na to czas, chciałbym powiedzieć, że liczby są bezwzględne. Liczby pokazują, że jest to budżet kontynuacji wszystkiego, co było złe w poprzednich budżetach. Jest to budżet, który bardziej ogranicza, niż daje szanse. W żadnej dziedzinie zabezpieczenia społecznego nie będzie postępu, nie będzie reform. Jeśli strukturalnych, ważnych reform nie podejmiemy, nie liczymy na to, że znajdą się pieniądze na obniżenie podatków i obniżenie pozapłacowych kosztów pracy.

Wzywam rząd i cały parlament do tego, byśmy zaczęli myśleć rzetelnie o przyszłości naszych finansów publicznych, zaczynając – i to koniecznie – od reformy systemu zabezpieczenia społecznego.

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję.

Pan senator Lasecki.

Senator Jarosław Lasecki:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

W ubiegłym roku, debatując nad ustawą budżetową, opowiedziałem Wysokiej Izbie o studentach Politechniki Częstochowskiej, najstarszej uczelni w Częstochowie, w Częstochowie – duchowej stolicy Polski. Mówiłem o tym, w jakich warunkach oni tam się uczą, w jakich warunkach słuchają wykładów i jak władze uczelni starają się podwyższać standardy nauczania i standardy warunków kształcenia studentów. Mówiłem o tym, jak szeregowi pracownicy Politechniki Częstochowskiej dbają o stan zabytkowych już budynków. I to właśnie dzięki tej Izbie udało się już w ubiegłym roku budżetowym zrealizować pierwszy etap projektu termomodernizacji budynków Politechniki Częstochowskiej. Dzięki poprawce przyjętej przez tę Izbę zostały przekazane do Częstochowy środki finansowe, które już w ubiegłym roku budżetowym zostały efektywnie wykorzysta-

(senator J. Lasecki)

ne. Pierwszy etap termomodernizacji budynków Politechniki Częstochowskiej został z sukcesem zakończony.

Proszę mi pozwolić przekazać z tego miejsca wyrazy podziękowania i wdzięczności studentów i pracowników Politechniki Częstochowskiej.

W ubiegłym roku powiedzieliśmy „a”, w tym roku, Wysoka Izbo, powiedzmy „b”. Sprawmy, aby projekt termomodernizacji został zakończony z sukcesem. Do jego ukończenia potrzeba 5 milionów zł. Nie rozpoczynamy nowych inwestycji, nie kończąc starych, bo wtedy pieniądze już wydane pójdą w błoto. Nie marnujemy w ten sposób pieniędzy, których nie mamy w nadmiarze nawet w tym, jakże dobrym budżecie.

Uprzejmie proszę Wysoką Izbę o przyjęcie tej poprawki, dającej Politechnice Częstochowskiej możliwość dokończenia tego projektu.

Wysoka Izbo, Częstochowa jest znana nie tylko z tego, że jest duchową stolicą Polski. Jest także prężnie działającym ośrodkiem sportowym. Zarówno mnie, jak i władze Akademii imienia Jana Długosza w Częstochowie bardzo ucieszył fakt zapisania w budżecie 9 milionów zł na budowę akademickiego centrum sportowego. Radość ta jest tym większa, że uczelnia ta czeka już od kilkudziesięciu lat na taki kompleks sportowy. Od roku 2000 uczelnia ma gotowe plany, ma już nawet pozwolenie na budowę, jednak z powodów finansowych nie można rozpocząć inwestycji. Dotychczasowe próby wpisania tego projektu do budżetu nie przynosiły rezultatów. Wierzę, że w tym roku się uda.

Dzisiaj zwracam się w imieniu moim i środowiska akademickiego Częstochowy o zagwarantowanie środków na budowę tego centrum. Całkowity koszt inwestycji wynosić będzie 56 milionów zł i będzie ona finansowana ze środków Unii Europejskiej. 17 milionów to wkład własny akademii w ten projekt. O zagwarantowanie właśnie takiej kwoty uprzejmie wnioskuję. Taka kwota dofinansowania pozwoli w ciągu dwóch lat na zrealizowanie tej inwestycji.

Akademicka Częstochowa pomimo kiepskiego zaplecza sportowego może pochwalić się wychowaniem wielu wybitnych sportowców, siatkarskimi mistrzami, a w tym roku nawet wicemistrzami świata. Czaja, Skorek, Gruszka, Szymański, Wiński, Gacek – to są nazwiska wszystkim znane. Siatkarze z Częstochowy zdobywali w tym roku wicemistrzostwo świata bez centrum sportowego. Jestem pewien, że gdyby takie centrum sportowe w Częstochowie było, mielibyśmy w tym roku mistrzów świata.

Dlatego proszę uprzejmie o zwiększenie nakładów przewidzianych w budżecie 2007 r. na budowę akademickiego centrum sportowego w Częstochowie.

Wysoka Izbo, drogi, a właściwie infrastruktura komunikacyjna jako całość to chyba największa bolączka regionu częstochowskiego. Problemem jest stan małych, lokalnych dróg, a brak obwodnic dużych miast to już po prostu tragedia. Najmocniej odczuwa brak obwodnicy Lublińca, miasto położone na trasie łączącej Śląsk z Częstochową. Przez centrum tej pięknej miejscowości przebiega szlak komunikacyjny – droga krajowa, a właściwie dwie drogi krajowe, nr 46 i nr 11. Te drogi codziennie pokonuje tysiące samochodów, z których bardzo duży odsetek stanowią auta ciężarowe. Co gorsza, ruch ten odbywa się wąskimi, zabytkowymi uliczkami, w sąsiedztwie których znajdują się zabytkowe kamienice. Mogą sobie szanowni państwo wyobrazić, jak to wszystko wygląda i jak mieszkańcy tego miasta się czują.

Dlatego od kilkudziesięciu już lat władze Lublińca zabiegają o wybudowanie obwodnicy w Lublińcu. Właśnie takie rozwiązanie pozwoli przenieść ruch tranzytowy ciężarówek poza zabytkowe centrum miasta. Ktoś może powiedzieć, że skoro ruch ciężarówek to taki problem, to najlepiej zamknąć centrum dla ruchu ciężkiego i zorganizować objazdy innymi ulicami. Ale to jest tak samo możliwe, jak możliwe jest trzaśnięcie drzwiami obrotowymi. Po prostu się nie da. Trzeba zrobić obwodnicę. Nie ma w tym momencie innej możliwości przejazdu przez Lublińca niż przez centrum. Jedynym lekarstwem na ten stan rzeczy jest budowa obwodnicy, na którą mieszkańcy Lublińca czekają od lat.

Dlatego uprzejmie proszę Wysoką Izbę o przyjęcie poprawki dającej kwotę 5 milionów zł na kontynuację rozpoczętej już budowy obwodnicy Lublińca.

Wysoka Izbo, część koleżanek i kolegów senatorów pewnie ma już mnie trochę dość, bo do podjętych przeze mnie spraw wracam jak bumerang, ale taka już jest moja natura i raczej chyba się nie zmienię. To, co rozpocząłem, zamierzam skończyć. Dzisiaj pragnę powrócić do tematu, który podniosłem w trakcie debaty budżetowej w ubiegłym roku. Sprawa ta także dotyczy dróg, a dokładnie obwodnicy Krzepic. Zapewne Wysoka Izba pamięta, że w zeszłym roku przeznaczyliśmy na ten cel już pewną kwotę i pieniądze te zostały wspaniale wykorzystane. Została zrealizowana pierwsza część inwestycji dotyczącej budowy obwodnicy Krzepic – grunty zostały wykupione, wszystkie decyzje przygotowane. Na wiosnę trzeba wbijać łopatę i rozpoczynać drugą część tej inwestycji.

Dlatego dzisiaj proszę uprzejmie Wysoką Izbę o przyjęcie poprawki dającej Krzepicom 5 milionów zł w tym roku budżetowym na dokończenie drugiego etapu budowy obwodnicy miasta Krzepice. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

(*Senator Krystyna Bochenek: W kwestii formalnej, Panie Marszałku. Jedno pytanie.*)

Proszę.

Senator Krystyna Bochenek:

Ja rozumiem, że pan senator Lasecki przedstawił nam pewne projekty dotyczące żywo mnie interesującego Śląska, ale one już były przedstawione przez senatora Waszkowiaka jako poprawki komisyjne, tak że rozumiem, że pan drugi raz to samo proponował.

(*Senator Jarosław Lasecki: Ja szerzej przedstawiłem te kwestie.*)

Ale my to samo przedstawialiśmy w Sejmie i my bardzo dobrze znamy to, tak że już...

(*Rozmowy na sali*)

Bardzo dziękuję. Już pan senator Waszkowiak mówił o tym.

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Pan senator Podkański, proszę bardzo.

Senator Lesław Podkański:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Przystępując do debaty na temat planu finansowego, planu budżetowego na rok 2007, zawsze należy mieć przed oczyma to, jakie są możliwości, szanse, realia i w jaki sposób można maksymalnie wykorzystać środki, które są środkami publicznymi, a powinny być skierowane do obywateli. Dlatego też zadałem pytanie pani minister, na ile przedstawiony budżet roku 2007 jest budżetem układu politycznego, przełomu politycznego – bo tak było powiedziane w tej Izbie rok temu – a na ile budżetem przełomu w finansach. Padła odpowiedź, że trochę jedno, trochę drugie. Myślę więc, że z nadzieją należy powitać fakt, że pani minister zadeklarowała, że rok 2007 będzie ostatnim rokiem przełamania w zakresie szerokiego podejścia do zmiany systemu finansowego naszego kraju.

Z uporem maniaka od kilku już lat staram się odwracać bardzo często upowszechniany pogląd, że problemem polskiego budżetu są tylko i wyłącznie oszczędności, cięcia, ograniczania, że problemem jest dzielenie biedy i niestwarzanie mechanizmów prorozwojowych. I dlatego zadałem pani minister pytanie o to, na ile rząd przeanalizował możliwości wzrostu dochodu. Łatwiej by nam wszystkim było, i w Sejmie, i w Senacie, gdyby planowana pula dochodów budżetu państwa była większa. Ona wzrasta w stosunku do roku 2006, ale w moim odczuciu nie do końca wykorzystuje się możliwości. Łatwo jest powiedzieć, że jest to za mało. Trzeba też wskazać, skąd można wziąć więcej.

Ponownie skieruję do rządu propozycje nowych źródeł zwiększenia dochodów budżetu państwa. Otóż te źródła związane są przede wszystkim z bardzo zaawansowanym rozwojem szarej strefy w trzech dziedzinach: w obrocie paliwami – tutaj istnieją szanse na dodatkowe miliardy dochodów budżetu państwa; w obrocie alkoholem – istnieją szanse na miliardy zwiększonych dochodów budżetu państwa również z tego źródła; i w obrocie wyrobami tytoniowymi. Jeśli jako państwo, jako senatorowie, posłowie, rząd, zdołalibyśmy tylko w 50% ograniczyć szarą strefę, dochody budżetu państwa mogłyby się zwiększyć o miliardy złotych.

Następna szansa – tu zwracam się z apelem do rządu – związana jest z naszymi publicznymi środkami zgromadzonymi w otwartych funduszach emerytalnych. Tych środków według bieżących danych, mogę się mylić o 1 miliard zł, aktualnie jest 116–120 miliardów zł. Są to pieniądze, które powinny być reinwestowane w polską gospodarkę. Tym też trzeba się zająć, zająć się w sposób zgodny z prawem, ale tak, aby ułatwić możliwość kogeneracji tych dwóch zjawisk, wprowadzenia, mówiąc językiem technicznym, wpowinowania tych pieniędzy w gospodarkę i w rozwój.

Szanowni Państwo, takie podejście jest konieczne, bo nawet zapisy art. 4 tego budżetu niosą bardzo mocne zagrożenia zwiększania się zobowiązań. Niebezpieczne jest wciąż rosnące zadłużenie naszego kraju, myślę tak o zadłużeniu krajowym, jak i o zadłużeniu na rynkach zagranicznych. W art. 4 w tym budżecie jest zapisane, że dopuszcza się przyrost zadłużenia na rynku krajowym aż do 70 miliardów zł i na rynkach zagranicznych aż do 35 miliardów zł. Zatem my ustawą budżetową wyrażamy niejako zgodę na to, żeby w przyszłym roku nasz kraj zadłużył się, mówię o przyroście zadłużenia, nie mówię o innych zobowiązaniach, o ponad 100 miliardów zł. To jest bardzo poważne wyzwanie.

Pozwolę sobie dzisiaj na troszeczkę inne podejście do budżetu, na inną specyfikę mojej analizy. Przeanalizuję dochody i zasugeruję Wysokiej Izbie pewne nowe rozwiązania, myślę, że warte rozważenia, a czy zostaną one przyjęte, czy nie, to jest sprawa wtórna, ale moim obowiązkiem jest powiedzieć o tym z tej mównicy.

Otóż, gros dochodów budżetu państwa – tak jak zostało to wcześniej powiedziane – pochodzi z dochodów podatkowych, to jest ponad 191 miliardów zł. Podatki pośrednie stanowią aż 72% dochodów podatkowych, z tego podatek VAT – niepełna 50%, akcyza – 23,5%, tak zwany podatek dochodowy od osób prawnych CIT – 11,5%, PIT – 16,5%, podatek od gier – tylko 0,5%. Moim zdaniem, Wysoka Izba powinna najpierw, w ogóle przed konstrukcją budżetu, czy to w debacie rządowej, parlamentarnej, czy w debacie ogólnospołecznej, rozstrzygnąć, jaki ma być podział tych

(senator L. Podkański)

podatków. Jawi się bowiem pytanie: czy w społeczeństwie ubogim 50% udziału podatku VAT w dochodach budżetu państwa to jest dużo, czy mało? Można rzec, że wystarczyłoby 35%, może 75%, ale koszt przenoszony na obywateli jest zupełnie inny. Być może w społeczeństwie, w którym jest dużo biedy, powinien być mniejszy udział podatku z tytułu VAT w dochodach podatkowych. To jest godne rozważenia. Uważam, że właśnie od tego należałoby zacząć przygotowania do zmian, które w tej chwili są proponowane i czynione w rządzie. To powinno być poddane szerokiej debacie.

Spójrzmy teraz na wydatki. W ogólnej kwocie 258 miliardów zł różne działy niosą różny ciężar wydatków. I tak, bardzo wysokie wydatki – mówię o działach gospodarczo-rządowych – przewidziane są w dziale 752 na obronę narodową, to jest prawie 6% wszystkich wydatków i to przeznaczają się na obronę narodową, w dziale 754 „Bezpieczeństwo publiczne” – 4,2%, w dziale „Rolnictwo i łowiectwo” – 4%, w dziale „Administracja publiczna” – 3,5%, w dziale „Wymiar sprawiedliwości” – 3,3%. To są działy, które pochłaniają gros wydatków. Czy to dobrze, czy źle? Oczywiście można by dyskutować, każdy z nas ma swój pogląd na tę sprawę. Pozwoliłem sobie przygotować pewne zestawienie, by również Wysokiej Izbie dać możliwość podjęcia próby odpowiedzi na pytanie, czy tak powinno być.

Otóż, jeśli przeanalizujemy wydatki na rok 2007 i położymy na jedną półkę wydatki na ochronę zdrowia i na wymiar sprawiedliwości, to na wymiar sprawiedliwości będzie przypadało 218% tego, co na ochronę zdrowia, na bezpieczeństwo publiczne – 281% w porównaniu z ochroną zdrowia, na obronę narodową – 380%. Warto się zastanowić, które działy gospodarki powinny być działami priorytetowymi. Weźmy przykład wydatków przeznaczanych na naukę. Na wymiar sprawiedliwości – 230% tego, co na naukę, na bezpieczeństwo narodowe – 300% tego, co na naukę, na obronę narodową – 400% tego, co na naukę. Budownictwo miało się rozwijać, miało być napędem, siłą naszej gospodarki, tymczasem na wymiar sprawiedliwości przeznaczają się 550% tego, co na gospodarkę mieszkaniową, na bezpieczeństwo publiczne – 708% tego, co na gospodarkę mieszkaniową, na obronę narodową – prawie 1000% tego, co na gospodarkę mieszkaniową. Informatyka, postęp. Przecież mieliśmy być czy chcemy być społeczeństwem informatycznym. Te zestawienia są szokujące. Na wymiar sprawiedliwości przeznaczają się prawie 5000%, czterdzieści dziewięć razy tyle środków, ile na informatykę, na bezpieczeństwo publiczne – 6400%, prawie sześćdziesiąt cztery razy więcej niż na informatykę, a na obronę narodową – prawie 9000%, osiemdziesiąt pięć razy tyle.

Pojawia się pytanie, czy zostały przyjęte i zachowane właściwe proporcje. Każdy minister ma rację, ale my jako Izba parlamentu mamy być Izbą, która nie daje środków na zaspokojenie potrzeb członka rządu, lecz na realizowanie celów społeczno-gospodarczych, na rozwój państwa. Minister jest tylko sługą, który w danym czasie ma prawo bronić swoich interesów, ale nie on ma rozstrzygać, ile trzeba przeznaczyć na który dział, lecz debata ogólnospołeczna. Parlament powinien podjąć taką debatę.

Z tych zestawień wyłaniają się priorytety. Co jest tak naprawdę priorytetem? Co wynika z tego budżetu? Widzimy tu znakomite zwiększenie środków na tak zwane służby wymiaru sprawiedliwości, administrację publiczną i służby mundurowe. Jeśli to jest priorytetem, to trzeba to nazwać po imieniu, wyraźnie określić.

Sporo środków zaplanowane jest również na rolnictwo. Jednak po głębokiej analizie również jawi się bardzo niebezpieczny problem. Otóż, bardzo znacząco zwiększone są środki na rolnictwo z Unii Europejskiej, przy niestety malejącym udziale środków z budżetu państwa polskiego. W najbliższym roku to będzie mniej o prawie 1 miliard zł, a z Unii Europejskiej mamy zapisane w ustawie budżetowej ponad czternaście. Mam do rządu następujące pytania. Dlaczego są takie wielkie opóźnienia w zakresie oprzyrządowania wykorzystania tych środków? Dlaczego nie ma ustaw i rozporządzeń, które umożliwią konsumpcję tych środków? Powiem więcej, boję się – i to mówię dzisiaj, na początku roku 2007 – o to, że środki mające pochodzić z Unii Europejskiej, które są zapisane w budżecie na 2007 r., nie zostaną niestety wykorzystane w całości. Sprawdziłem, że do Sejmu dopiero dzisiaj wpłynął druk tak zwanej konstytucji na wykorzystanie środków na rolnictwo, podaję numer druku sejmowego – 1227. Dopiero dzisiaj ten proces się rozpoczyna. Dokumenty dotyczące wykorzystania środków unijnych w ramach budżetu 2007 r. powinny być znane i nam, i społeczeństwu najpóźniej w listopadzie. Takie są realia.

Chciałbym zwrócić uwagę również na to, że grozi to dużym opóźnieniem w realizacji programu na lata 2007–2013 i w wykorzystaniu wszystkich możliwych, przydzielonych, przyznanych Rzeczypospolitej środków. Jawią się tu pytania: co jest lepsze, co jest ważniejsze?

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Ryszard Legutko)

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Panie Senatorze, przypominam, że czas wypowiedzi się kończy.

(Senator Lesław Podkański: Dobrze, już kończę, Panie Marszałku. Później poproszę jeszcze o następne pięć minut.)

Proszę.

Senator Lesław Podkański:

Kończę takim sformułowaniem. Co jest ważniejsze? Czy pieniądze na rozwój, naukę, drogi, budownictwo, na informatykę, czy na więzienia? Dzisiaj musimy sobie wszyscy wspólnie odpowiedzieć na to pytanie. Dziękuję bardzo. Zgłaszam się do zabrania głosu w drugiej części.

(*Senator Czesław Ryszka: Przecież my to już powiedzieliśmy.*)

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Dziękuję bardzo.

Proszę pana senatora Witczaka.

Senator Mariusz Witczak:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

No, miało być tanie państwo, administracja miała kosztować podatników dużo mniej, rząd obiecywał likwidację anachronicznych zakładów budżetowych, agencji, rozmaitych funduszy, mniej miały kosztować telefony komórkowe, samochody, rząd obiecywał sprzedaż rządowych ośrodków wypoczynkowych. Co z tego pozostało? Z tego nie pozostało nic, zatem były to bardzo tanie obietnice. Szkoda tylko, że społeczeństwo nie będzie już chciało dawać wiary politykom, nie będzie wierzyło w jakiegokolwiek próby reformy administracji rządowej i potaniaenia państwa, bo myślę, że zostało to bardzo silnie zdeprecjonowane. Co więcej, powstają nowe organy administracji rządowej, w zasadzie w roku 2007 będą się one mnożyły. Podam przykład. Powstało Ministerstwo Gospodarki Morskiej, nie wiadomo komu i czemu potrzebne, bowiem i tak rybołówstwem zajmuje się Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Planuje się powołanie na przykład Agencji Ochrony Środowiska, Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej, Urzędu do spraw Informatyzacji czy Agencji Promocji Handlu i Inwestycji, zatem w roku 2007 czeka nas wysyp nowych organów administracji rządowej.

Trzeba uczciwie sobie powiedzieć, że nie ma taniego państwa, jest parodia tego sloganu, który został wypromowany przez rząd Prawa i Sprawiedliwości. Jest to parodia, dlatego że i w budżecie na rok 2006, i w budżecie na rok 2007 obserwujemy wzrost wydatków na administrację. Najlepiej obrazuje to dział 750, a ściślej rozdział 75001, bowiem tam zobaczycie państwo doskonale, jak w przypadku poszczególnych resortów mnożą się etaty i wydaje się więcej pieniędzy na działalność biurokratyczną. Bywają i takie resorty, w których wzrost wydatków, wzrost kosztów sięga prawie 20%. W tym budżecie na koszty związane z obsługą administracyjną naszego państwa wydamy średnio 6% więcej, mam na myśli administrację centralną, oczywiście idą za

tym koszty wynagrodzeń, które również będą wyższe o ponad 6% niż w budżecie na 2006 r. Warto przywołać tu jedną wielkość, otóż w 2007 r. będzie prawie osiem tysięcy więcej urzędników w porównaniu ze stanem z 2005 r. Jest to chyba dosyć imponująca liczba urzędników, którzy pojawią się w naszym życiu państwowym.

Szanowni Państwo, czymś oczywiście wartym powtarzania jest zupełnie nieuzasadniony wzrost wydatków na obie kancelarie, w przypadku prezydenta jest to 160 milionów, a premiera – 100 milionów, w sumie jest to wzrost o 260 milionów. Przypomnę, że taka kwota to dochody średnio zamoznego stutysięcznego miasta w Polsce. Jest to sytuacja niczym szczególnym nieuzasadniona.

Też szkoda, Szanowni Państwo, bo w Sejmie przedstawiane były przez drugą stronę poprawki regionalne, poprawki, w ramach których posłowie chcieli inwestować środki budżetowe w infrastrukturę. Klub Platformy Obywatelskiej zgłosił ponad sześćdziesiąt takich poprawek regionalnych, infrastrukturalnych, oczywiście bez akceptacji. Zatem chciałbym zachęcić Wysoką Izbę do tego, aby pieniądze budżetowe lokować w rzeczy wartościowe, przyszłościowe, które będą zapewniały rozwój młodym pokoleniom i dobrze lokowały Polskę w Unii Europejskiej.

Chciałbym zachęcić państwa do przyjęcia części tych poprawek. Dotyczą one kwestii infrastrukturalnych w Wielkopolsce, ściślej mówiąc, w subregionie południowej Wielkopolski. Poprawki te chcę złożyć w imieniu grupy senatorów, w imieniu pani senator Marii Pańczyk, pana senatora Piotra Wacha, pana senatora Mieczysława Augustyna, pana senatora Piotra Zientarskiego. Dotyczą one głównie drogi S-11. W dyskursie publicznym o tej drodze w Wielkopolsce mówi się jako o drodze życia, jest to bardzo ważna droga. Koncentruję się głównie na poprawkach, które wpływają na dofinansowanie budowy drogi ekspresowej na odcinku Poznań – Kępno. Poprawki dotyczą również obwodnic wokół miast, strategicznych obwodnic wokół miast znajdujących się w ciągu tej drogi. Chciałbym również zachęcić państwa do poparcia poprawek, które dotyczą drogi S-5, też bardzo ważnej tak dla Wielkopolski, jak i dla naszego państwa. Dziękuję serdecznie. Przepraszam, jeszcze jedno zdanie. Chciałbym dodać, że te poprawki popiera również pan senator Marek Ziółkowski, niebawem do nas dotrze i je podpisze. W ramach uzupełnienia chciałem jeszcze o tym powiedzieć. Dziękuję, Panie Marszałku.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Romaszewski.

Bardzo proszę.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Ja zacznę może od dwóch uwag o charakterze ogólnym. Sprawa pierwsza. Jest to chyba dziewiętnasty czy dwudziesty budżet, nad którym zasiadam, i muszę powiedzieć, że jest to jeden z najłatwiejszych budżetów, muszę powiedzieć, że tak prostego, łatwego i, powiedziałbym, bogatego budżetu jeszcze nie udało mi się rozpatrywać, tak że w tej sprawie jestem pełen optymizmu.

Druga kwestia, która właściwie w ogóle nie zwróciła państwa uwagi, jest to kwestia stale, pewnie przynajmniej od dwunastu lat zajmująca miejsce w moich wypowiedziach na temat budżetu. Ja przez te dwanaście lat zachęcam Ministerstwo Finansów do tego, aby podjąć próby konstruowania budżetu zadaniowego. I wreszcie po tych dwunastu latach są pierwsze rezultaty, ministerstwo przygotowało budżety zadaniowe dla nauki i dla szkolnictwa wyższego. Proszę państwa, dlaczego ja uważam, że jest to takie ważne? Proszę państwa, bo to nie jest wyłącznie problem ścigania etatów, tego, że tu zwiększono o dziesięć, a tam o dwadzieścia, co stało się ostatnio pewną obsesją, bo jeżeli będziemy przyjmowali po dwadzieścia tysięcy stron Dziennika Ustaw rocznie, to liczba etatów będzie rosła, i to jest nasza odpowiedzialność, jeżeli będziemy wprowadzali coraz dalej idące regulacje systemu prawnego. Tak że jest to nieuniknione.

Tymczasem rzeczywistych rozwiązań można poszukiwać właśnie w budżetach zadaniowych, bo Polska do tej pory jest Polską resortową i każda z instytucji bardzo dba o swój budżet, co zresztą jeszcze i w tym budżecie znalazło swoje odbicie. A rozstrzygnięcie tego, ile osób ma się zajmować zupełnie nieokreślonymi problemami, to jest coś, co po prostu wykracza poza nasze możliwości oceny. Dlatego zastosowanie konstrukcji budżetu zadaniowego, w którym będziemy wiedzieli, na co rzeczywiście te pieniądze są przeznaczane i ile osób ma wykonywać te zadania, w moim przekonaniu znakomicie zwiększy przejrzystość budżetu.

Proszę państwa, oczywiście ja się nie dziwię poprzednim rządów, że tej kwestii nie podejmowały, bo jest to kwestia bardzo trudna, zdecydowanie wymaga odwagi. Francuzi, o ile pamiętam, też chyba kilkanaście lat borykali się z wprowadzeniem tego rodzaju budżetu. Mam jednak nadzieję, że pierwsze kroki zostały uczynione i że to jest ta droga, dzięki której rzeczywiście można budować państwo oszczędne, a niekoniecznie państwo resortowe. To tyle kwestii ogólnych.

Jeżeli chodzi o kwestie szczegółowe, to może na początek zreferuję nasze wnioski, wnioski Komisji Praw Człowieka i Praworządności. Otóż, Wysoka Izbo, myśmy właściwie stanęli przed trzema problemami, sytuacjami, w których powinniśmy byli budżety wzmocnić, budżety uzupełnić, ale ró-

wnoległe stwierdziliśmy, że w częściach dołączonych istnieją dostateczne rezerwy, z których można te deficyty pokryć.

Pierwsza kwestia to jest kwestia pewnego nieporozumienia, które powstało wokół Naczelnego Sądu Administracyjnego. Otóż w procesach legislacyjnych budżet Naczelnego Sądu Administracyjnego został zmniejszony aż o 47 milionów, to jest o ponad 20%. Proszę państwa, my tu dużo opowiadamy o drogach, o różnych bardzo wzniosłych sprawach, ale proszę zauważyć, że to wszystko toczy się w sądach administracyjnych. My mamy takie prawo, że wszystkie sprawy wyłączeniowe, sprawy dotyczące problemów ekologicznych itd., itd. kończą się w sądach administracyjnych. Jeżeli w przypadku sądów administracyjnych, które wreszcie zaczęły odrabiać zaległości, zaczęły funkcjonować, powrócimy do sytuacji obcinania budżetów, to ta wielka dziedzina sądownictwa, wymiaru sprawiedliwości, jaką są sądy administracyjne, po prostu padnie. Dlatego zakwestionowaliśmy wniesioną podczas posiedzenia Sejmu poprawkę, która zdejmowała z budżetu NSA 27 milionów i przekazywała je na budowę obwodnicy Lublina.

Proszę państwa, to nie była tylko nasza wola i taki sobie pomysł. Konsultowaliśmy tę sprawę również z ministrem transportu, który był zdania, że te środki i tak, i tak w roku bieżącym nie mogłyby być wykorzystane. Nie jest to wyraz naszej niechęci do Lublina i do obwodnicy Lublina, takie są po prostu z jednej strony realne możliwości wykorzystania tych środków, a z drugiej strony rzeczywistość jest zasadnicza, proszę państwa, zasadnicza potrzeba utrzymania rozwoju sądów administracyjnych. Ta sprawa została rozstrzygnięta w poprawce czwartej.

Druga kwestia to było jakieś takie nieporozumienie, które powstało. Komuś na coś były potrzebne 2 miliony zł i zostały one zdjęte z budżetu rzecznika praw obywatelskich. Proszę państwa, to jest po prostu niedopuszczalne. To nie są wielkie pieniądze, a robienie czegoś takiego, jest niedopuszczalne, bo my, budując prawo, doprowadziliśmy do takiej sytuacji, że większość polskiego społeczeństwa w gruncie rzeczy stała się bezradna wobec problemów prawnych, które przed nią wyrastają. No, my oczekiwaliśmy, że te problemy zostaną rozwiązane przez Ministerstwo Sprawiedliwości, ale do tej pory ustawa o pomocy prawnej dla ludności nie wpłynęła do parlamentu. I w tej chwili właściwie jedynym oparciem ludności, tym, który może się odwoływać, to jest właśnie rzecznik praw obywatelskich. Jest to tym bardziej zasadne, że rzecznik praw obywatelskich zamierza stworzyć delegaturę w Polsce południowej, a poza tym zorganizować trzy czy cztery wyjazdy, podczas których pracownicy RPO udadzą się na prowincję i będą odbierali skargi, zażalenia oraz udzielali porad. Tak więc w tej sytuacji zuży-

(senator Z. Romaszewski)

wanie tych pieniędzy na jakiś zupełnie przypadkowy cel, powiedziałbym, piarowski, po prostu nie ma sensu. Te pieniądze zostały zresztą rzecznikowi zwrócone.

Ostatni problem niedoboru to jest, proszę państwa, problem związany z urzędem do spraw kombatanów, którego budżet najpierw został ograniczony nawet w stosunku do budżetu roku 2006, a potem część pieniędzy została odzyskana. Ale, proszę państwa, to nie zmienia tego, że jest to budżet po prostu drastycznego niedoboru. Ci starzy ludzie, którzy swoje życie poświęcili walce o wolność, demokrację, walce o Polskę, w tej chwili są właściwie zdani sami na siebie. Z roku na rok maleją środki, którymi można by ich wesprzeć, a trzydzieści tysięcy kombatanów znajduje się w sytuacji drastycznego ubóstwa. I w związku z tym postanowiliśmy ostatecznie wszelkie pieniądze, które wygospodarujemy, przekazać na urząd do spraw kombatanów, na możliwość wspierania materialnego kombatanów, w szczególności na dofinansowanie dla nich możliwości leczenia sanatoryjnego. Bo odkąd zostało wprowadzone płatne leczenie sanatoryjne, w wypadku którego normalnie te koszty nie wydają się duże, gdyż to jest kilkaset złotych, dla kogoś, kto dostaje emeryturę w wysokości kilkuset złotych, wyjazd plus przeżycie tego dodatkowego tygodnia, gdyż pobyty sanatoryjne są trzytygodniowe, to jest problem. I w związku z tym wydaje się, że urząd powinien mieć możliwość uzupełnienia tego rodzaju leczenia sanatoryjnego. Kwota, którą na ten cel przeznaczaliśmy, to jest kwota około 7 milionów zł. To nam się udało wygospodarować praktycznie bez wykraczania poza części rozpatrywane w Komisji Praw Człowieka i Praworządności.

Skąd te pieniądze uzyskaliśmy? No, po pierwsze, z dosyć, powiedziałbym, nonszalanckiego budżetu Sądu Najwyższego, który sprawiał wrażenie, jakby był budowany w trochę innym kraju, dużo zamożniejszym, dużo bogatszym, zostało wzięte 2,5 miliona zł. Po drugie, instytucja rzecznika interesu publicznego będzie faktycznie funkcjonowała najdłużej pół roku, wobec czego 3 miliony zł z 5,5 miliona zł można było spokojnie przeznaczyć na te cele. Po trzecie, było to wzięte z budżetu KRS. Wysoki Senat podjął decyzję, że jednak ten budżet zostanie utworzony, ale ten budżet przedstawiony przez KRS był budżetem, no, powiedziałbym, bardzo, bardzo bogatym. Przewidywano w nim średnie wynagrodzenie, łącznie z wynagrodzeniami sprzątaczek i ochrony, w wysokości 7 tysięcy zł miesięcznie.

(Wicemarszałek Ryszard Legutko: Przepraszam, Panie Senatorze, przypominam o czasie.)

W związku z tym my ten budżet ograniczyliśmy, z 14 milionów zł zmniejszyliśmy go do 8,5 mi-

lionów zł. I te pieniądze zostały przeznaczone na te cele.

3 miliony zł przekazaliśmy do Ministerstwa Sprawiedliwości na stworzenie dwustu etatów kuratorskich. Jeśli chodzi o tę sprawę, to Ministerstwo Sprawiedliwości wyraziło przekonanie, że w gruncie rzeczy na obecnym etapie istotniejsze byłoby stworzenie etatów prokuratorów w związku z walką z falą przestępczości. Komisja w tej sprawie nie zajęła stanowiska, ale tego rodzaju propozycja zostanie niewątpliwie złożona.

Panie Marszałku, ostatnia kwestia, istotna, na którą chciałbym zwrócić uwagę, wiążąca się z poprawką, którą składam. To jest, że tak powiem, już tylko moja poprawka. Proszę państwa, to dotyczy poprawki dziewiątej, tej poprawki senackiej, poprawki, w której mówi się, że budżet Senatu zwiększa się o 600 tysięcy zł. Proszę państwa, to jest kwestia tego rodzaju, że część tych pieniędzy, mniej więcej 300 tysięcy zł, przeznaczona jest na podróże zagraniczne, i to jest to, co zostało zabrane podczas prac sejmowych, a część, to jest chyba 240 tysięcy zł, dwieście czterdzieści parę tysięcy złotych, jest przeznaczona – w moim przekonaniu jest to sprawa niezwykle istotna i bardzo bym prosił o poparcie tego – na waloryzację kosztów utrzymania biur senatorskich. To zostało zakwestionowane przez Sejm. Proszę państwa, to stwarza wrażenie, jakby to były pieniądze przeznaczane na nasze uposażenia. No, proszę państwa, to jest kompletne nieporozumienie. Akurat biura senatorskie czy biura poselskie są to naprawdę biura, w wypadku których inflacja wyniesie prawdopodobnie nie 1,9%, tylko znacznie więcej, bo chodzi tu i o paliwa, i o prąd, i o inne sprawy, i w związku z tym ta waloryzacja o 1,9% powinna być zastosowana również do wszystkich biur. I to uwzględnia poprawka dziewiąta.

Jest tylko, proszę państwa, jedna kwestia: nie ma żadnych szans na to, ażeby ta poprawka została przyjęta, jeżeli nie uwzględnimy, że również dopłaty do biur poselskich powinny być zwaloryzowane. To jest kwestia 200 zł na biuro, ale to jest kwestia istotna. W związku z tym ja wnoszę poprawkę, ażeby zwaloryzować również nakłady na biura poselskie. I to jest odrębna poprawka w części dotyczącej Sejmu. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Dziękuję bardzo.

Poproszę pana senatora Ryszkę.

Senator Czesław Ryszka:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Przysłuchując się tej debacie na temat budżetu, ktoś mógłby pomyśleć, że Prawo i Sprawiedliwość dalej psuje państwo, że grozi nam katastrofa

(senator Cz. Ryszka)

finansowa, że uchwalamy budżet utraconej szansy. Rzeczywiście, rok temu Platforma Obywatelska w jeszcze ostrzejszych słowach mówiła dokładnie na ten sam temat, że z PiS nie da się rządzić. Z tego by wynikało, że obecny wzrost gospodarczy jest dziełem krasnoludków, a spadek bezrobocia spowodowała wyłącznie imigracja zarobkowa młodych Polaków na Zachód. To jest oczywiście życzliwa diagnoza Platformy Obywatelskiej, która ma najlepsze pomysły na Polskę. No ale to są oczywiście dopiero hasła i obietnice. Zobaczymy, co będzie, jak przejmą rządy, a my będziemy w opozycji i my będziemy wytykać. (Oklaski)

Będę bardzo ciekaw tego cudu gospodarczego w wykonaniu właśnie senatora Misiaka, który sądzi, że prywatyzacja jest najlepszym rozwiązaniem gospodarczym. Ciekawe, dlaczego państwo... My to učiniliśmy, a tego cudu nie ma. Sprzedaliśmy prawie wszystkie przedsiębiorstwa, to, co zostało, jest niewielkie, nie mamy banków, nie mamy dużych zakładów, ale to, co zatrzymaliśmy, przynosi dość wysokie dywidendy. Tak że jest to bardzo ciekawa diagnoza.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ten budżet nie jest wynikiem grzechu zaniechania, ale myśleniem o całym państwie, a nie tylko o najbogatszych. Polska nie jest rajem podatkowym. Jesteśmy państwem poważnie zadłużonym, a trzeba także dodać, że i biednym. Zwłaszcza pracownicy są biedni. Zarobki są niskie, a ceny już europejskie. Emerytury i renty są niskie. A wiadomo, że z pustego i Salomon nie naleje.

Platforma zarzuca nam, że nie realizujemy programu taniego państwa. Otóż warto by się zastanowić, co to znaczy tanie państwo, bo na pewno nie jest to dziadostwo, a dziadostwo proponuje właśnie Platforma. Chciałaby bowiem zmniejszać kwoty wydatków w instytucjach w zasadzie niepodlegających rządowi: Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu, Kancelarii Prezydenta, sądach, trybunałach, krajowych radach. Przecież chodzi o to, żeby skala owych zmniejszeń nie zagroziła funkcjonowaniu tych instytucji, chyba że którąś z nich chcemy zlikwidować, tyle że żeby to uczynić, trzeba zmiany konstytucji. Tak że to jest hasłowe działanie. Jeśli zmniejsza się bowiem środki tak, że trzeba zwalniać ludzi, że brakuje pieniędzy na bieżące wydatki, to takie instytucje w zasadzie przestaną funkcjonować. Chyba nam nie chodzi o taką tanioczę.

Jaka jest zatem prawda o tym budżecie? Pan senator Romaszewski powiedział, że jest to bardzo prosty budżet. Rzeczywiście, nie ma w nim wielkiego przełomu. Zwrócę jednak uwagę bodaj na kilka pozytywnych elementów. Na pewno jest to budżet, który ma bardziej prorodzinny charakter i jest życzliwy dla osób starszych. Przypomnę, że zostanie przywrócony, zlikwidowany przez

SLD, Fundusz Alimentacyjny, że jest planowana waloryzacja emerytur i rent, wyrównanie starego portfela. Przeznaczono na to prawie 3 miliardy zł. Wiąże się z tym także wypłata tak zwanego senioralnego, jednorazowego zasiłku dla emerytów. Oczywiście nie jest to jeszcze polityka prorodzinna, ale na pewno jest to początek konstruowania tego systemu, o czym świadczą również wydłużenie urlopów macierzyńskich, a także ośmieszony becikowe, które powinno być zdecydowanie wyższe; Niemcy wprowadzają w tej chwili becikowe o astronomicznej wprost kwocie.

Poprawi się sytuacja w niektórych zawodach. Przypomnę, że zwiększono kwotę bazową służącą do wyliczenia średniego wynagrodzenia nauczycieli. Nie są to pieniądze oszałamiające, ale na tyle nas stać. Są dodatkowe pieniądze na program „Zero tolerancji dla przemocy w szkołach”. Jednym słowem, jest więcej pieniędzy na wdrażanie reformy oświaty.

Zakłada się także dziesięcioprocentowy wzrost wydatków na bezpieczeństwo państwa. Tego oczekują obywatele, właśnie bezpieczeństwa. To jest priorytet w tym budżecie. Tak że nie ma co pytać, co jest priorytetem, co jest strategią. Właśnie widać, co jest strategią. Są bardzo duże pieniądze na rolnictwo. To nie szkodzi, że z Unii Europejskiej, chodzi o wysokość tych kwot.

Ma być także lepiej w nieszczęsnej służbie zdrowia. Mówię: nieszczęsnej, ponieważ w tej dziedzinie trwa permanentnie kryzys i właściwie jeszcze nie znalazł się nikt mądry, żeby temu zaradzić. Ale skąd się wziął ten kryzys? Ten kryzys się wziął z działań mistrza senatora Misiaka. Otóż minister Balcerowicz zdecydował, że składka na ochronę zdrowia nie będzie wynosiła kilkanaście procent, tak jak to jest w innych krajach, tylko 7,5%. Wiadomo, że system w tych warunkach nie mógł się utrzymać. Bardzo szybko musiało nastąpić zadłużenie. No i tak się stało. Te 30 miliardów zł to są może kolosalne pieniądze na służbę zdrowia, ale w stosunku do potrzeb nie tak wysokie.

Tak jak mówię, jest to efekt działania ekonomii rodem z PRL. Takie poglądy reprezentował bowiem minister finansów. Rodem z PRL, ponieważ uważał, że należy rozwijać gospodarkę kosztem czegoś tam. Właśnie kosztem ochrony zdrowia, budownictwa mieszkaniowego, rezygnacji z nakładów na naukę, na kulturę itd. I rzeczywiście to jest podstawowy błąd, który popełniliśmy. Nie możemy, mówi się, dołożyć na służbę zdrowia, bo wzrosną koszty pracy i gospodarka nie będzie się rozwijać. Tymczasem należało tak ustawić składkę zdrowotną, żeby pozwalała na sfinansowanie kosztów funkcjonowania systemu. Co bowiem nas czeka? Przyjdą amerykańskie firmy ubezpieczeniowe i sytuacja rzeczywiście się poprawi, ale koszty leczenia będą zdecydowanie wyższe.

Jeśli tego natychmiast nie poprawimy, to wyjadą z kraju wszyscy lekarze i pielęgniarki. Dotyczy

(senator Cz. Ryszka)

to zresztą także innych zawodów. Pewnie, że ludzie wyjadą w geście rozpaczy, bo każdy człowiek woli żyć we własnym kraju, gdzie ma rodzinę i przyjaciół. Ale prawdą jest – i stale to podkreślamy – że wszystkiego nie da się od razu zrobić. Nie zatrzymamy młodych ludzi w kraju, dopóki na Zachodzie za pracę będzie się płaciło dziesięć razy więcej niż u nas. Myślę, że rząd myśli intensywnie, jak to zjawisko masowej emigracji zatrzymać. Ale ono też jest skutkiem lat obietnic. Obiecywaliśmy, że po naszym wejściu do Unii Europejskiej będzie można wyjeżdżać do pracy na Zachód, a teraz to mamy, możemy to obserwować.

A co z reformą podatków? Na pewno należy obniżyć koszty pracy. I znowu rząd odpowiada, że będą one niższe dopiero od 2008 r., że nie można było zrobić tego od tego roku. Wtedy składka na ubezpieczenie rentowe zostanie zmniejszona z 13 do 10%, a z początkiem 2009 r. nastąpi jej dalsza obniżka do 7%. Dlaczego nie od razu teraz? No bo nas na to nie stać.

Tak samo będą obniżone progi podatkowe. Rząd odpowiada: od 2009 r. zamiast trzech stawek będą obowiązywać dwie – te, które obiecywaliśmy – 18 i 32%. I tak dalej. Wysoki próg podatkowy, ponad 80 tysięcy zł. Zaczekajmy jeszcze ten rok. Tak jak mówię, na początek są inne problemy do rozwiązania. Zresztą my mamy teraz taki problem, że właściwie czeka nas imigracja ze Wschodu i to będzie jeszcze tańsza siła robocza. I na pewno przedsiębiorcy zaczną z tych ludzi korzystać, a nie z Polaków. Tak więc ta emigracja Polaków będzie pewnie postępować, jeśli nie zmienimy tej skali dochodów za pracę.

Prawdą jest, że obecna ustawa budżetowa zakłada powrót do wyższej stawki akcyzy na benzynę. Przypomnę jednak, że ona była obniżona tylko przejściowo, na kilka miesięcy, a ostatecznie i tak trwało to dość długo. I znowu Platforma niedawno jeszcze ostrzegła, że paliwo będzie w cenie ponad 4,5 i 6 zł. Ciekawe, że dalej kosztuje 3,50 zł. Jeśli nawet teraz akcyza pójdzie w górę, to myślę, że producenci i dystrybutorzy powinni zrezygnować z części zysku i pewnie wtedy ceny nie pójść w górę.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie! Reprezentuję w Senacie ziemię częstochowską. Dlatego chciałbym Wysoką Izbę prosić o poparcie poprawek, które zgłosił senator Jarosław Lasecki. Dotyczą one poprawy stanu dróg w naszym regionie. Chodzi o wspomniane tutaj obwodnice miast Lubliniec i Krzepice, a także sprawę szkolnictwa wyższego w Częstochowie, czyli dotacje na Politechnikę Częstochowską oraz na Akademię imienia Jana Długosza, w przypadku której mamy nadzieję, że stanie się uniwersytetem częstochowskim. Pragnę nadmienić, że pozbawienie Częstochowy statusu miasta wojewódzkiego spowodowało

wało nieodwracalnie negatywne skutki gospodarcze i społeczne. Tymczasem jest to miasto, które określamy duchową stolicą Polski. Przybywa tu rocznie do pięciu milionów pielgrzymów, w tym bardzo wielu z zagranicy. W najbliższym czasie trzeba będzie rozwiązać i wesprzeć sprawę drogi ekspresowej wschód – zachód, która powinna przebiegać w pobliżu Częstochowy.

(Wicemarszałek Ryszard Legutko: Panie Senatorze, pozwalam sobie przypomnieć o czasie.)

Już ostatnie zdanie. Należy przywrócić ruch pociągów ekspresowych przez Częstochowę. Dobrze, że istnieje magistrala węglowa Katowice – Warszawa – Gdańsk, ale pominięcie Częstochowy na tej trasie spowodowało trudności z dotarciem do naszego miasta.

Jak z tego widać, problem budżetu to kwestia solidarnego państwa, to myślenie o wszystkich i wszystkim, o dobru wspólnym. Tak właśnie myśli i postępuje koalicyjny polski rząd. Dziękuję za uwagę. (Oklaski)

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Dziękuję bardzo.

Proszę, pan senator Łyczak.

Senator Józef Łyczak:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chciałbym zgłosić poprawkę do ustawy budżetowej, poprawkę, której autorami są pan senator Andrzej Person i moja skromna osoba.

Przejdę od razu do treści poprawki. Lit. a: w załączniku nr 2 w części 73 „Zakład Ubezpieczeń Społecznych” w rozdziale 75303 zmniejsza się dotacje i subwencje o 5 milionów zł. Lit. b: w części 83 „Rezerwy celowe” dodaje się nową pozycję, „Zamiejscowy Oddział Centrum Onkologii w Bydgoszczy – Centrum Diagnostyczno-Lecznicze we Włocławku”, z kwotą wydatków majątkowych 5 milionów zł na zakup tomografu komputerowego.

I krótkie uzasadnienie. Choroby nowotworowe stanowią największy problem zdrowotny w województwie kujawsko-pomorskim. Standaryzowany współczynnik umieralności na nowotwory złośliwe w 2000 r. w województwie kujawsko-pomorskim w grupie mężczyzn wynosił dwieście dwadzieścia cztery zgony na sto tysięcy mieszkańców – region jest pod tym względem na czternastej pozycji w rankingu województw – a w grupie kobiet – sto siedemnaście zgonów na sto tysięcy mieszkańców – region jest pod tym względem na piętnastej pozycji w rankingu województw. Liczba zgonów z powodu nowotworów na tysiąc mieszkańców w latach 1999–2004 wykazuje tendencję rosnącą. Współczynniki umieralności wynoszą: w roku 1999 r. – 2,22, w roku 2000 – 2,28, w roku 2001 – 2,32, w roku 2002 – 2,46, w roku 2003 – 2,44 i w roku 2004 – 2,50.

(senator J. Łyczak)

W związku z tym należy dążyć do zmniejszenia różnic międzywojewódzkich i poprawy negatywnych wskaźników zdrowotnych oraz zwiększenia odsetka pięcioletnich przeżyć. Cele te można osiągnąć poprzez profilaktykę oraz skrócenie czasu oczekiwania na specjalistyczne badania i poprawę dostępu do leczenia onkologicznego.

Zarząd Województwa Kujawsko-Pomorskiego podjął decyzję o programie modernizacji Centrum Diagnostyczno-Leczniczego we Włocławku, gwarantując w budżecie województwa na 2006 r. kwotę 8 milionów zł przeznaczoną na realizację robót budowlano-instalacyjnych. W I kwartale 2007 r. zostanie zakończona inwestycja budowlana i niezbędne będzie wyposażenie technologiczne nowo powstałych pracowni.

Doposażenie Centrum Diagnostyczno-Leczniczego we Włocławku w niezbędny sprzęt zapewni: poprawę dostępności do wysokospecjalistycznej diagnostyki obrazowej dla mieszkańców miasta Włocławka i najbliższych powiatów z województwa kujawsko-pomorskiego – włocławskiego, lipnowskiego, radziejowskiego, aleksandrowskiego, rybińskiego – oraz sąsiednich powiatów z województw mazowieckiego, łódzkiego i wielkopolskiego. Obszar ten dotyczy populacji około ośmiuset tysięcy mieszkańców.

Kolejny argument to spełnienie standardów diagnostyki i leczenia onkologicznego obowiązujących współcześnie w Unii Europejskiej.

I kolejny argument to możliwość rozszerzenia i profesjonalnej realizacji programów profilaktyki i wczesnego wykrywania nowotworu piersi, szyjki macicy, jelita grubego i prostaty, zgodnie z ustawą o Narodowym Programie Zwalczania chorób Nowotworowych.

Jednocześnie pragnę zapewnić, że pod względem kadrowym i logistycznym Centrum jest przygotowane do zainstalowania i optymalnego wykorzystania sprzętu medycznego w systemie dwudziestoczterogodzinnej dostępności dla pacjentów.

Kończąc, proszę Wysoką Izbę o poparcie przedstawionej poprawki, za co z góry serdecznie dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Dziękuję panu senatorowi.
Proszę pana senatora Persona.

Senator Andrzej Person:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Ja, jak był łaskaw powiedzieć pan senator Łyczak, jestem współautorem tej poprawki i dodałbym do tego szerokiego uzasadnienia tylko to, że Unia Europejska już kilka lat temu przyjęła ko-

deks uśmiercania raka, a nas jak na razie ten rak, niestety, uśmierca, zwłaszcza w naszym województwie. W jego południowej części, czyli na terenie dawnego województwa włocławskiego, sytuacja jest dramatyczna. Jedyne rozwiązanie to jest właśnie uzbrojenie istniejącego już oddziału, filii szpitala bydgoskiego, w odpowiedni sprzęt. To daje nadzieję i szansę na to, żeby ta sytuacja się nieco zmieniła. Rak to jest przecież najgroźniejszy nasz wróg nie tylko w XX, ale wygląda, że i w XXI wieku.

Dodam jeszcze do argumentów technicznych, że możliwość zainstalowania takich urządzeń we Włocławku daje szansę diagnozowania pacjentów jednocześnie w Bydgoszczy. Jest światłowodowe połączenie na przestrzeni tych 120 km i zdecydowanie usprawnia to całą diagnostykę. Jak wiemy, brakuje nam dzisiaj radiologów. Niestety emigracja spowodowała, że tych specjalistów jest coraz mniej, a w takiej sytuacji jeden lekarz może za pomocą nowoczesnego sprzętu specjalistycznego w kilku oddziałach prowadzić badania i wcześniej wykrywać tę chorobę.

I kilka zdań, jeśli pan marszałek i Wysoka Izba pozwolą, na temat poprawki dotyczącej kultury fizycznej. Mówi się o przesunięciu kwoty 5 milionów. Cóż ja mogę powiedzieć – jedna noga drugoligowego piłkarza jest ubezpieczona na wyższą kwotę niż 5 milionów, ale dobre i to. Jestem przekonany, że w tym roku zmuszę Wysoką Izbę do dyskusji na temat kultury fizycznej, na temat wartości społecznych, jakie niesie sport, o którym nikt nie mówi, nie ma kompletnie żadnego lobby sportowego. Jesteśmy dumni z tego, że budżet sportu przekroczy wreszcie 200 milionów, no, ale jesteśmy czterdziestomilionowym państwem i gdyby podzielić te dwie liczby, to okaże się, że kwota jest żenująca.

Będzie szerzyła się narkomania, będzie szerzył się alkoholizm, będą szerzyły się wszystkie inne choroby, jeżeli kwota asygnowana z budżetu na kulturę fizyczną, jeżeli wiedza o kulturze fizycznej, jeżeli wychowanie przez sport, będą gdzieś tam na marginesie, będą wstydlivym tematem. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Dziękuję, panu senatorowi.
Proszę pana senatora Wittbrodta.

Senator Edmund Wittbrodt:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!
Pani Minister!

Wszyscy zastanawiamy się nad tym, jaki jest ten budżet. Padają tutaj różne opinie, niektórzy mówią, że on jest dobry. Ja myślę, że on jest niezły, chociaż mógłby być lepszy. Być może gdyby

(senator E. Wittbrodt)

wzrost PKB wyniósł powyżej 5%, byłoby pewnie lepiej i wtedy pewnie lepiej wypadalibyśmy na tle innych nowych państw Unii Europejskiej, sytuwalibyśmy się na lepszej pozycji.

Tym, co jest niezwykle ważne, jest jednak to, co my z tym, co w tej chwili mamy, zrobimy. Pytanie, które zadała na początku pani senator Mirosława Nykiel, pytanie o to, czy ten budżet jest prorozwojowy, czy też nie, jest niezwykle istotne. Także pytanie pana senatora Misiaka o to, czy i kiedy dogonimy Europę, też staje się niezwykle ważne. I gdybym miał tak na ten budżet patrzeć, to mnie się niestety wydaje, że nie jest to budżet dobry. Dlatego że wtedy, kiedy mamy szansę postawienia na to, na temat czego wielokrotnie się wypowiadaliśmy, na inwestowanie w przyszłość, powinniśmy inwestować w młode pokolenie, czyli w edukację, w naukę, w szkolnictwo wyższe, a tymczasem okazuje się, że podejmowane są decyzje wręcz przeciwnie.

Oczywiście jeżeli chodzi o kwestie deficytu budżetowego, to istotne jest, jakie jest tempo wydatków, ale chyba jeszcze ważniejsze jest, gdzie to tempo jest większe, a gdzie mniejsze. Proszę sobie wyobrazić, proszę państwa, że wtedy kiedy budżet państwa wzrasta o 16,16%, a wydatki budżetu o 13,73%, wydatki na oświatę i wychowanie, która, jak już zostało tutaj powiedziane, jest niedofinansowana, rosną o 3%. Czyli tempo wzrostu jest ponadpięciokrotnie niższe niż tempo wzrostu budżetu państwa. W innych obszarach wydatki rosną znacznie szybciej. Wobec tego ja uważam, że cel strategiczny polegający na inwestowaniu w edukację, w dobrą edukację, w tym budżecie nie jest w ogóle realizowany. Udział w budżecie państwa wydatków na oświatę i wychowanie wręcz maleje. W roku 2006 kształtował się na poziomie 2,87% PKB, a w roku 2007 jest zapowiadany na poziomie 2,79% PKB. A więc jest to mniej, a więc nie ma tutaj żadnej realizacji tej strategii, o której przed chwilą mówiłem. Zastanawiamy się, czy jest szansa na to, aby środki na zapowiadane podwyżki dla nauczycieli były zrealizowane czy też nie. Ja uważam, że jest duże niebezpieczeństwo, że nie. Pani minister zapewnia, że tak. Wobec tego zobaczymy, jak to będzie wyglądało w praktyce.

Jeżeli chodzi o naukę, to prawda, proszę państwa, że tutaj następuje największy wzrost środków, bo to jest ponaddziesięcioprocentowy nominalny wzrost środków, co się przekłada na 8,23% realnie, ale my musimy wiedzieć, gdzie my jesteśmy. My proszę państwa, jesteśmy w Polsce, na poziomie 0,32% PKB – tak było w roku 2006 – i nawet takie zwiększenie, o którym dzisiaj mówimy, powoduje, że udział środków na naukę w PKB rośnie, ale o 0,02%. I nawet wtedy, kiedy weźmiemy pod uwagę środki, które pochodzą spoza budżetu,

według tego, co zapisano w projekcie, wzrost wyniesie 0,56% PKB w porównaniu do 0,58% PKB. I wtedy nasuwa się pytanie. Jeżeli do roku 2010 albo 2013 mamy osiągnąć jeden z parametrów zapowiadanych w Strategii Lizbońskiej, o tym tutaj wielokrotnie też dyskutowaliśmy, łącznie ma to być 3% PKB, to czy będzie to możliwe, skoro podnosimy ten budżet w tempie 0,02% rocznie? Ile to zajmie lat? Łatwo policzyć. To będzie nie rok 2013, ale pewnie 2030 – wtedy osiągniemy parametr 3% PKB przeznaczane rocznie na badania naukowe, na szkolnictwo wyższe.

Pan senator Romaszewski mówi, że budżet ma prostą konstrukcję, że jest on zadaniowy. To prawda, że jest tam zamarkowane pójście w kierunku budżetu zadaniowego. I to bardzo dobrze. Ale ten fragment, który przygotował resort nauki i szkolnictwa wyższego, jest jakby niedomknięty, dlatego że tam nie są wpisane te cele, które są do osiągnięcia na końcu. Jest to tylko pokazanie kierunku, nie ma natomiast konkretów co do parametrów, jakie chce się osiągnąć.

Skoro mówimy o budżecie zadaniowym, no to mówmy, proszę państwa, o tym, że zadaniem dla szkolnictwa wyższego według tego projektu budżetu jest wzrost liczby studentów o 4,1%. A co się dzieje ze środkami na realizację tego celu? A więc wydatki realnie są niższe o 0,6%, proszę państwa. I udział wydatków na szkolnictwo wyższe, który w 2006 r. był na poziomie 0,96 będzie malał do 0,91 przy zamrożeniu płac. Pani minister już mówiła, że rząd przedstawiał jakąś propozycję, ale dyskusja nie została podjęta, bo ona nie była właściwa przy zaniechaniu podwyższania. Wiemy, jakie były wskaźniki inflacji w ubiegłym roku, jaki będzie wskaźnik w tym roku. Ja się całkowicie zgadzam z tym, że my byliśmy na najniższym poziomie, jeżeli chodzi o finansowanie wydatków pozapłacowych w szkolnictwie wyższym. Wtedy, kiedy zrealizowane zostały te podwyżki, które rozpoczęły się w 2001 r., środki na wydatki rzeczowe, te, o których mówił pan senator profesor Wiatr, pozostały na, poziomie 10%. I teraz ministerstwo, rząd trzyma się tego, co zapisano w ustawie, że kwota na wydatki pozapłacowe ma być waloryzowana co najmniej w tempie inflacji itd. Rząd się tego trzyma, bo waloryzuje to na tym najniższym odpowiadającym inflacji poziomie. A my jesteśmy na samym dnie. I to powoduje, proszę państwa, że środki na wydatki inwestycyjne... One kształtują się teraz na poziomie 278 milionów zł, z czego prawie połowa, bo 42%, to są trzy inwestycje w kraju: to jest Kraków, to jest Wrocław, to jest Poznań. Ale tych środków jest o 17% mniej w budżecie także wtedy, kiedy liczymy również środki z Unii Europejskiej i wszystkie inne, które będą tutaj wydatkowane.

Ja mam poważne obawy, że ten cel strategiczny, jeden z pierwszych celów budowania społeczeństwa wiedzy, realizacja Strategii Lizbońskiej, w ogóle nie ma odzwierciedlenia w tym budżecie.

(senator E. Wittbrodt)

Ja się bardzo cieszę, i to będziemy popierali, z przesunięcia kwoty 200 milionów do szkolnictwa wyższego. To jest konieczne, a myślę, że to jest nawet nieco za mało – nie będę tutaj niczego proponował, wyrażam tylko swój pogląd.

Jeżeli chodzi o oświatę, to mam wątpliwości, jak powiedziałem, czy te podwyżki uda się zrealizować. I tu ja bym, proszę państwa, zaproponował kilka poprawek. Będzie ich pięć. Przedstawię je króciutko.

Proszę państwa, z przeprowadzonych w 2006 r. badań wynika, że średnia kwota wydatków w szkolnictwie wzrosła o 6%. I to jest najwyższy wzrost w ostatnim dziesięcioleciu. I teraz jest tak, że na przykład liczba rodzin, w których nie opłaca się żadnych dodatkowych zajęć, spadła z 71 do 64%. A kwoty, które są dodatkowo wydawane w rodzinie na jedno dziecko, spadły z 251 do 167. To oznacza, że sytuacja finansowa rodziny, niestety, pogarsza się. Rodzinie coraz trudniej jest finansować edukację, a to wiąże się również z wyrównywaniem szans edukacyjnych.

I wobec tego moja pierwsza poprawka będzie zmierzała do tego, żeby zwiększyć rezerwę celową w poz. 34 „Dofinansowanie Narodowego Programu Stypendialnego”. Taka propozycja była przyjęta przez komisję sejmową, ale potem w dalszych pracach została zmieniona i te środki zostały przesunięte między innymi na Kancelarię Prezydenta, Najwyższą Izbę Kontroli, na Krajową Radę Radiofonii i Telewizji, Kancelarię Prezesa Rady Ministrów i obsługę zadłużenia zagranicznego. Ja chcę przywrócić te środki właśnie na dofinansowanie programu stypendialnego.

Druga poprawka nie zmienia, nie przesuwając środków. Odnosi się do czegoś, co jest w środowisku często niezrozumiałe, do tego, co jest w poz. 55...

Już będę kończył.

...a co dotyczy programu „Zero tolerancji dla przemocy w szkole”. Tutaj już zostało powiedziane, że to program, który ma zwalczać skutki, zamiast zwalczać przyczyny. Środki te są potrzebne, trzeba natomiast, mnie się tak wydaje, inaczej to zapisać. To powinny być środki na działania wychowawcze, w tym działania pozalekcyjne, współdziałanie z ekspertami, psychologami i rodzicami, prowadzące do zapobiegania zjawisku przemocy w szkole. A więc proponuję, żeby nadać temu inną treść, tak aby nie było to zwalczanie skutków, tylko stawianie na przyczynę.

Pozostałe trzy poprawki są wnioskami składanymi wspólnie z panami Płażyńskim i Szymańskim. Okazuje się, że onkologia to jest problem nie tylko Bydgoszczy – najgorsze wyniki w onkologii są właśnie w naszym województwie, województwie pomorskim, i tam potrzebne jest doinwestowanie. To są środki, które by dotyczyły Uniwersy-

tetu Gdańskiego. Ja nie walczę o moją Politechnikę Gdańską, ale walczę o te uczelnie, gdzie nastąpił największy wzrost liczby studentów. Jest to konieczne.

I ostatnia propozycja, wspólna z panami senatorami Szymańskim, Płażyńskim oraz z panią senator Arciszewską-Mielewczyk, dotyczy modernizacji ważnej drogi nr 22 w miejscowości Czersk. Dziękuję bardzo za uwagę.

Ja już przekazałem te poprawki.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Dziękuję bardzo.

Poproszę pana senatora Chróścikowskiego.

Senator Jerzy Chróścikowski:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Szanowni Państwo!

Chciałbym jako senator, przewodniczący Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska, parę słów powiedzieć na temat poprawek, które zostały złożone przez komisję, oraz zgłosić jeszcze jedną poprawkę dotyczącą dofinansowania związków rolniczych, izb rolniczych, co wcześniej, jak pamiętamy, wprowadziliśmy ustawą o finansowym wsparciu ich działań na forum Unii Europejskiej.

Budżet rolnictwa w tym roku jest znacznie lepszy niż w ubiegłym roku. Mogę tu zacytować w kilku zdaniach ekspertyzę, o którą poprosiliśmy pana profesora Czyżewskiego. Z tej ekspertyzy wynika, że projekt wydatków budżetu państwa na rok 2007 w części poświęconej rolnictwu i rozwojowi wsi wyodrębnia trzy wyraźne części. W pierwszej wydatki na rolnictwo, na rozwój wsi i rynki rolne, planowane łącznie na kwotę 17 miliardów 136 milionów zł, są ponad dwukrotnie realnie wyższe, jest to 205%, niż w roku 2006. W drugiej powiększenie środków przewidzianych planem finansowym KRUS spowodowało, że pierwotne 15 miliardów 151 milionów zł wzrosło do 32 miliardów 288 milionów zł. To jest realny wzrost o 37%. W trzeciej, uwzględniającej środki z Unii Europejskiej, zapisane jest 11 miliardów 375 milionów zł. Można by to tak podsumować, że w tym stanie rzeczy ogólna kwota wydatków budżetowych przewidzianych w roku 2007 w zakresie wymienionych trzech części wzrosła do kwoty 42 miliardów 106 milionów zł; realnie to jest łącznie o 21,34% więcej w porównaniu do roku 2006. Można by powiedzieć, że są to rzeczywiście znacznie większe środki. Chcę zwrócić uwagę, że to informacja zawarta w wersji wcześniejszej, która była w przedłożeniu rządowym.

W trakcie prac w Sejmie wniesiono poprawki, w których utworzono między innymi bardzo ważną rezerwę trzystumilionową – to z części 83. Ta rezerwa ma służyć głównie zabezpieczeniu finansowania paliwa rolniczego. Mówimy tu o zwrocie

(senator J. Chróścikowski)

akcyzy w paliwie rolniczym zakupionym przez rolników. Jak pamiętamy, ta ustawa była uchwalana w ubiegłym roku. W 2006 r. rolnicy nie skorzystali w pełni z przeznaczonej kwoty w budżecie na ten rok. Było zapowiedziane, iż rolnicy w 2007 r. będą mieli wyższy zwrot akcyzy, więc jest zapis budżetowy, który mówi o 650 milionach zł. Podobnie jak w ubiegłym roku, ta rezerwa ma wskazać na dofinansowanie, na wsparcie zwrotu akcyzy w paliwie, w miarę potrzeby, jeśli taka potrzeba zaistnieje. To jest to, co rząd zapowiadał jeszcze w ubiegłym roku, i co dodatkowo chce zrealizować.

Co do poprawek, które zgłosiła komisja rolnictwa, to są trzy. Z tych trzech poprawek została poparta z druku... To znaczy te trzy poprawki zostały poparte i są w sprawozdaniu Komisji Gospodarki Narodowej. Jak pan przewodniczący Waszkowiak zapowiedział, to poprawka pierwsza, poprawka trzydziesta druga i poprawka trzydziesta trzecia.

Poprawka pierwsza zakłada, że jeśli środki Agencji Nieruchomości Rolnych będą wyższe od planowanych, to w tym przypadku przeznaczony się na Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Na dzień dzisiejszy trudno powiedzieć, czy takie środki będą, ale zapis, który proponowaliśmy tutaj, w tej poprawce, dotyczy kwoty do 200 milionów zł. Iluzorycznej, bo dzisiaj mogę powiedzieć, że mam wątpliwości, czy w ogóle taka kwota będzie. Po dokładnym rozeznaniu okazuje się, że takiej kwoty nie ma, ale gdyby zaistniała taka sytuacja... Chodziło nam o to, żeby ten zapis się znalazł, czy będzie to 50, czy 30 milionów, bo każda kwota będzie potrzebna tej agencji. Chcę zwrócić uwagę, że agencja restrukturyzacji już po raz drugi – było tak w ubiegłym budżecie i jest tak w tym – ma plan finansowy memoriałowy, a nie kasowy. I z tego wynika, że agencja restrukturyzacji ma w tym planie finansowym ponad 500 milionów deficytu. Czyli nawet gdyby ta kwota 200 milionów się znalazła, to agencji będzie brakowało jeszcze ponad 300 milionów i będzie musiała ewentualnie zaciągać kredyt na sfinansowanie działań, jeśli jej zabraknie środków w trakcie roku. A zwracam uwagę na to, co piszemy tutaj w uzasadnieniu naszej poprawki, na to, że przewidywana dotacja z Agencji Nieruchomości Rolnych uwzględniałaby realizację zadań statutowych w części dotyczącej udzielenia pomocy na zadania w zakresie utylizacji padłych zwierząt. Chcę zwrócić uwagę, że w ubiegłym planie finansowym było tu zapisane 40 milionów zł, a w tym jest tylko 10 milionów. Nie można dopuścić do tego, żeby stan nagle się pogorszył i żebyśmy mieli tutaj ogromne problemy z padłymi zwierzętami, więc to musi być utrzymane. Chodzi również o stosowanie dopłat do oprocentowania kredytów, które będą udzielane w 2007 r., w tym na wznowienie produkcji w gospodarstwach rolnych po klęsce suszy

w 2006 r. Dla zrealizowania tych zadań w 2007 r. niezbędne jest zwiększenie kwoty dotacji dla agencji w wysokości 200 milionów zł w związku z wystąpieniem, jak już mówiłem wcześniej, tej katastrofalnej suszy. Przewidziano uruchomienie kredytów na poziomie 4,3 miliarda zł. Na dopłaty do oprocentowania kredytów klęskowych w 2007 r. zabraknie środków w wysokości 102 milionów zł. Ponadto na dopłaty do oprocentowania kredytów inwestycyjnych udzielonych w roku 2007 niezbędne jest zapewnienie dodatkowych środków w kwocie 55 milionów zł, a zatem przewidziane w ustawie budżetowej na 2007 r. środki na dopłaty do oprocentowania kredytów są niższe o kwotę 158 milionów. I jak już wcześniej wspominałem, o kwotę na uruchomienie utylizacji padłych zwierząt. Gdyby ta kwota była, to pozwoliłoby to przynajmniej w pełni realizować bieżące zadania. A chcę zwrócić uwagę, że agencja restrukturyzacji w tym roku będzie przeprowadzała ogromną, można powiedzieć, akcję. Przede wszystkim musi uzyskać akredytację Unii Europejskiej, bo korzysta z funduszy Unii, a ponadto musi przeznaczyć ogromne środki na nowe programy komputerowe, informacyjne, które muszą być dostosowane do realizacji zadań w ramach środków Unii Europejskiej. To jest potężna inwestycja, która musi być wykonana w obrębie agencji.

Poprawka następna to trzydziesta druga. Jest to poprawka do załącznika nr 2. Dotyczy ona bardzo trudnej sytuacji na rynku. Biorąc pod uwagę trudną sytuację na rynku wieprzowiny, a także wyczerpanie się możliwości innych działań, w szczególności w ramach przepisów wspólnotowych, jedyną realną szansą na zapobieżenie dalszemu pogarszaniu się sytuacji na tym rynku jest wykorzystanie systemu rezerw materiałowych. Agencja Rezerw Materiałowych powinna jak najszybciej dokonać zakupu dziesięciu tysięcy ton półtuszy wieprzowych, z założeniem uwolnienia tej ilości w lipcu 2007 r. To działanie pozwoli na zapobieżenie nieodwracalnemu załamaniu się produkcji mięsa wieprzowego w Polsce, a tym samym jest uzasadnione względami bezpieczeństwa żywnościowego kraju. Przepisy wspólnotowe zobowiązują Agencję Rezerw Materiałowych do wcześniejszego poinformowania Komisji Europejskiej o zmianie stanu rezerw, ale nie wymagają uzyskania zgody Komisji. Przepisy wspólnotowe przewidują także, iż działania podejmowane przez kraje członkowskie w zakresie gospodarowania rezerwami będą neutralne dla funkcjonowania rynku rolnego. Działania takie byłyby finansowane częściowo dzięki kwocie 20 milionów zł, uzyskanej z pomniejszenia z kwoty 300 milionów zł, o której wcześniej wspominałem, ujętej w ustawie budżetowej na 2007 r. w części 83 „Rezerwy celowe”.

(Wicemarszałek Ryszard Legutko: Panie Senatorze, pozwalam sobie przypomnieć o czasie, który się kończy.)

(senator J. Chróścikowski)

Skoro tak jest, to pozwolę sobie jeszcze tylko zgłosić jedną poprawkę, która została jakby pomięta w trakcie prac w Sejmie. Jest to poprawka, która przenosi wydatki administracyjne w części „Rolnictwo” na dotację podmiotową. W związku z tym, że zgodnie z art. 3 ustawy z 22 września 2006 r. o zmianie ustawy o społeczno-zawodowych organizacjach rolników, ustawy o związkach zawodowych rolników indywidualnych oraz ustawy o izbach rolniczych – numeru DzU już nie czytam – koszty związane z uczestnictwem izb rolniczych, związków zawodowych rolników indywidualnych oraz społeczno-zawodowych organizacji rolników w ponadnarodowych organizacjach rolniczych reprezentujących interesy zawodowe rolników indywidualnych wobec instytucji Unii Europejskiej na 2007 r., ponoszone są przez Krajową Radę Izb Rolniczych i dofinansowane z budżetu państwa, wobec tego niezbędne jest zabezpieczenie dotacji podmiotowej w części 32 „Rolnictwo” dla Krajowej Rady Izb Rolniczych. Dofinansowanie udzielone będzie na wniosek Krajowej Rady Izb Rolniczych na podstawie umowy zawartej pomiędzy Krajową Radą Izb Rolniczych a Ministerstwem Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

To jest ta poprawka, którą składam tutaj panu marszałkowi.

Proszę Wysoką Izbę o poparcie tych trzech poprawek, które wcześniej wymieniłem, jak również tej czwartej, którą składam obecnie. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Szaleniec, bardzo proszę.

Senator Zbigniew Szaleniec:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chciałbym zabrać głos i przedstawić kilka poprawek dotyczących województwa śląskiego.

Proszę państwa, o regionie śląskim na tej sali, a pewnie i na sali sejmowej, mówi się najczęściej przy okazji różnych tragedii, katastrof, które zdarzają się tam częściej niż gdzie indziej w związku z tym, że funkcjonują tam kopalnie pracujące na coraz głębszych pokładach. I należy się spodziewać, że w przyszłości również – oby nie – może do tego dochodzić.

Proszę państwa, ale dzisiaj gospodarka naszego kraju nie żyje już z węgla i stali. Dzisiaj Śląsk nie jest już tym motorem napędowym gospodarki, choć może i powinien być, bo ma olbrzymi potencjał gospodarczy, ludzki, ekonomiczny. Ale ten potencjał trzeba uwolnić. A żeby mogło się to stać, Śląsk dzisiaj jest w takiej sytuacji, że potrzebuje pomocy państwa, pewnego wsparcia w niektórych inwestycjach, które pozwoliłyby na to, aby

ten potencjał, potężny potencjał wykorzystać. Przypominam, że Śląsk to aglomeracja, która liczy ponad cztery miliony mieszkańców i ma, jak już mówiłem, potężny potencjał ekonomiczny, majątkowy. Ale jakoś tak jest, że w ostatnim okresie nie wytworzyło się żadne lobby, które by widziało przyszłość w rozwoju Śląska. W ubiegłym roku niemal wszystkie poprawki, które przedstawiono w Sejmie, jak również tu, w Senacie, upadły, podobnie dzieje się w tym roku. W Sejmie większość poprawek dotyczących inwestycji na Śląsku upadła, a podobne poprawki dotyczące innych regionów są przyjmowane. Ja oczywiście nie chciałbym tu widzieć żadnej teorii spiskowej. Mam nadzieję, że jest to jakieś niedopatrzanie i po odpowiednim umotywowaniu państwo tu, w Senacie, zgodzicie się przyjąć wszystkie albo przynajmniej część tych poprawek, które ja zgłoszę, bo one są, jak mówię, bardzo istotne dla rozwoju całego Śląska.

Proszę państwa, Śląsk boryka się z tymi problemami, dlatego że dzisiaj inwestowanie na Śląsku jest niesamowicie drogie. Wybudowanie fabryki w szczerym polu gdzieś w Polsce kosztuje o wiele mniej niż wybudowanie fabryki na Śląsku, gdzie najpierw trzeba zrekultywować teren, gdzie inwestor pyta się, czy czasami nie ma skażenia biologicznego, czy powietrze jest odpowiednio czyste, bo dzisiaj w przemyśle precyzyjnym, elektronicznym te sprawy są niezmiernie ważne. Sam miałem wiele takich przykładów w swojej miejscowości, w Czeladzi, gdzie pytano się właśnie: a czy czasami górotwory nie przemieszczają się? Bo wtedy trzeba budować mocniejsze fundamenty. Wszystko to podraża inwestycje i trudno jest ściągnąć inwestorów. Gminy śląskie sobie z tym radzą, tylko potrzeba, jak już powiedziałem, pewnej pomocy w udrożnieniu – bo przede wszystkim chodzi o sieci dróg – jak również w transporcie i w nauce. W tym, proszę państwa, zawsze jest przyszłość, a tam jest potężny potencjał ludzki, więc trzeba tych ludzi wykształcić, żeby potrafili sobie poradzić ze swoimi problemami.

Moje poprawki, proszę państwa, dotyczą właśnie tych trzech sfer, które tutaj wymieniłem. Pierwsze dwie poprawki, które bym chciał przedstawić, dotyczą właśnie nauki, szkolnictwa wyższego. Ja też się cieszę, podobnie jak pan senator Wittbrodt, że przeznaczaliśmy, a przynajmniej wnosimy do komisji gospodarki – wiem, że zostało to zatwierdzone, zaopiniowane pozytywnie – o dodatkowe 200 milionów na szkolnictwo wyższe. Mam nadzieję, że jeszcze skłonimy się do tego, aby dołożyć nieco środków na uczelnie śląskie. I tutaj chciałbym wymienić dwie poprawki.

Pierwsza dotyczy dofinansowania budowy biblioteki akademickiej. Proszę państwa, wszystkie wyższe uczelnie w Katowicach są zgromadzone bardzo blisko siebie i powstał pomysł, aby zbudować bibliotekę akademicką dla kilku uczelni nie-

(senator Z. Szaleniec)

mał w centrum pomiędzy tymi uczelniami; ona miałyby służyć im wszystkim. Pomniejszyloby to generalnie koszty stworzenia takiej biblioteki uczelnianej. Jest przygotowany teren, w bardzo dobrym miejscu. Potrzeba około 10 milionów zł na dofinansowanie budowy tejże biblioteki. Oczywiście, do tego dołożą swoje środki marszałek województwa, być może dojdą tu też środki unijne. Pozwoliłoby to na sfinalizowanie tej inwestycji w najbliższych latach.

Druża poprawka również dotyczy Uniwersytetu Śląskiego, a mianowicie modernizacji budynku Wydziału Nauk o Ziemi w Sosnowcu. Proszę państwa, jest to budynek wybudowany w latach siedemdziesiątych, który miał naśladować budynki zachodnie tego typu. Jest to wieżowiec wielopiętrowy obłożony płytami szklanymi. Dzisiaj pod wpływem ruchów górotworu w Zagłębiu ta konstrukcja została nadwerężona i dochodzi do takich przypadków, że te płyty szklane, którym obłożony jest cały budynek, spadają, stwarzając zagrożenie dla całego otoczenia. Na szczęście nie doszło na razie do wypadku, ale istnieje poważne zagrożenie. W minionym roku Ministerstwo Edukacji wyłożyło pewną kwotę pieniędzy, która miała usunąć to, co najbardziej zagraża, ale generalne załatwienie tego problemu wymaga również odpowiedniej kwoty. I tutaj proponuję poprawkę dotyczącą 10 milionów zł właśnie na to zadanie.

Kolejne dwa zadania to są zadania, jak bym powiedział, kluczowe dla rozwoju gospodarki tego regionu. To takie okna na świat.

Przede wszystkim chodzi o lotnisko w Pyrzowicach. Proszę państwa, było to marginalne lotnisko, bardzo prowincjonalne. W ciągu kilku lat zmieniło się w jedno z najważniejszych lotnisk w naszym kraju, które w ciągu kilku lat podwoiło, a nawet potroiło liczbę przewożonych pasażerów i przywożonych do naszego regionu. Proszę państwa, przepustowość tego lotniska maleje oczywiście w związku z tym, że infrastruktura jest niewystarczająca. Jest to jedno z najważniejszych zadań dla tego regionu, dlatego składam tutaj również wniosek o dofinansowanie terminalu lotniska w Pyrzowicach. Istotnie poprawi to standard bezpieczeństwa, a także przepustowość tego lotniska. Również tu wnoszę o kwotę 10 milionów zł, wskazując oczywiście źródło finansowania.

I kolejna bardzo istotna inwestycja dla Śląska. Proszę państwa, być może tu, na tej sali, niektórzy z państwa słyszeli o taki haśle, jak euroterminal w Sławkowie. W Sławkowie kończą się szerokie tory prowadzące z dawnego Związku Radzieckiego, którymi przed laty przywożono do Huty Katowice rudę żelaza. Oczywiście dzisiaj tej rudy się już tam nie sprowadza, ale pozostały te szerokie tory. I przed laty w regionie wpadli na pomysł, aby wykorzystać te tory dla transportu, dla eksportu

i importu dóbr ze Wschodu. Nie muszę państwu mówić, że ten rynek zapewne w najbliższych latach będzie się mocno rozwijał, chodzi o eksport i import w kierunku. Powinniśmy zrobić wszystko, żeby handel ze Wschodem jak najbardziej się rozwijał i zapewne tak się stanie, a jedną z dróg, którymi może to się odbywać, jest właśnie droga kolejowa. Daje to olbrzymią szansę uwolnienia od ciężkiego transportu naszych dróg i dostarczania towarów do Polski i na Zachód Europy właśnie tą drogą. Dzisiaj ten euroterminal jest już wykorzystywany, ale w niewielkim, bardzo niewielkim procencie. Wielkim mankamentem jest to, że nie ma połączenia między tą końcówką torów a drogami krajowymi nr 1 i 94, które są w pobliżu. Połączenia są lokalne, drogi mało przepustowe, wręcz uniemożliwiają ciężki transport. No i nie możemy wykorzystać tego, co może być szansą dla całego naszego kraju, jeżeli chodzi o eksport i import. Proszę państwa, zmierzamy do tego i nawet w budżecie jest gdzieś zapisane, że powinniśmy zrobić wszystko, aby przenieść część transportu drogowego do transportu kolejowego. I tutaj byłby świetny przykład, co zrobić, żeby właśnie tak się stało. Ja proponuję przenieść do rezerwy celowej kwotę 20 milionów zł na modernizację dróg łączących euroterminal w Sławkowie z DK 1 i DK 94.

Pozostałe, proszę państwa, sprawy – poza jedną, o której jeszcze za chwileczkę powiem – dotyczą budowy dróg, a zwłaszcza obwodnic wokół miast. O tych inwestycjach wspomniał już pan senator Lasecki, tylko ja, podobnie jak pani senator Bochenek, nie zrozumiałem, czy pan senator Lasecki sugeruje, żeby dołożyć 5 milionów do tych pieniędzy, które zostały już przyjęte przez komisję gospodarki... Bo rzeczywiście Komisja Gospodarki Narodowej na te obwodnice Lublińca i Krzepic wyasygnowała już czy zabezpieczyła pewną kwotę, czy przyjęła wniosek dotyczący 5 milionów zł, ale proszę państwa, ta kwota 5 milionów zł to jest po prostu jakaś kropla w morzu potrzeb, jeśli chodzi o środki, które na ten cel trzeba przeznaczyć. Każdy, kto trochę zna się na drogownictwie, wie, że 100 m drogi z dobrą, porządną podbudową kosztuje około 1 miliona zł. Tak więc to wystarczy na kilkaset metrów drogi, nie zaspokaja to absolutnie potrzeb w tym zakresie. I w wypadku jednej, i w wypadku drugiej obwodnicy są już wykonane pierwsze etapy i aby te drogi uruchomić, potrzebny jest drugi etap. Jeżeli tego nie zrobimy, to po prostu ta praca dotychczas wykonana będzie zupełnie niewykorzystana.

(Wicemarszałek Ryszard Legutko: Panie Senatorze, przepraszam bardzo...)

Już kończę.

(Wicemarszałek Ryszard Legutko: ...ale czas się kończy.)

Wydaje mi się, że szkoda tego, i proponuję tutaj dwie poprawki zwiększające te kwoty. Prosiłbym

(senator Z. Szaleniec)

Komisję Gospodarki Narodowej, aby przeanalizowała jeszcze raz możliwości. Wskazuję tutaj ewentualne środki na zwiększenie tych wydatków do 15 milionów zł w jednym i w drugim przypadku.

I powiem tylko, że jest jeszcze jedna droga, ale już nie będę o niej wspominał. Jest również małe zadanie, proszę państwa, ale powinno ono być bardzo sugestywne tu, na tej sali. Dotyczy ono opracowania projektu budowlanego zintegrowanego centrum powiadamiania ratunkowego w Rudzie Śląskiej. Ruda Śląska to taka miejscowość, wokół której znajdują się niemal wszystkie śląskie kopalnie. I w Rudzie Śląskiej wymyślono, że tam mogłoby być to centrum, które obsługiwałoby cały ten region szczególnie niebezpieczny. Przeznaczono na to budynek w całkiem dobrym stanie i trzeba tylko przystosować ten budynek do tych celów. Do tego potrzebny jest projekt, na resztę pieniądze by się znalazły w województwie. Zatem tu również wnoszę o niewielką kwotę, 1 milion 200 tysięcy zł.

Szanowni Państwo! Składam te poprawki w imieniu senatorów ze Śląska: pani senator Krystyny Bochenek, pani senator Nykiel, pani senator Pańczyk i pana senatora Motyczki. Za chwilę wystąpi po mnie pan senator Żelichowski, ufam, że wesprze moje działania jako senator również ze Śląska i z Zagłębia albo dołoży jeszcze poprawek. Ja na pewno je poprę. Dziękuję serdecznie za uwagę.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Dziękuję bardzo.

Proszę pana senatora Żelichowskiego.

Senator Czesław Żelichowski:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Koleżanki i Koledzy!

Oczywiście wszystkie poprawki, które wiążą się ze zwiększeniem pieniędzy na finansowanie województwa śląskiego będą przeze mnie popierane.

Chciałbym zgłosić poprawkę także dotyczącą Wydziału Nauk o Ziemi i remontu, o którym mówił senator Szaleniec. Myślę jednak, że realna jest kwota 3 milionów zł i o tym powinniśmy mówić, jeżeli chodzi o możliwość finansowania tego remontu, tej inwestycji.

Dlatego zwracam się z uprzejmą prośbą o przyjęcie poprawki dotyczącej Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, zadania „Modernizacja obiektu wysokiego Wydziału Nauk o Ziemi, zlokalizowanego w Sosnowcu przy ul. Będzińskiej 60”. Modernizacja ta obejmuje wymianę istniejącej elewacji aluminiowo-szklanej dwudziestopiętrowego wieżowca, niezbędną ze względu na bardzo zły

stan techniczny tej elewacji, a także roboty obligatoryjne z punktu widzenia przepisów dotyczących ochrony przeciwpożarowej obiektu: wykonanie instalacji systemu głosowego ostrzegania o pożarze, co wynika ze znowelizowanych przepisów dotyczących ochrony przeciwpożarowej, a także instalacji oddymiania szybu windowego oraz zabudowy agregatu prądotwórczego.

Pierwszy temat to sprawa modernizacji elewacji budynku wysokiego i instalacji centralnego ogrzewania. Kompleks budynków, w których zlokalizowane są jednostki Wydziału Nauk o Ziemi Uniwersytetu Śląskiego w Sosnowcu, został oddany do użytkowania w latach siedemdziesiątych, oczywiście ubiegłego wieku. Ówczesna technologia budowlana, zastosowane materiały i jakość wykonania miały decydujący wpływ na trwałość tego obiektu. Dodatkowo agresywne środowisko i występujące szkody górnicze, a także przenoszone drgania komunikacyjne będące efektem rosnącego natężenia ruchu na nieodległej drodze szybkiego ruchu dopełniły zniszczeń tego obiektu. Budynek wysoki kompleksu, będący najwyższym obiektem w Sosnowcu, 83 m, posiada boczne ściany wylewane monolitycznie, pokryte tynkiem cementowym. Fasady zbudowane są w konstrukcji słupowo-ryglowej wypełnionej ściankami z bloczków oraz z płyt gipsowo-kartonowych z zewnętrzną elewacją ze szkła hartowanego. Istniejąca aluminiowo-szklana elewacja dwudziestopiętrowego wieżowca jest w bardzo złym stanie technicznym. Wspomniane na wstępie warunki techniczne i warunki towarzyszące budowie obiektów, upływ czasu oraz wpływ środowiska doprowadziły do jego degradacji grożącej bezpośrednio nie tylko jego konstrukcji, ale przechodzącym pod budynkiem ludziom. Niebezpieczne dla otoczenia są odpadające z fasad, pękające w wyniku przepalenia przez operujące promienie słoneczne, tafle szkła hartowanego. Ściany boczne uległy deformacji, w wyniku czego w wielu miejscach doszło do odspojenia i odpadnięcia dużych płatów tynku, co stwarza bezpośrednie zagrożenie dla ludzi oraz samochodów parkujących w okolicy obiektu. Odpadający tynk odsłonił stalowe elementy konstrukcyjne ścian, których korozja może doprowadzić do katastrofy budowlanej. Poza tym nie mniej ważny jest stan okien zbudowanych z aluminium nie najlepszej jakości z uszczelnieniem, które straciło swoje właściwości i nie wypełnia swojej funkcji. Nowa elewacja ma powstrzymać dalszą degradację konstrukcji budynku oraz zapobiec ewentualnej katastrofie budowlanej. Nie mniej ważną sprawą jest poprawienie termoizolacji obiektu, a co za tym idzie, uzyskanie oszczędności w zużyciu energii, dzięki wyeliminowaniu obecnie istniejących mostków termicznych i nieszczelności, oraz podniesienie komfortu cieplnego jego użytkowników.

(senator Cz. Żelichowski)

Uniwersytet Śląski podejmuje działania mające zahamować postępującą degradację obiektu. Na wstępie w 2004 r. zabezpieczono elewację przed dalszą jej degradacją, a także skuto grożące odpadaniem „głuche” tynki. Dzisiaj ten obiekt ze skutymi „głuchymi” tynkami wygląda właśnie tak. Są to jednak tylko tymczasowe zabiegi, skuteczne w krótkim okresie. Opracowano dokumentację techniczną modernizacji i kompleksowej termomodernizacji budynku oraz uzyskano pozwolenie na budowę. Jednakże skala, zwłaszcza finansowa, przedsięwzięcia umożliwiające ostateczne i skuteczne rozwiązanie problemu, czyli przeprowadzenie kompleksowego remontu elewacji budynku, przekracza możliwości uczelni.

W 2003 r. opracowany został audyt energetyczny i złożony został wniosek o dotację z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska. Jednak ze względu na wieloletnią stopę zwrotu poniesionych nakładów w wyniku oszczędności energetycznych dotacji nie otrzymano.

W 2005 r. opracowano i złożono wniosek aplikacyjny o uzyskanie dotacji ze środków Europejskiego Obszaru Gospodarczego i Funduszu Norweskiego. Efekt tego działania jest dzisiaj trudny do przewidzenia. Należy tu dodatkowo podkreślić, że ze względu na wielkość niezbędnych nakładów na planowaną inwestycję – ponad 10 milionów zł – trudno jest uzyskać odpowiednie środki od instytucji przyznających je z tytułu ograniczenia niekorzystnego wpływu na środowisko w wyniku zmniejszenia zużycia energii cieplnej.

Wykonanie remontu elewacji jest konieczne przede wszystkim ze względu na grozącą budynkowi katastrofę oraz bezpieczeństwo pracujących i studiujących w nim ludzi. Termomodernizacja obiektu, włącznie z wymianą instalacji centralnego ogrzewania, dodatkowo pozwoli na ograniczenie o około 45% zużycia energii, a w efekcie ograniczenie emisji do środowiska szkodliwych substancji, co na terenie województwa śląskiego jest szczególnie istotne. Poza tym zostanie znacząco podniesiony komfort dydaktyki i pracy naukowej przy uzyskaniu dodatkowych oszczędności finansowych w wyniku zmniejszenia kosztów eksploatacyjnych.

Nowo projektowana elewacja będzie dopełnieniem niedawno zrealizowanej w podobnym systemie dobudowy części niskiej kompleksu budynków Wydziału Nauk o Ziemi, to jest zespołu sal audytoryjnych oraz centralnej auli międzywydziałowej. Projektant, wybierając rozwiązanie, kierował się współczesnymi trendami technologicznymi oraz estetycznymi, korzystając przy tym z najnowszych i sprawdzonych rozwiązań materiałowych.

Drugą sprawą jest dostosowanie obiektu do przepisów ochrony przeciwpożarowej. Przedmio-

towy budynek, należący do kategorii wysokich obiektów, musi spełniać wymogi zaostrzonych przepisów ochrony przeciwpożarowej. Mimo wykonania szeregu robót podnoszących bezpieczeństwo przeciwpożarowe obiektu i przebywających w nim ludzi konieczne jest wykonanie dodatkowych prac zabezpieczających podstawowe warunki ochrony przeciwpożarowej. Są to wspomniane na wstępie: wykonanie instalacji systemu głosowego ostrzegania o pożarze oraz oddymiania szybu windowego i zabudowa agregatu prądotwórczego, zasilającego w trybie awaryjnym urządzenia służące ochronie przeciwpożarowej.

Moja poprawka, dotycząca załącznika nr 2 części 38 „Szkolnictwo wyższe” rozdziału 80306 „Działalność dydaktyczna”, zmierza do zwiększenia wydatków majątkowych o 3 miliony zł i przeznaczenia ich na dofinansowanie i rozbudowę Wydziału Nauk o Ziemi Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. W części 73 „Zakład Ubezpieczeń Społecznych” w rozdziale 75303 „Fundusz Ubezpieczeń Społecznych” następuje zmniejszenie dotacji i subwencji o 3 miliony zł. Myślę, że jesteśmy w stanie, także przy wsparciu senatorów Platformy Obywatelskiej i mojego kolegi senatora Zbigniewa Szaleńca, przekonać państwa do tego, aby tę kwotę – mniejszą od kwoty 10 milionów zł, bo to będą 3 miliony zł – na Wydział Nauk o Ziemi uzyskać, o co z tego miejsca państwa proszę. Dziękuję bardzo.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Marek Ziółkowski)

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Proszę o zabranie głosu pana senatora Michała Okłę.

Senator Michał Okła:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chcę powiedzieć kilka słów na temat, który w żadnej mierze nie może być traktowany jako polityczny, czyli na temat ochrony zdrowia. Ja wiem, że trudno jest dopiąć budżet i jeszcze wszystkich zadowolić, ale w końcu jest to zadanie rządu, a naszym zadaniem jest szukanie jak najlepszych rozwiązań dla służby zdrowia. Temat, który chcę poruszyć, poruszę tylko w telegraficznym skrócie, albowiem temat służby zdrowia to jest temat rzeka, na który moglibyśmy rozmawiać wiele godzin, a nie tych skromnych parę minut.

Od dłuższego czasu bardzo dużo mówimy na temat profilaktyki zdrowotnej, bo przecież jest to najtańsza i najbardziej efektywna forma zwalczania przyczyn chorób, przede wszystkim chorób społecznych, chorób cywilizacyjnych, chorób nowotworowych. Rząd na 2007 r. przeznaczył na te cele, niestety, zdecydowanie za małe środki. Nie

(senator M. Okta)

będziemy mogli zrealizować bardzo dobrych programów, które były tworzone pod patronatem Ministerstwa Zdrowia przez różne towarzystwa medyczne. I znowu będziemy stali na szarym końcu w Europie pod względem profilaktyki, pomimo że mamy bardzo dobrze wyszkolonych lekarzy, bardzo dobrze wyszkolone kadry medyczne.

Ale to jeszcze nie wszystko. Te kadry muszą mieć gdzie pracować i muszą mieć odpowiedni sprzęt do pracy. Sprawy inwestycji w służbie zdrowia i zakupu sprzętu zostały potraktowane trochę po macoszemu, a niektóre kryteria inwestycyjne, niestety, nie zostały ocenione w sposób jasny. Dlatego też pozwolę sobie zgłosić kilka poprawek do ustawy budżetowej, mających na celu wprowadzenie niektórych inwestycji, które są – w moim odczuciu, jak również w odczuciu społeczeństwa zamieszkującego różne regiony Polski – nieodzowne do prawidłowego wykonywania przez te jednostki zadań zarówno leczniczych, jak i profilaktycznych.

Tych poprawek jest pięć. Poprawka pierwsza. W załączniku nr 2 w części 46 „Zdrowie” w rozdziale 85112 „Szpitale kliniczne” zwiększa się wydatki majątkowe o 10 milionów zł na rozbudowę oddziału chirurgii oraz zakup tomografu komputerowego w Szpitalu Klinicznym nr 2 w Poznaniu.

Druą poprawka. W części 83 „Rezerwy celowe” dodaje się nową pozycję „Budowa centrum diagnostyczno-terapeutycznego w Zachodniopomorskim Centrum Onkologii w Szczecinie” z kwotą wydatków majątkowych 10 milionów zł.

W części 83 „Rezerwy celowe” dodaje się nową pozycję „Rozbudowa Katedry i Kliniki Onkologii i Radioterapii Akademii Medycznej w Gdańsku” z kwotą wydatków majątkowych 11,5 miliona zł. To już przedstawiał pan senator Wittbrodt. Ja tę poprawkę zgłaszam.

I w załączniku nr 2 w części 83 „Rezerwy celowe” dodaje się nową pozycję „Szpital Śląski w Cieszynie – rozbudowa i modernizacja działu diagnostyczno-zabiegowego” z kwotą wydatków majątkowych 12 milionów 600 tysięcy zł. Są to inwestycje już rozpoczęte, których kontynuacja jest niezbędna do prawidłowego funkcjonowania tych oddziałów.

I wreszcie poprawka piąta. W załączniku nr 2 w części 83 „Rezerwy celowe” dodaje się pozycję „Rozbudowa Szpitala Powiatowego w Skarżysku Kamiennym imienia Marii Curie-Skłodowskiej” z kwotą wydatków 7 milionów zł. Jest to szpital powiatowy, który w swoim rejonie obsługuje dwa powiaty, szpital, który pierwszy w Polsce uzyskał wszystkie trzy certyfikaty łącznie, to jest certyfikat „Szpital przyjazny dziecku”, ISO na całą działalność medyczną i diagnostyczną, jak również zarządzanie, oraz akredytację. Jest to niezbędna inwestycja w celu dostosowania go do wymogów

zarówno ochrony środowiska, jak i programu dostosowawczego.

Bardzo proszę o poparcie tych poprawek. Składam je na ręce pana marszałka. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Poproszę pana senatora Andrzeja Jarocho o zabranie głosu.

Senator Andrzej Jarocho:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Ministrowie! Wysoka Izbo!

Chcę może zacząć od takiej ogólnej refleksji, nawiązując do wystąpienia kolegi senatora Misia. Jak bowiem wynikało z jego wypowiedzi, tropił w budżecie działania rządu, które by zdradzały innowacyjne podejście lidera. Takiego stylu poszukiwał w tych działaniach. Niestety, jak się dowiedzieliśmy, nie znalazł. Przy takim trochę dogmatycznym podejściu do poszukiwań i metodologii raczej nie mógł znaleźć tego, czego poszukiwał, przynajmniej w całości.

Chcę dotknąć takich spraw budżetu, które – mam nadzieję – pomogą panu senatorowi odnaleźć przynajmniej jakieś elementy tego innowacyjnego stylu lidera w podejściu do przygotowywania budżetu. Otóż – mówię to na kanwie dyskusji również w Komisji Spraw Zagranicznych – polityka nazywana rozwojową, wspólnotowa polityka Unii Europejskiej, w której uczestniczymy od lat, w zasadzie dopiero w zeszłym roku przyniosła zauważalny skutek. Była bowiem prowadzona i zaprogramowana właśnie, jak sądzę, z uwzględnieniem tego stylu, którego opozycja wypatruje, analizując budżet. Ta polityka jest realizowana przez co najmniej trzy resorty. Jest zaopatrzona zarówno w instytucje, jak i fundusze, dobrze opracowane programy, zgodne z przyjętą strategią. Przy tym chcę z tej dyskusji przenieść tu jeden wątek, który wzbudził pewien niepokój, chociaż rozwiany potem w kontynuowanej przeze mnie analizie i dyskusji wspólnie właśnie z resortami. Chcę na to tylko zwrócić uwagę, bo jest tam dokonana przez Sejm techniczna zmiana, chyba w poz. 43 w części 83, czyli „Rezerwy celowe”. Rezerwa przeznaczona jest, ogólnie rzecz biorąc, na realizację projektów z zakresu przyjętej przez nas polityki rozwoju, skierowanej przede wszystkim do państw sąsiedzkich, a więc Ukrainy, Białorusi, do państw, w których Polonia i jej sprawy są obecne, ale również do biednych krajów afrykańskich. Te projekty są realizowane. I tutaj przebiegał się w tej dyskusji przede wszystkim postulat, aby traktować tę politykę w ujęciu wieloletnim. Szczególnie organizacje pozarządowe, które tutaj w realizacji tych projektów odgrywają dużą rolę, mają bardzo

(senator A. Jaroch)

dobrą opinię o tych działaniach rządu, jednak zwracają uwagę właśnie na konieczność przejścia do takiego programowania wieloletniego.

Ja zauważyłem, że ta poprawka techniczna, wprowadzająca projekt finansowania programów telewizyjnych przeznaczonych dla Białorusi, w świetle wspólnotowych zasad polityki rozwoju nie może być rozliczona. W związku z tym obniża się kwotę, która wynika z pewnego wzrostowego trendu przyjętego przez Polskę. A gdy odjąć te środki, które nie mogą być rozliczone, a które są przeznaczone na bardzo ważny cel – ja go oczywiście popieram i chyba wszyscy, a przynajmniej większość tej Izby udzieliła mu już wcześniej poparcia – to nie spełni się naszych zobowiązań. Ale właśnie, tak jak powiedziałem, ta uzupełniająca dyskusja pomiędzy resortami, zwłaszcza obecność w tej polityce resortu finansów, ze znaczną kwotą różnych środków, w tym również tych przeznaczonych na politykę umorzeń należności wobec Polski, ale nie tylko... W związku z tym uznałem, że tutaj nie należy zgłaszać poprawki. Uznałem, że ta międzyresortowa zgoda spowoduje, jak sądzę, że projekty polityki rozwoju nie ucierpią.

Chciałbym natomiast zgłosić jedną poprawkę związaną z innym elementem, bardzo, jak sądzę, innowacyjnym. To projekt, który jest realizowany jakby na styku rządu i samorządu. On jest realizowany głównie przez samorząd mojego miasta, Wrocławia, ale finansowany jest właśnie ze środków zapisanych w projekcie budżetu w części 20 „Gospodarka”, w rozdziale „Promocja eksportu”. Analizując ten projekt należy zauważyć, że dla dobrej realizacji, dla wykorzystania tych dotacji i subwencji, potrzebna jest pewna koordynacja na poziomie rządu. Tutaj pełnomocnictwa rządu od samego początku uzyskał minister Ujazdowski, minister kultury i dziedzictwa narodowego, on również kieruje komitetem organizacyjnym. W związku z tym zdecydowałem się na pewną propozycję zmiany technicznej, wyrażonej w poprawce mającej ułatwić koordynację ministrowi, którego premier desygnował do realizacji i koordynowania tego projektu.

W tym celu promocję eksportu, finansowaną w kwocie 6 milionów zł przeznaczonych właśnie na ten cel, proponuję przenieść, zresztą za zgodą Ministerstwa Finansów, do części 83, tworząc rezerwę celową na przygotowanie organizacji udziału Polski w wystawach Expo 2008 w Saragossie, Expo 2010 w Szanghaju, no i przygotowań do Expo 2012, polskiego, miejmy nadzieję, Expo we Wrocławiu. To jest sprawa, w której prosiłbym Wysoką Izbę o poparcie. Jak sądzę, nie należy spodziewać się negatywnej opinii resortów dotkniętych tą poprawką. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Pan senator Jerzy Szmit. Do boju, proszę.

Senator Jerzy Szmit:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chciałbym podziękować, przede wszystkim marszałkowi, za tak szczerą zachętę do wygłoszenia mego wystąpienia, co niniejszym z ochotą czynię.

Szanowni Państwo, Wysoka Izbo, bardzo nie lubimy administracji, bardzo nie lubimy wydatków na administrację. Z wystąpień, z tej dzisiejszej debaty, wynika jasno, że jedną z największych wad, jakie ma budżet przedstawiony przez rząd, jest taka wada, że wzrastają wydatki administracyjne. Szczególnie boją, szczególnie bulwersują, wzrost wydatków na Kancelarię Premiera i wzrost wydatków na Kancelarię Prezydenta.

Trudno się dziwić takim ocenom, bo w społeczeństwie polskim, wśród Polaków, administracja była tą instytucją, na którą zawsze, od wielu lat, trzeba było narzekać, często bardzo słusznie. I ograniczanie wydatków na nią zawsze spotykało się z uznaniem, poparciem, a przynajmniej z sympatią społeczeństwa. My dalej jesteśmy na tym etapie.

Padają tu wiele słów. Chyba najczęściej wypowiedzianym dzisiaj słowem było słowo „reforma”. Reforma długu publicznego, obniżanie wydatków, reforma zabezpieczenia społecznego, ekonomizacja polityki socjalnej. Te wszystkie słowa, stwierdzenia, padały i trudno z nimi dyskutować, skoro nie zostały skonkretyzowane, skoro nie zostało powiedziane, na czym ma polegać reforma finansów publicznych, na czym ma polegać ekonomizacja opieki socjalnej – takie stwierdzenie z debaty sobie zapisałem. Jakie są propozycje, jeżeli chodzi o obniżanie podatków? Jakie? Konkretne. Jakie?

(Senator Tomasz Misiak: 28% i 18%.)

Wreszcie jakiś konkret. I trzeba to było jasno powiedzieć w czasie debaty. Ale trzeba też powiedzieć o tym, że obniżanie dzisiaj wpływów budżetowych musi obniżyć również wydatki. I trzeba wskazać, które wydatki trzeba obniżyć.

(Senator Andrzej Owczarek: Administracja.)

O, właśnie. Dziękuję za wstrzelenie się w moją wypowiedź. Jeden senator Owczarek, chcąc tutaj kolegę pochwalić, powiedział jasno, na czym, jego zdaniem, ma polegać reforma, i jaki sposób proponuje, aby wpłynąć, jak rozumiem, na zmniejszenie wydatków – a zresztą może i na zwiększenie wydatków, bo tegoście do końca nie powiedzieli, jeżeli chodzi o oświatę, ale wtedy w jaki sposób uzasadnić to zwiększenie, żeby ono było racjonalne – i to jest ciekawy głos. I nad tym warto dyskutować.

(senator J. Szmit)

Szanowni Państwo, jaki jest dzisiaj stan administracji naszego państwa? Zatrudnienie w administracji publicznej w roku 2005 to łącznie trzysta sześćdziesiąt siedem tysięcy osób. W administracji państwowej sto czterdzieści cztery tysiące osób i w administracji samorządowej dwieście dwa tysiące osób. I tu warto też zapytać, czy te wszystkie uwagi, dotyczące ograniczania administracji, dotyczą również administracji samorządowej. Z przedstawionych dzisiaj danych wynika, że administracja samorządowa jest większa od administracji państwowej. Widocznie takie są potrzeby i takie są jej funkcje, na ten temat na razie nie ma dyskusji, być może kiedyś będzie.

Ale pozostajemy przy administracji rządowej. Dyskutowaliśmy na ten temat w Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej w czasie prac nad budżetem i wynikało z tego kilka rzeczy. Po pierwsze bardzo zróżnicowane płace. W wielu instytucjach, w wielu ministerstwach, na bardzo podobnych czy tych samych stanowiskach, mamy do czynienia z bardzo zróżnicowanymi zarobkami. Po drugie, z reguły bardzo niskie wydatki rzeczowe, często na granicy funkcjonowania instytucji. Po trzecie, duża wymiennosc kadr. Wielu szefów instytucji, urzędów publicznych, skarżyło się, że ich firmy tak naprawdę są miejscem nabywania praktyki, nabywania wiedzy przez osoby, które potem, ostatecznie, widzą się w sektorze niepublicznym. Ma to swoje zalety, ma to swoje wady. Ale też musimy o tym pamiętać, musimy pamiętać właśnie o tej sferze edukacyjnej administracji publicznej.

Warto też zastanowić się, dlaczego w budżecie państwa na koniec 2006 r. pozostało niewykorzystane 2 miliardy 400 milionów zł – taka informacja została nam przekazana podczas prac Komisji Gospodarki Narodowej. To jest znacząca kwota. Co prawda to mniej więcej 1% ubiegłorocznego budżetu, może trochę więcej niż 1%, ale jednak te środki pozostały niewykorzystane. Czy to świadczy o dobrej pracy albo o dobrym stanie naszej administracji? Chyba raczej nie. Dlatego z bardzo dużym zadowoleniem przyjęliśmy w czasie prac – Komisja Gospodarki Narodowej i komisja administracji – zapewnienie rządu, że oto rozpoczęły się prace nad stworzeniem nowego systemu wynagradzania, nowego systemu zatrudniania kadr w administracji państwowej. Jest to niezmiernie istotne, jest to konieczne w stosunku do zadań, które stają przed administracją.

Pierwszym z tych zadań jest, i to też jest trochę paradoksalne, ogromny wzrost zadań. Jak prześledzimy ustawy, które uchwalamy, to wyniknie z tego, że ponad połowa z nich w sposób znaczący, w większym bądź mniejszym stopniu, obciąża administrację nowymi zadaniami. Albo nakłada nowe, albo poszerza już obecnie istniejące. A prze-

cież przed administracją stoją jeszcze inne zadania. Jest choćby ogromne pole informatyzacji, informatyzacji, z którą tutaj też już mamy albo będziemy mieli do czynienia. To jest sprawa nowych paszportów, sprawa rozbudowy i unowocześnienia systemu PESEL, to jest sprawa dopracowania nowej ewidencji podatkowej w państwie. Te wszystkie zadania muszą być wykonane i na te zadania, zdajemy sobie sprawę, muszą znaleźć się pieniądze.

Kolejnym gigantycznym zadaniem administracji jest wykorzystanie środków pomocowych Unii Europejskiej – w roku obecnym jest to ponad 14 miliardów 600 milionów euro. Te pieniądze będą wydatkowane przez administrację, jednak beneficjentami tych środków będą nie tylko instytucje samorządowe czy publiczne, ale też osoby prywatne i firmy, które będą z tych pieniędzy w różny sposób korzystać.

O zadaniach edukacyjnych sektora publicznego już wspominałem. Weźmy na przykład Urząd Kontroli Elektronicznej – przepraszam, jeżeli pomyliłem nazwę, w każdym razie chodzi o urząd zajmujący się tą kwestią. Pani prezes Streżyńska stwierdziła, że dzisiaj średni czas pracy wynosi tam dwa lata, a po dwóch latach osoby stamtąd znajdują sobie najczęściej inną, znacznie lepszą pracę. Ma to swoje zalety, jak już mówiłem, i ma to swoje wady.

Chciałbym też zwrócić uwagę na to, o czym już wspomniała pani minister, mianowicie na służby finansowe państwa. Chętnie mówimy o tym, że domagamy się wyższych wpływów budżetowych, domagamy się, o czym mówił tu pan senator Podkański, lepszej walki z szarą strefą. I słusznie, bo to jest niewątpliwie jedno z podstawowych zadań administracji i służb finansowych. W tym roku nie oferujemy jednak tym służbom poprawy warunków pracy. O tym też musimy pamiętać. Proszę państwa, to byłaby ta część, która dotyczyła ogólnie budżetu i spraw administracyjnych, ale są jeszcze trzy punkty, które chciałbym poruszyć.

(Wicemarszałek Marek Ziółkowski: Panie Senatorze, jeszcze minuta. Ja zapraszałem do głosu, ale ma pan jeszcze tylko minutę.)

Dobrze. Zdażę, zdażę. Dziękuję bardzo, Panie Marszałku, zdażę.

W czasie prac nad budżetem od kwot, za które mają być wykonywane zadania utrzymania i rozbudowy dróg, została odjęta kwota 1 miliarda zł. Dzisiaj, na tym etapie, trudno proponować przywrócenie tej kwoty, ale chciałbym jednak zwrócić uwagę, że tego miliarda może zabraknąć, jeżeli mówimy o dobrym wykorzystaniu nawet tych tylko pieniędzy, jakie będą do dyspozycji administracji publicznej i samorządów, które będą realizowały prace drogowe.

Mam też jedno pytanie do pani minister. Mam nadzieję, że mimo nieobecności pani minister ono na pewno zostanie jej przekazane. Otóż gdy pra-

(senator J. Szmit)

cowaliśmy nad ubiegłorocznym budżetem, padła taka propozycja – nieoficjalnie co prawda, ale była gdzieś wyrażana również na piśmie – że jest możliwe skonstruowanie budżetu, w którym nie będzie podatku od osób fizycznych, to znaczy w ogóle nie będzie tak zwanego PIT. To jest ważne i myślę, że znajdę tu, na tej sali, wielu tego zwolenników. Gdy wyliczymy, ile tak naprawdę, realnie, z tego podatku trafia do budżetu państwa, to okaże się, że jest to kwota około 10 miliardów zł. Czy nie warto się jednak zastanowić nad tym, żeby ten rewolucyjny, przyznaję, krok uczynić? I czy tego nie wprowadzić? Może nie byłibyśmy wówczas jedynym krajem na świecie, który nie ma podatku od osób fizycznych, ale niewątpliwie byłoby to bardzo ważne, nawet kosztem obciążenia innymi podatkami, chociażby tymi podatkami pośrednimi, które i tak, i tak płacimy.

I wreszcie, Panie Marszałku, już bardzo króciutko, dwie lokalne poprawki do budżetu. Województwo warmińsko-mazurskie jest województwem bardzo skromnym, w związku z tym ja proponuję na rzecz tego województwa jedną poprawkę, która dotyczy rozbudowy i dokończenia remontu komendy straży pożarnej w Szczytnie. To 2 miliony zł.

Druża poprawka dotyczy wzmocnienia straży rybackiej na obszarze województwa warmińsko-mazurskiego, z tym że ta poprawka nie jest proponowana jako wyciąganie ręki po dodatkowe pieniądze. Jest to jedynie przesunięcie w ramach budżetu wojewody, o co usilnie proszę. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Czy te oklaski to za propozycję zniesienia podatku, Panie Senatorze?

(Senator Jerzy Szmit: Tak jest.)

(Senator Czesław Ryszka: Tak.)

(Senator Lesław Podkański: Za całokształt.)

Pan senator Jerzy Szymura, proszę bardzo.

Senator Jerzy Szymura:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Moje wystąpienie będzie troszkę inne. Przede wszystkim chciałbym zaprotestować przeciwko wszelkiego rodzaju poprawkom polegającym na tym, że zmienia się budżety któreś instytucji państwowej, dotyczące na przykład jednego, dwóch, czy trzech etatów. Jestem również przeciwko poprawkom, które dotyczą wybudowania krótszego lub dłuższego odcinka drogi na poziomie kosztów jednego, dwóch, czy trzech milionów zł.

Drogie Koleżanki i Koledzy Senatorowie, uważam, że debata nad takimi szczegółami sprawa-

dza naszą Izbę nie do tej roli, jaką Senat powinien w państwie odgrywać. Jak to jest bowiem możliwe, że dyskutujemy tutaj nad projektami czy kosztami, które często dotyczą, praktycznie rzecz biorąc, jednego drobnego departamentu w administracji państwa liczącej w sumie trzysta osiemdziesiąt tysięcy ludzi. Co więcej, tworzymy pozorne wrażenie, iż mając możliwość decydowania o kwotach na poziomie paruset tysięcy zł, w istocie mamy bardzo dużą siłę oddziaływania na to, co się dzieje w państwie. Nic bardziej błędnego. Taka debata powoduje, iż nie zastanawiamy się nad tym, co jest dla nas sprawą zasadniczą. Senat jest instytucją niezmiernie w państwie ważną i na poziomie Senatu nie powinniśmy się zastanawiać nad szczegółami. Te szczegóły powinny być w państwie rozstrzygane przez administrację państwową, i to czasami na bardzo niskim poziomie. Jeśli uznajemy, że te decyzje, decyzje administracji państwowej różnych szczebli czy administracji samorządowych są niewłaściwe, to powinniśmy sugerować rządowi zmiany personalne w tych instytucjach, a nie dokonywać pojedynczych zmian, choć nie mamy, szczerze mówiąc, tak naprawdę na ten temat zielonego pojęcia – przynajmniej ja mogę to o sobie powiedzieć.

Jak mogę decydować o tym, czy wybudować drogę w punkcie A, zamiast w punkcie B, kiedy tylko pojawia się projekt budowania drogi w punkcie A, skoro nie mam całościowego obrazu drogownictwa w Polsce. Tylko jeśli znałbym całość, mogłbym podjąć właściwą decyzję. W ten sposób, zamiast dyskutować nad strukturą budżetu państwa – a któż jeszcze jest powyżej nas w państwie, skoro to parlament odgrywa najistotniejszą, najważniejszą rolę i jest najwyższym organem – zastanawiamy się nad szczegółami, mając co gorsza wrażenie, że jest to wyraz naszej siły. Nie, to jest wyraz naszej słabości jako Izby.

Niezależnie od struktury budżetu niezmiernie ważną rzeczą na szczeblu Senatu jest również dynamika zmiany kosztów i przychodów w państwie. Państwo jest olbrzymią organizacją, zatrudniającą trzysta osiemdziesiąt tysięcy ludzi, mającą budżet wynoszący prawie 300 miliardów zł. Tu nie jest tak istotne to, jakie koszty ponosimy na poszczególne obszary działalności państwa w danym roku, jak to, jaka jest dynamika tych zmian. Dla mnie jest to szczególnie ważne z tego powodu, że zajmuję się sprawą innowacyjności w państwie w sposób szczególny, kieruję zajmującym się tą dziedziną zespołem parlamentarnym. I wiem, że dynamika procesów związanych ze wzrostem innowacyjności w państwie, ze wzrostem poziomu wykształcenia obywateli, jest dynamiką, którą mierzy się w latach. A zatem nie wystarczy w danym roku wrzucić określoną kwotę pieniędzy do budżetu danego działu. Tu bardzo ważne jest to, jak sterujemy całym procesem inwestowania. Bo musimy najpierw przygotować

(senator J. Szymura)

odpowiednie przedsięwzięcia, organizację, a dopiero potem przeznaczać na to środki. Bez tego pozostaniemy jedynie ze złudzeniem, że te pieniądze zostaną wydane we właściwy sposób. Tak jednak nie jest. Nie chcę tutaj cytować żadnych wypowiedzi moich czasami bliskich kolegów, którzy oszukują – praktycznie pewnie samych siebie – mówiąc o projektach, które i tak nie są realizowane, zresztą nazwy tych projektów są mylące, bo faktycznie chodzi o zrealizowanie zupełnie innego przedsięwzięcia niż to, na które próbuje się znaleźć środki.

Dlatego też sprawą pierwszej wagi, którą powinniśmy się zająć, gdy w ogóle mówimy w Senacie o budżecie, jest wpłynięcie na to, by rząd miał poparcie w tych działaniach, które zmierzają do reformy państwa, do reformy państwa w zakresie zarządzania państwem, a w tym samym również w zakresie tworzenia i zarządzania budżetem.

Kończę taką pozytywną myślą: projekt, którym kieruje pani minister Lubińska – jeśli tylko znajdzie bardzo silne poparcie w Ministerstwie Finansów, bo tego nie da się zrobić w ramach tego drobnego zespołu funkcjonującego przy kancelarii premiera, i jeśli zostanie poparty przez parlament – projekt uwzględniający wyjście od budżetu zadaniowego i rozszerzający się generalnie na metody zarządzania państwem, łącznie z zarządzaniem zasobami osobowymi państwa, czyli z tym, o czym mówiliśmy również na posiedzeniu Komisji Gospodarki Narodowej w dyskusji z przedstawicielami Ministerstwa Finansów, ten projekt w całości, dopiero z tymi elementami, pozwoli nam na racjonalne gospodarowanie budżetem i doprowadzenie do sytuacji, gdy faktycznie spełnimy jako Senat tę rolę, którą społeczeństwo nam wyznaczyło. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję, Panie Senatorze.
Pan senator Andrzej Łuczycycki.

Senator Andrzej Łuczycycki:

Dziękuję.
Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo!

Najpierw odniosę się do dwóch kwestii poruszonych przez senatora Szmita. Mianowicie cieszy mnie bardzo to, że są w wypowiedzi pana senatora załączki wizji liberalnej – mówię o tym zniesieniu podatku PIT. Ale tutaj pana senatora...

(Senator Mariusz Witczak: Bo to stary liberał, Panie Senatorze.)

Słucham?

(Senator Mariusz Witczak: Bo to stary liberał.)

Zaskoczę tu pana senatora. Otóż moim zdaniem zlikwidowanie PIT byłoby niewłaściwym po-

sunieniem. Uzasadnię, dlaczego. Mianowicie uważam, że płacenie podatków jest takim swoistym aktem patriotyzmu każdego obywatela. To jest dowód łączności z państwem, do którego przynależymy. Uważam, że każdy obywatel powinien płacić podatek. Oczywiście ten podatek powinien być niski, jak najniższy i w miarę prosty, najlepiej, żeby to był podatek liniowy, niemniej jednak PIT powinien nadal być.

Druga kwestia, którą pan senator Szmit poruszył, to jest program Platformy. Otóż chciałbym powiedzieć panu senatorowi, że nie jest to żadna wiedza tajemna – Platforma program ma, jest on umieszczony na stronach internetowych www.platforma.org, tam można dokładnie przeczytać, jaką mamy wizję, jaki mamy program dla Polski, co do rządzenia Polską. I chętnie byśmy się tym naszym programem podzielili ze wszystkimi, nawet z tymi, którzy rządzą w tej chwili.

No ale w dniu dzisiejszym omawiamy budżet państwa, który został przedłożony przez rząd. I tutaj zgadzam się z senatorem Misiakiem, że rząd niestety nie ma wizji.

Ja będę omawiał wycinek budżetu dotyczący transportu. Niestety, ze smutkiem muszę stwierdzić, że senator Misiak ma rację – ze smutkiem, dlatego że, chociaż nie jestem fanem tego rządu, uważam, iż dobre rządzenie jest ważne dla Polaków. No i cieszyłbym się z sukcesów Polski.

Zacznę, Szanowni Państwo, od smutnej statystyki. Mianowicie według statystyki codziennie na polskich drogach ginie piętnaście osób, a sto sześćdziesiąt siedem zostaje rannych. Ja z wielkim szacunkiem i ze smutkiem słucham wieści o tragediach, które nieraz nas dotyczą, a mówię tu o tragediach budowlanych czy tragediach w kopalni, ale te liczby ofiar są tu jakby nieporównywalne. Szanowni Państwo, piętnaście osób dziennie! To są dane z roku 2005.

Są dwie jakby płaszczyzny i przyczyny tego stanu rzeczy. Pierwsza jest przedmiotowa – mowa tutaj o drogach i o otoczeniu wokół dróg w Polsce, a więc o skrzyżowaniach, znakach drogowych etc. Druga to przyczyna podmiotowa, a więc człowiek, uczestnik ruchu drogowego.

Szanowni Państwo, co resort transportu proponuje nam w tej sprawie? Ano, pamiętacie państwo, że w pierwszym kwartale tego roku Senat odrzucił sprawozdanie Krajowej Rady Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego. Dlaczego je odrzucił? No, bo okazało się, że jest to powielona statystyka policyjna, zresztą bardzo dobrze prowadzona – mówię to o tej statystyce policyjnej – a także dlatego, że nie było planu rzeczowo-finansowego tej funkcjonującej instytucji, a więc praktycznie nie wiedzieliśmy ani tego, kiedy się zaczyna działalność tego ciała w resorcie transportu, ani kiedy się kończy... No i zostało to odrzucone.

Druga kwestia, na której się chcę zatrzymać. Pamiętacie państwo, że na poprzednim posiedze-

(senator A. Luczycki)

niu Senatu rozpatrywaliśmy ustawę o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia. I co się okazało, Szanowni Państwo? Okazało się, że rząd, a więc resort transportu, nie zapewnił tym spółkom źródeł finansowania. Na moje pytanie skierowane do przedstawiciela resortu transportu, skąd te spółki będą miały finanse, w jaki sposób będą finansowane, odpowiedź nie padła. Ale, Szanowni Państwo, natychmiast została wprowadzona do budżetu poprawka, poprawka dwudziesta czwarta w druku nr 324A, mówiąca o tym, w jaki sposób sfinansować to zadanie, które na poprzednim posiedzeniu Senatu uchwaliliśmy. A więc to jest albo brak umiejętności, albo zwykłe niechlujstwo. Dlatego, Szanowni Państwo, uważam, że ten resort, kierownictwo tego resortu, nie będzie w stanie spożytkować tych 2 miliardów zł, zwiększonych 2 miliardów zł na inwestycje drogowe.

Między innymi dlatego nasz klub będzie głosił przeciwko temu budżetowi.

Szanowni Państwo, zgłaszam w związku z tym...

Aha, jeszcze jedna kwestia co do tych spółek drogowych. Okazało się, Szanowni Państwo, że spółki drogowe mają być swoistym zastępcą inwestycyjnym, a więc miałyby to być coś w rodzaju pośrednika, który by funkcjonował pomiędzy ministerstwem albo raczej pomiędzy Generalną Dyrekcją Dróg Krajowych i Autostrad... No i miałby on pośredniczyć w inwestowaniu w szlaki drogowe w Polsce. Otóż, Szanowni Państwo, to jest coś takiego – przepraszam, że użyję tu kolokwializmu – jakby panienka chciała, a się bała. No, albo idziemy w pełną komercjalizację tego procesu, a więc w inwestowanie w drogi, albo dajmy sobie z tym spokój i przełączmy te pieniądze samorządom, które, jak państwo wiecie, doskonale sobie radzą z tym problemem, z wykorzystaniem środków unijnych i z wykorzystaniem własnych środków budżetowych. One doskonale sobie z tym radzą.

Zgłaszam poprawki, Wysoki Senacie, idące właśnie w tym kierunku, aby część pieniędzy ze środków drogowych przeznaczyć samorządom. One to lepiej spożytkują. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję, Pani Senatorze.

Pani senator Urszula Gacek jako następna mówczyni.

Senator Urszula Gacek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Kopalnia soli w Bochni w województwie małopolskim jest najstarszą kopalnią soli na ziemiach polskich – działa od połowy XIII wieku. W chwili

obecnej kopalnia nie zajmuje się produkcją, przedsiębiorstwo państwowe zarządzające majątkiem kopalni zajmuje się wyłącznie techniczną likwidacją wyrobisk, na co niezbędna jest w 2007 r. dotacja w wysokości 20 milionów zł. Projekt budżetu niestety ogranicza tę dotację do 15 milionów. Ale pozorna oszczędność 5 milionów zł może mieć poważne konsekwencje. Istnieje zagrożenie, że woda zaleje wyrobiska, niszcząc historyczną część kopalni, która niebawem znajdzie się na liście światowego dziedzictwa kulturowego UNESCO. Wyrobiska są rozległe i znajdują się pod terenami zabudowanymi w mieście Bochni. Istnieje realne ryzyko powstania poważnych szkód górniczych. Obecnie na murach siedemnastowiecznej bazyliki świętego Mikołaja są widoczne gołym okiem pęknięcia i są obawy, że struktura historycznego kościoła ulegnie dalszej degradacji.

Za zwiększeniem dotacji o 5 milionów zł przemawiają też argumenty ekonomiczne. Dopóki nie zostaną zabezpieczone wyrobiska, dopóty Przedsiębiorstwo Państwowe Kopalnia Soli „Bochnia” będzie musiało sięgać po dotacje z budżetu państwa. Zablockowana jest droga do przekształcenia przedsiębiorstwa w spółkę Skarbu Państwa i do ewentualnej jej prywatyzacji. Ponadto przedsiębiorstwo nie może sięgać po środki unijne przeznaczone na rewitalizację terenów postprzemysłowych. Nawet w krótkiej perspektywie dwóch, trzech lat straty wynikające z tej oszczędności 5 milionów zł w 2007 r. znacznie przekroczą sumę zaoszczędzoną.

Zwracam się do Wysokiego Senatu o zwiększenie dotacji dla kopalni soli „Bochnia” o 5 milionów zł, a poprawkę w tej sprawie złożyłam już na ręce marszałka. Dziękuję.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję bardzo, Pani Senator.

Pan senator Andrzej Owczarek.

Proszę bardzo.

Senator Andrzej Owczarek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Ogólnie zgadzam się z tym, co mówił pan senator Szymura, ale myślałem, że zakończy swoją wypowiedź propozycją zmian w Regulaminie Senatu, by takich poprawek nie było wolno wprowadzać – to miałyby sens. No, bo gdy połowa z nas zgłasza poprawki, druga połowa uchodziłaby za szlachetnych idiotów, gdyby tych poprawek nie zgłaszała.

I dlatego, proszę państwa, ja pozwolę sobie jednak, mimo wszystko, takie poprawki zgłosić.

Poza tym jeszcze jedna uwaga. Jak słyszę, że będzie budżet zadaniowy, to wiem, że on kiedyś będzie – mam nadzieję, że ja tego czasu dożyję – no ale za tej kadencji, proszę państwa, to na pewno

(senator A. Owczarek)

tego budżetu zadaniowego nie będzie. Nie chciałbym tu o te sprawy pytać państwa z Ministerstwa Finansów, bo im niezręcznie byłoby na ten temat mówić, niemniej jednak myślę, że można by znaleźć spore oszczędności w kancelarii premiera, likwidując niepotrzebne zespoły, które żyją życiem własnym, a nie zajmują się konkretnymi problemami.

Jest tu problem taniego państwa. Tanie państwo nie oznacza państwa bez administracji, ale jest to państwo z optymalną administracją. Skoro więc mamy informacje, że kancelaria premiera ma dziesięć ośrodków czasowych, które w tym roku przyniosą 2 miliony zł strat, bo ludzie nie chcą wykupywać tam czasów, to znaczy to, że tego majątku trzeba się jak najszybciej pozbyć, ponieważ co roku te straty będą coraz większe. I trzeba te pieniądze przeznaczyć na lepsze opłacanie urzędników, szczególnie w tych ministerstwach, z których następuje wypływ do innych sektorów gospodarki. Tak że myślę, iż nie będziemy się tu spierać, czym ma być tanie państwo, bo chyba każdy z nas ma mniej więcej orientację w tej kwestii.

Co do tych drobnych poprawek, które mam zaszczyt, proszę państwa, zgłosić, to są to poprawki dotyczące regionu łódzkiego. Łódź po raz pierwszy od 1939 r. ma swoją szansę – tą szansą jest spora liczba inwestorów, którzy przybywają na teren Łodzi. Ostatnio „The Financial Times” opracował raport o stanie gospodarczym Polski, wybrano miasto, które jest najbardziej przyjazne dla inwestorów. Dziennikarze z tej gazety zastanawiali się, czy tym miastem jest Wrocław, czy Łódź, ale ostatecznie zdecydowali się na Łódź, jako że w Łodzi inwestorzy są szczególnie dobrze traktowani. Jest tylko jeden problem: jak oni do tej Łodzi mają dojechać, ewentualnie jak mają do Łodzi dolecieć? Proszę państwa, Łódź swoim wysiłkiem, prawie bez udziału budżetu państwa, inwestuje w lotnisko Lublinek. Niestety, to lotnisko ma jeszcze parę istotnych wad, które uniemożliwiają wpisanie go na listę lotnisk europejskich. Dlatego wspólnie z panem senatorem Stefanem Niesiołowskim wnosimy poprawkę dotyczącą zmniejszenia wydatków majątkowych w rezerwach celowych w poz. 8 i stworzenia rezerwy celowej „Dofinansowanie budowy nowego terminalu do obsługi międzynarodowego ruchu pasażerskiego na lotnisku im. Władysława Reymonta w Łodzi”. Proszę państwa, zgłaszam tę poprawkę tym bardziej, że jej przyjęcie byłoby realizacją obietnicy pana premiera Kaczyńskiego, który, występując w październiku, przed wyborami samorządowymi, w telewizji regionalnej w Łodzi, przyrzekł, iż do Łodzi trafi 37 milionów zł. W związku z tym o taką sumę, jaką obiecał pan premier, występuje.

Druga poprawka, proszę państwa, dotyczy modernizacji drogi krajowej nr 71 w miejscowości

Konstantynów Łódzki. Jest to element związany z budową przyszłej obwodnicy Łodzi, mianowicie drogi S14.

Będziemy z kolegą Stefanem popierać także poprawkę kolegów z PiS w sprawie budowy drogi ekspresowej S8.

I tu parę gorzkich słów pod adresem resortu drogownictwa, resortu transportu. Kiedy zgłaszany był projekt tej poprawki, pani minister z Ministerstwa Finansów powiedziała, że Ministerstwo Transportu jest przeciwne wydawaniu pieniędzy na tę drogę, ponieważ nie ma dokładnie określonej jej trasy. A droga ekspresowa S8, proszę państwa, ostatnio stała się słynna – to jest ta droga, która ma szansę, dzięki poprzednim urzędnikom Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad, stać się autostradą, bo jej trasę wyznaczano z dwóch kierunków, ale jej odcinki się nie spotkały, minęły się o 5,5 km. A więc używanie tu argumentu, że trasa tej drogi nie jest jasno określona, podczas gdy jest to wyraźnym błędem zarządzających, jest czymś niesłychanie przykrym. Poza tym pół roku temu wymyślono, że ustalona dziesięć lat temu trasa też może nie jest najlepsza, więc warto by się zastanowić, czy nie przenieść tej drogi kilkadziesiąt kilometrów na południe.

Myślę, proszę państwa, że jeśli faktycznie w ten sposób będziemy drogi budować, to w dalszym ciągu aktualne będzie powiedzenie z encyklopedii Chmielowskiego: Co jest złego w Polsce? W Polsce są złe drogi i mosty, i ludzi złych bez liku, na których nie ma chłosty.

Dziękuję bardzo. Proszę, to są te poprawki. (Okłaski)

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.
Pan senator Ryszard Górecki.
Proszę bardzo.

Senator Ryszard Górecki:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!
Chciałbym się odnieść do dwóch tematów. Pierwszy to szkolnictwo wyższe.

Zanim się wypowiem, chcę wyrazić swoją opinię. Mianowicie w działalności każdego kraju są pewne obszary strategiczne, które są fundamentem jego istnienia, jego funkcjonowania. Pierwszym takim obszarem – jako przykład chcę to podać – jest edukacja, szkolnictwo wyższe, nauka. Drugim obszarem jest obronność kraju i polityka zagraniczna. Byłoby szczęściem dla nas, gdyby w tych obszarach i koalicja rządząca, i opozycja, umiejętnie współpracowały dla dobra tego kraju, dla przyszłości. Ja sobie nie wyobrażam tego, by w tych obszarach, zwłaszcza w kwestii szkolnictwa wyższego, nie było zgody. Dlatego apeluję o to, byśmy poparli te poprawki, które by-

(senator R. Górecki)

ły dzisiaj referowane przez pana senatora Kazimierza Wiatra, w odniesieniu do zwiększenia finansowania szkolnictwa wyższego, byśmy przejęli się tymi uwagami i refleksjami, które zreferował dzisiaj pan senator Edmund Wittbrodt, byśmy potraktowali tę sprawę bardzo poważnie. Bo jeśli zważymy, że planowane wydatki budżetowe na szkolnictwo wyższe w tym roku obejmują 10 miliardów i 18 milionów zł i nominalnie jest to wzrost o 1,3%, a w realnym ujęciu stanowi to spadek finansowania o 0,6%, w przeliczeniu na PKB jest to 0,95%, i w odniesieniu do roku minionego, a także do roku 2005 jest to spadek, to musimy się zastanowić, zwłaszcza że wzrasta liczba bardzo poważnych zadań. Tymi zadaniami są przede wszystkim zadania wytyczone przez Strategię Lizbońską, przez potrzeby kształcenia na kierunkach inżynierskich. Nie chciałbym tu negować nauk humanistycznych, które reprezentuje sam pan marszałek, ale gospodarka oczekuje od szkolnictwa wyższego kształcenia w obszarze nowych technologii informatycznych, nanotechnologii, mechatroniki, elektroniki użytkowej, optoelektroniki, energii odnawialnej, inżynierii bezpieczeństwa publicznego, telemedycyny, biotechnologii, bioinformatyki, genomiki i... muszę przestać wyliczać. To są te dyscypliny, w których musimy realizować kształcenie. Dlatego apeluję i bardzo proszę o zgodę w tej sprawie i o możliwość jednak zwiększenia finansowania, po to, byśmy jednak nie szli ciągle w kierunku spadków w porównaniu w przyrostem gospodarczym.

Druga sprawa to sprawa regionalna. Mianowicie przez Warmię i Mazury przebiega strategiczna trasa ze wschodu na zachód, od Litwy i Białorusi w kierunku Wielkich Jezior Mazurskich przez Ełk, Orzysz, Olsztyn, Ostródę, trasa nr 16, droga tranzytowa, która na wielu odcinkach jest raczej pięknym szlakiem rowerowym, a nie tranzytem. Chcę powiedzieć, że ta droga w ostatnim roku, w ostatnich miesiącach szybko przekształca się w cmentarzysko. Licznie giną ludzie. Ostatnio byłem świadkiem tragicznych wypadków. Zginęli różni ludzie – nie będziemy teraz o tym mówili. W ostatnią niedzielę sam byłem świadkiem. Doprowadziłem w ręce policji dwóch sprawców wypadków drogowych, które zdarzyły się na szesnastce w ciągu jednej godziny. To oznacza, że trzeba się zastanowić. Pan premier obiecał nam w swoim orędziu programowym zainwestowanie...

Dlatego wnoszę poprawki do ustawy budżetowej na rok 2007: w załączniku nr 2, w części 73 „Zakład Ubezpieczeń Społecznych”, w rozdziale 75303 „Fundusz Ubezpieczeń Społecznych” zmniejsza się wydatki na dotacje i subwencje o kwotę 35 milionów zł z przeznaczeniem na utworzenie w części 83 „Rezerwy celowe” nowej pozycji: „Rozbudowa drogi krajowej nr 16 – wydatki ma-

jątkowe”, a ponadto w załączniku nr 5, w tabeli – Plan finansowy Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w części B, w lp. II zmniejsza się dotacje uzupełniające z budżetu państwa o 35 milionów zł oraz w lp. VI zwiększa zobowiązania o 35 milionów zł. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Pan senator Piotr Zientarski, proszę bardzo.

Senator Piotr Zientarski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Państwo Ministrowie!

Dużo było mowy o tym, że budżet powinien być też budżetem zadaniowym. Ja chciałbym się skupić na jednej bardzo ważnej sprawie, która ma charakter nie wyłącznie regionalny, ale też ponadregionalny – chodzi o drogę S11.

Uwzględnienie w budżecie na rok 2007 środków finansowych na przygotowanie inwestycji i przebudowę drogi S11 jest niezwykle istotne dla rozwoju regionów położonych wzdłuż tej drogi. Od Kołobrzegu do Katowic droga S11 stanowi ciąg komunikacyjny, którego budowy oczekują mieszkańcy, przedsiębiorcy, a także turyści, zarówno krajowi, jak i zagraniczni. Potrzeba budowy drogi dostrzegana jest w środowiskach samorządowych, jak i wśród parlamentarzystów wywodzących się z terenów funkcjonalnie związanych z tą inwestycją.

Aby dać wyraz potrzebom mieszkańców, jak również skonsolidować swoje dążenia, przedstawiciele samorządów i parlamentarzysty z inicjatywy obecnego tutaj pana marszałka Ziółkowskiego spotkali się 7 lipca 2006 r. na konferencji zorganizowanej przez prezydenta Koszalina, Mirosława Mikietyńskiego. Konferencja odbyła się właśnie pod patronatem wicemarszałka Senatu Marka Ziółkowskiego, pod hasłem „Ekspresowa droga S11 szybka droga nad morze”. Udział w niej wzięli oczywiście pan wicemarszałek Senatu Marek Ziółkowski, marszałkowie województw śląskiego, opolskiego, wielkopolskiego i zachodniopomorskiego. Materialnym substratem działań parlamentarzystów i samorządowców stało się podpisanie listu intencyjnego w sprawie utworzenia stowarzyszenia na rzecz przebudowy drogi krajowej S11 do kategorii drogi ekspresowej.

Niewątpliwie stało się, iż budowa drogi będzie prowadzić do uaktywnienia gmin wokół niej zlokalizowanych, ożywienia sytuacji społeczno-ekonomicznej na terenach zapóźnionych gospodarczo, a ponadto będzie stanowić najkrótsze połączenie na linii Bałtyk-Śląsk, co wzmocni pozycję Polski jako kraju tranzytowego, ułatwi wymianę handlową oraz stworzy nowe możliwości kształtowania stosunków gospodarczych. Z taki-

(senator P. Zientarski)

mi argumentami nie sposób polemizować. Są one trafną diagnozą celowości inwestycji, jak również w pełni odpowiadają oczekiwaniom milionów obywateli zamieszkałych wzdłuż biegu trasy.

Analizując celowość, a zarazem konieczność inwestycji z punktu widzenia potrzeb mieszkańców rejonu Pomorza Środkowego, pragnę zwrócić uwagę na następujące aspekty bezpośrednio związane z budową drogi. W pierwszej kolejności na aspekt społeczny, który kształtowany jest z jednej strony przez warunki bytowe mieszkańców, przede wszystkim przez bezrobocie, z drugiej zaś strony niezwykle istotną materię bezpieczeństwa polskich dróg. Rejon, przez który przebiega droga S11, obejmuje gminy niejednokrotnie dotknięte strukturalnym bezrobociem. Jako przykład należy wskazać gminę Bobolice – bezrobocie wynoszące ponad 20%, gminę Biały Bór – 24,39% – czy choćby powiat koszaliński – bezrobocie około 16% – lub powiat szczecinecki – w 2006 r. bezrobocie wynoszące 18,1%. Liczby te mówią same za siebie. To obszary biedy, gdzie dysproporcje społeczne widoczne są niemal na każdym kroku. Przerażające jest to, iż skuteczna walka z bezrobociem, a co za tym idzie z biedą, patologiami społecznymi, niejednokrotnie skazywana jest na niepowodzenie. Wynika to z tego, iż pytanie o możliwości komunikacyjne jest jednym z podstawowych pytań, które stawiają przedstawiciele firm zamierzających rozpocząć działalność w nowym miejscu. Niestety nasz region możliwości komunikacyjne, ze względu na wieloletnie zaniedbania, ma znacznie ograniczone. W tej sytuacji lekarstwem okazałaby się nowoczesna arteria komunikacyjna – ekspresowa droga S11.

Problematyka bezpieczeństwa również powinna stanowić ważny argument w dyskusji na temat budowy drogi. Nikt nie kwestionuje, iż rejon Pomorza Środkowego jest jednym z najbardziej atrakcyjnych obszarów turystycznych naszego kraju. Miejscowości, jak Mielno, Kołobrzeg, to miejsca, gdzie wypoczywają setki tysięcy turystów zarówno z Polski, jak i z zagranicy. Najpopularniejszym środkiem transportu wykorzystywanym przez turystów w celu dotarcia do wskazanych miejsc stał się samochód. Letnie miesiące to koszmar na drogach dojazdowych do miejscowości rekreacyjnych. Korki na drodze dojazdowej do miejscowości Mielno w sezonie letnim rozpoczynają się już na wjeździe do Koszalina od strony Poznania, kończą się zaś w centrum Mielna – to odcinek długości 20 km. Nadwerżone nerwy kierowców zmęczonych po długiej i ciężkiej podróży, ciężkiej także ze względu na stan drogi, niejednokrotnie prowadzą do wypadków, w których giną niewinni ludzie, a wśród nich jadące na wakacje dzieci. Taka cena za brak sprawnej sieci komunikacyjnej jest bardzo wysoka, a naszą rolą jest to

minimalizować, do czego z całą pewnością przyczyni się budowa drogi S11, w tym budowa obwodnicy miasta Koszalina.

Kolejny aspekt dotyczy ekonomicznego rozwoju regionu. Rozwój ekonomiczny sprzężony jest z rozwojem społecznym. Region silny ekonomicznie to również zadowoleni mieszkańcy, to młodzi ludzie, dla których tworzy się rozsądną alternatywę wobec wyjazdu do pracy za granicę.

Polska solidarna wymaga, aby każdy rejon miał równe szanse. Jednym z elementów wyrównywania szans jest równomierny rozwój sieci drogowej. Takiej sieci drogowej w obecnej chwili pozbawiony jest rejon Pomorza Środkowego. Posługując się przykładem portu morskiego w Kołobrzegu, pragnę wskazać przedsiębiorstwo, dla którego dogodny i sprawny dojazd z południa Polski stanowi warunek konieczny dla rozwoju i konkurencyjności wobec silniejszych i większych konkurentów.

Opracowanie dokumentacji technicznej, a w tej chwili chodzi o dokumentację techniczną obwodnic Szczecinka, Koszalina i Kołobrzegu, to jest 10 milionów zł. I o te pieniądze tutaj w tej chwili walczę, na budowę tych obwodnic. To dopiero początek realizacji inwestycji, ale ten krok jest konieczny. W pierwszej kolejności rozwiąże on problem miasta Szczecinka, Koszalina, Kołobrzegu, a w szerszej perspektywie będzie materialnym elementem wielkiej inwestycji, jaką w przyszłości stanie się przebudowa drogi S11.

I o jeszcze jednej kwestii chciałbym króciutko powiedzieć jako wiceprzewodniczący Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich. Chciałbym poprzeć poprawkę zgłoszoną przez senatora Romaszewskiego, członka też naszej komisji, poprawkę dziewiątą, co do rewaloryzacji kosztów biur poselskich i senatorskich. Uważam, że ta kwestia nie wymaga dłuższego uzasadnienia, bo wszelkie inne koszty w innych urzędach są rewaloryzowane tą wielkością 1,9%. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Zgłaszam poprawkę, którą za chwilę przedłoży senator Łyczywek.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Pan senator Włodzimierz Łyczywek. Proszę bardzo.

Senator Włodzimierz Łyczywek:

Panie Marszałku! Panie i Panowie!

Akurat patrzę na tablicę i widzę, że jestem między panem Zientarskim a panem senatorem Podkańskim. I chcę się wpisać, że tak powiem, pomiędzy te dwa nazwiska również merytorycznie. To znaczy może niezupełnie chodzi o to, co pan Podkański powie, ale o to, co już powiedział wcześniej.

Otóż odnosząc się do tego, co mi się bardzo podobało w wypowiedziach pana senatora Podkań-

(senator W. Łyczywek)

skiego, muszę powiedzieć, że budżet ten jest budżetem stagnacji, utrzymywania, że tak powiem, dotychczasowych standardów budżetów administracyjnych. W ogóle nie widać w tym pracy na przyszłość. Na tle tego, co powiedział pan senator Zientarski, i tego, o czym ja też będę mówił szczegółowo, to może wygląda pompatycznie. Bo w moich poprawkach są dwie drobne kwestie dotyczące modernizacji dwóch dróg w województwie zachodniopomorskim, i to też tylko w zakresie dokumentacji, i trzecia, o której już mówił pan senator Zientarski. I to może będzie pompatyczne. Ale ja zachęcam państwa, abyście poszli moim śladem i również składali wnioski w tym zakresie.

Proszę państwa, gdy słyszę... Bo jestem podobnego zdania jak pan senator Podkański, że rozdział wydatków między resortami powinien być zupełnie przemeblowany. Na przykład, jeżeli weźmie się pod uwagę dział 39 i to, że na drogi publiczne, krajowe przeznaczają się sześciokrotnie mniej niż na resort obrony, a czterokrotnie mniej niż na wymiar sprawiedliwości, to przy tym, co usłyszałem od pani... Proszę pamiętać o tym, że ja też jestem po jakimś tam... Co prawda kiedyś już wspomniano mi najemnika, ale jestem poniekąd współczynnikiem wymiaru sprawiedliwości jako prawnik, i nie chciałbym odbierać wymiarowi sprawiedliwości środków finansowych, jednak nasze zapóźnienia w drogownictwie są znacznie dalej idące niż w te sądownictwie. Co do tego nie mam najmniejszej wątpliwości.

Kiedy mówimy o bezpieczeństwie publicznym i o konieczności zapewnienia... To jest tak jak w tych sondażach, kiedy mówi się, że z gazet wynika, iż 80% ludzi mówi: no, w Polsce chyba jest niebezpiecznie, ale kiedy się ich pyta o to, czy oni poczuli niebezpieczeństwo, to 80% mówi: nie, ja nie, to pewnie ci wszyscy inni, o których gazety piszą. A proszę zwrócić uwagę, jak wyglądamy, jeśli chodzi o statystyki rannych czy zabitych na drogach. I zapomnijmy, że to dotyczy tylko pijanych. To po prostu dotyczy katastrofalnej sieci dróg, powtarzam: katastrofalnej.

A województwo zachodniopomorskie miało to szczęście, że przejęło drogi niemieckie, które budowane były siedemdziesiąt, osiemdziesiąt lat temu, ale w zasadzie do dzisiaj są nieremontowane. No, szczęśliwie ktoś je budował z kilkudziesięcioletnim wyprzedzeniem, ale przecież trzeba pamiętać o tym, że obecnie jest jednak trochę inny ruch, trochę inne natężenie, trochę inne są samochody, trochę inne szybkości, i to wszystko, co można było przewidywać w latach trzydziestych czy dwudziestych poprzedniego wieku, chyba nie pasuje do wieku obecnego.

Kiedy słyszę od pani przedstawiciel ministra sprawiedliwości odnośnie do więziennictwa, że trzeba budować więzienia, ponieważ w większości

są one z okresu od XIII do XVII wieku, to się tak zastanawiam: no dobrze, w latach sześćdziesiątych było hasło „tysiąc szkół na tysiąclecie”, to może by tysiąc więzień jeszcze trzeba wybudować. Tylko po co? Żebyśmy dogonili Chiny i Rosję w liczbie osób zatrzymanych? To po co są dozory elektroniczne? Po co te nowatorskie metody wychowawcze, które mają na celu to, żeby nie wsadzać do więzień? Polska i tak, i tak jest z przodu, jeżeli chodzi o liczbę na tysiąc osób siedzących w więzieniach. Ale kiedy do tych więzień będzie się dojeżdżać piaszczystą drogą, to wtedy będzie jeszcze gorzej w tych trzynastowiecznych więzieniach.

Być może to budowanie więzień pomoże zrealizować zapowiedzi, że ludzie będą mieli gdzie mieszkać, bo tych trzech milionów mieszkań, o których była mowa w zapowiedziach wyborczych, chyba się nie wybuduje.

Drogi, proszę państwa, to jest krwioobieg kraju, właśnie krwioobieg. Polska będzie zapóźniona tak długo, jak długo będą zapóźnione nasze drogi, a są zapóźnione w sposób, że tak powiem, horrendalny.

Ja, proszę państwa, doskonale pamiętam, jak wyglądały drogi w Hiszpanii na początku lat dziewięćdziesiątych i jak wyglądały, no, już dziesięć lat później. I myśmy stracili już kilkanaście lat. W sytuacji, w której w zasadzie... Pamiętam świetnie taką konferencję, w której uczestniczyłem w Berlinie w 1997 r., kiedy to wypowiadałem się, że tak powiem, dość ostro w kwestii wejścia Polski do Unii Europejskiej. I jeden z uczestników tej konferencji zwrócił się do mnie: proszę mi powiedzieć, panie przewodniczący – bo wtedy byłem przewodniczącym Rady Miasta Szczecina – ile kilometrów autostrad wybudowaliście. No to zgodnie z prawdą powinienem powiedzieć, że cztery, bo to był rok, w którym je wybudowaliśmy, a właściwie odnowiliśmy niemiecką autostradę z Kołbaskowa do zjazdu do Szczecina.

Proszę państwa, obecnie albo nie buduje się nic, albo buduje się bardzo niewiele, albo buduje się źle. Ostatnio, jak przeczytaliście państwo, gazety na Pomorzu donoszą, że w ramach obwodnicy goleniowskiej wybudowano wiadukt o bardzo wysokim nachyleniu szczytowym, po to, aby tę obwodnicę odciążyc i aby nie było zderzeń, i okazało się, że w celach oszczędnościowych ten wiadukt wybudowano tak, że dwa samochody osobowe nie mogą się na szczycie wyminąć. No to przecież tych wypadków będzie jeszcze więcej, będzie to rzecz dramatyczna.

Zapóźnienia w modernizacji dróg, a dotyczy to, jak powiedziałem, szczególnie województwa zachodniopomorskiego, stwarzają sytuację, w której trzeba przewartościować te akcenty budżetowe. To jest właśnie to, o czym mówił... Tylko mówił o większej skali, a ja tylko kondensuję to w tym jednym aspekcie kwestii konieczności przemeblowania budżetu.

(senator W. Łyczywek)

Proszę państwa, wskazuję na trzy z moich poprawek, które podpisaliśmy wspólnie z panem senatorem Zientarskim. O jednej z nich nie będę mówił, bo pan senator już o niej powiedział, a dwie pozostałe dotyczą dróg równoleżnikowej Szczecin – Bydgoszcz, to jest S10, i południkowej Szczecin – Kostrzyn – Słubice przez Chojnę i Gryfino, która to droga jest dokładnie taką drogą, no, jak te z lat trzydziestych, powstałe za Niemców.

Kiedyś, pamiętam, gdy słyszałem, że będzie budowana trasa A3... Szczecin ma to nieszczęście, że leży najdalej od Warszawy. Zaczniemy może od tego, że cztery stolice europejskie są bliżej niż Szczecin ma do Warszawy i dlatego pewnie w Warszawie o województwie zachodniopomorskim zawsze najmniej się pamięta. Sądziłem, że kiedyś, gdy wybuduje się trasę A3, będzie łatwo dojechać ze Szczecina do różnych miejsc Polski. Tak trzeba o tym powiedzieć, ja mieszkam w lewobrzeżnym Szczecinie. A teraz, proszę państwa, gdy jadę na rozprawę do Jeleniej Góry albo do Szklarskiej Poręby na narty, to jeżdżę przez Niemcy – trzeba zdać sobie sprawę z tego, że to jest kpina, normalnie kpina – bo jest szybciej i wygodniej. A trasy tego typu, jak na przykład południkowa ze Szczecina do Słubic, na której w tej chwili jest olbrzymie natężenie ruchu, czy ze Szczecina do Bydgoszczy, będąca podstawową drogą dla połączenia Szczecina z Polską, mają się tak jak mniej więcej... No, może gorzej to ma tylko Świnoujście, które jest na wyspie i które przynależy już – uznamowo – bardziej do Niemiec niż do Polski.

Proszę państwa, apeluję o to, składając poprawki dotyczące tych dwóch drobnych kwestii, naprawę drobnych, ale mówię pompatycznie, dlatego że chciałbym, żebyście państwo składali wnioski i to podkreślali. Wiem, że kilka osób przede mną złożyło takie wnioski, ale ich nie podkreślało, te osoby niejako na końcu, bez uzasadnienia, dodały tylko, że dobrze by było jakąś tam drogę nr 22 czy inną zmodernizować.

Proszę państwa, jeżeli w tym budżecie i w następnych, bo słyszałem z wypowiedzi prasowych, że rok 2007 będzie okresem zastoju w budownictwie drogowym, jeżeli teraz nie poświęcimy temu uwagi i nie zaczniemy już myśleć chociażby o stworzeniu w sensie dokumentacyjnym tego, co jest niezbędne w tym zakresie, to będziemy po prostu białą plamą na mapie Europy, którą właściwie dotychczas, jeśli chodzi o drogi, jesteśmy. Dziękuję.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję, Panie Senatorze.
Pan senator Lesław Podkański.
Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Lesław Podkański:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Panie i Panowie!

Mam pięć minut, w związku z tym nawiążę tylko do tej części mojego wystąpienia, którą zakończyłem potrzebą dokonania wyboru priorytetów, tego, na co należy postawić. Jednocześnie pragnę podziękować wszystkim paniom i panom senatorom, którzy w debacie po moim pierwszym wystąpieniu nawiązywali do niego i w większości zgadzali się z przedstawionymi przeze mnie opiniami i propozycjami.

Teraz chciałbym poruszyć jeszcze kilka bardzo istotnych kwestii i zacząć od następującego sformułowania. Otóż, wszystkie parametry makroekonomiczne, którymi dysponuje władza państwowa, muszą, powinny być, zawsze powinny być połączone z rozwojem gospodarczym. I niezależnie od tego, jak je traktujemy, to nigdy nie wolno przedkładać w charakterze celu świętego na przykład takiego wskaźnika, jak inflacja.

W części zadawania pytań zadałem pani minister pytanie, kto w sensie działu, kto w sensie grupy społeczno-zawodowej przez ostatnie szesnaście lat w Polsce poniósł największe koszty, największe ciężary, kto dźwiga na swoich ramionach ciężar inflacji, jako w moim odczuciu ciągle przegrany problem, jako cel sam w sobie. Padła odpowiedź, że w zależności od sytuacji albo ludzie najbardziej, albo ewentualnie inne grupy społeczne. Ja to nazwę po imieniu: największy ciężar i największe koszty w sensie grupy społecznej w walce z inflacją poniosła prowincja, wieś i otoczenie, rolnictwo i otoczenie rolnictwa. W związku z tym wskaźniki, które mamy zapisane w art. 25 i art. 26, 1,9% – średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych oraz 2,1% – średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych dla gospodarstw domowych emerytów i rencistów, z tego punktu widzenia, jeśli spojrzymy na niską inflację, są bardzo interesujące, ale z punktu widzenia wpływu na procesy ekonomiczne mogą nieść inne zagrożenia.

Następny parametr ekonomiczny – kurs. Szanowni Państwo, pani minister poinformowała, że na rok 2007 przyjmujemy relację kursową średnioroczną euro – 3,90. Od razu wyłania się bardzo proste, logiczne pytanie. Kiedy wchodziliśmy do Unii Europejskiej, średni kurs złotego do euro był zbliżony do 4 zł 80 gr, po dwóch latach członkostwa w Unii mamy kurs na poziomie prawie o złotówkę niższym. I kto zyskał, a kto stracił? Przecież w ten sposób zmniejszyły się również wpływy do naszego budżetu. Licząc na skróty, jeśli to są tylko 4 miliardy euro, to są to 4 miliardy zł. My szukamy, toczymy w Senacie boje o 1 milion zł, o 2, 3, 5, 7 milionów zł, a tu odpływają miliardy. Trzeba mieć przed oczyma również to, że polityka kursowa może mieć albo proimportowy,

(senator L. Podkański)

albo proeksportowy charakter. W ostatnich latach w zdecydowanej większości przeważa charakter proimportowy.

Lekko uspokoiła mnie pani minister, przewidyując, że w najbliższym okresie nastąpi gwałtowny wzrost importu. Być może, jeśli chodzi o innowacyjność, pomoże to polskiej gospodarce, a powinno pomóc. Nie wiem, czy mają państwo bieżące informacje. Aktualnie w Unii Europejskiej jest już dwadzieścia siedem państw, ja dysponuję danymi dotyczącymi dwudziestu pięciu państw i pod względem innowacyjności polska gospodarka znajduje się na dwudziestym pierwszym miejscu. Oczko, niby szczęśliwe, ale wstydlive. Bardzo słabo przedstawia się innowacyjność polskiej gospodarki, jeśli w roku 2006 znaleźliśmy się na dwudziestym pierwszym miejscu w starej grupie dwudziestu pięciu państw.

Prywatyzacja. Chciałbym prosić o uszczegółowienie ze strony rządu, bo w załączniku nr 3 w poz. 33 znalazłem informację, że plan z wykonania prywatyzacji za rok 2006 wynosi minus 13 miliardów 180 milionów. Tymczasem panuje cisza, jest zero informacji na ten temat. Uważam, że jeśli niewykonanie przekracza miliardy, to rząd powinien się z tego przedsięwzięcia wytłumaczyć, wyjaśnić, dlaczego tak się stało.

Kolejna sprawa dotyczy inwestycji wieloletnich. Tu chciałbym zwrócić uwagę na jedno niebezpieczeństwo. Otóż w zakresie inwestycji wieloletnich w projekcie budżetu, widać to w planie dotacji dla tych inwestycji, planowanych środków jest mniej o 6,1% niż w roku 2006, a według potrzeb i ocen fachowców normalna realizacja tychże inwestycji wymaga podwojenia środków. W związku z tym mam pytanie, czy grozi nam to, że procesy w inwestycjach wieloletnich będą się wydłużały.

Chcę bardzo pozytywnie ocenić zapis art. 44 budżetu, dotyczący możliwości zaciągania zobowiązań z tytułu umów o pracę w zakresie partnerstwa publiczno-prywatnego. Rząd przewidział kwotę w wysokości aż 5 miliardów zł. Chciałbym zapytać rząd o to, jak to ocenia, na ile w roku 2007 ten artykuł zostanie skonsumowany. To jest aż 5 miliardów zł na zaciągnięcie zobowiązań, jeśli chodzi o partnerstwo publiczno-prywatne.

Już kończę, Panie Marszałku, widzę, że mija pięć minut. Chciałbym tylko wyrazić jeszcze wdzięczność wszystkim, a szczególnie senatorowi Szymurze, który zaprezentował tu potrzebę nowej wizji tworzenia budżetu. Przypomnę Wysokiej Izbie, że my nad budżetem będziemy dyskutować jeszcze tylko dwa razy, zostają nam budżety na lata 2008 i 2009, dlatego chciałbym, abyśmy dołożyli wszelkich starań, żeby nową wizję tworzenia budżetu można było ujrzyć w dokumencie: budżet Anno Domini 2008.

Króciuteńko na koniec. Popieram bardzo mocno poprawkę pierwszą, zgłoszoną przez Komisję Gospodarki Narodowej, dotyczącą 200 milionów dla Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Nie uzasadniam. My, senatorowie ziemi lubelskiej, będziemy głosowali przeciwko poprawce czwartej, bo senator Łyczywek przekonał mnie, że obwodnica lubelska też jest bardzo ważna, więc będziemy starali się bronić środków planowanych na tę obwodnicę. W imieniu dwóch senatorów, Podkańskiego i Bentkowskiego, Bentkowskiego i Podkańskiego, składałem trzy poprawki i wymienię tylko, czego one dotyczą: dopłaty do paliwa rolniczego, Narodowego Programu Stypendialnego i obwodnicy na Podkarpaciu, obwodnicy Jarosławia. Dziękuję za uwagę. Przepraszam, bo przekroczyłem o kilkadziesiąt sekund wyznaczony limit czasu.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

O minutę, Panie Senatorze.

Pan senator Adam Biela. Zmieniamy kolejność. (Senator Lesław Podkański: Wcześniej widziałem większe przekroczenia...)

Proszę bardzo.

Senator Adam Biela:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

W zeszłym roku również zabierałem głos na temat budżetu, a jeśli chodzi o tegoroczny budżet, chcę powiedzieć, że jest on znacznie mniej retroaktywny i bardziej proaktywny, takich terminów wówczas użyłem. Pojawiają się jednak pewne nowe elementy, których nie było w zeszłym roku, chociażby w części 83 dotyczącej funduszy celowych, stanowiące o tym, iż jednak pewien trend w zakresie strategii gospodarczych czy polityki społecznej państwa, polityki edukacyjnej znacznie zmienia się, zmienia się na bardziej akceptowany społecznie. Są tu pozycje, które mówią również o budowaniu infrastruktury, o czym wspominał przed chwilą mój przedmówca z województwa lubelskiego, chodzi o obwodnicę wokół Lublina. Dobrze by było, żeby podróż z Lublina do Warszawy nie trwała tak długo. Są takie wąskie gardła, których do tej pory nie byliśmy w stanie pokonać, jak chociażby obwodnica w Garwolinie. Przez Garwolin trzeba jechać godzinę, co w XXI wieku jest bezprecedensowe.

Proszę państwa, chciałbym poprzeć niektóre zgłoszone poprawki, dotyczące zarówno oświaty, jak i szkolnictwa wyższego. Jeśli chodzi o oświatę, to przewidziane w ustawie budżetowej środki na wynagrodzenia nauczycieli absolutnie nie gwarantują pokrycia pięcioprocentowego wzrostu wynagrodzeń w związku z tym, że ze środków subwencji oświatowej dla jednostek samorządu tery-

(senator A. Biela)

torialnego należy pokryć także skutki finansowe planowanych awansów zawodowych nauczycieli. Mówimy o tym, że należy w sposób systemowy zmieniać naszą oświatę, ale jeśli tego nie uwzględnimy, bez podstaw budżetowych będzie to tylko czcza gadanina, która niczego w szkołach nie zmieni. Dlatego też zachęcam do poparcia poprawki, która zmierza do tego, żeby podwyżki dla nauczycieli zostały sfinansowane w planowanym zakresie.

Proszę państwa, ze względu na to, iż planowana jest przerwa, a ja z panem senatorem Żelichowskim umówiłem się, że będę mówił krótko, wobec tego rezygnuję z dalszej części wystąpienia i ewentualnie przekażę ją do protokołu. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję bardzo.

Nawiązując do informacji, którą podał pan senator Biela, chciałbym zapowiedzieć, że od godziny 15.00 do godziny 18.00 planowana jest przerwa, więc praktycznie pan senator Żelichowski będzie ostatnim, chyba tak, albo ewentualnie przedostatnim mówcą, po czym następnymi mogą się przygotować na godzinę 18.00.

(Senator Władysław Sidorowicz: ...ma tylko pięć minut.)

Tak, czyli jeszcze będę miał dwie minuty w zapasie. Ewentualnie może pan zacząć, Panie Senatorze, w ciągu tych dwóch minut.

Proszę.

Senator Czesław Żelichowski:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Koleżanki i Koledzy!

Chciałbym zgłosić poprawkę dotyczącą finansowania remontu dworca kolejowego w Jaworznie-Szczakowej. To jest dworzec kolejowy w moim rodzinnym mieście, w stutysięcznym Jaworznie. Wielokrotnie było tak, że podczas konstrukcji budżetów na lata ubiegłe, jeżeli popatrzeć na to celowo, myśląc o tym konkretnym mieście, nie znajdowały się pieniądze na finansowanie jakichkolwiek zadań. Dlatego też proponuję w części 39 „Transport” w rozdziale 60002 „Infrastruktura kolejowa” zwiększyć wydatki majątkowe o 500 tysięcy zł z przeznaczeniem na dofinansowanie remontu dworca kolejowego Jaworzno-Szczakowa, a w części 73 „Zakład Ubezpieczeń Społecznych” w rozdziale 75303 „Fundusz Ubezpieczeń Społecznych” zmniejszyć dotacje i subwencje o 500 tysięcy zł, czyli o taką samą kwotę. Bardzo proszę o poparcie tego wniosku. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję bardzo.

Zatem pan profesor Sidorowicz.

Panie Senatorze, będzie pan łaskaw. Ma pan sześć minut. Zmieści się pan senator w tym czasie?

(Senator Władysław Sidorowicz: Tak, wystarczy.)

To dobrze.

Proszę.

Senator Władysław Sidorowicz:

Mam nadzieję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chcę powiedzieć o dwóch sprawach. Po pierwsze, jeśli chodzi o budżet w zakresie ochrony zdrowia, to chciałbym powiedzieć o tych sprawach, które musimy traktować jako niepokojące. Mianowicie w świadczeniach wysokospecjalistycznych, praktycznie rzecz biorąc, dochodzi jedno nowe działanie, które jest tu wycenione na 5 milionów zł, jest to mechaniczne pozaustrojowe wspomaganie serca pulsacyjnymi sztucznymi komorami. Co to oznacza? Jeśli patrzymy na proces emigracji lekarzy, to trzeba sobie zdawać sprawę z tego, że część z nich jedzie po to, by pracować w najnowocześniejszych centrach, gdzie wykonuje się najnowocześniejsze procedury. Tymczasem nasz budżet jest w tej części szalenie zachowawczy. Wykonujemy tych procedur stosunkowo niewiele i nie widać żadnego postępu. Zatem w tej części budżetu nie ma odpowiedzi na gorące potrzeby środowisk medycznych, ludzi, którzy niekoniecznie wyjeżdżają tylko za płacą, wyjeżdżają także z powodu lepszych warunków naukowych, po to, by mieć kontakt z postępowaniem w medycynie. Jestem trochę zdziwiony i rozcieszony tą zachowawczością budżetu.

Zdajemy sobie sprawę z tego, że ten budżet w zakresie ochrony zdrowia to zaledwie część środków, że znacznie ważniejszy jest budżet Narodowego Funduszu Zdrowia i Komisja Zdrowia na pewno będzie się starała przyjrzeć temu budżetowi. Martwi mnie to, że nie ma w budżecie państwa adekwatnej odpowiedzi na zagrożenia, które wynikają z procesu społecznego emigracji lekarzy i pielęgniarek, nie widać tu woli przeciwdziałania czemuś, co już nie jest drobnym strumyczkiem, a staje się coraz potężniejszym strumieniem ludzi wykwalifikowanych, odpływających z naszego systemu.

Poprawka, którą chciałem zgłosić, dotyczy innej sprawy, mianowicie Funduszu Inicjatyw Obywatelskich. To prawda, że środki na Fundusz Inicjatyw Obywatelskich w kwocie 30 milionów zł są preliminowane w budżecie państwa, tyle tylko, że gdy tworzono ten fundusz, mówiono o tym, że budżet państwa będzie dokładał złotówkę do złotych

(senator W. Sidorowicz)

ki. W zeszłym roku zebrano ponad 50 milionów zł z podatków na rzecz stowarzyszeń i organizacji pożytku publicznego, a więc mówimy o kwotach, które zdecydowanie przekraczają relację 1:1.

Jednak nie tylko ta matematyka niepokoi. Niepokoi fakt, że gdyby utrzymała się kwota preliminowana 30 milionów zł, to oznaczałoby to, że na nowe pomysły byłoby zaledwie 6 milionów zł, bo około 24 milionów zł będzie kosztowało sfinansowanie rozpoczętych w ubiegłych latach programów z tego funduszu. A powiadam, że jest to ten fundusz, w którym stowarzyszenia i organizacje mogą ubiegać się o finansowanie różnych zadań ważnych społecznie. Ażeby przynajmniej utrzymać szansę na sfinansowanie części, niewielkiej części aplikacji, potrzebne są zupełnie inne środki.

Z tego wynika propozycja poprawki, którą zgłaszam, by zwiększyć środki planowane na Fundusz Inicjatyw Obywatelskich o kwotę 20 milionów zł, czyli do kwoty 50 milionów zł. Poprawka wskazuje też miejsce, z którego chciałbym te środki zabrać. Przedkładam ją panu marszałkowi na piśmie.

Jak pan marszałek widzi... Aha, mam dwie minuty, słuchajcie, to jeszcze o jednej sprawie mogę powiedzieć.

(Wicemarszałek Marek Ziółkowski: Tak, jeszcze pan może, Panie Senatorze.)

Tak, tak, posłuchajcie, bo jest tutaj jeszcze jedna trudna sprawa. Mianowicie pan senator Szmit wspomniał o tym, że mamy sto czterdzieści cztery tysiące etatów w administracji i dwieście dwa tysiące w administracji samorządowej, tak, w administracji rządowej – sto czterdzieści cztery tysiące, w samorządowej – dwieście dwa tysiące, a przyglądamy się tylko administracji rządowej. Ano, przyglądamy się, bo redukując, przekazując liczne zadania administracji samorządowej, chcieliśmy, żeby ta administracja rządowa chudła, a tymczasem, gdy przechadzam się po moim pięknym budynku urzędu pana wojewody, to widzę, że wszystkie pokoje są wypełnione i, co więcej, zaczęto zabudowywać korytarze. Oznacza to, że intencja całej reformy samorządowej, by przekazać wykonawstwo lokalnym wspólnotom – gminom, powiatom, samorządom, stowarzyszeniom i organizacjom pozarządowym – jest ciągle nieakceptowana w obecnym modelu rządzenia, co jest całkowicie sprzeczne z ideą społeczeństwa obywatelskiego, a także z konstytucyjną normą subsydiarności.

Martwi mnie to, że administracja rządowa się rozwija. To prawda, że kolejne ustawy generują ogromne zapotrzebowanie na pracę urzędników i z tym też musimy się pogodzić. Ale tak sobie myślę o panu profesorze Kierzunie, który biadoli nad tym, że tak nam puchnie administracja. A przecież pojawia się proces dublowania admini-

stracji. Ja tylko powiem, że w ustawie o rozwoju regionalnym, w ustawie o ratownictwie medycznym, w tej chwili w projekcie ustawy o sieci szpitali nic innego się nie robi, jak tylko przywraca wojewodzie funkcje, do których realizowanie będzie on musiał mieć urzędników, a nie likwiduje się stanowisk urzędników, którzy siedzą w administracji samorządowej. Ta administracja nie musi rosnać i dlatego ten budżet w tej części jest taki niepokojący. Dziękuję.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Ogłaszam w tej chwili przerwę w posiedzeniu Senatu do godziny 18.00.

Jak rozumiem, jako pierwsza o godzinie 18.00 zabierze głos pani senator Nykiel.

Dziękuję.

(Przerwa w obradach od godziny 15 minut 01 do godziny 18 minut 04)

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Proszę o zajęcie miejsc.

(Rozmowy na sali)

Bardzo proszę panie i panów senatorów o zajęcie miejsc i zaprzestanie prowadzenia rozmów. Jak ktoś musi, to można wyjść na zewnątrz. Senat ma bardzo duże kuluary, większe niż sala obrad.

Bardzo proszę o zabranie głosu panią senator Mirosławę Nykiel.

Senator Mirosława Nykiel:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chciałabym bardzo serdecznie podziękować za wszystkie uwagi senatorów do mojego porannego wystąpienia budżetowego. Nie wszystkie moje wypowiedzi zostały dobrze zinterpretowane. Ale, by nie pozostawić wrażenia, że wszystko, co jest w przedłożonym budżecie, krytykujemy, pragnę podkreślić zupełnie przyzwoite nakłady na niektóre ważne dziedziny życia publicznego, na przykład nakłady na Naczelny Sąd Administracyjny, na Trybunał Konstytucyjny, na rzecznika praw obywatelskich, na sądy powszechne, na obronę narodową, Policję, straż, CBA, szkolnictwo wyższe czy Ministerstwo Rozwoju Regionalnego. Jeśli mówimy o wadach, to dlatego, że skutki, jakie one rodzą, odczują bez wątpienia wszyscy Polacy. Bo skutek ostateczny to wzrost cen towarów i usług. To absolutnie uzasadnione twierdzenie i dlatego wystąpienia senatorów Platformy Obywatelskiej te mankamenty wskazywały.

Jak powiedziałam już w moim pierwszym wystąpieniu, Klub Senatorów Platformy Obywatel-

(senator M. Nykiel)

skiej nie chce tylko krytykować, ale pokazuje drogę wyjścia z niektórych sytuacji. Wcześniej mówiłam o przygotowanych projektach ustaw dotyczących podatków od osób fizycznych i projekcie ustawy likwidującej tak zwany klin podatkowy. Teraz chciałabym krótko przedstawić szanownym senatorom propozycję poprawki, wraz z pakietem ustaw, dotyczącą jednego z największych problemów Polski. Chodzi o masową migrację Polaków. Na marginesie dodam, że tę sprawę podnosiła pani senator Gacek, a wcześniej podnosił ją pan marszałek Borusewicz.

Przygotowaliśmy pakiet ustaw, który nazwalismy pakietem startowym. Ten pakiet zawiera propozycje dla osób młodych wchodzących na rynek pracy po raz pierwszy oraz dla wszystkich młodych ludzi, którzy chcą rozpocząć działalność gospodarczą. Jeśli chodzi o ludzi młodych po raz pierwszy podejmujących pracę, to jest tutaj zwolnienie ich od wnoszenia składki zdrowotnej, ale także roczne zwolnienie od tej składki pracodawców, którzy zatrudniają te osoby. Osoby, które chcą rozpocząć działalność gospodarczą, będą mogły korzystać z kredytu preferencyjnego, będą zwolnione z podatku, będą płacić mniejsze składki, będą mogły otrzymywać kredyt startowy na rozpoczęcie swojej działalności.

Te ustawy, te jeszcze projekty ustaw, dają także szansę setkom tysięcy Polaków, którzy wyjechali, zarobili pieniądze, a teraz mogą wrócić i zainwestować te swoje pieniądze właśnie w Polsce. Myślę, że przyjęcie tych ustaw pozwoli na podjęcie decyzji o pozostaniu w kraju tym młodym ludziom, którzy teraz zastanawiają się, co zrobić: wyjechać czy zostać. Przyjęcie tych propozycji to nie tylko szansa, próba odwrócenia niekorzystnego trendu emigracyjnego, skutkującego zwyżkami cen na niektórych rynkach, takich jak rynek budowlany, wynikającymi z braku rąk do pracy, ale to obowiązek – i rządzących, i opozycji. I dlatego opracowaliśmy te projekty ustaw.

Poprawkę zgłaszam w imieniu grupy senatorów Platformy Obywatelskiej i o jej poparcie proszę wszystkich senatorów, niezależnie od opcji politycznych. Poprawka będzie kosztowała budżet państwa 3 miliardy zł. Źródła pokrycia tej poprawki to oszczędności na naczelnych organach rządowych oraz...

(Głos z sali: Uuu...)

Ale nieduże, na wszystkich tych organach po trochu, Panie Marszałku.

...oraz środki ze sprzedaży 30% rządowych ośrodków wypoczynkowych, a jest tych ośrodków ponad sto.

Chciałabym z tego miejsca jeszcze raz zaapelować do wszystkich państwa o przyjęcie i poparcie tej poprawki. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo, Pani Senator.

Bardzo proszę o zabranie głosu panią senator Joannę Fetlińską.

(Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk: Janinę.)

Panią senator Janinę Fetlińską, przepraszam bardzo.

Senator Janina Fetlińska:

Nie szkodzi.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Ustawa budżetowa na 2007 r. jest pierwszym budżetem całkowicie opracowanym przez rząd pana premiera Kaczyńskiego. Jest to budżet państwa troskliwego, solidarnego i prorozwojowego. Jest to budżet zrównoważony i zbilansowany, zachowujący kotwicę budżetową. Nie ma rzeczy doskonałych, ale należy podkreślić, że ważne elementy tego budżetu to realizacja priorytetów rządu zgłaszanych w jego programie, a więc dotyczących rozwoju rolnictwa i obszarów wiejskich – aż 36 miliardów zł, gdzie Wspólna Polityka Rolna obejmuje 21 miliardów zł; budowy infrastruktury państwa – na inwestycje lądowe przeznaczono ponad 1 miliard zł. Duże środki przeznaczono na inwestycje w kapitał ludzki – nakłady na naukę wyniosą o 10% więcej niż w roku 2006. W sprawach dotyczących bezpieczeństwa poprawiono finansowanie bezpieczeństwa zewnętrznego i wewnętrznego, gdyż przyrost środków na obronę narodową ma wynieść prawie 3 miliardy zł, a na bezpieczeństwo wewnętrzne 1 miliard 800 milionów zł. Zwaloryzowano świadczenia emerytalno-rentowe, jest to kolejny etap wyrównywania tak zwanego starego portfela, na co przeznaczono 2,8 miliarda zł. Polityka prorodzinna znalazła wyraz w zabezpieczeniu środków na Fundusz Alimentacyjny, który był zlikwidowany przez rząd SLD. Innym bardzo ważnym elementem tej polityki prorozwojowej i solidarnego państwa jest realizacja zadań związanych z doskonaleniem systemu ochrony zdrowia, a więc konsekwentne zapewnienie środków na Państwowe Ratownictwo Medyczne – 1 miliard 200 milionów zł, a także na programy polityki zdrowotnej, inwestycje w służbie zdrowia, szkolnictwo medyczne – łącznie ponad 5 miliardów zł.

Reasumując, wiele zapowiadanych przez Prawo i Sprawiedliwość programów dzięki tak ułożonemu budżetowi ma szansę być zrealizowanych. Oczywiście w każdym budżecie można dostrzec słabe strony. Ja także po analizie budżetu na ochronę zdrowia, bo jest to obszar szczególnie mi bliski zawodowo, chętnie dodałabym środki na szkolenie lekarzy w ramach rezydentur i na szkolenie pielęgniarek. Tutaj są ogromne wymagania dotyczące wzrostu jakości świadczeń. Wydaje się, że

(senator J. Fetlińska)

to kształcenie – stałe i dostępne – jest bardzo ważne. Myślę, że zapewnienie tych środków byłoby ważne nie tylko ze względu na zadowolenie lekarzy, zwłaszcza młodych, czy chcących się kształcić pielęgniarzek, ale także na dobro pacjentów, bo wysokie kwalifikacje lekarzy i pielęgniarzek to dobra jakość opieki zdrowotnej.

Dlatego pozwalam sobie złożyć projekt poprawki z propozycją zwiększenia środków w części 46 „Zdrowie” w rozdziale 85157 „Staże i specjalizacje medyczne” o kwotę 3 milionów 268 tysięcy zł oraz zmniejszenia w części 83 „Rezerwy celowej” poz. 21 „Środki na finansowanie przez Krajowe Biuro Wyborcze ustawowo określonych zadań dotyczących wyborów i referendum oraz na dotacje i subwencje dla partii politycznych”. Myślę, że zwiększenie liczby etatów rezydentów o sto pięćdziesiąt to bardzo celowe działanie, dlatego że w 2006 r. mieliśmy tysiąc siedemset siedemdziesiąt etatów, w 2007 r. planowano tysiąc sto czterdzieści dwa, a więc znacznie mniej, Sejm dołożył sto trzydzieści siedem i to nadal nie daje nam stanu z ubiegłego roku, bo byłoby tysiąc dwieście siedemdziesiąt dziewięć etatów. Tych sto pięćdziesiąt etatów to ważny element poprawy stanu dostępności do rezydentur. Jak powiedziałam, to może pomóc w zahamowaniu migracji lekarzy i pielęgniarzek na Zachód, którzy będą mieli możliwość się szkolić. Ja zaraz złożę na ręce pana marszałka tekst poprawki.

Pragnę podkreślić, że tegoroczny budżet, jeśli chodzi o służbę zdrowia, może budzić zadowolenie z tego też powodu, że jednak ustawa o ratownictwie medycznym nie tylko, że weszła w życie, ale ma zapewnione pełne finansowanie. Ustawa była uchwalona w 2001 r., ale nie weszła wówczas w życie, ponieważ brakowało pieniędzy, brakowało konsekwencji i woli kolejnych rządów. A tutaj ta konsekwencja rządu się ujawnia, są pieniądze i myślę, że to jest po prostu bardzo dobry dowód troski o zdrowie i bezpieczeństwo społeczeństwa.

Mój niepokój budzi jednak utrzymująca się w Polsce od lat tendencja do oszczędzania na profilaktyce i promocji zdrowia. Powszechnie wiadomo, że każda złotówka wydana na profilaktykę przynosi trzy-, cztero-, a nawet pięciokrotnie większe oszczędności, ale efekty są widoczne dopiero po kilku czy kilkunastu latach. I z tego powodu przy podejmowaniu decyzji zawsze jest taka trudność, że bieżące potrzeby przeważają i oszczędza się na profilaktyce. Ale, myślę, ta sprawa jest jednak na tyle ważna, że w przyszłym roku powinno być finansowanych troszkę więcej programów polityki zdrowotnej, ponieważ dotychczasowe programy polityki zdrowotnej są właściwie na niewiele zwiększonym poziomie. Nieznacznie też zwiększono finansowanie przeciwdziałania alkoholizmowi i narkomanii, a finansowanie przeciwdzia-

łania AIDS, co dziwi, troszkę zmniejszono. Choć z ostatnich nawet doniesień widać, jak bardzo niebezpieczne jest spuszczenie z oka, że tak powiem, tego problemu, bo jest to epidemia, która może się w każdej chwili objawić bardzo masowo, w świetle właśnie dzisiejszych jakby wartości.

I jeszcze jedna rzecz, którą chciałabym pielęgniarkom i lekarzom zapewnić, mianowicie Główna Biblioteka Lekarska – jedna z najstarszych bibliotek lekarskich, medycznych w kraju, z dużą tradycją, z dobrym dostępem do medycznych baz danych całego świata. Ona przez wiele lat była niedofinansowana. W tym roku wyjątkowo została lepiej potraktowana, ale wydaje mi się, że jeszcze byłyby tu potrzebne pieniądze, szczególnie na informatyzację. Proponowałabym więc taką poprawkę, żeby zwiększyć o 500 tysięcy zł wydatki w tej sferze w części 46 „Zdrowie” w dziale 921 „Kultura i ochrona zdrowia” w rozdziale „Biblioteki”, a środki na ten cel pochodziłyby również z rezerwy z części 83 „Krajowe Biuro Wyborcze”.

Duże zainteresowanie – to już spoza obszaru moich zainteresowań zawodowych – wzbudził we mnie Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej. Jak się wydaje, zgrozą może napawać fakt, że w Polsce na ocenę patentu czeka się kilka lat, podczas gdy dobry patent, szybko oceniony, może dawać ogromne pieniądze, i to nie tylko dla osoby zainteresowanej, ale dla przemysłu, dla kraju, dla budżetu. Myślę, że ze względu na dochody, które wypracowuje ten urząd patentowy – zaplanowane na 55 milionów, a wydatki na 36 milionów, z czego wynika, że ten urząd zarabia, że tak powiem – należałoby przewidzieć większe środki, przynajmniej 2,5 miliona zł na to, żeby zwiększyć liczbę osób zatrudnionych. Próbowałam przeanalizować, jak wyglądałaby sytuacja tego urzędu, gdyby zwiększono liczbę etatów o dziesięć etatów ekspertów i siedem etatów urzędników cywilnych. Mogłoby wówczas nastąpić znaczne przyspieszenie załatwiania zgłoszeń do patentów, tym bardziej, że w urzędzie patentowym, to stan na 1 stycznia 2007 r., jest już osiemdziesiąt pięć tysięcy zgłoszeń wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych, znaków towarowych i oznaczeń geograficznych, a w bieżącym roku wpłynęło jeszcze dodatkowo sto sześćdziesiąt sześć tysięcy nowych zgłoszeń, notyfikacji o zgłoszeniach i rejestracjach w trybie międzynarodowym, co łącznie stanowi dwieście pięćdziesiąt jeden tysięcy spraw do rozpatrzenia. Zwiększenie kadry może więc spowodować po prostu szybsze załatwianie spraw, obsłużenie w najbliższych dwóch, trzech latach tej kolejki i w ten sposób moglibyśmy wreszcie czerpać zyski z patentów. Chciałabym zgłosić projekt kolejnej poprawki, żeby zwiększyć o 2 miliony 500 tysięcy zł rezerwę celową w załączniku 2 w części 61 „Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej”. To zwiększenie byłoby sfinansowane z rezerwy celowej z części 83 „Krajowe Biuro

(senator J. Fetlińska)

Wyborcze”. Wydaje mi się, że ta sprawa przyniesie wielki pożytek dla Polski. Jeżeli mówimy o programie prorozwojowym, o budżecie prorozwojowym, to ta propozycja powinna znaleźć uznanie Wysokiej Izby.

I jeszcze jedna, może już lokalna, ale istotna kwestia. Wiele osób mówi o dużej liczbie ludzi ginących na drogach – ginie piętnaście osób dziennie. Budowanie bezkolizyjnych obwodnic staje się więc koniecznością. Ja chciałabym zgłosić taką poprawkę do budżetu, która umożliwiłaby z pieniędzy pochodzących z rezerwy celowej w części „Transport” poz. 5, powodując zmniejszenie o 1 milion zł innych wydatków, budowę obwodnicy drogi krajowej nr 50 do Ciechanowa. Co prawda dotyczy to mojego miasta, ale tam te problemy narastają od lat i to byłoby z korzyścią dla zdrowia i bezpieczeństwa mieszkańców.

Mam nadzieję, że te projekty poprawek znajdą uznanie Wysokiej Izby. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo, Pani Senator.

Bardzo proszę o zabranie głosu panią senator Elżbietę Rafalską.

Senator Elżbieta Rafalska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chciałabym zarekomendować Wysokiej Izbie trzy wnioski. I bardzo chciałabym, żeby te wnioski budżetowe znalazły uznanie w oczach Senatu.

Pierwszy z tych wniosków dotyczy zwiększenia wydatków w części 42 budżetu „Sprawy wewnętrzne” w dziale 851 „Ochrona zdrowia” poz. 30 „Programy polityki zdrowotnej”. Chodzi tu o zwiększenie wydatków majątkowych do 7 milionów 800 tysięcy zł w drodze przeniesienia, a więc zmniejszenia kwoty tych wydatków w części 83 „Rezerwy celowe”. Zmniejszenie dotyczyłoby różnych rozliczeń, szczególnie ujętych w rozdziale 75818 „Rezerwy ogólne i celowe” z grupy „Wydatki bieżące jednostek budżetowych” poz. „Środki na wdrożenie paszportów biometrycznych oraz zakup blankietów dowodów osobistych i paszportów biometrycznych”. Zwiększenie tej kwoty pozwoli na dokonanie w 2007 r. zakupu sprzętu medycznego, który jest niezbędny dla poprawnej diagnostyki oraz ratowania życia. Chodzi o zakup sześciu aparatów RTG, trzech echokartografów, dwóch ambulansów sanitarnych typu R., dwóch stołów operacyjnych, zestawów monitorujących, aparatów do znieczulania, ultrasonografów. Kwota ta umożliwi udział w kosztach zakupu rezonansu magnetycznego – 1 milion zł – który jest współfinansowany ze środków Unii Europejskiej. To przeniesienie nie powoduje zwiększenia wy-

datków, a rezerwa celowa w poz. 36 pozostaje w gestii ministra spraw wewnętrznych i administracji, z którym ten wniosek został uzgodniony.

Druga poprawka dotyczy zwiększenia wydatków w części 38 „Szkolnictwo wyższe” w rozdziale 80306 „Działalność dydaktyczna” i ma na celu zwiększenie wydatków majątkowych o 9 milionów zł z przeznaczeniem na przebudowę i renowację bazy naukowo-dydaktycznej w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Gorzowie Wielkopolskim. Chodzi o Stację Naukowo-Badawczą Zamiejscowego Ośrodka Szkoleniowo-Konferencyjnego w Rogach. Źródłem zmniejszenia jest część 78 „Obsługa zadłużenia zagranicznego”. Ten powstający w Rogach ośrodek uczelniany stanowić będzie dla Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Gorzowie Wielkopolskim bazę dla rozwoju naukowego nauczycieli akademickich, która pozwoli inicjować, podejmować i koordynować realizację programów badawczych. Będzie służył również odbywaniu praktyk przez studentów specjalności turystyka i rekreacja, prac zespołów mających na celu pozyskiwanie środków finansowych na realizację programów naprawczych. Ośrodek ten został przejęty od Skarbu Państwa. Był to kiedyś ośrodek, którym dysponował urząd wojewódzki, szalenie zaniedbany, bo żadne nakłady finansowe nie były przeznaczane na to zadanie od wielu lat. Myślę, że Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Gorzowie Wielkopolskim będzie dobrym gospodarzem tego obiektu i obiekt będzie służył studentom i regionowi.

Kolejna poprawka do ustawy budżetowej dotyczy również części 38 „Szkolnictwo wyższe” w rozdziale „Działalność dydaktyczna”. Chodzi o przeznaczenie kwoty 600 tysięcy zł, a więc nie jest to zamach na budżet, na mobilne laboratorium badawcze, laboratorium w zakresie badań wydolnościowych mieszkańców różnych środowisk oraz wykwalifikowanych sportowców i uczniów różnego typu szkół. Byłyby to środki dla Zamiejscowego Wydziału Kultury Fizycznej w Gorzowie Wielkopolskim. Wiele się mówi w tej chwili o coraz słabszej wydolności fizycznej mieszkańców. Jest to niezwykle istotny element przygotowania w sporcie kwalifikowanym. Myślę, że pomysł takiego mobilnego laboratorium, laboratorium na kółkach, jest i nowatorski, i potrzebny, i nie wydaje się też bardzo kosztowny. Z całą pewnością to laboratorium służyłoby nie tylko bardzo pożytecznym badaniom diagnozującym poziom wydolności, ale również badaniom naukowym prowadzonym przez Wydział Kultury Fizycznej w Gorzowie.

Kolejna propozycja – liczę, że któraś z tych poprawek znajdzie poparcie – dotyczy także szkolnictwa wyższego. Na odbudowę przystani sportów wodnych, która się spaliła, potrzebne są spore nakłady, znacznie większe niż te, o jakie wnoszę, bo wnoszę o zwiększenie wydatków majątkowych w rozdziale 80306 „Działalność dydaktyczna”

(senator E. Rafalska)

w części 38 o 3 miliony zł, z tytułem dla Zamiejscowego Wydziału Kultury Fizycznej, wskazując również źródło zdjęcia – część 78 „Obsługa długu zagranicznego”. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo, Pani Senator.

Proszę o zabranie głosu pana senatora Zbigniewa Trybułę.

Bardzo proszę panie i panów senatorów o zachowanie ciszy na sali obrad. I jeszcze raz ponawiam prośbę: jeśli ktoś musi dyskutować, to bardzo proszę o przeniesienie tych dyskusji do kluwarów.

Senator Zbigniew Trybuła:

Panie Marszałku! Pani Minister! Wysoka Izbo!

Po raz drugi staję tutaj na mównicy w sprawie budżetu. Chcę zabrać głos w sprawie budżetu w części 28 „Nauka” i w części 38 „Szkolnictwo wyższe”.

Cieszy mnie, że świadomość tego, że środki finansowe przeznaczone na naukę są środkami powodującymi nie tylko rozwój nauki, ale również wzrost gospodarczy i wzrost produktu krajowego brutto, jest udziałem coraz szerszego kręgu osób, również coraz szerszego kręgu parlamentarzystów i rządzących. Bo jak na Zachodzie, tak i u nas nie ma innej drogi na szybki rozwój gospodarki niż finansowanie, i to nieduże finansowanie nauki.

Ja tu może przypomnę te liczby, bo warto je sobie uświadomić. Na naukę w tym budżecie przeznaczono 3 miliardy 755 milionów 588 tysięcy zł, z czego w dziale 730 „Nauka” są 3 miliardy 688 milionów 583 tysiące, czyli większość tych pieniędzy. I to stanowi 0,34% produktu krajowego brutto, który – to tak dla informacji – wynosi 1 bilion 99 miliardów 700 milionów zł, to jest również 1,44% wydatków budżetowych państwa. Cieszy mnie, że w stosunku do 2006 r. nastąpił wzrost nakładów budżetowych na naukę o 10,34%, a w wymiarze realnym o 8,28%. Ktoś by powiedział, że to jest duży wzrost, średnio o ponad 10%. No tak, ale jest to wzrost tylko o 0,02% produktu krajowego brutto w porównaniu z zeszłym rokiem.

Ostatnie lata były latami, w których finansowanie nauki było bardzo niskie. Ja jako fizyk lubię wykresy, bo na wykresach widać doskonale, jakie są trendy, widać, czy jest wzrost, czy spadek, po prostu widać pochodną, widać, czy są tendencje wzrostowe, czy nie. Mam tutaj przed sobą taki wykres, który w zeszłym roku również omawiałem, i z niego wynika, że w ostatnich latach, od 2001 do 2007, poziom wydatków na naukę prawie się nie

zmieniał. W roku 1991 natomiast, od niego akurat zaczyna się wykres, te wydatki były na poziomie 0,76% PKB. I teraz, gdyby od tej kwoty to liczyć, to oczywiście te 10% to byłoby dużo. Natomiast od kwoty 0,32% wzrost o 10% w stosunku do zeszłego roku to są tylko dwie setne. A według Strategii Lizbońskiej w 2010 r. mamy dojść do 3%. 1% z budżetu, 2% spoza niego. Oczywiście jest to praktycznie nierealne, ale cieszy, że ta tendencja się utrzymuje i że ten wzrost jest.

7 listopada było spotkanie pana premiera Jarosława Kaczyńskiego z ludźmi nauki, na którym pan premier, rozumiejąc potrzeby nauki, obiecał, że będzie to pilotował i pilnował, żeby ta tendencja się utrzymała, a spotkania z ludźmi nauki były kontynuowane. Z tego miejsca chciałbym panu premierowi podziękować za to zainteresowanie i zrozumienie wagi rozwoju nauki, bo to przyczynia się do rozwoju gospodarki.

Oczywiście pieniądze przeznaczone na naukę nie będą wydawane tak sobie. Będzie się je dawać tym ośrodkom, które dobrze działają, a ocena instytutów naukowych, która była przeprowadzona i nadal jest robiona, będzie temu celowi służyła. Czyli pieniądze będą trafiać do tych, którzy najlepiej nimi gospodarują, mają najlepsze osiągnięcia naukowe. Będzie się dodawać tym najlepszym, to jest zrozumiałe.

Chcemy odwrócić ten trend do ucieczki młodych ludzi działających w nauce, żeby oni zostawali tutaj, żeby inwestować w idee naukowe, w kadre badawczą, w bazę badawczą i w technologię.

Teraz druga sprawa, o której chcę powiedzieć, szkolnictwo wyższe. Te dwie sprawy oczywiście łączą się ze sobą, dlatego że nie byłoby badań naukowych, gdyby nie uczelnie, uniwersytety, szkolnictwo wyższe, które kształci kadre naukową.

Nakłady na szkolnictwo wyższe są bardzo niskie i w porównaniu z zeszłym rokiem się nie zwiększają. Chciałbym tutaj poprzeć poprawkę, którą złożył senator Wiatr w imieniu grupy senatorów, dotyczącą zwiększenia nakładów na szkolnictwo wyższe o kwotę 200 milionów zł. Te pieniądze naprawdę będą dobrze zainwestowane i będą dobrze służyć Polsce i gospodarce. My o tym wiemy, my, ludzie pracujący w nauce, ale myślę, że również duża część parlamentarzystów już zdaje sobie z tego sprawę. To jest druga kwestia, o której chciałem powiedzieć.

I trzecia, która łączy się z tymi dwiema. Chcę powiedzieć o styku trzech dziedzin: nauki, szkolnictwa wyższego i medycyny. Medycyny, czyli dziedziny, która dotyczy nas wszystkich, bo wiąże się ze zdrowiem i życiem ludzkim.

Zabieram głos również jako fizyk, pracownik naukowy Instytutu Fizyki Molekularnej Polskiej Akademii Nauk w Poznaniu, znający techniki rezonansów magnetycznych, w tym obrazowania ciała ludzkiego za pomocą tomografów opartych

(senator Z. Trybuła)

na jądrowym rezonansie. Odkrycia fizyków dały medycynie potężne narzędzie do badania. My, fizycy, bardzo się cieszymy, jeżeli te nasze odkrycia są wprowadzane w życie. I właśnie jądrowy rezonans magnetyczny i tomografy oparte na tym zjawisku są takim narzędziem diagnostycznym. My tego używamy jako narzędzia badawczego do poznania praw istniejących we wszechświecie, do badania materii, do badania przemian fazowych. Ale jest to nieocenione narzędzie obrazowania ciała ludzkiego, lepsze niż promieniowanie rentgenowskie. To służy wczesnemu wykrywaniu różnych schorzeń, czyli możemy powiedzieć, że również ratuje życie ludzkie.

Dlaczego o tym mówię? Dlatego, że chciałbym wspólnie z marszałkiem Markiem Ziółkowskim zgłosić poprawkę dotyczącą finansowania przeznaczonego dla szpitala klinicznego nr 2 w Poznaniu przy ulicy Przybyszewskiego, który jest największym ośrodkiem wysokospecjalistycznym w Poznaniu. Szpital ten mieści czternaście klinik akademii medycznej, która jest jedną z najlepszych akademii medycznych w kraju. Myślę, że jeszcze na tym posiedzeniu Wysoka Izba przyjmie ustawę zmieniającą jej nazwę na Uniwersytet Medyczny imienia Karola Marcinkowskiego.

Jedna z klinik szpitala, klinika chirurgii ogólnej, wymaga generalnego i szybkiego remontu. Budynek szpitalny ma prawie sto lat. To są zabytkowe budynki. Doskonale znam ten szpital, rzeczywiście potrzebne jest mu dofinansowanie, dlatego że tam jest świetna kadra naukowa, są studenci, młodzi ludzie, którzy się uczą. Poznań od trzech lat podejmuje próby pozyskania środków na remont kliniki chirurgii. Niestety starania o środki z Unii Europejskiej nie powiodły się ze względu na brak wymaganych środków własnych. Niemniej jednak w 2005 r. wykonano ze środków akademii medycznej kompletną dokumentację wykonawczą, która uzyskała zezwolenie na realizację. Szpital jest już więc przygotowany do zużycia tych pieniędzy, które będą służyć nie tylko Wielkopolsce, dlatego że w tym szpitalu leczą się również pacjenci z województw ościennych, ponieważ jest to rzeczywiście bardzo dobry szpital z bardzo dobrą kadra.

W poprawce, którą właśnie chcę złożyć na ręce pana marszałka, wskazujemy źródło pieniędzy. Tym źródłem będzie część 79 „Obsługa długu krajowego”, rozdział 75703 „Obsługa krajowych skarbowych papierów wartościowych”; proponujemy zmniejszyć kwotę na obsługę długu publicznego o 10 milionów z przeznaczeniem na zwiększenie wydatków majątkowych w części 46 „Zdrowie”, rozdział 85112 „Szpitale kliniczne”, na rozbudowę oddziału chirurgii oraz zakup tomografu rezonansu magnetycznego w szpitalu klinicznym nr 2 w Poznaniu.

Myślę, że Wysoka Izba poprze ten wniosek, jako że będzie on służył nie tylko mieszkańcom Wielkopolski, ale i tym, którzy tam się zgłoszą, będzie służył zdrowiu i życiu naszych mieszkańców. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo panu senatorowi.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana senatora Ryszarda Bendera.

Senator Ryszard Bender:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chcę mówić o tej części budżetu, która dotyczy oświaty i edukacji w Polsce, która dotyczy ministerstwa edukacji.

Wszyscy wiemy, jak nikłe są uposażenia nauczycieli, jaka mizéria tam panuje, i wyrażam przekonanie, że dążność do przynajmniej minimalnego zwiększenia tych uposażeń, o 5%, spotka się z uznaniem państwa senatorów.

Zapisane dotąd w ustawie budżetowej środki na wynagrodzenia nauczycieli nie gwarantują pokrycia pięcioprocentowego wzrostu tych wynagrodzeń. W związku z tym zwracamy się o to, ażeby tę propozycję, wysuniętą przed paroma miesiącami przez pana wicepremiera i ministra edukacji Romana Giertycha, tutaj w Senacie poprzeć i przyjąć, żeby mógł być przynajmniej pięcioprocentowy wzrost wynagrodzeń dla nauczycieli.

Środki subwencji oświatowej dla jednostek samorządu terytorialnego należy również przeznaczyć na skutki finansowe planowanych awansów zawodowych nauczycieli w 2007 r. – szacowane są one na 475 milionów zł, wraz z pochodnymi – oraz na kontynuację zadań podjętych w 2006 r.; zadania językowe to 209 milionów 26 tysięcy zł. W związku z tym zaplanowane w uzgodnieniach rządowych zwiększenie subwencji oświatowej wymaga przyjęcia poprawek, które za chwilę przedstawię.

By pokryć ten pięcioprocentowy wzrost wynagrodzeń nauczycieli, subwencja oświatowa powinna zostać zwiększona o co najmniej 490 milionów zł. Dodatkowo poprawka powinna przewidzieć i przewiduje 10 milionów zł na sfinansowanie wzrostu wynagrodzeń nauczycieli zatrudnionych w szkołach i placówkach oświatowych prowadzonych przez organy administracji rządowej. Poprawka chce to zagwarantować w obecnym, 2007 r.

W związku z tym w imieniu Senatorskiego Klubu Narodowego i klubu Prawa i Sprawiedliwości proponuję trzy poprawki.

Jedna poprawka formalna, bardzo krótka, w art. 15 ust. 1 pkt 2 lit. e wyrazy „1835,31” zastępuje wyrazami „1885,59”. Chodzi tutaj o wzrost podstawy bazowej o około 50 zł. To jedna poprawka, którą przekażę panu marszałkowi.

(senator R. Bender)

Druuga poprawka, w dwóch częściach, dotyczy zwiększenia dochodów i wydatków budżetu państwa o 462 miliony 600 tysięcy zł. W części „Subwencje ogólne dla jednostek samorządu terytorialnego” w rozdziale 75801 „Część oświatowa subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego” zwiększa się dotacje i subwencje o 452 miliony 600 tysięcy zł. W części 83 „Rezerwy celowe” w poz. 19 „Środki na sfinansowanie wzrostu wynagrodzeń nauczycieli zatrudnionych w szkołach i placówkach oświatowych prowadzonych przez organy administracji rządowej” zwiększa się wydatki bieżące tych jednostek budżetowych o 10 milionów zł. Do pełnych 500 milionów zł, które zadośćuczynią pięcioprocentowemu wzrostowi uposażeń nauczycieli, o co występuje pan wicepremier i minister edukacji Roman Giertych, potrzebne jest jeszcze to, by w części 82 „Subwencje ogólne dla jednostek samorządu terytorialnego” w rozdziale 75801 „Część oświatowa subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego” zwiększyć dotacje i subwencje o 37 milionów 400 tysięcy zł. W części 83 „Rezerwy celowe” w pozycji „Finansowanie Wspólnej Polityki Rolnej i Rybackiej, programów operacyjnych, innych programów finansowanych z budżetu Unii Europejskiej, Norweskiego Mechanizmu Finansowego i EOG, a także na pokrycie potrzeb wynikających z różnic kursowych przy realizacji programów finansowanych z Unii Europejskiej oraz kontrakty wojewódzkie” zmniejsza się wydatki na finansowanie projektów z udziałem środków Unii Europejskiej o 37 milionów 400 tysięcy zł. Odpowiednie zmiany byłyby dokonane w załączniku nr 10.

Nie napomknąłem tutaj – czy może sobie tego nie przypominam, w związku z tym chcę to dopowiedzieć – że te 462 miliony 600 tysięcy zł, które stanowią główną część propozycji zamykającej się 500 milionami zł na podwyżki dla nauczycieli, pozyskane byłyby z wpłaty z zysku Narodowego Banku Polskiego. Ta suma byłaby zwiększona o 462 miliony 600 tysięcy zł.

Do Wysokiego Senatu zwracam się z prośbą o łaskawą akceptację. Jest to wspólny wniosek i nasz klub, razem z klubem PiS, będzie głosował za tym, pozostawiając w samotności Platformę Obywatelską...

(Wicemarszałek Krzysztof Putra: Dlaczego, może poprze...)

Już było zapowiedziane, że nie. Jeśli znajdzie się taki sprawiedliwy, to przyjmujemy to z wielkim uznaniem.

(Rozmowy na sali)

A może więcej niż jeden sprawiedliwy.

Panie Marszałku, Wysoki Senacie, chcę jeszcze przedstawić projekt zwiększenia budżetu ministerstwa zajmującego się sprawami morskimi,

Ministerstwa Transportu. To jest propozycja przedstawiona przeze mnie i przez panią senator Dorotę Arciszewską-Mielewczyk. Idzie o to, żeby w załączniku nr 2, w części 73 „Zakład Ubezpieczeń Społecznych”, w dziale 7053 „Obowiązkowe ubezpieczenia społeczne”, w rozdziale 75303 „Fundusz Ubezpieczeń Społecznych” zmniejszyć dotacje i subwencje o kwotę 8 milionów zł, w części 21 „Gospodarka morską”, w dziale 600 „Transport i łączność”, w rozdziale 60044 „Ratownictwo morskie” zwiększyć wydatki bieżące o 2 miliony zł, a w części 21 „Gospodarka morską”, w dziale 600 „Transport i łączność”, w rozdziale 60043 „Urzędy morskie” zwiększyć wydatki bieżące o 6 milionów zł. Łącznie wynosiłyby to 8 milionów zł, z przeznaczeniem tych sum na ratownictwo morskie, Morską Służbę Poszukiwania i Ratownictwa. Jest to zaniedbana gałąź w tym ministerstwie. Bez tej subwencji zachowa się *status quo ante*, będzie pasywność, bierność. To jest bardzo newralgiczny punkt, ważny dla tego ministerstwa. Tylko przy uwzględnieniu tych sum w budżecie będzie można usunąć zaległości.

Wysoki Senacie! Jeszcze jedna sprawa, może bardzo drobna w tym globalnym układzie budżetu, ale tym bardziej godna uwagi i łaskawej zgody, mianowicie obwodnica Lublina. Lublin, nominalnie największe, najważniejsze miasto – mogę tak mówić, bo znam je dokładnie...

(Rozmowy na sali)

Nie, na prawym brzegu Wisły. Depcze mu już po piętach Rzeszów, zagląda przez okno Białystok, ale idzie o to, żeby nie spadł...

(Wicemarszałek Krzysztof Putra: Panie Senatorze, czas.)

Już będę kończył, Panie Marszałku, postaram się skrótowno to dokończyć.

...żeby dojazd był właściwy. Przecież niekiedy tracimy łączność ze stolicą. Komunikacyjne korki, zwłaszcza w Garwolinie, niekiedy są niemożliwe do pokonania. Bardzo proszę o to.

Sprawa ostatnia, Panie Marszałku, bardzo ważna, sprawa Świątyni Opatrzności.

Szanowni Państwo! Mówię jako historyk, któremu ta epoka jest bliska, bo głównym moim zainteresowaniem jest wiek XIX. Wiem, że to było wotum całego narodu. Sejm Wielki to przekazał jako wotum narodu. W Sejmie byli ludzie nie tylko wyznania rzymskokatolickiego, oni pragnęli, żeby cały naród, wszyscy, niezależnie od wyznania i swoich postaw ideowych, po to, żeby Rzeczpospolitą wesprzeć, za te osiągnięcia, które były, ale skończyły się rozbiorami, mogli przekazać wdzięczność Bogu, opatrzności. W związku z tym występuję do Wysokiego Senatu o to, żebyśmy nie okazali się małostkowi, to nasze pokolenie, żebyśmy praojców naszych zobowiązanie mogli wypełnić i żebyśmy bez jakichś dziwnych mów i zastrzeżeń – które, jeśli się pojawiają, powinny nas zawstydzają – mogli poprzeć to dotowanie Świątyni

(senator R. Bender)

Opatrzności, wotum całego narodu polskiego, wotum naszych praocjów.

Skończyłem, Panie Marszałku. Dziękuję. (*Okłaski*)

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Bardzo dziękuję panu senatorowi.

Ogłaszam przerwę do godziny 19.30.

(Przerwa w obradach od godziny 18 minut 50 do godziny 19 minut 35)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Wznawiam obrady.

Pan senator Adamczyk, proszę bardzo.

Senator Franciszek Adamczyk:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pani Minister!

Chciałbym w imieniu Komisji Obrony Narodowej przedstawić naszą pracę nad budżetem oraz prosić Wysoką Izbę o poparcie dwóch poprawek, które zostały zgłoszone przez pana senatora Sikorskiego i jednogłośnie poparte przez komisję.

Jeśli chodzi o budżet obrony narodowej, to jest to budżet dobry, można powiedzieć, w stosunku do ubiegłego roku. Ustawowy zapis mówi, że wydatki na obronę powinny kształtować się w wysokości 1,95% PKB za rok poprzedni, więc w związku ze wzrostem PKB automatycznie te wydatki rosą.

Drugim takim wymogiem, który został spełniony, jest wymóg mówiący, żeby minimum 20% wynosiły wydatki majątkowe – w tym budżecie jest to 23,4%. Ja osobiście uważam, że można było jeszcze te wydatki majątkowe troszkę zmniejszyć i może większą część przeznaczyć na płace w wojsku, ale do tego odniosę się za chwilę.

Pierwsza proponowana poprawka dotyczy nieznacznych, powiedziałbym, podwyżek płac. Związane jest to z tym, że już po tym, jak prace nad budżetem zostały zakończone w Sejmie i budżet został przesłany do Senatu, prezydent Rzeczypospolitej podniósł wskaźnik wielokrotności kwoty bazowej dla żołnierzy zawodowych z 2,11 do 2,16. I ta poprawka pierwsza ma na celu właśnie to, żeby w ramach budżetu ministra obrony narodowej znaleźć kwotę 218 milionów zł. Przesunięcie tej kwoty pozwoli na podniesienie płac żołnierzy.

Druga poprawka jest raczej niewielka i dotyczy 1 miliona zł. Ma ona na celu pomóc w rozwiązaniu problemu, który powstał w gminie Szypliszki. Chodzi o zbudowanie tam drogi do instalacji NATO, żeby tamtejszy spór jak najszybciej zażegnać, żeby nie było jakiejś kompromitacja sił zbrojnych i państwa polskiego w ramach NATO. Jest

więc tutaj przesunięcie i ten problem będzie załatwiony.

Obydwie te poprawki zostały pozytywnie zaopiniowane przez Komisję Gospodarki Narodowej, za co dziękuję. Proszę Wysoką Izbę o przyjęcie tych poprawek.

Jeśli chodzi w ogóle o budżet i o płace żołnierzy zawodowych, to poświęciliśmy temu jedno posiedzenie komisji, takie wstępne, w czasie prac nad budżetem, byli na tym posiedzeniu również przedstawiciele Konwentu Seniorów. Niestety, ta podwyżka jedynie łagodzi sytuację. I tak jak ustawa o modernizacji sił zbrojnych, o czym wspominałem, jest w pełni wykonywana, tak ustawa o służbie żołnierzy zawodowych...

Ja może odczytam art. 3 tej ustawy. Pkt 1 tego artykułu mówi, że żołnierze zawodowi są żołnierzami w czynnej służbie wojskowej. Pkt 2: żołnierze zawodowi pełnią zawodową służbę wojskową dla dobra Rzeczypospolitej Polskiej. Służba ta wymaga zdyscyplinowania, lojalności i poświęcenia. Kolejny punkt mówi, że państwo zapewnia żołnierzom zawodowym godne warunki życia, umożliwiające oddanie się służbie narodowi i ojczyźnie, rekompensując odpowiednio trud, ograniczenia i wyrzeczenia związane z pełnieniem zawodowej służby wojskowej.

Komisja Obrony Narodowej poświęciła temu problemowi sporo czasu. W lutym 2006 r. zwróciłem się do ministra obrony narodowej z pytaniem, jak wygląda ta sprawa, bo opinie i sygnały, które otrzymywaliśmy od konwentu dziekanów, wskazywały, że jest to problem. I rzeczywiście: jest to problem. Minister zapowiada, że w ciągu następnych dwóch lat będzie on sukcesywnie rozwiązywany, z czego należy się cieszyć.

I może przytoczę jeden fragment pisma, które otrzymałem od ministra obrony narodowej: w ubiegłym roku – dotyczyło to roku 2005 – udzielono trzydzieści cztery tysiące sześćset pięćdziesiąt dwie zapomogi dla dwudziestu dwóch tysięcy czterystu rodzin żołnierzy zawodowych. Biorąc po uwagę, że jest pięćdziesiąt parę tysięcy żołnierzy, widać, jaki to jest problem. Dotyczy to oficerów, podoficerów i szeregowych zawodowych – tylko sześciuset czterestu. Rodziny żołnierzy zawodowych pobierają w znacznej liczbie również dodatki mieszkaniowe z gmin, czyli ich dochód wynosi poniżej 505 zł na mieszkańca. Jest to problem. Jest też problem życia żołnierzy na dwa domy, jak to powszechnie się nazywa – żołnierze, którzy mają mieszkanie w jakiejś części Polski, są przenoszeni do innego garnizonu i tam z reguły mieszkają w tak zwanych internatach, podczas gdy rodziny zostają w swoim miejscu zamieszkania, bo nie zawsze można całe rodziny przenieść z uwagi na to, że na miejscu jest jakaś praca, że dzieci chodzą do szkoły itd.; a dotyczy to okresu trzyletniego.

Ja dzisiaj tylko sygnalizuję Wysokiej Izbie taki problem. Chodzi o to, żebyśmy, skoro żołnierz

(senator F. Adamczyk)

Wojska Polskiego pełni służbę i ustawowo zagwarantowane ma godne warunki życia dla niego i dla rodziny, jednak z tego ustawowego zobowiązania się wywiązywali.

Są takie problemy, o których może nawet nie wypada mówić. Jeżeli żołnierz nie może pojechać do rodziny na weekend, bo go nie stać na bilet, to pojawia się pytanie, czy Polskie Koleje Państwowe nie mogą po prostu wozić żołnierzy zawodowych za darmo. Trzeba się nad tym zastanowić poważnie. Jeżeli ktoś służy ojczyźnie, jest gotów oddać w razie potrzeby życie, to Polskie Koleje Państwowe, finansowane przez państwo, dofinansowywane, powinny go zwolnić z opłaty. Żołnierz zawodowy, kiedy pełni gdzieś służbę, nie może jechać do domu na weekend pociągiem, bo go na to nie stać. Tę sprawę też podnoszę jako problem. Należałoby się zastanowić nad taką pomocą, może w innej formie... Jako komisja będziemy próbowali znaleźć jakieś rozwiązanie.

Podam jeszcze jeden przykład, żeby ten problem unaocznic. Oficer zawodowy: uposażenie netto 2 tysiące 100 zł, pięcioosobowa rodzina, łączne opłaty za mieszkanie w Wojskowej Agencji Mieszkaniowej wynoszą 1 tysiąc 60 zł, więc zostaje mu na członka rodziny 216 zł miesięcznie. Czytałem, że przed wojną ośrodek wypoczynkowy oficerów Wojska Polskiego w Juracie był wybudowany ze składek – oni mieli więc pieniądze, żeby wybudować sobie taki ośrodek. A dzisiaj czytam w gazecie, że wojskowi kombinują bilety za lewe, fikcyjne przejazdy nad morze, żeby otrzymać zwrot za te bilety. Do czego to doszło? A później prokuratura ich ściga, że podrobili jakieś tam dokumenciki, żeby zarobić parę złotych. No przy takich stawkach, w sytuacji, kiedy wojsko jest w garnizonie, a żony nie mają pracy, bo są to z reguły tak zwane zielone garnizony, a tam dla małżonek nie ma pracy... I ratujemy tę sytuację zapomogami.

Ten problem podnoszę dzisiaj, przy okazji rozpatrywania budżetu, bo on częściowo został rozwiązany poprawką ministra – będzie podwyżka w wysokości 218 zł na żołnierza, a minister zapowiada, że przez następne dwa lata będą kolejne podwyżki. Chciałem wszystkim senatorom zwrócić na to uwagę, żebyście, kiedy będziemy pracować nad konkretnymi rozwiązaniami, niejako czuli ten problem, żeby Izba była przychylna tym, którzy są gotowi w razie potrzeby oddać życie za ojczyznę, żeby ten paradoks płac w wojsku wreszcie się skończył.

Dziękuję jeszcze raz i proszę o poparcie tych poprawek. Dziękuję. (Oklaski)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Chmielewski.

Senator Jarosław Chmielewski:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Chciałbym się podzielić z państwem kilkoma uwagami na temat budżetu. Jest to pierwszy budżet samodzielnie skonstruowany przez obecny rząd. Jest to budżet dobry, przejrzysty, pod wieloma względami bardzo precyzyjnie i jasno skonstruowany. Przysłuchując się debacie, słyszałem głosy, iż budżet ten nie spełnia obietnicy taniego państwa. Myślę, że hasła „tanie państwo” nie należy rozumieć tylko w ten sposób, że rząd zapisze w budżecie mniej etatów dla urzędników lub że nie nastąpi wzrost ich wynagrodzeń. Naturalną rzeczą jest, iż pensje w Polsce zaczynają rosnać, więc muszą rosnać także pensje sfery urzędniczej. Inaczej osoby wykształcone w naszej administracji, często osoby młode, będą wyjeżdżać na Zachód, gdzie Polacy już nie tylko pracują w sektorze usług, takim bardziej roboczym sektorze, ale także jako urzędnicy bankowi, a zdarza się także, że jako urzędnicy administracji krajów unijnych. Przecież wręcz prowadzony jest wśród Polaków nabór, na przykład w Irlandii czy w Wielkiej Brytanii, do tamtejszych służb, takich jak Policja. Na przykład osoby, które uzyskały w Polsce tytuł magistra prawa, bez problemu w Wielkiej Brytanii w ciągu dwóch lat mogą uzyskać uprawnienia, nazwijmy to tak, magistra prawa i normalnie wejść w system pracy urzędniczej czy nawet już powoli do tak zwanej palestry.

Proszę państwa, mam kilka uwag, którymi chciałbym się podzielić. Bardzo dobrze, że zostały w budżecie przeznaczone środki na drogowe spółki specjalnego przeznaczenia. Mówi o nich nowa ustawa, którą nie tak dawno w Senacie przyjęliśmy. W tym przypadku najlepiej widać rządową koncepcję taniego państwa. Spółki te nie od razu, ale w ciągu pewnego czasu, przez najbliższy rok, może dwa, może trzy lata, mają zastąpić bardzo drogi i niewydolny system organizacji budowy autostrad i dróg krajowych realizowany przez urząd zwany Generalną Dyрекcją Dróg Krajowych i Autostrad. O tym, jak drogi jest to system dla budżetu państwa, świadczy to, iż w Polsce mamy najdroższy kilometr autostrady. Polskiemu rządowi grozi proces ze strony jednej firmy, która wyceniła 1 km autostrady na 7,5 miliarda euro, co jest absurdem, bo jesteśmy krajem nizinnym i nie musimy autostrad budować pod Alpami. Przestoje spowodowane nieumiejętnością, bo tak to trzeba nazwać, w rozstrzygnięciu czy organizowaniu przetargów autostradowych również powodowały znaczące koszty dla budżetu. W jednym przypadku było tak, że dopiero za siódmym razem, już w kadencji obecnego rządu, rozstrzygnięto przetarg na odcinek A4, a siedem poprzednich prób wyszło nieudolnie i spowodowało tylko koszty – między innymi trzeba było płacić przez ten okres firmie zarządzającej tym odcinkiem, na którym

(senator J. Chmielewski)

wtedy nic się praktycznie nie działo, nie była prowadzona inwestycja.

To jest właśnie przykład dążenia do taniego państwa – urynkowanie spółki, która będzie mogła nawet przejść ścieżkę prywatyzacyjną za zgodą Rady Ministrów. I dzięki temu nie w systemie koncesyjnym, tak drogim dla państwa polskiego, ale w systemie partnerstwa publiczno-prywatnego, a także w systemie finansowania pozabudżetowego będzie mogła szybciej i sprawniej budować autostrady, odciążając tym samym budżet państwa. Środki te są niewielkie, bo na uruchomienie działalności tych spółek wystarczy parę milionów zł. Jest to ujęte w projekcie budżetu.

Jednakże z budżetu wynika też wiele niejasności. Może nie z samej treści ustawy budżetowej, ale z załączników, które zostały nam przedłożone.

Chodzi na przykład o kwestie dotyczące Skarbu Państwa. Rząd zakłada przychody z tytułu prywatyzacji bodajże na poziomie 3 miliardów zł. W poprzednim roku ten plan nie został zrealizowany. Zostały wstrzymane wszystkie ważniejsze prywatyzacje, między innymi branży chemii ciężkiej czy na przykład Elektrowni Dolna Odra. Problem jest w tym, iż zakładamy przychody, ale nie widzimy do końca jasno sprecyzowanych działań rządowych. Bo jeżeli nie prywatyzujemy na przykład Elektrowni Dolna Odra, a konsolidujemy ją z innymi tego typu zakładami, to ja muszę tu zadać pewne pytanie. Otóż jakie będzie to rodzić dla tych nowych spółek koszty, jeżeli przyjdzie im za rok, za dwa modernizować wszystkie bloki energetyczne tej elektrowni, które są bardzo przestarzałe, a inwestycja tego typu będzie kosztować ponad miliard zł? Rząd ma też koncepcję konsolidacji spółek energetycznych. Mówi się o wprowadzeniu tych spółek, przynajmniej w części, na giełdę. Ale czy rząd ma prognozy, które wskazują, ile te spółki po konsolidacji będą warte? Bo może dojść do tego, że ich wartość wcale znacząco się nie zwiększy. I tu tkwi pewne niebezpieczeństwo, nie tyle dla budżetu, co dotyczące późniejszego pokrycia kosztów modernizacji – a one będą w najbliższym czasie konieczne – właśnie tych spółek energetycznych. Rząd założył – i to jest pewne – wpływy z dywidendy na poziomie około 3 miliardów. Tutaj wszystko jest bardzo jasne i przejrzyste. Największą dywidendę dla polskiego rządu wnosi KGHM. Ale też słyszymy z ust przedstawicieli rządu o koncepcjach konsolidacji w branży telekomunikacyjnej... Żle powiedziałem: w branży telekomów. Ale tej koncepcji jeszcze nie ma. Ryzyko jest w tym, że jeżeli nasze spółki telekomunikacyjne – wymienię na przykład Dialog i Exatel – nie zaczną wdrażać najnowszych technologii, takich jak WiMAX, TriPlay, to te spółki niedługo będą niewiele warte na rynku; ich war-

tość spadnie, jak się szacuje, o 50%, mimo że na dzień dzisiejszy ich przychody rosną, szczególnie Dialogu. Nie ma tutaj do końca jasnej koncepcji. A może po prostu dojść do tego, że spółki te będą nie tyle prywatyzowane, co wprowadzane na giełdę, a to tylko w jakiś nieznaczny sposób w stosunku do ich możliwości spowoduje zwiększenie dywidendy, którą później KGHM czy na przykład Polskie Sieci Energetyczne odprowadzą do budżetu państwa. Należałoby zalecić rządowi, aby tutaj właśnie jak najszybciej dopracował koncepcje, które i tak, prędzej czy później, będą musiały być zrealizowane. A czas już bardzo nagli, ponieważ konkurencja, choćby z branży telekomów, poszła już bardzo do przodu. TriPlay zaczyna być już wdrażany w wielu spółkach, ale już nie państwowych, a prywatnych i to one zaczynają przejmować rynek. Tak więc widzę tu pewne zachwianie, zagrożenie dla tej części wpływów do budżetu państwa.

Należy również zauważyć, że praktycznie nie ma koncepcji budownictwa. Przedstawiciele rządu potwierdzą bez problemu, iż największe pieniądze przeznaczone dla resortu budownictwa dotyczą po prostu dofinansowania kredytów, które obywatele zaciągają, aby kupić mieszkanie. Przez ostatni rok nastąpił ogromny, o czym państwo dobrze wiecie, wzrost cen mieszkań, jest spirala wzrostu. Rząd praktycznie nic tu nie zrobił, ale też w tym, tak krótkim czasie, nie mógł nic zrobić. Ale niepokojące jest to, że minister i jego zastępcy praktycznie pozostają głusi na wiele projektów, propozycji, które do tego resortu wpływają, aby uruchomić odpowiedni system wsparcia budownictwa, między innymi taniego budownictwa pod wynajem, z możliwością odkupu. Tutaj możemy śmiało brać wzorce z krajów zachodnich. Prawie w każdym państwie działają takie systemy, a szczególnie we Francji, gdzie jest system budownictwa firmy HLM, w której rząd i poszczególne samorządy francuskie mają swoje udziały, a około dziesięciu milionów Francuzów mieszka w tego rodzaju domach. I nie jest to budownictwo tanie, jakieś socjalne, proszę tego nie mylić. Ale u nas praktycznie nie ma rządowej koncepcji tego, jak pchnąć ten sektor gospodarki do przodu tak, żeby rząd miał w tym swój znaczący udział i żeby skończyło się to sukcesem. A czy my przeznaczymy o 1 miliard więcej czy mniej na dopłaty do kredytów, czy zorganizujemy tutaj dobre środki, to i tak tej spirali wzrostu cen w budownictwie mieszkaniowym, a w tym roku prawdopodobnie i w zakupie działek pod budownictwo jednorodzinne, nie powstrzymamy, za to budżet będzie coraz bardziej obciążany dopłatami, choćby właśnie do tego systemu kredytowania. I tu jest właśnie, moim zdaniem, duże niebezpieczeństwo dla finansów państwowych. I jeżeli w najbliższym roku nie będą tu podjęte przez rząd żadne działania, to następny budżet będzie już tylko służył do administrowania środkami w tym zakresie.

(senator J. Chmielewski)

Proszę państwa, to są właśnie moje krótkie uwagi. Wiem, że to jest pierwszy dobrze skonstruowany budżet, ale w następnej perspektywie czasowej, czyli w następnym budżecie, musi nastąpić jakaś radykalna zmiana w tym zakresie. No, może należy liczyć na bardziej precyzyjne wprowadzenie tak zwanego budżetu zadaniowego, w którym po prostu odejdzie się od budżetu administracyjnego, budżetu urzędniczego, budżetu resortowego...

(Wicemarszałek Maciej Płażyński: Czas, czas, Panie Senatorze.)

...a pójdzie właśnie w kierunku pilnowania tych zadań państwa, które są po prostu niezbędne i do których realizacji potrzebne są zarówno środki z budżetu, jak i z innych źródeł, choćby z tego systemu pozabudżetowego. Dziękuję.

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję.

Pan senator Żelichowski.

Senator Czesław Żelichowski:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Ustawa budżetowa, która określa budżet państwa na rok, jest, jak można z przekonaniem powiedzieć, najważniejszą ustawą przyjmowaną przez parlament w trakcie prac danego roku. Dzisiaj, po roku pracy, jesteśmy dużo bogatsi o doświadczenia tej rocznej pracy legislacyjnej. A zdecydowana większość z nas, parlamentarzystów, przede wszystkim senatorów, spełnia swój obowiązek po raz pierwszy.

Budżet państwa polskiego na rok 2006 właściwie był budżetem przygotowanym przez poprzedników, a korekty, przygotowane w biegu, nie stanowiły o zmianie konstrukcji i charakterze tego budżetu. Budżet na rok 2007 w sposób jednoznaczny pokazuje różnice pomiędzy państwem solidarnym a liberalną propozycją budżetową Platformy Obywatelskiej. Poprawki zgłaszane przez Platformę Obywatelską zarówno w Sejmie, jak i w Senacie, pokazują wyraźnie te różnice. Absolutnie nie chciałbym tutaj określenia „liberalny” używać jako epitetu. Nie o to chodzi. Pokazanie jednakże tej wyraźnej różnicy stanowi podstawę do tego, co ma być dokonaniem wyboru przez społeczeństwo. Niejednokrotnie podczas różnych dyskusji merytorycznych między parlamentarzystami Prawa i Sprawiedliwości oraz Platformy Obywatelskiej te różnice stawały się tym oczywistsze, im głębiej dotykaliśmy materii gospodarki. Wielokrotnie używano tu określeń „pętla zadłużenia” czy „deficyt”. Nie można jednakże mówić o wychodzeniu z problemów, z którymi borykają się polscy ekonomiści pracujący w polskim rządzie, bez

uwzględnienia tego, kto ma ponosić tego koszty. Debaty w Sejmie czy w Senacie trwają kilka lub kilkanaście dni, a potem parlamentarzyści wracają, my wracamy, Panie i Panowie Senatorowie, do naszych biur poselskich i senatorskich. I ta bieda, a niejednokrotnie nędza będąca efektem kilkudziesięciu lat komunizmu, ale i kilkunastu lat wprowadzanej kosztem narodu, w dużym stopniu, liberalizacji gospodarki, wdziera się do nas, do naszych biur. Tam przychodzą ludzie, którzy żyją za kilkaset złotych miesięcznie. Tam spotykamy ludzi bez żadnego zabezpieczenia socjalnego, w większości wypadków – bez swojej winy.

W tym budżecie w większości działów ustawy budżetowej następują poważne zwiększenia kwot. Nie będę ich już wymieniał, bo wiele koleżanek i wielu kolegów powtarzała je jak mantrę, chwając bądź krytykując te zmiany. Ten budżet jest najlepszą z możliwych konstrukcji. Zachowana kotwica budżetowa wartościowo powoduje, że relatywnie maleje zadłużenie państwa. Wzrost gospodarczy, pieniądze z Unii Europejskiej są gwarantem, że Polska nie będzie się zadłużać. Możemy także mieć uzasadnioną nadzieję, że za kilka lat naprawdę staniemy na nogi, a gospodarka w dużym stopniu będzie w rękach prywatnych przedsiębiorców, którzy widząc stabilizację i determinację w utrzymaniu dobrej złotówki, będą inwestować i zatrudniać nowych pracowników. A to pozwoli nie tylko na zmniejszenie bezrobocia, ale także na to, żeby w nowej Europie Polska na trwałe znalazła sobie miejsce wśród gospodarczych, dobrze zarządzanych organizmów.

Panie i Panowie Senatorowie...

(Senator Czesław Ryszka: Nie ma pań.)

Obserwowałem... No właśnie.

(Senator Jan Szafraniec: Są panie, są.)

(Głosy z sali: Jak to nie ma? Jak to nie ma?)

(Wicemarszałek Maciej Płażyński: Pani senator Arciszewska chociażby.)

(Głos z sali: Musimy zacząć się upominać.)

Panie i Panowie Senatorowie! Szanowni Państwo! Pozwoliłem sobie na przyjrzenie się pracom budżetowym w kilku państwach...

(Wicemarszałek Maciej Płażyński: Panie Senatorze, pan wie, że ma pan niewiele czasu?)

Już kończę.

...w kilku państwach Unii Europejskiej. Rozmawiałem także z moimi przyjaciółmi ze Stanów Zjednoczonych. I to, że ten budżet jest dobry, nie oznacza, że nasze prace nad budżetem mi się podobają. W Sejmie zgłoszono, nie pamiętam, ile, chyba prawie dwieście poprawek. Tutaj, w Senacie, kolega mnie stukał w ramię i mówił, że mamy ich już ponad sto trzydzieści. Wydaje mi się, że prace budżetowe parlamentarne powinny jednak opierać się na sprawach niezwykle zasadniczych, natomiast my próbujemy wyszarpywać – i do tego grzechu również ja się przyznaję, ja też to zrobi-

(senator Cz. Żelichowski)

łem, ale nie wiem, czy to tędy droga i czy nie powinniśmy się zastanowić nad zmianą tej procedury – i pozwalamy sobie na wyszarpywanie 500 tysięcy zł czy miliona a to na jakąś drogę, a to na jakąś inną drobną sprawę, na jakąś inwestycję. Prace nad budżetem, Szanowni Państwo, powinny według mnie...

(Wicemarszałek Maciej Płażyński: Panie Senatorze, tylko pół minuty, naprawdę.)

Już kończę.

...być prowadzone przez parlamentarzystów w oparciu o kwestie zasadnicze. I o to apeluję. Bardzo dziękuję. (Oklaski)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.
Pan senator Wach.

Senator Piotr Wach:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Z zainteresowaniem wysłuchałem kolejnych wystąpień kolegów z obu stron. Muszę powiedzieć, że z wieloma stwierdzeniami i wystąpieniami się nie zgadzam, między innymi w znacznej części z tym, co mówił pan senator Żelichowski, mój przedmówca, a także na przykład pani senator Fetlińska.

Przede wszystkim nie zgadzam się z tym, że ten budżet należy nazwać budżetem dobrym. Zamierzam go skrytykować w kilku aspektach, a przede wszystkim w aspekcie generalnym, do którego przed chwilą się odnosił pan senator Żelichowski, ale także wielu innych przedmówców, a mianowicie w zakresie deficytu budżetowego. Pytanie jest takie: czy 30 miliardów deficytu w tym roku, która to wielkość nazwana jest kotwicą, a raczej to sztywne ograniczenie jako górna granica tego deficytu, czy to sukces, czy porażka? Moim zdaniem jest to porażka. W tym tkwi wyraźne niebezpieczeństwo. Ono polega na tym, że zgodnie z tym, co wiemy, nasz dług publiczny przekracza 600 miliardów zł. Gdyby przyjąć najskromniej, poniżej tego, jak jest w rzeczywistości, że obsługa jego kosztuje 5%, to jest to właśnie 30 miliardów. Wobec tego właściwie na czystą obsługę procentową, bez zwrotu kapitału, idzie 30 miliardów, co zresztą potwierdza dział „Obsługa długu publicznego”, dział 757, w tym roku z kwotą w wysokości 28 miliardów. Można by przyjąć argumenty, które słyszeliśmy przed chwilą, że różne zapóźnienia oraz reorientacja polityki wymagają powiększenia deficytu. Ale przecież pani wiceminister nie wypowiedziała się tutaj na pytania dotyczące wieloletniej perspektywy, a byłbym spokojniejszy, gdyby powiedziała, że w kolejnych latach to będzie minus 20 miliardów, minus 10 miliardów lub przed-

stawiała jakąś inną ścieżkę odchodzenia od, że tak powiem, wielkiego sukcesu stałego deficytu równego 30 miliardów. Przecież tak państwo nie może funkcjonować. Z tego wszyscy zdajemy sobie sprawę.

Wobec takiego zadłużenia rośnie waga – i jest to w interesie rządu, a przede wszystkim całego społeczeństwa – małej inflacji, niskich stóp procentowych i dobrego zarządzania, między innymi Bankiem Centralnym, o czym mówiono w dniu wczorajszym i co będzie mówione jutro w Sejmie. To jest sprawa zasadnicza. Ja sobie tak strzelełem, podając te 5%, ale można sobie wyobrazić obsługę znacznie droższą, i ona jest faktycznie droższa niż 5%. Proszę państwa, w tej chwili mamy dziwną równowagę – 30 miliardów deficytu podawane jako sukces, a jednocześnie spłacanie obciążeń również w wysokości 30 miliardów. Tylko że to tak nie pozostanie, bo gdyby ten deficyt się kontynuowało, to ta obsługa, o czym pani wiceminister mówiła, będzie rosła; w najbliższych latach ona będzie wynosiła 32–33 miliardy. Z tego musi się wyjść albo trzeba zepsuć pieniądź, na co się nie zgadzamy... chyba że nowy prezes banku do tego służy. Myślę, że nie. Mam nadzieję, że nie.

Następną rzeczą, którą chciałbym wyraźnie skrytykować, jest konstrukcja budżetu. To jest jakby inna sprawa. Trzeba tutaj przyznać, że podjęto próbę stworzenia budżetu zadaniowego. Ale jeżeli ktoś czyta... To państwo z ministerstwa są specjalistami, a nie my, ale już nauczyliśmy się trochę poruszać w tych działach i częściach, mamy pewne rozeznanie – mówię tu o początkujących senatorach, o początkujących parlamentarzystach. I co czytamy w przypadku konkretnych działów? Dział 730 „Nauka” – 3,7 miliarda, dział 921 „Kultura i odnowa dziedzictwa narodowego” – 1,2 miliarda, dział „Szkolnictwo wyższe” – 10,5 miliarda, dział 757 „Obsługa długu publicznego” – 28 miliardów, dział „Rozliczenia różne” – 60,2 miliarda. My wiemy, że w tym tkwią subwencje, 36 miliardów dla samorządu, 22 miliardy w „Rezerwach celowych”. Ale jeżeli ktoś na to spojrzy tak bezpośrednio, jak to jest napisane, to ma takie wrażenie, że państwo całkowicie lekceważy naukę i kulturę. To po co w ogóle takie części? Włączyć to po prostu do działu „Rozliczenia różne”, te parę miliardów więcej będzie tam niezauważalne. Ale tak nie powinno być. To zła konstrukcja, która kryje różne wydatki. Trudno się potem z nich rozliczyć, to jest zupełnie nieprzejrzyste. Zdecydowanie powinna być tutaj dokonana reforma konstrukcji budżetu w sensie jego przedstawienia i przejrzystości. Pomijam to, że to w ogóle wygląda niepoważnie, gdy są takie porcje pomiędzy poszczególnymi działami.

Teraz przejdę do kolejnej sprawy, a mianowicie kwestii nauki i szkolnictwa wyższego, która to dziedzina jest mi bliska. Ta sprawa była poruszana przez kilku senatorów w bardzo wyrazisty spo-

(senator P. Wach)

sób. Niestety – to też sformułuję dość ostro i wyraziście, może przesadnie – ale drugi raz przy uchwalaniu budżetu mam wrażenie, że nauka to kwiatek u kożucha Rzeczypospolitej Polskiej. I to nie jest to wina tego rządu. To jest wina całej naszej historii, ostatnich kilkunastu lat. Te wydatki to po prostu listek figowy, który ukrywa to, że król jest nagi. Efekty tego widzimy. A efekty są takie: my jako kraj modernizujący się, niewątpliwie osiągający postęp, dysponujemy obecnie jedynie swoją pracą. Jest to praca coraz bardziej kwalifikowana, trochę lepsza, oraz usługi. Ale państwo nie może się rozwijać w oparciu o te możliwości i te kwalifikacje, ponieważ te usługi lepiej się opłaca świadczyć za granicą niż u nas – i stąd wyjazdy.

Proszę państwa, nauka oraz rozwój technologiczny muszą być porządnie finansowane. I musimy sobie zdawać sprawę z tego, że to efektu nie przyniesie w krótkim czasie, że to zabiera bardzo wiele czasu. Stąd też kolejne rządy właściwie nie przywiązują do tego wagi, bo z punktu widzenia najbliższych wyborów nie ma żadnego znaczenia to, czy naukę w ogóle finansują, czy jej wcale nie finansują. No muszą mieć uczonych, muszą mieć akademie, bo bez tego państwo dobrze nie wygląda, ale z funkcjonowaniem, mimo wzrostu, mimo tych 4,7 miliarda, jest bardzo źle. Nie krytykuję wzrostu tegorocznego i nie krytykuję struktury – struktura podziałów i przejrzystość w tym dziale jest stosunkowo dobra, ale wysokość nakładów jest niedopuszczalna.

Chcę to skonstrastować z wydatkami i z sytuacją obrony narodowej. Obrona narodowa jest w sytuacji dobrej, a nawet komfortowej. Mając swoją ustawę i mając zapewnione 1,95% PKB, ma też w tym roku formalny wzrost budżetu o 11,8%, co popieram. Jestem członkiem tej komisji, uważam, że to jest dobrze i że tak powinno być. Ale także nauka i sfera szkolnictwa wyższego powinny mieć, jeżeli nie taką sztywną ustawę, bo nie można usztywnić całego budżetu, żądając jednocześnie obniżenia wydatków... W odniesieniu do nauki, jako tej dziedziny, która ma zmienić oblicze kraju, dać nam szansę wyjścia z pozycji kraju usługowego, należałoby jednak coś zmienić.

Pani Minister, apelujemy do pani, aby przedstawiła pani plan zwiększenia wydatków na naukę do 1% PKB. Nie mówmy o tym wymaganiu, zbyt wygórowanym, jakie stawia krajom europejskim Unia Europejska. Nie mówmy o 3%. Zróbmy plan i dojdźmy do jednoprocentowego udziału wydatków w PKB, potem będziemy mówili o kolejnym procencie, a efekt tego będzie, chociaż dopiero po wielu latach, bardzo widoczny.

Adresuję do pani minister również drugą rzecz, o którą w imieniu, myślę, wielu senatorów i całego środowiska związanego z nauką i szkolnictwem wyższym, bym prosił. Powtarzam, może w sposób

bardziej wyrazisty, za kilkoma przedmówcami, że w szkolnictwie wyższym wydatki rzeczowe, a przede wszystkim inwestycyjne w sensie nakładów na aparaturę, powinny wzrosnąć. To jest sprawa zasadnicza. Szkolnictwo wyższe jakoś wegetuje właściwie za sprawą również dopływu pieniędzy prywatnych, to jest opisane w budżecie, poprzez opłaty za zajęcia dydaktyczne, poprzez szkoły prywatne. Studentów kształcimy jako tako, może i dobrze, ale rozwoju żadnego nie będzie. I jak ludzi będzie stać na studiowanie za granicą, to tam w dużej części będą studiowali. Nie możemy do tego dopuścić. To jest nasz zasadniczy błąd. Oczywiście postulaty płacowe też się pojawiają – jest niemożliwe, żeby podnosić płace nauczycielom i żeby szkolnictwo wyższe po pewnym czasie się nie odezwało. Ale inwestycje, obecnie przede wszystkim inwestycje laboratoryjno-biblioteczno-aparaturowe, są sprawą zasadniczą.

Mam również szereg uwag drobniejszych, ale żeby się nie rozmnieniać na drobne, chciałbym jeszcze na koniec powiedzieć, popieram w tym pana senatora Żelichowskiego, że z punktu widzenia konstrukcji budżetu i procedowania nad nim ten festiwal poprawek jest niedopuszczalny. To jest zgodne z prawem, myśmy to powinniśmy robić, ale to jest zupełnie nefunkcjonalne. I jeżeli się przejdzie na budżet zadaniowy, to trzeba dać parlamentaryzynom jakiś margines, że tak powiem, na popisy lokalne i możliwość tworzenia ad hoc koalicji do pewnych zadań, ale festiwal poprawek, kilkuset poprawek, w tym bardzo szczegółowych, jest niepoważny i chyba nieskuteczny. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Pan marszałek Ziółkowski, proszę bardzo.

Senator Marek Ziółkowski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

W naszej dyskusji budżetowej funkcjonują dwa typy wypowiedzi, które zresztą cały czas tu porównywano. Jeden to wypowiedzi ogólne, o działach gospodarki, o tym, co państwo ma zrobić w swojej gospodarce, w finansach, w inwestycjach, o tym, jak ta struktura budżetu ma wyglądać. Tu było bardzo wiele ciekawych wypowiedzi, po obu stronach, dla mnie zresztą niekiedy dosyć niespodziewanie. Drugi to poprawki lokalne, takie właśnie drobne, które słusznie krytykowano. Ale chcę zwrócić uwagę na taką dziedzinę, w której współwystępowały jedne i drugie. Tą dziedziną jest infrastruktura drogowa.

Mówiono o drogach jako o czymś, co jest, z jednej strony, źródłem największych strat ludnościowych w Polsce, to te piętnaście osób ginących codziennie na drogach, a z drugiej – czymś zasa-

(senator M. Ziółkowski)

dniczym dla gospodarki kraju, niezależnie od tego, jak słusznie wskazywano, czy to będzie obwodnica Lublina, żeby Lublinowi lepiej się żyło, czy Szczecina, czy jakichś obszarów zapóźnionych, gdzie jest bardzo wysokie bezrobocie. I co my robimy, proszę państwa? Oczywiście można powiedzieć, że my chcemy się przypodobać naszym środowiskom lokalnym, ale ja chciałbym popatrzeć na te poprawki drogowe, które zostały złożone, w sposób ogólniejszy, globalny. Wszystko jedno, czy to będzie droga sześć, dziesięć, jedenaście, dwanaście, szesnaście. Wszystko jedno, jaka to będzie obwodnica, czy ona będzie na zachodzie, czy na wschodzie kraju. Popatrzmy na to jako całościowo: to jest wyraz naszej troski o stan infrastruktury drogowej. Ta infrastruktura jest przyczyną wielu ludzkich cierpień, ale jest też podstawowym warunkiem nowoczesności państwa.

Chciałbym wskazać na pewien sposób postępowania. Jeżeli mamy program solidarnego państwa, a to jest program, który w tej chwili realizujemy, to solidarnie budujemy drogi nowoczesnego państwa, nie rozdrabniając się na szczegóły, nie przeciągamy liny, czy to ma być Lubliniec czy Lublin, bo nie o to chodzi. Ja miałbym w związku z tym postulat do Komisji Gospodarki Narodowej, zwłaszcza do senatora Waszkowiaka, żeby wziąć te wszystkie nasze drogowe poprawki, te wszystkie drobiazgi to chyba będzie około 150 milionów, oczywiście będą też olbrzymie, znacznie większe fundusze, żeby się im przyjrzeć – źródło finansowania można łatwo znaleźć, niekiedy my tu przywołujemy te źródła, wszystko jedno czy to jest VAT, czy to jest zmniejszenie obsługi długu czy cokolwiek innego – i potraktować poparcie tych poprawek jako głos całej naszej Izby na rzecz budowy dróg. Po to, żeby to było motywujące dla Ministerstwa Infrastruktury, które źle wykorzystuje, uważam, swój czas. Po to, żeby pokazać, że my chcemy, żeby te drogi budowano.

Oczywiście tam są różne propozycje szczegółowe, żeby przygotować studia dokładnego przebiegu drogi, przygotować grunty pod wykup, z myślą o tym, żeby potem, kiedy będzie można korzystać z funduszy unijnych, które rzeką spłyną i na pewno nie wszystkie będą wykorzystane, udawało je się wykorzystać na wszystkich obszarach kraju. Żebyśmy nie tworzyli takich dziwnych lokalnych koalicji i nie walczyli między sobą.

A więc raz jeszcze postulat do nas wszystkich: niech to będzie nasze świadectwo, że chcemy solidarnie budować drogi nowoczesnego kraju. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.
Pan senator Ryszka.

Senator Czesław Ryszka:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Wysokie Senacie!

Nie zamierzałem zabierać głosu, ale padło w tej debacie tyle słów o długu publicznym, o zaniechaniu przez PiS zmiany podatków oraz o zaniechaniu prywatyzacji. Dlatego chciałbym odnieść się krótko do tych trzech zagadnień.

Pierwszy problem – zadłużenie kraju. Mówiono tutaj o tym długu publicznym jak o jakimś mieczu Damoklesa albo jakiejś świętej krowie, której nie wolno ruszać. Nie pamiętam dokładnie, ile wynosi dług publiczny, ale jest to nieco ponad 500 miliardów, czyli trochę powyżej 50% PKB. To rzeczywiście bardzo dużo, blisko granicy konstytucyjnej, która zgodnie z kryterium z Maastricht wynosi 60% PKB. Problem jednak nie w tym, ile mamy długu, ale w tym, czy mamy pieniądze na jego obsługę. Jeżeli tak postawimy sprawę, to wolno nam realizować ważne cele, zadłużając się dalej, zwiększać deficyt budżetowy, o ile podaliśmy kosztom obsługi tego długu. A to zdaje się zależy od wielu czynników: od stopy procentowej, rozłożenia spłaty na wiele lat.

Prowadząc politykę zadłużenia należy oczywiście wiedzieć, na co wydajemy pieniądze. Jeżeli rzeczywiście służą one rozwojowi, inwestowaniu, to naprawdę nie ma się czego obawiać, nawet gdybyśmy przekroczyli 3% PKB. Tak było w kilku krajach w Europie Zachodniej i nic się nie stało. Tak że nie rozdierajmy szat! Ważne, żeby to poszło na cel, który przyniesie duży zysk, na przykład na budowę gazociągu, na elektrownię atomową, na jakiś skład paliw, na inwestowanie w naukę. Tutaj wiele razy padło to osławione wyrażenie: Dolina Krzemowa. No, zacznijmy wreszcie inwestować w tę naukę, nawet jeśli mielibyśmy zwiększać zadłużenie. A więc, moim zdaniem, problem nie leży w wielkości deficytu, lecz w warunkach finansowania długu, w niskiej stopie procentowej i w sposobie rozłożenia długu na odpowiednie instrumenty, na przykład na wieloletnie papiery skarbowe. Jednym słowem, kryterium rozwoju gospodarki powinno być ważniejsze niż poziom deficytu budżetowego.

Druga sprawa: wysokość podatków. Senatorowie Platformy Obywatelskiej zarzucali nam, że nie wprowadzamy obiecanych dwóch stawek podatkowych. Wprowadzimy je za rok. Ale nie spoglądajmy na te dwie stawki, 18% i 32%, jak na jakieś panaceum, lekarstwo na wszystko. Austriacy, na przykład, mają podatki w pięciu stawkach od 0% do 50%. Belgowie w sześciu stawkach, od 25% do 52%. Finowie także w sześciu. Francuzi mają od 0% do prawie 50%, Grecy od 5% do 45%, Hiszpanie od 18% do 48%, Niemcy od 15% do 42%, Portugalczycy od 12% do 40%, Amerykanie od 15% do 35%, Anglicy, w trzech progach, od 10% do 40%. Jedynie Irlandczycy mają dwie stawki, ale jakże różne: 20% i 42%. Czyli okazuje

(senator Cz. Ryszka)

się, że żaden z krajów zachodnich, gdzie gospodarka rynkowa funkcjonuje bardzo dobrze, nie ma ani podatku liniowego, ani, poza Irlandią, dwóch stawek podatkowych. Tak że nie bądźmy nagle mądrzejsi od nich. Zmiana progów podatkowych wymaga przygotowania oraz ekonomicznych kalkulacji, a od polityków wymaga się nie tylko pomysłów, ale i odpowiedzialności. Podatki są ceną, jaką społeczeństwo płaci za istnienie i funkcjonowanie państwa. Dobrze, bezpieczne państwo nie może być tanie.

I trzecia sprawa, już krótko. Padło tutaj oskarżenie pod adresem rządu. Senator Misiak wyraźnie mówił, że w budżecie było zaplanowane 5 miliardów zł z prywatyzacji, a w minionym roku sprzedano państwowe zakłady jedynie za niecały miliard. Odpowiem tak: codziennie mówimy o wzroście gospodarczym, o wzroście eksportu, o osiąganiu świetnych wyników, i z ubolewaniem stwierdzamy, że to się nie przekłada na zwiększenie zatrudnienia, nie przekłada się na nowe miejsca pracy. Te dobre wyniki w większości przynoszą zysk prywatnym przedsiębiorcom, przede wszystkim podmiotom zagranicznym, a ponieważ te przedsiębiorstwa w dużej części nie są własnością naszą, lecz zagraniczną, to jeśli zarabiają, kierują zyski za granicę do swoich central.

Myślę, że przy prywatyzacji od samego początku zabrakło w ustawie zapisu o obowiązku inwestowania zysków, a przynajmniej jakiegoś ich procentu, w naszym kraju. W dobrej wierze, licząc na inwestowanie zysków, zmniejszyliśmy zagranicznym inwestorom podatki, a nawet na jakiś czas w ogóle z nich zrezygnowaliśmy. Obecnie już coś w tej materii drgnęło, już wiemy, że nie ma dzikiej wyprzedzaży majątku narodowego, już dokładnie patrzymy na ręce inwestorom, kupcom. Prywatyzować, i owszem, należy, ale nie wolno oddawać zakładów obcym, często na upadłość, nie wolno sprzedawać tym, którzy chcą tylko przejąć rynek zbytu. A w ogóle najlepiej sprzedawać naszym obywatelom, dając im łatwiejszy dostęp do kredytów, łagodząc dla nich przepisy, likwidując biurokratyczne bariery także dla nich. Przez wiele lat traktowaliśmy obcego inwestora jak żyłę złota. Teraz wielu przekonało się, że nierzadko chodzi tylko o żyłę, tylko o bat, niestety bez złota. Dziękuję za uwagę. *(Oklaski)*

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Korfanty, proszę bardzo.

Senator Bronisław Korfanty:

Szanowny Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Uniwersytet Śląski to największa uczelnia w województwie śląskim, w której na studiach

stacjonarnych, niestacjonarnych, dyplomowych i doktoranckich uczy się ponad 43 tysiące osób. Uczelnia ta kształci ich na dwunastu wydziałach, proponując trzydzieści dwa kierunki specjalizacji. W 2002 r. w Chorzowie, na terenie dawnych koszar wojskowych, w zaadaptowanym budynku jednostki wojskowej powstał kampus, w którym zlokalizowane są, między innymi, wydział biologii, bank genów roślin, a także hotel z dwudziestoma miejscami i zaplecze sportowe. Budowa kosztowała prawie 4 miliony 500 tysięcy zł. 1 milion 300 tysięcy zł pozyskano ze środków unijnych, uniwersytet wydał prawie 2 miliony zł, a miasto i rząd przekazały po około 650 tysięcy zł.

Na terenie kampusu mają powstawać dalsze inwestycje, w tym budowa Śląskiego Międzyuczelnianego Centrum Edukacji i Badań Interdyscyplinarnych. Jest to bardzo ważny projekt, gdyż centrum będzie miało charakter interdyscyplinarny, czyli będzie zajmowało się nie tylko badaniami wynikającymi z prowadzonych w uniwersytecie kierunków nauczania, lecz będzie także prowadzić prace z zakresu medycyny, ochrony środowiska i inżynierii materiałowej.

Poprawka, którą zgłaszam, powoduje, że w części 38 „Szkolnictwo wyższe” w rozdziale 80306 „Działalność dydaktyczna” o 3 miliony zł zwiększają się wydatki majątkowe, a w części 73 „Zakład Ubezpieczeń Społecznych” w rozdziale 75303 „Fundusz Ubezpieczeń Społecznych” o taką samą kwotę zmniejszone zostają dotacje i subwencje. W związku z tym proszę Wysoki Senat o poparcie mojej poprawki, umożliwiającej powstanie przy Uniwersytecie Śląskim Śląskiego Międzyuczelnianego Centrum Edukacji i Badań Interdyscyplinarnych. Poprawkę tę złożyłem wcześniej do protokołu. Dziękuję.

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Wiatr.

Senator Kazimierz Wiatr:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Pani Minister!

To już drugie moje wystąpienie, będzie więc bardzo krótkie. Mam nadzieję, że w pierwszym wystąpieniu wyczerpująco wykazałem potrzeby finansowe szkolnictwa wyższego. Dziękuję wszystkim paniom i panom senatorom, którzy również podnosili sprawę wielkich potrzeb finansowych w tym zakresie. Próba pomocy dla tego obszaru jest poprawka dziewiętnasta, zgłoszona przez Komisję Nauki, Edukacji i Sportu i poparta przez Komisję Gospodarki Narodowej. Przewiduje ona zwiększenie dotacji na szkolnictwo wyższe o 200 milionów zł kosztem obsługi długu zagranicznego.

(senator K. Wiatr)

Pozwalam sobie po raz drugi zabrać głos, bo tych wiele godzin, jakie minęły od mojego pierwszego wystąpienia, spożytkowaliśmy na liczne konsultacje dotyczące w szczególności źródła finansowania tej dotacji, która w proponowanym zakresie obniżenia kwot przeznaczonych na obsługę długu zagranicznego była trudna do zaakceptowania. W związku z tym, po licznych konsultacjach, przy pomocy i współpracy Komisji Gospodarki Narodowej została opracowana kolejna poprawka, która w naszej ocenie jest lepsza. Ja jestem jej autorem wspólnie z panami senatorami Markiem Waszkowiakiem i Ryszardem Góreckim. W tej poprawce proponujemy utrzymanie zwiększenia dochodów budżetu państwa, z przeznaczeniem na rzecz szkolnictwa wyższego, o 200 milionów zł, natomiast w zakresie pokrycia tych wydatków wprowadzamy do ustawy budżetowej nowy art. 45a. Ten artykuł uzależnia wydatkowanie tej kwoty z jednej strony od pokrycia jej z podatku od towarów i usług, a z drugiej – warunkuje jej uruchomienie odpowiednimi wpływami z tytułu właśnie tego podatku od towarów i usług, w wysokości 2/3 wpływów z tego tytułu przewidywanych na koniec sierpnia 2007 r., czyli w kwocie 61 miliardów zł.

Poprawkę tę podpisało wielu senatorów. Poza autorami są to pani senator Fetlińska, pan senator Trybuła, pan senator Wittbrodt, pan senator Szymura, pan senator Biela, pan senator Massalski i pan senator Rau. Myślę, że wielu innych by to podpisało, ale poprawka została złożona jeszcze przed pierwszą przerwą, dlatego na tym ta lista się kończy.

Jest już mało osób na sali, niemniej jednak chciałbym w tym miejscu bardzo podziękować wszystkim tym, także spoza Komisji Gospodarki Narodowej oraz Komisji Nauki, Edukacji i Sportu, którzy przyczynili się do opracowania tej poprawki. Wydaje się, że ona daje pewien sygnał.

Dużo tu padało słów pod adresem budżetu, który analizujemy, opinii skrajnych. Ja ze swojej strony muszę powiedzieć, że koncentruję się na pewnym pakiecie rozwiązań, bilansując wielkie potrzeby i ograniczone możliwości. I do tego wszystkich bym namawiał, do takiej postawy, do zajęcia się jakimś dużym fragmentem spraw. Zresztą pan marszałek Ziółkowski bardzo ładnie też o takim chyba spojrzeniu mówił. Tak że jeszcze raz bardzo wszystkim dziękuję i jednocześnie chciałbym prosić o poparcie tej poprawki jako poprawki bardzo ważnej, poprawki, która wykracza poza ramy regionalne, a będzie na pewno służyła racji stanu naszego państwa. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Zalewski.

Senator Ludwik Zalewski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Czy przedstawiony budżet jest dobry? Czy rzeczywiście jest taki, jakiego w wielu dziedzinach się spodziewano? Budżet zawsze był porównywany do krótkiej kołderki. Rozumiem wszystkie przedstawiane problemy, uwagi, ale najłatwiej jest przedstawiać problemy, a najczęściej przytaczane przykłady to porównania do innych państw. Jeśli chodzi o to, jaki procent budżetu jest przeznaczany na pewne instytucje lub dziedziny gospodarki, to zawsze dajemy przykłady spoza naszego kraju. Jeśli tak rozumiemy, to powinniśmy rozdzielać 200%, to znaczy przygotować budżet dotyczący 100%, a kolejne 100% dać na wnoszone poprawki.

Wysoka Izbo! Ja też chciałbym na coś zwrócić uwagę pań i panów senatorów. Czy są ważniejsze problemy niż obronność państwa? Wojsko nie powinno być kustoszem w muzeum techniki. Potrzebne są pieniądze na płace dla kadry i pracowników wojska. Zmniejsza się nabór, a rośnie liczba zwolnień ze służby szeregowych zawodowych. Nasza zbrojeniówka, by być konkurencyjną na rynku, powinna również otrzymać wsparcie z budżetu, w tym na ulgi podatkowe w zamian za utrzymywanie w gotowości potencjału produkcyjnego, na badania, na wzrost zamówień ze strony polskiej armii.

Najczęściej powtarzający się argument to ten odnoszący się do zmniejszenia kosztów administracyjnych państwa. Ale nie zaspokoi to przecież potrzeb oświaty, służby zdrowia, obronności, infrastruktury, potrzeb socjalnych społeczeństwa.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Nie tak dawno temu całe społeczeństwo zapoznane było z pewną propozycją: jeśli rozwiążecie obecną koalicję, to my poprzemy wasz budżet. Powtarzam: jeśli rozwiążecie obecną koalicję, to my poprzemy wasz budżet. Bardzo dziwne: poprzemy budżet, jeszcze nie wiedząc, czy jest dobry, czy zły. Usłyszeliśmy wiele krytycznych uwag pod adresem budżetu. Ale czy wszyscy mają moralne prawo do krytykowania tego budżetu? Przecież wielu z państwa senatorów nie krytykowałyby go, gdyby ta propozycja została przyjęta. Przypominam: rozwiążcie koalicję, to poprzemy wasz budżet – wspaniałe uzasadnienie! Dziękuję, Panie Marszałku.

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Szmit – nieobecny, nie będzie mówił.

Lista mówców została wyczerpana.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

W trakcie dyskusji zostały zgłoszone wnioski o charakterze legislacyjnym, więc zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu proszę Komii

(wicemarszałek M. Płażyński)

sję Gospodarki Narodowej o ustosunkowanie się do przedstawionych w toku debaty nad tym punktem wniosków i przygotowanie sprawozdania w tej sprawie.

(Głos z sali: A pani minister?)

Przepraszam, spiesząc się, pominąłem panią minister, która ma pełne prawo zabrać głos, ustosunkować się do wniosków.

Proszę bardzo, Pani Minister, i przepraszam.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Suchocka-Roguska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Debata trwała praktycznie cały dzień i nie sposób w krótkim wystąpieniu ustosunkować się do wszystkich problemów, które w tej debacie były poruszone. Chciałabym zwrócić państwa uwagę tylko na kilka spraw.

Projekt ustawy budżetowej na rok 2007 z punktu widzenia ministra finansów był przygotowany w sposób bardzo specyficzny. Po raz pierwszy zdarzyło się, że w pracach nad projektem uczestniczyło czterech ministrów finansów. A ponieważ w trakcie debaty padały pytania, jak zostały zrealizowane pewne zamierzenia, to powiem, że trudno się precyzyjnie do nich odnieść, bo zamierzenia którego ministra? Pani premier Gilowska rozpoczęła prace nad projektem ustawy budżetowej i wróciła do rządu 22 września, kiedy projekt ustawy praktycznie już był na ukończeniu. Ja długo zajmuję się budżetami, ale takiej sytuacji nie pamiętam.

Podnoszono kwestię taniego państwa, w tym również kwestię uzyskania środków ze sprzedaży ośrodków wczasowych. Działania zmierzające do pozbycia się przez administrację rządową ośrodków wczasowych zostały podjęte. Jednak zgodnie z ustawą o gospodarowaniu nieruchomościami to starosta przejmuje ten majątek i to starosta podejmuje decyzje, jak ten majątek zostanie wykorzystany, dlatego że to jest zadanie z mocy ustawy zlecone staroście i to on podejmuje decyzje, czy sprzeda to, wynajmie, wydzierżawi i za jaką cenę. To nie będą dochody, które uzyskają bezpośrednio te jednostki, to będą dochody uzyskiwane przez starostów i dopiero przekazywane do budżetu.

Dużo było mówione na temat infrastruktury transportowej. Tylko że to, co było charakterystyczne, to fakt, że chyba w żadnym wystąpieniu nie został poruszony problem wykorzystania środków unijnych na finansowanie tej infrastruktury. A chciałabym zwrócić państwa uwagę na to, że już w ramach perspektywy finansowej na lata 2004–2006 na sektorowy program operacyjny „Transport” jest przewidziane w sumie 6 miliardów zł, z tego 4,5 miliarda zł z Unii Europejskiej,

a w ramach Funduszu Spójności jest następnych 8 miliardów zł. W perspektywie finansowej na lata 2007–2013 na program „Infrastruktura i środowisko” jest ponad 20 miliardów euro. O tych środkach w ogóle nie mówiliśmy, nikt z państwa nie poruszał problemu wykorzystania tych środków do poprawy infrastruktury, do poprawy dróg, do budowy nowych przejeżdż.

Wspominano również o tym, jakie są dynamiki czy struktura wydatków budżetowych. Ale my musimy spojrzeć na to szerzej, musimy spojrzeć na sektor finansów publicznych. To, że w budżecie są relatywnie niewielkie nakłady na ochronę zdrowia, wynika z tego, że ochrona zdrowia jest finansowana z Narodowego Funduszu Zdrowia. Tutaj nie może być dużych nakładów. Gdybyśmy spojrzeli na udział w PKB wydatków na poszczególne cele, patrząc z punktu widzenia sektora finansów publicznych, to ten udział kształtuje się zupełnie inaczej. I można wtedy powiedzieć, że jeżeli chodzi o edukację, to jest 6% PKB, jeżeli chodzi o ochronę zdrowia to jest 4,3% PKB, a na obronę narodową jest tylko 1,1%. Jest to troszkę inna proporcja.

Nakłady na naukę. Pan senator Wach pytał, jakie są zamierzenia rządu. Obecnie w ramach Krajowego Programu Rozwoju na lata 2007–2015 rząd pracuje nad uaktualnieniem wskaźników dotyczących nakładów na badania i rozwój.

Kwestia ostatnia – budżet zadaniowy. Już w znowelizowanej ustawie o finansach publicznych jest zapis mówiący o tym, że w ramach uzasadnienia do projektu ustawy budżetowej, dopóki budżet zadaniowy nie będzie opracowany, Rada Ministrów będzie przedstawiała informacje o zadaniach realizowanych przez poszczególne resorty i miernikach oceny wykonania tych zadań.

Panie Marszałku, zgłoszonych wniosków jest bardzo dużo. Stanowisko rządu w sprawie tych wniosków przedstawię na posiedzeniu komisji. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Ponieważ zostały zgłoszone wnioski legislacyjne, proszę Komisję Gospodarki Narodowej o ustosunkowanie się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowanie sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy budżetowej na rok 2007 zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Komunikaty, tak?

Proszę bardzo.

Senator Sekretarz Dorota Arciszewska-Mielewczyk:

Posiedzenie Komisji Gospodarki Narodowej w sprawie rozpatrzenia wniosków do ustawy budżetowej na rok 2007 odbędzie się w przerwie ob-

(senator sekretarz D. Arciszewska-Mielewczyk)

rad Senatu w środę 10 stycznia o godzinie 10.00 w sali nr 217.

Posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej odbędzie się godzinę przed rozpoczęciem obrad Senatu w dniu 10 stycznia bieżącego roku w sali nr 176. Porządek obrad jest następujący: plan pracy komisji i sprawy organizacyjne.

I jeszcze jeden komunikat. Posiedzenie Komisji Zdrowia odbędzie się w dniu jutrzejszym, to jest 10 stycznia bieżącego roku, o godzinie 10.00 w sali nr 179.

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

Dziękuję bardzo.

Ogłaszam przerwę do jutra do godziny 14.00.

Dziękuję państwu.

(Przerwa w posiedzeniu o godzinie 20 minut 41)

Treść

25. posiedzenia Senatu w dniu 9 stycznia 2006 r.

Otwarcie posiedzenia	
Wyznaczenie sekretarzy	
Uczczenie minutą ciszy pamięci zmarłego senatora pierwszej kadencji Cezarego Józefiaka	
Przyjęcie protokołu dwudziestego drugiego posiedzenia	
Projekt porządku obrad	
Zatwierdzenie porządku obrad dwudziestego piątego posiedzenia	
Punkt pierwszy porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy budżetowej na rok 2007	
Sprawozdanie Komisji Gospodarki Narodowej	
senator sprawozdawca	
Marek Waszkowiak	4
Wystąpienie sekretarza stanu w Ministerstwie Finansów	
sekretarz stanu	
Elżbieta Suchocka-Roguska	8
Zapytania i odpowiedzi	
senator Zbigniew Romaszewski	10
sekretarz stanu	
Elżbieta Suchocka-Roguska	10
senator Edmund Wittbrodt	10
sekretarz stanu	
Elżbieta Suchocka-Roguska	10
senator Mieczysław Augustyn	11
sekretarz stanu	
Elżbieta Suchocka-Roguska	11
senator Lesław Podkański	12
sekretarz stanu	
Elżbieta Suchocka-Roguska	12
senator Zbigniew Szaleniec	13
sekretarz stanu	
Elżbieta Suchocka-Roguska	13
senator Andrzej Gołaś	14
sekretarz stanu	
Elżbieta Suchocka-Roguska	14
senator Mariusz Witczak	14
sekretarz stanu	
Elżbieta Suchocka-Roguska	14
senator Czesław Ryszka	15
sekretarz stanu	
Elżbieta Suchocka-Roguska	15
senator Andrzej Owczarek	15
sekretarz stanu	
Elżbieta Suchocka-Roguska	15
senator Urszula Gacek	15
sekretarz stanu	
Elżbieta Suchocka-Roguska	16
senator Zbigniew Szaleniec	16
sekretarz stanu	
Elżbieta Suchocka-Roguska	16
senator	
Dorota Arciszewska-Mielewczyk	16
sekretarz stanu	
Elżbieta Suchocka-Roguska	16
sekretarz stanu	
w Ministerstwie Sprawiedliwości	
Beata Kempa	16
senator Mieczysław Augustyn	17
sekretarz stanu	
Elżbieta Suchocka-Roguska	17
senator Andrzej Gołaś	18
senator Bogdan Borusewicz	18
sekretarz stanu	
Elżbieta Suchocka-Roguska	18
senator Ewa Tomaszewska	18
sekretarz stanu	
Elżbieta Suchocka-Roguska	18
senator Antoni Szymański	18
sekretarz stanu	
Elżbieta Suchocka-Roguska	19
sekretarz stanu Beata Kempa	19
senator Aleksander Bentkowski	19
senator Stanisław Kogut	19
Otwarcie dyskusji	
senator Mirosława Nykiel	20
senator Tomasz Misiak	22
senator Andrzej Owczarek	24
senator Ewa Tomaszewska	25
senator Kazimierz Wiatr	27
senator Mieczysław Augustyn	28
senator Jarosław Lasecki	30
senator Krystyna Bochenek	32
senator Lesław Podkański	32

senator Lesław Podkański	34
senator Mariusz Witczak	34
senator Zbigniew Romaszewski	35
senator Czesław Ryszka	36
senator Józef Łyczak	38
senator Andrzej Person.	39
senator Edmund Wittbrodt.	39
senator Jerzy Chróścikowski.	41
senator Zbigniew Szaleniec.	43
senator Czesław Żelichowski.	45
senator Michał Okła	46
senator Andrzej Jaroch	47
senator Jerzy Szmit	48
senator Jerzy Szymura.	50
senator Andrzej Łuczycycki.	51
senator Urszula Gacek	52
senator Andrzej Owczarek	52
senator Ryszard Górecki	53
senator Piotr Zientarski	54
senator Włodzimierz Łyczywek	55
senator Lesław Podkański	57
senator Adam Biela	58
senator Czesław Żelichowski	59
senator Władysław Sidorowicz	59

Wznowienie obrad**Punkt pierwszy porządku obrad** (cd.)

senator Mirosława Nykiel	60
senator Janina Fetlińska.	61
senator Elżbieta Rafalska	63
senator Zbigniew Trybuła	64
senator Ryszard Bender	65

Wznowienie obrad**Punkt pierwszy porządku obrad** (cd.)

senator Franciszek Adamczyk	67
senator Jarosław Chmielewski	68
senator Czesław Żelichowski.	70
senator Piotr Wach.	71
senator Marek Ziółkowski	72
senator Czesław Ryszka	73
senator Bronisław Korfanty	74
senator Kazimierz Wiatr	74
senator Ludwik Zalewski.	75

Zamknięcie dyskusji

Wystąpienie sekretarz stanu w Minister-

stwie Finansów

sekretarz stanu

Elżbieta Suchocka-Roguska 76

Komunikaty*(Przerwa w posiedzeniu)*

Opracowanie: Dział Stenogramów
Biura Prac Senackich Kancelarii Senatu
Łamanie i druk: Dział Edycji i Poligrafii
Biura Informatyki Kancelarii Senatu
Nakład: 155 egz.

DWUDZIESTE PIĄTE POSIEDZENIE
SZÓSTEJ KADENCJI

dzień drugi

SPRAWOZDANIE STENOGRAFICZNE
WERSJA ROBOCZA

Warszawa, dnia 10 stycznia 2007 r.

Jest to robocza wersja stenogramu z posiedzenia. Poprawki do tej wersji można zgłaszać w ciągu dwóch dni po posiedzeniu w Dziale Stenogramów Biura Prac Senackich Kancelarii Senatu, pokój nr 409, tel. 694 90 18.

Zgodnie z art. 39 ust. 1 Regulaminu Senatu urzędowym stwierdzeniem przebiegu obrad są protokół i sprawozdanie stenograficzne.

(Wznowienie posiedzenia o godzinie 14 minut 30)

(Posiedzeniu przewodniczą wicemarszałkowie
Ryszard Legutko i Marek Ziółkowski)

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Witam państwa.

Wznawiam posiedzenie.

Pani senator sekretarz już zajęła miejsce.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz ustawy o działach administracji rządowej.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na trzydziestym pierwszym posiedzeniu w dniu 15 grudnia 2006 r. Do Senatu przekazano ją tego samego dnia. Marszałek Senatu 15 grudnia, zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie.

Tekst ustawy zawarty jest w druku nr 323, a sprawozdanie komisji w druku nr 323A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska, pana senatora Józefa Łyczaka, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Józef Łyczak:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Ministrze! Szanowni Państwo!

Mam zaszczyt przedstawić państwu w imieniu senackiej Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska sprawozdanie dotyczące uchwalonej przez Sejm ustawy o zmianie ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz ustawy o działach administracji rządowej.

Celem nowelizacji jest zmiana kompetencji w zakresie nadzoru nad Agencją Nieruchomości Rolnych. Uprawnienia ministra właściwego do spraw skarbu państwa z chwilą wejścia w życie ustawy przejmie minister właściwy do spraw rozwoju wsi.

W ustawie z dnia 19 października z 1991 r. proponuje się następujące zmiany.

Zmiana w art. 3 ust. 2 dotyczy przekazania nadzoru nad Agencją Nieruchomości Rolnych ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi. Jest to uzasadnione rodzajem zadań realizowanych przez agencję, określonych w art. 6 ustawy. Są to bowiem działania związane z rolnictwem, dotyczące między innymi tworzenia oraz poprawy struktury obszarowej gospodarstw rodzinnych, tworzenia warunków sprzyjających racjonalnemu wykorzystaniu potencjału produkcyjnego Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa, restrukturyzacji mienia Skarbu Państwa użytkowanego na cele rolnicze.

Wykonywanie tych zadań wymaga stałego merytorycznego nadzoru i wsparcia ze strony resortu rolnictwa, a w konsekwencji sprawowania całościowego nadzoru nad agencją.

Minister właściwy do spraw rozwoju wsi, dzięki znajomości specyfiki działania agencji, zadań wynikających z polityki rolnej państwa, bez konieczności koncentrowania się przede wszystkim na uzyskiwanych wynikach finansowych – chodzi na przykład o preferowanie przetargów ograniczonych umożliwiających drobnym rolnikom powiększenie gospodarstw rodzinnych zamiast przetargów nieograniczonych przynoszących lepsze wyniki finansowe – będzie w stanie w właściwy sposób sprawować funkcję nadzoru.

Powierzenie sprawowania nadzoru nad agencją wyłącznie ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa pozwoli na zwiększenie sprawności tego nadzoru dzięki skróceniu procesów decyzyjnych. W wyniku zmiany ustawy w tym zakresie nadzór nad wszystkimi agencjami rządowymi związanymi z rolnictwem zostanie skupiony w jednym ministerstwie, co z pewnością ułatwi i przyspieszy współpracę między tymi agencjami, a także ułatwi koordynację działań państwa w zakresie polityki rolnej.

Proponowana poprawka druga w art. 5 ust. 6 daje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa uprawnienia do określenia w drodze rozporządzenia wykazu spółek hodowli roślin uprawnych oraz hodowli zwierząt gospodarskich o szczególnym

(senator J. Łyczak)

znaczeniu dla gospodarki narodowej, których prawa z akcji lub udziałów wykonuje agencja.

Nadzór nad agencją w zakresie realizacji bezpośrednich uprawnień właścicielskich nad tymi spółkami powinien sprawować minister właściwy do spraw rozwoju wsi, gdyż zapewni to realizację podstawowych zadań w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego kraju, zarówno pod względem produkcji roślinnej, jak i zwierzęcej.

Nadto pamiętać należy, że w spółkach strategicznych trwa realizacja programów restrukturyzacyjnych, które powinny zostać dokończone. Jest to w znacznej mierze uzależnione od pomocy agencji polegającej na refundacji wydatków związanych z rozwojem hodowli, oddaniu do korzystania mienia Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa i stosowaniu subsydiów kapitałowych stosownie do zapisów traktatu akcesyjnego.

W art. 6 ust. 2 przyznano agencji nowe zadania, wynikające z przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o realizacji prawa do rekompensaty z tytułu pozostawienia nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej oraz przepisów o kształtowaniu ustroju rolnego.

Art. 7 ust. 2 realizuje podstawowy cel niniejszej nowelizacji, zmierzającej do przekazania nadzoru nad agencją ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi, nadzoru, który ma być realizowany między innymi poprzez nadanie statutu w drodze rozporządzenia, z uwzględnieniem zakresu działań agencji.

W art. 9 ust. 1 oraz ust. 2a i 3 określono procedurę powoływania prezesa i wiceprezesa agencji. Prezes agencji powoływany jest przez prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, natomiast wiceprezesa powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rozwoju wsi na wniosek prezesa agencji. Wybór dokonywany jest z państwowego zasobu kadrowego.

Ust. 1, ust. 4 i 5, ust. 7 i 9 oraz ust. 12 w art. 10 dotyczą składu oraz procedury powoływania rady nadzorczej agencji. Zwiększone obowiązki związane ze sprawowaniem nadzoru nad Agencją Nieruchomości Rolnych będą w konsekwencji wymagać zwiększenia zatrudnienia w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, a jednocześnie jego zmniejszenia w Ministerstwie Skarbu Państwa.

Wprowadzenie nadzoru ministra właściwego do spraw rozwoju wsi uzasadnia potrzebę wprowadzenia zmian w składzie rady nadzorczej agencji. Zmiany te mają polegać na ograniczeniu liczby przedstawicieli ministerstwa właściwego do spraw skarbu państwa do jednego przedstawiciela i jednoczesnym powołaniu po jednym przedstawicielu ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego oraz ministra właściwego do spraw środowiska, a także zastąpieniu ministra

właściwego do spraw gospodarki ministrem właściwym do spraw rozwoju regionalnego.

Na mocy przepisu art. 20 ust. 3 zmienianej ustawy roczne plany finansowe zatwierdza minister właściwy do spraw rozwoju wsi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw skarbu państwa.

Ust. 3–5 w art. 20d dotyczą rocznego sprawozdania finansowego agencji oraz rocznego sprawozdania finansowego z gospodarowania mieniem Zasobu, które podlegają badaniu przez biegłych rewidentów wybranych przez radę nadzorczą, a następnie na wniosek prezesa agencji zaoпинiowany przez radę nadzorczą zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, który następnie dokonuje podziału rocznego wyniku finansowego agencji oraz rocznego wyniku finansowego Zasobu.

Poprawki w art. 22, 23, 23a dotyczą przyznania ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi kompetencji do wyrażenia zgody na ustanawianie przez agencję zabezpieczeń zaciąganych kredytów oraz udzielania przez agencję poręczeń i gwarancji kredytowych, w tym dewizowych, obciążających mienie Zasobu.

W art. 24 ust. 7a dotyczy nieodpłatnego, w drodze umowy, przekazania na własność zarządzającemu specjalną strefą ekonomiczną nieruchomości wchodzących w skład Zasobu, przeznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na cele inwestycyjne.

Art. 31 ust. 4 i art. 32 ust. 1 dotyczą, podobnie jak większość poprawek, zmian przepisów kompetencyjnych w zakresie nadzoru.

Projekt ustawy został skonsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi rolników, związkami zawodowymi rolników, Krajową Radą Izb Rolniczych oraz zamieszczony na stronach internetowych Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Te organizacje nie zgłosiły uwag do projektu ustawy. Ponadto projekt nowelizacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska proponowane zmiany w ustawie przyjęła jednogłośnie i bez wnoszenia żadnych poprawek. O zajęcie podobnego stanowiska proszę Wysoką Izbę. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż jedną minutę zapytania do senatora sprawozdawcy.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby zadać pytanie? Nie.

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Rozpatrywana ustawa została wniesiona jako poselski projekt ustawy.

(wicemarszałek R. Legutko)

Zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu głos mogą zabrać obecni na posiedzeniu przedstawiciele rządu. A rząd reprezentują następujący panowie: pan Henryk Kowalczyk, sekretarz stanu, pełnomocnik rządu do spraw kształtowania ustroju rolnego w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, pan Sławomir Urbaniak, podsekretarz stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa, pan Waldemar Humięcki, wiceprezes Agencji Nieruchomości Rolnych.

Witam panów, dzień dobry.

Czy któryś z panów chciałby zabrać głos?

Rozumiem, że pan minister chciałby zabrać głos.

W takim razie zapraszam tutaj, bardzo proszę.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Henryk Kowalczyk:**

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Moje wystąpienie będzie bardzo krótkie. Ja chciałbym tylko wyjaśnić pewną rozbieżność dotyczącą składu rady nadzorczej prezentowanego przez pana senatora sprawozdawcę, gdyż jeśli chodzi o ostatecznie przyjęty projekt Sejmu, skład rady nadzorczej został niezmienny w stosunku do projektu wyjściowego, a więc nie nastąpiły zmiany w proporcjach składu rady nadzorczej, w podziale pomiędzy ministra skarbu, ministra rolnictwa. Projekt wychodzący z Sejmu zachował te same zasady co w starej ustawie o Agencji Nieruchomości Rolnych.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Dziękuję bardzo.

Zgodnie z art. 44 ust. 6 Regulaminu Senatu, senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające – Panie Ministrze, w takim razie jeszcze proszę pana tutaj – nie dłużej niż minutę pytania do przedstawiciela rządu.

Pan senator Lasecki.

Senator Jarosław Lasecki:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, ja mam pytanie związane z art. 20 ust. 3. Otóż ten ustęp, według nowelizacji tej ustawy, otrzymuje brzmienie: „Roczne plany finansowe, o których mowa w ust. 2, zatwierdza minister właściwy do spraw rozwoju wsi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa”. Ja rozumiem, że teraz z kompetencji ministra skarbu państwa wszystkie tak zwane spółki rolne przejdą w kompetencje ministra rolnictwa i rozwoju wsi.

Co to znaczy „w porozumieniu”? Czy te spółki rzeczywiście przejdą teraz w kompetencje mini-

sterstwa rolnictwa, czy w dalszym ciągu pozostaną one pod względem administracyjnym w ministerstwie skarbu?

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Henryk Kowalczyk:**

Panie Marszałku, Panie Senatorze, otóż zmiana tego artykułu dotyczy jak gdyby zatwierdzenia sprawozdania finansowego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw skarbu państwa ze względu na to, że część dochodów agencji jest przeznaczana na realizację zobowiązań z tytułu ustawy zabużańskiej i ewentualnie na realizację zobowiązań, które mogą wynikać przy projektowanej ustawie reprivatyzacyjnej.

Jeśli zaś chodzi o bezpośrednie zarządzanie i nadzór nad spółkami strategicznymi Skarbu Państwa, do tej pory tak nazywanymi, to będą to oczywiście spółki agencyjne i ten nadzór w całości przechodzi w gestię ministra rolnictwa.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Pan senator Michalak.

Senator Paweł Michalak:

Panie Ministrze, może za pana pośrednictwem zadam pytanie do prezesa.

Na posiedzeniu komisji rolnictwa i w czasie omawiania budżetu zwróciłem się z prośbą o pisemną informację na temat należności i roszczeń zasobu agencji – powiem tylko, że te roszczenia wynoszą 1,5 miliarda zł. Chodziło mi o strukturę tych właśnie należności: jakie są ściągalne, jakie nieściągalne, niestety do dzisiaj nie otrzymałem tej informacji.

Czy w takim razie mógłbym prosić prezesa, żeby dzisiaj wyjaśnił tę sprawę?

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Rozumiem, że to pytanie nie do pana ministra...

Czy pan minister chce odpowiedzieć?

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Henryk Kowalczyk: Mogę odpowiedzieć.)

Proszę bardzo.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Henryk Kowalczyk:**

Panie Marszałku, Panie Senatorze, zadłużenia rzeczywiście wynoszą ponad 1 miliard zł. Są one zadłużeniami skumulowanymi, z okresu piętna-

(sekretarz stanu H. Kowalczyk)

stu lat. Agencja, z tego co wiem, przygotowuje precyzyjny wykaz zadłużeń, analizę struktury tych zadłużeń, jak również proces ich ściągłości. Przykro mi, że do tej pory nie wiedziałem o takim wniosku, który padł w czasie posiedzenia komisji budżetowej, ale sądzę, że w ciągu najbliższych kilku dni taka precyzyjna analiza ściągłości zadłużeń zostanie państwu przedstawiona. Ja pragnę tylko zaznaczyć, że te zadłużenia kwotowo może rosnąć, ale jeśli wziąć pod uwagę roczny przyrost zadłużeń, to on systematycznie się zmniejsza, a więc, przyrastające zadłużenia są co roku coraz mniejsze. Oczywiście brak umorzeń, generalnie brak umorzeń, powoduje to, że jednak te zadłużenia się kumulują, że są zadłużeniami narastającymi.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Pan senator Chróścikowski.

Senator Jerzy Chróścikowski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, ja mam takie wątpliwości co do zapisów, które są w art. 39a. To znaczy brzmienie poprzedniej wersji zostało rozszerzone.

Dlaczego akurat aż tak bardzo je rozszerzamy: minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, tryb przeprowadzania przetargów na dzierżawę, uwzględniając w szczególności formę itd. – dalej już nie chcę czytać – skoro w poprzedniej wersji było to krótko, jasno napisane? Czy sam prezes nie może tych wszystkich rzeczy, jak do tej pory, robić? Czy chce się, żeby aż sam minister te rzeczy wykonywał? Nie było tego w poprzedniej ustawie.

Chodzi mi również o zmianę, która jest... W tej chwili tego nie widzę, to może później... W międzyczasie zapytam o to oprocentowanie 4%, które było zapisane do tej pory. Rozumiem, że ono miało sens, w sytuacji kiedy kredyty były wysoko oprocentowane. To wtedy prawie równało się z redyskontem, tak jak było to w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Dzisiaj 4% jest to duże obciążenie.

Czy ministerstwo rozpatrywało to, czy nie należałoby obniżyć poziomu tego oprocentowania do 3 czy 2%? Dlatego że ten kredyt w agencji restrukturyzacji... No, należy 1/4 spłaty zobowiązań w postaci rozłożenia na raty 4%... Czy ministerstwo rozpatrywało to, czy nie?

Myślę, że warto byłoby pomyśleć o tym, żeby obniżyć przynajmniej do 3 czy 2%, tak żeby ta spłata była tańsza.

To może te dwa pytania.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Henryk Kowalczyk:

Rozszerzenie zapisu w art. 39a miało na celu uwzględnienie możliwie wszystkich czynników przy podpisywaniu rozporządzenia w sprawie trybu przeprowadzenia przetargu na dzierżawę. Z uwagi na to, że wielokrotnie stwierdzano różnego rodzaju nieprawidłowości, zarówno przy dzierżawach, jak i sprzedaży, oraz na wielość odwołań i protestów zainteresowanych rolników, sugestia, aby to rozporządzenie bardzo precyzyjnie określało sposób przeprowadzenia przetargu, ma na celu uniknięcie takiej ilości odwołań czy protestów.

Jeśli chodzi o stopę procentową i przeniesienie własności ziemi... Te 4% to rzeczywiście jest już znaczna kwota w stosunku do kosztów kredytu komercyjnego. Ministerstwo rolnictwa w tej chwili nie zajmowało się tym, ale od 1 maja 2007 r. generalnie jest problem zaprzestania pomocy publicznej, również w sprawie zakupu ziemi. Czynimy starania, aby taką pomoc publiczną zachować. Jesteśmy na dobrej drodze, aby ta pomoc została zachowana. Wymaga to notyfikacji Komisji Europejskiej. I kiedy taka pomoc będzie zachowana, wrócimy również do stawki procentowej w tym rozporządzeniu.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Proszę bardzo.

Senator Jerzy Chróścikowski:

Panie Ministrze, w związku z tym mam dodatkowe pytanie.

Uzyskaliśmy informację, że na dopłaty do kredytów na zakup ziemi Unia Europejska wyraziła zgodę, bodajże 6 grudnia, taka informacja do nas dotarła. A czy to, co dotyczy dopłat do agencji nieruchomości, jest w tym samym pakiecie, czy jest jeszcze inne postępowanie? Chodzi tu o te 4%; a w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa dopłaty mogą być finansowane. Takie informacje do nas dotarły. Czy to jest w tym samym pakiecie, czy to jest odrębne postępowanie dotyczące tej sprawy agencji?

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Henryk Kowalczyk:

Formalnie jest to oddzielne postępowanie, ale rzeczywiście to jest w pakiecie wniosków. Taka zgoda, jak wynika z nieoficjalnych wiadomości, będzie. I wtedy przystąpimy do zmniejszenia proporcjonalnie stopy procentowej z 4%, tak żeby ona była porównywalna ze stopą procentową kredytów na zakup ziemi. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Pan senator Lasecki.

Senator Jarosław Lasecki:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, w odpowiedzi na moje pierwsze pytanie powiedział pan, że zarówno agencja, jak i spółki rolne przechodzą spod kompetencji ministra skarbu pod kompetencje ministra rolnictwa. W związku z tym mam pytanie dotyczące poprawki do art. 20d, w którym ust. 5 mówi o tym, że minister właściwy do spraw rozwoju wsi na wniosek prezesa agencji, zaopiniowany przez radę nadzorczą, dokonuje podziału rocznego wyniku finansowego agencji oraz rocznego wyniku finansowego Zasobu. Jeżeli dobrze rozumiem, to minister rolnictwa będzie mógł samodzielnie, bez konsultacji z ministrem skarbu, decydować, na co będą przeznaczone środki wygospodarowane przez agencję, czyli zarówno te wygospodarowane przez spółki, jak i te, które będą pochodzić z prywatyzacji gruntów rolnych. Rozumiem, że jeżeli minister skarbu nie będzie miał nic do tego, to te środki będą mogły być w sposób dowolny rozdysponowane przez ministra rolnictwa. Chciałbym, żeby pan minister skomentował, czy moje myślenie idzie w dobrym kierunku, czy nie.

I drugie moje pytanie związane z ustawą o kształtowaniu ustroju rolnego i nieprawdopodobną wprost potrzebą budowy nowych mieszkań w Polsce. Otóż każde miasto średnio w 56%, jeżeli chodzi o powierzchnię, składa się z gruntów rolnych. Około 54, 56% powierzchni każdego miasta to są grunty rolne. I w tych wszystkich miastach, gdzie nie ma planu zagospodarowania przestrzennego, każde kupno i sprzedaż tego rodzaju gruntów w związku z tą ustawą musi być rejestrowane w agencji, ponieważ agencja ma prawo pierwokupu. Wydłuża to niezwykle procedurę nabywania gruntów, a także podraża tę procedurę w sposób nieprawdopodobny, bo trzeba dwa razy stawać u notariusza do aktu notarialnego: pierwszy raz, później wysyła się to do agencji, agencja ma prawo pierwokupu – korzysta lub nie korzysta – i później drugi raz staje się do aktu notarialnego.

Pozwoliłem sobie kiedyś w oświadczeniu senatorskim zadać pytanie prezesowi agencji, ile takich transakcji przeprowadzono w ostatnich dwóch latach i w ilu przypadkach agencja skorzystała z prawa pierwokupu. Otrzymałem odpowiedź i podam w tej chwili te dane. Na dwieście trzydzieści jeden tysięcy umów – powtarzam: na dwieście trzydzieści jeden tysięcy umów – agencja skorzystała z prawa pierwokupu w dwustu sześćdziesięciu sześciu przypadkach. Oznacza to, że znakomita większość, 99,8%, to są akty notarialne, które są robione – proszę mi pozwolić na taki kolokwializm – na wiwat, podnoszą koszty, wy-

dłużają czas postępowania, a nie wnoszą do sprawy nic.

Czy ministerstwo rozważy to, by przy tej nowelizacji zmienić również ten zapis, aby zlikwidować prawo pierwokupu chociażby w stosunku do gruntów z ograniczeniem do 1 ha czy do 5 ha? Czy robi coś w tym kierunku? Dziękuję bardzo.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Henryk Kowalczyk:**

Panie Marszałku! Wysoki Senacie! Panie Senatorze!

Otóż ust. 5 w art. 20d należy czytać łącznie ze zmianą szóstą w art. 20. Minister na wniosek prezesa dokonuje podziału rocznego wyniku finansowego agencji, ale szczegółowe zasady tego podziału określa minister rolnictwa w porozumieniu z ministrem skarbu państwa. Czyli te zasady – jak gdyby początkowy plan finansowy – określają w drodze wzajemnego porozumienia minister rolnictwa i minister skarbu państwa. Właściwie to jest tu zapisane tylko po to, żeby zabezpieczyć, tak jak wspominałem, konieczność finansowania ustawy o rekompensowaniu mienia. Reszta pieniędzy, tak to można nazwać, czyli ten podział wyniku finansowego, należy do kompetencji ministra rolnictwa, ale po zabezpieczeniu tych środków finansowych, które są potrzebne ministrowi skarbu państwa na realizację ustaw reprivatyzacyjnych. Tak to w skrócie powiem.

Odpowiadam na drugie pytanie. Zgadzam się z panem senatorem całkowicie, że liczba transakcji, w których agencja nie bierze udziału, nie wykorzystuje prawa pierwokupu, jest przytłaczająca w stosunku do tych, w których korzysta z prawa pierwokupu. Również liczba transakcji – dwieście trzydzieści tysięcy – jest ogromna. Z tego ponad 90% to są transakcje dotyczące tak naprawdę działek budowlanych, są to kilku-, kilkunastorowe działki. Dlatego też w projekcie ustawy o zmianie ustawy o kształtowaniu ustroju rolnego ministerstwo rolnictwa proponuje, aby prawo pierwokupu było realizowane tylko w stosunku do działek powyżej 1 ha użytków rolnych. Wtedy naprawdę można mówić o kształtowaniu ustroju rolnego. Dla działek mniejszych... Tak naprawdę zapis o kształtowaniu ustroju rolnego dla 10 czy 15 a jest tylko fikcyjny.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Pan senator Wierzbicki.

Senator Roman Wierzbicki:

Dziękuję bardzo.

Panie Ministrze, ta ustawa, która podporządkowuje agencję ministrowi rolnictwa, jest słu-

(senator R. Wierzbicki)

szna, celowa i od dawna oczekiwana. To jednak za mało. Z tego, co tu słyszę, wynika, że poczynione są już pewne działania co do uregulowań dotyczących obrotu ziemią w tej agencji. Z tym że ten problem nie był akurat tak głęboko negocjowany ze związkami zawodowymi jak ta pierwsza sprawa, dotycząca podporządkowania. Prawda? Zgłaszaliśmy, oczywiście, wiele propozycji tego, w jakim kierunku te zmiany powinny pójść, ale nie było jeszcze ostatecznych uzgodnień. W związku z tym jestem zdumiony, że część została tu już jak gdyby zaakceptowana. Pytam: czy to już wszystko i czy będzie dalsza nowelizacja?

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Henryk Kowalczyk:**

Panie Marszałku! Panie Senatorze!

Powiedziałem, że taki projekt jest przygotowywany w ministerstwie rolnictwa. Trwają uzgodnienia prawne w departamentach. Po uzgodnieniu prawnym, czyli wtedy, kiedy to będzie oficjalny projekt pełnomocnika rządu do spraw kształtowania ustroju rolnego, taki oficjalny projekt będzie oczywiście poddany konsultacji. Ale oczywiście wykorzystujemy wszystkie uwagi, które do mnie napływały przy pracy nad projektem tej ustawy. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Pan senator Augustyn.

Senator Mieczysław Augustyn:

Jak wiadomo, agencję powołano po to, ażeby po upadku pegeerów, po zaniechaniu prowadzenia tych gospodarstw zarządzała gruntami w celu ich wydzierżawienia, a najlepiej sprzedaży. Ten byt zaczął jednak żyć własnym życiem. Minęło tyle lat i zadanie nie zostało wykonane. Zawsze odbierałem pozytywnie to, że wreszcie ta część mienia państwowego trafiła tam, gdzie zarządzano pozostałym mieniem.

Chcę zapytać pana ministra o taką kwestię: ile jeszcze gruntów zostało do sprzedaży i jaki jest plan sprzedaży na najbliższy czas? Następnie chcę pana zapytać – właśnie w związku z tym przeniesieniem – jak ministerstwo radzi sobie z tymi roszczeniami reprivatyzacyjnymi, które miałyby mieć zabezpieczenie w gruntach? I wreszcie, czy agencja przygotowuje się, zgodnie z zapowiedziami rządu, do przekazywania gruntów na cele mieszkaniowe, w ra-

mach intensyfikacji budownictwa mieszkaniowego?

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Henryk Kowalczyk:**

Panie Marszałku! Panie Senatorze!

Jeśli dobrze pamiętam – nie mam tak w stu procentach danych liczbowych – w posiadaniu agencji jest ponad 2 miliony ha niesprzedanych gruntów. Z tego, powiedzmy, ponad 300 tysięcy ha to są grunty swobodne, czyli jeszcze do wydzierżawienia. W ich przypadku jest w tej chwili możliwa sprzedaż. Reszta jest zwykle w umowach dzierżawy. Około 1 miliona 900 tysięcy ha gruntów jest dzierżawionych na zasadzie umów dzierżawy z prawem pierwokupu dla dzierżawcy. Z tym że jest taka zasada, że jeśli dzierżawca zechce wykupywać, to ma obowiązek udostępnić na rzecz agencji – zwykle tak jest w umowach dzierżawy – 20% dzierżawionych gruntów. Czyli w 80% korzysta z prawa pierwokupu, 20% zwraca do swobodnej sprzedaży. Taki jest jeszcze zasób agencji. Z tego, co pamiętam, na początku w zasobach Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa było mniej więcej 4,5 miliona ha, a więc około 2 milionów ha gruntów zostało już trwale rozdysponowanych, czyli sprzedanych.

Jeśli chodzi o politykę sprzedaży, to nie przewiduje się znacznego przyspieszenia sprzedaży z dwóch względów... Przyspieszenie to jest właściwie niemożliwe ze względu na funkcjonujące umowy dzierżaw, a więc odbywa się to jakoś w sposób naturalnie rytmiczny. Jesteśmy również zobowiązani do zabezpieczenia środków finansowych w związku z ustawą zabużańską, w której zapisano dochód z 400 tysięcy ha na jej realizację. Oczywiście, nie jest to robione w ciągu jednego roku, ale w ciągu kilku – dwóch, trzech lat – powinno zostać zrealizowane.

Jeśli chodzi o...

(*Głos z sali: Budownictwo mieszkaniowe.*)

Aha, budownictwo mieszkaniowe. Przepraszam bardzo. Jeśli chodzi o budownictwo mieszkaniowe, to agencja przygotowuje taką możliwość. Wykonywana jest inwentaryzacja, szczególnie gruntów agencji w obrębie miast. Już w tej chwili zresztą jest taka możliwość w przypadku budownictwa społecznego. Ministerstwo Budownictwa przygotowało projekt ustawy o budownictwie, wspierającej budownictwo, i tam są również zadania dla agencji dotyczące przekazywania gruntów na rzecz samorządów na potrzeby mieszkaniowe.

(*Senator Mieczysław Augustyn: Czy jesteście państwo prawnie przygotowani?*)

Czy prawnie jesteście przygotowani? Tak, prawnie jesteście przygotowani. Taka możliwość prawna istniała również do tej pory.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Pan senator Kogut.

Senator Stanisław Kogut:

Panie Ministrze! Szanowni Państwo!

Ja może nie wypowiadam się jako fachowiec w dziedzinie rolnictwa, ale mam takie zapytania. Chciałbym zapytać szanownego pana ministra, jakie będzie podporządkowanie niektórych stadnin koni, spółek, które były w agencji. Nie ukrywam, że zwracałem się do pana premiera, wicepremiera, z tym, że zaczynają się dziać bardzo ciekawe rzeczy. Interweniowałem w sprawie stadniny w Gładyszowie, Regietowie i pod Tarnowem... Killkówka?

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Henryk Kowalczyk: Klikowa.)

Tak. Dlatego że zaczęto odwoływać prezesów, wprowadzać ludzi nie wiadomo skąd, ze stacji paliw, ludzi, którzy z rolnictwem mieli tyle wspólnego, co ja, dajmy na to, z naukami o astronomii. W związku z tym były sygnały od tych ludzi, dlaczego się niszczy tych, którzy doprowadzili do rozwoju koni huculskich, a wprowadza się ludzi, tak jak powiedziałem, nie wiadomo jakiego pochodzenia.

Odpowiedź, którą otrzymałem z agencji rolnictwa, nadawała się tylko do niszczenia. Ktoś miał chyba sztancę i tak to wyglądało, że przybija ją i odpowiada na dany temat. Bardzo mnie interesuje, jak faktycznie będą podporządkowane stadniny koni. Po raz pierwszy mam możliwość poproszenia kompetentnego pana ministra, żeby odpowiedział właśnie w tej sprawie. Podejrzewam, że jakaś określona grupa się kręciła koło tego, po to, żeby przejąć te stadniny koni. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Proszę bardzo.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Henryk Kowalczyk:

Panie Marszałku! Panie Senatorze!

Oczywiście nie chciałbym komentować sposobu zarządzania agencją. Nie miałem bezpośredniego wpływu na zarządzanie tą agencją, dlatego nie odpowiem szczegółowo na te pytania. Znam jednak sprawę zarówno stadniny koni w Gładyszowie, jak i w Klikowej. Myślę, że pisemne informacje ze strony agencji dla pana senatora były wystarczającym wyjaśnieniem zmian. Jeśli nie, to oczywiście takie wyjaśnienie możemy jeszcze uzupełnić, ewentualnie zapraszam na indywidualną rozmowę, dotyczącą pojedynczych osób i spraw kadrowych.

Jeśli chodzi o zasady generalne, to w tej chwili w agencji funkcjonują tak zwane spółki strategi-

czne. Przymierzamy się do tego, aby połączyć część spółek, może nawet niewykorzystywanych w celach rolniczych jako spółki strategiczne, które tylko z nazwy pozostały gospodarstwami rolnymi. Taki pierwszy projekt już się pojawia. Chcemy również powiązać te spółki strategiczne w sposób merytoryczny z instytutami badawczo-rozwojowymi, aby one realizowały cele, do których zostały powołane – cele rozwoju nasiennictwa, cele rozwoju hodowli. Instytuty badawczo-rozwojowe, instytuty hodowlane miałyby być takim głównym i nadrzędnym miejscem rozwoju hodowli, rozwoju nasiennictwa, a spółki powinny realizować drugi etap rozmnażania tego materiału rolniczego. Taki jest cel proponowanej przez nas reformy. To wszystko jest przygotowywane. Może to ukazać się dopiero w momencie, kiedy minister rolnictwa będzie gospodarzem tej agencji.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Proszę bardzo.

Senator Stanisław Kogut:

Panie Ministrze, a kto będzie właścicielem tych spółek?

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Henryk Kowalczyk:

Właścicielem spółek będzie Agencja Nieruchomości Rolnych, czyli pośrednio Skarb Państwa.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Pan marszałek Ziółkowski.

Senator Marek Ziółkowski:

Panie Ministrze, chcę wrócić do pytania senatora Augustyna, gdyż odpowiedział pan na nie częściowo. Mianowicie 2 miliony ha pozostają w dyspozycji agencji, z tego 400 tysięcy ha na zaspokojenie roszczeń zabużan. Ale pytanie dotyczyło reprivatyzacji. Ta niegdyś zawetowana ustawa teraz ma jednak podobno niedługo wrócić. Jak wygląda kwestia zabezpieczenia roszczeń reprivatyzacyjnych?

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Henryk Kowalczyk:

Panie Marszałku! Panie Senatorze!

Istotnie, przepraszam, nie nawiązałem do tego pytania. Rzeczywiście, ministerstwo rolnictwa boryka się w tej chwili z problemami reprivatyzacji.

(sekretarz stanu H. Kowalczyk)

cyjnymi i czasami są to kilkudziesięciomilionowe odszkodowania, już wywalczone w sądzie, za utracone majątki. I z takimi sprawami się borykamy. Na razie ich liczba jest taka, że wystarcza funduszu reprivatyzacyjnego – bo taki fundusz posiada minister skarbu – na zaspokojenie tych roszczeń. Ale w tym funduszu reprivatyzacyjnym jest w tej chwili ponad 1 miliard zł, nie jest to kwota, która zabezpieczy wszystkie roszczenia. Uważam, że ustawa reprivatyzacyjna jest w tym przypadku bardzo potrzebna, ale to nie jest kompetencja tylko i wyłącznie ministra rolnictwa, żeby wypowiadał się na temat losów tej ustawy.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Pan senator Adamczak.

(Senator Franciszek Adamczak: Panie Ministrze, chcę wrócić do...)

Przepraszam bardzo, ale pan senator Adamczak.

(Senator Franciszek Adamczak: A, ty? Mała różnica.)

(Wesołość na sali)

Senator Mirosław Adamczak:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, chciałbym zapytać o taką sprawę. Mamy przewidziane budowy różnego typu zalewów, które mają uregulować stosunki wodne. Z tego, co ja się orientuję, nie mamy przygotowanych gruntów, które mogłyby być przeznaczone dla rolników w zamian za wysiedlenie z ich domostw. Jest to głównie kwestia Wielowski Kłasztornej. Ja wiele razy poruszałem ten temat, nawet w ministerstwie. Sytuacja jest taka, że w tym rejonie są również przypadki umów dzierżawnych, które zostały już przedłużone. Okazuje się, że dzierżawa jest ważniejsza niż własność prywatna rolnika, który ma być wysiedlony z rejonu zalewowego. Mam do pana pytanie. Czy sytuacje zamiennych gruntów są uregulowane przez państwa agencję?

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Proszę.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Henryk Kowalczyk:

Panie Marszałku! Panie Senatorze!

Otóż, jeśli chodzi o stan prawny, to oczywiście zamiana gruntów, z których rolnicy zostali wywłaszczeni z powodu przeznaczenia tych gruntów na przykład na budowę zbiorników, jest prawnie

możliwa, różnie jednak bywało z dyspozycją tych gruntów na danym terenie. Zgadzam się, że czasami umowy dzierżawy, długoletniej dzierżawy, które zostały zawarte kilka lat wcześniej, powodują pewien problem i nie w każdym terenie da się to rozwiązać tak, żeby wszystkim rolnikom zapewnić grunty zamienne. W każdym razie prawnie jesteśmy do tego przygotowani. Jeśli chodzi o dzierżawy, w niektórych miejscach są one bardzo istotną przeszkodą i jest to niemożliwe, bo nie można zerwać umowy dzierżawy, jeśli jest ona realizowana zgodnie z prawem.

Chciałbym powiedzieć, że po przejęciu agencji będziemy się starali zrobić bilans, określić zapas gruntów, które byłyby na zamianę dla rolników, zarówno przy budowie dużych zbiorników wodnych, jak i przy planowanej małej retencji, bo tu również potrzebne będą obszary kilku czy kilkunastohektarowe z przeznaczeniem na tereny zalewowe czy na tereny zbiorników retencyjnych.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Jeszcze raz pan senator Adamczak.

Senator Mirosław Adamczak:

Jeszcze słowo uzupełnienia, jeżeli można. Są też umowy, które zostały przedłużone w ostatniej chwili, kiedy doskonale wiedziano o tym, że te grunty będą potrzebne. Dlatego dziwię się, że agencja nie zwróciła na to uwagi. Myślę, że jeżeli potrzebne są grunty dla wywłaszczanych rolników, to nie należało przedłużać umów dzierżawnych.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Henryk Kowalczyk: Zgadzam się.)

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Pani senator Anna Kurska.

Senator Anna Kurska:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Ministrze!

Pierwsze pytanie. Czy pan się orientuje, ile wniosków zostało zgłoszonych w związku z funduszem reprivatyzacyjnym?

Drugie pytanie. Czy resort przewiduje, powiedzmy, rekompensaty w naturze? Jeżeli na przykład przeznaczonych na ten cel jest 400 tysięcy ha i 1 milion zł, to czy może być tak, że komuś, kto zostawił 500 ha za Bugiem, będzie się proponować możliwość otrzymania tego w naturze, co zaoszczędzi mu kosztów na ekspertyzy, na obliczanie tego, co zostawił, na podstawie ustaleń, zeznań świadków itd., bo wcześniej wykonane ekspertyzy są już nieaktualne, gdyż były one robione przed denominacją. Czy rekompensata przewidziana jest tylko w formie pieniężnej? Dziękuję.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Henryk Kowalczyk:**

Panie Marszałku! Szanowna Pani Senator!

Otóż, nie odpowiem precyzyjnie na to pytanie, dlatego że to należy do kompetencji reprivatyzacji i ewentualnych pomysłów ustawy reprivatyzacyjnej. Jeśli chodzi o praktykę stosowaną w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, to mogę tylko powiedzieć, że w tej chwili jest około trzech tysięcy spraw rewindykacyjnych, tak to nazwijmy, które są w toku. Zdecydowana większość tych spraw jest załatwiana odmownie. Możemy je załatwiać tylko odmownie, dlatego że konfiskata majątków po wojnie następowała zgodnie z ówczesnym prawem, tak odpisujemy, wobec tego nie mamy w tej chwili podstaw prawnych do wyznaczenia rekompensat. Choć oczywiście bywają przypadki, kiedy naruszono ówczesne prawo, wtedy rekompensaty są wypłacane. Jeśli zaś jest możliwy zwrot majątków w naturze, jest to praktykowane, ale są to bardzo sporadyczne przypadki, zwykle nie ma takich możliwości.

Jeśli chodzi o zwrot majątków dla zabużan, właściciele tamtych majątków mają bony i pierwszeństwo w nabyciu gruntów z agencji. To są takie bony, które uprawniają do zakupu tych gruntów na szczególnych zasadach.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Pan senator Adamczyk.

Senator Franciszek Adamczyk:

Panie Ministrze, ja chciałbym wrócić do pytania, które zadał pan senator Kogut, ponieważ odpowiedział pan, że może to być wyjaśnione w indywidualnej sytuacji.

Chciałbym tylko uświadomić panu ministrowi, że to się odbiło bardzo szerokim negatywnym echem w regionie, jestem akurat senatorem z tego samego okręgu, co pan senator Kogut. Tutaj minister rolnictwa ma wpływ na to, kto jest prezesem agencji, i dlatego trzeba by się zastanawiać, kogo mianuje się na tego typu stanowiska, żeby ktoś, kto zarządza w imieniu państwa instytucjami czy spółkami Skarbu Państwa, był jednak kompetentny. Chodzi o to, żeby nie powstawało takie wrażenie, przekonanie w opinii publicznej, a taki niestety miało to wydzźwięk... No kto jest właścicielem Rzeczypospolitej? Czy dany minister czy dany prezes, który w tym momencie zajmuje jakieś stanowisko, może robić to, co chce, czy też kieruje się jednak jakimś minimum przyzwoitości i rozeznania, jeśli chodzi o to, kto może zarządzać majątkiem państwowym?

Dlatego nie tylko pan senator Kogut, ale ja również prosiłbym o odpowiedź w tej sprawie na piś-

mie. Człowiek spotyka się z dziennikarzami, pyta ją, co pan senator ma w tej sprawie do powiedzenia, dlatego chciałbym, żeby ta informacja była pełna, w związku z tym prosiłbym o pisemną odpowiedź. Dziękuję.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Henryk Kowalczyk:**

Panie Marszałku! Panie Senatorze!

Otóż, ja rzeczywiście unikałem odpowiedzi ze względu na kontekst personalny w tym przypadku i nadal nie chciałbym wypowiadać tu opinii jeszcze nie do końca udowodnionych o kimś, kto zarządzał taką spółką. Jest to sprawa wielowątkowa, dlatego też nie chciałbym publicznie mówić o tym, co nie zostało jeszcze sprawdzone.

Jednocześnie całkowicie zgadzam się z tym, że agencja powinna dokładać wszelkich starań, aby zarządzający spółkami strategicznymi Agencji Nieruchomości Rolnych gospodarowali tym mieniem tak jak swoim, a czuli się nie właścicielami prywatnymi, lecz na usługach Skarbu Państwa i na usługach społeczności. Myślę, że taki model zarządzania będziemy chcieli wprowadzać, jednak zawsze są indywidualne przypadki, ludzie bywają ułomni i zawsze będą się zdarzały takie przypadki. Zresztą do tej pory w agencji też się one zdarzały, są także przypadki kierowania spraw do prokuratury, czasami pisze o tym prasa. Może trudno będzie zagwarantować, że unikniemy takich zdarzeń, ale będziemy się starali, żeby było ich jak najmniej.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Pan senator Lasecki.

Senator Jarosław Lasecki:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, pan minister powiedział, że około 400 milionów ha z zasobów Agencji Nieruchomości Rolnych...

(Głos z sali: 400 tysięcy.)

...400 tysięcy ha, przepraszam bardzo, jest w tej chwili przeznaczonych na reprivatyzację za mienie zabużańskie. To są po prostu wolumina, które mają być sprzedane czy też mają być rekompensatą za mienie zabużańskie.

(Głos z sali: Tak.)

Jeżeli dobrze zrozumiałem, padła mniej więcej taka kwota. Mówił pan minister także o tym, że ten program zostanie zrealizowany w ciągu najbliższych dwóch, trzech lat. Z kolei na posiedzeniu Komisji Gospodarki Narodowej przedstawiciel Ministerstwa Skarbu Państwa mówił o tym, że program rekompensaty za mienie zabużańskie

(senator J. Lasecki)

zamknie się w ciągu najbliższych dwóch lat i zgodnie z załącznikiem, o ile dobrze pamiętam, tak, z załącznikiem nr 3 do ustawy budżetowej na ten rok przewidziane są 722 miliony zł na rekompensatę w związku ze zwrotem za mienie zabużańskie.

Chciałbym w związku z tym zapytać, czy jednak nie byłoby zasadne – tutaj w dalszym ciągu odnoszę się do poprawki w art. 20d – aby minister właściwy do spraw rozwoju wsi jednak w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw skarbu państwa decydował o tym, w jaki sposób będzie dzielony wynik finansowy agencji i roczne wyniki finansowe pochodzące z Zasobu. Nie mogę sobie wyobrazić sytuacji, w której z jednej strony Ministerstwo Skarbu Państwa deklaruje, że w ciągu dwóch lat zamknie sprawę zwrotu za mienie zabużańskie, dysponując na to jakąś kwotą, a z drugiej strony te 400 tysięcy ha nie zostanie sprzedane przez agencję i środki te nie wpłyną, a nawet jeżeli wpłyną, to minister właściwy do spraw rozwoju wsi zadecyduje bez porozumienia z ministrem skarbu państwa, że te środki zostaną przeznaczone na zupełnie inne cele.

Ja jestem gotów złożyć taką poprawkę i chciałbym zapytać pana ministra, czy zmierza ona w odpowiednim kierunku i czy jest ona zasadna. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Czy pan minister odpowie na to pytanie? Pan minister się zgłasza, jak rozumiem, z chęcią udzielenia odpowiedzi, tak?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Sławomir Urbaniak:

Ja chętnie wesprę pana ministra i poproszę pana dyrektora Skowronka, który nadzorował te sprawy, o dokładne wyjaśnienie tego systemu. Pan minister Szalamacha przejęczył się, tam na pewno nie chodzi o dwa lata, ale prosiłbym pana dyrektora o sprecyzowanie tej wypowiedzi.

(Senator Jarosław Lasecki: Ale to padło, tak było powiedziane.)

Jasna sprawa, tak, oczywiście.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Henryk Kowalczyk:

Myślę, że nie było tu dużych rozbieżności, ale najlepiej będzie, gdy wszystko, co dotyczy gospodarowania i zabezpieczenia tych funduszy, rzeczywiście wyjaśni przedstawiciel Ministerstwa Skarbu Państwa.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

W takim razie proszę bardzo, proszę o wyjaśnienie, w miarę krótkie, jeśli można.

Proszę bardzo.

Dyrektor Departamentu Ewidencji, Reprywatyzacji, Rekompensat i Udostępniania Akcji w Ministerstwie Skarbu Państwa Mariusz Skowronek:

Ja już wyjaśniałem panu senatorowi, jak to wygląda. Kwota, która jest potrzebna na zaspokojenie potrzeb zabużan, to jest to między 3 a 3 miliardów 500 milionów. Jeżeli chodzi o okres dwóch lat, to ministerstwo przy pełnym zaangażowaniu byłoby w stanie to wykonać. Zupełnie inna sprawa to kwestie techniczne, to, czy urzędy wojewódzkie będą w stanie to zrobić, oraz kwestia szybkości napływania wniosków osób uprawnionych, a to jest sprawa, która jest zupełnie od nas niezależna. Tak że przy idealistycznym założeniu mogą to być dwa, trzy lata, tak. Jednocześnie muszę powiedzieć, że może też zdarzyć się tak, że będzie to niezależne od ministerstwa i będzie to rok 2010 czy rok 2012, bo na przykład w przypadku kogoś, kto nie zdąży złożyć wniosku w odpowiednim czasie, jego wniosek niestety zostanie przełożony na kolejne lata. Tak że tak to wygląda.

Jeżeli zaś chodzi o te 400 tysięcy ha, to na podstawie ustawy o mieniu zabużańskim przeznaczone są one na sprzedaż i na przekazanie do Funduszu Rekompensacyjnego. W tym roku, tak jak pan senator słusznie zauważył, jest w nim ponad 700 milionów, które chcemy w tym roku wydać. Pozostałe hektary będą sprzedawane, dzięki czemu w całości zostaną zaspokojone potrzeby Funduszu Rekompensacyjnego, z którego będziemy przekazywać środki zabużanom.

Było jeszcze pytanie pani senator, do którego też chciałbym się krótko odnieść, bo pan minister nie miał tej wiedzy. W projekcie ustawy reprywatyzacyjnej jest zapisane 500 tysięcy ha i zostanie to przeznaczone na fundusz reprywatyzacyjny. To będzie tylko i wyłącznie jako *ex gratia*. W tej chwili jest 15% wartości pozostawionych nieruchomości. Dziękuję uprzejmie.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Dziękuję bardzo.

Ponieważ nie ma więcej pytań, dziękuję bardzo panu ministrowi.

Otwieram dyskusję.

Przypominam o wymogach regulaminowych dotyczących czasu przemawiania senatorów, o konieczności zapisywania się do głosu u pani senator prowadzącej listę mówców, a przede

(wicemarszałek R. Legutko)

wszystkim o obowiązku składania podpisanych wniosków legislacyjnych do marszałka Senatu do czasu zamknięcia dyskusji.

Jako pierwszy zabierze głos pan senator Michalak.

Senator Paweł Michalak:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Jedną z pierwszych interpelacji, jakie składałem do ministra Jurgiela, była interpelacja zawierająca wniosek, żeby przenieść Agencję Nieruchomości Rolnych we władztwo Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. W odpowiedzi na ten wniosek dostałem bardzo pozytywną ocenę. Cieszę się, że tak się stało. Ta interpelacja wynikała z pewnych niekorzystnych sytuacji związanych ze sprzedażą ziemi. Bardzo często tak się zdarzało, że minister skarbu państwa chciał osiągnąć przede wszystkim wynik finansowy, niejako zupełnie pomijając fakt, że funkcjonuje ustawa o kształtowaniu ustroju rolnego, na czym najgorzej wychodzili młodzi rolnicy, którzy musieli startować w przetargach, w których zakup ziemi mógł się odbyć tylko za gotówkę.

Proszę państwa, celem zmiany tej ustawy jest zmiana kompetencji w zakresie nadzoru nad Agencją Nieruchomości Rolnych. Dotychczasowe uprawnienia ministra skarbu państwa przejmie minister rolnictwa. Złożę poprawki, ponieważ twierdzę, że proponowane rozwiązanie burzy dotychczasową równowagę między kompetencjami ministra skarbu państwa a kompetencjami ministra rolnictwa.

Jest tak, począwszy od art. 7 ust. 1 ustawy, który mówi o nadaniu statutu. W poprzednim brzmieniu statut nadawał minister skarbu państwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa. Dalej art. 7 ust. 2 mówił o rocznych planach finansowych, które też zatwierdzał minister właściwy do spraw skarbu państwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa. Spójrzmy na zapis art. 20 ust. 4, art. 23a. W starym brzmieniu była mowa o tym, że minister właściwy do spraw skarbu państwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rozwoju rolnictwa po zasięgnięciu opinii prezesa agencji ustali w drodze rozporządzenia szczegółowe przesłanki odroczenia, rozłożenia na raty lub umorzenia należności oraz tryb postępowania. Tak brzmiały stare zapisy. Tymczasem w propozycji zmian w ustawie, szczególnie jeżeli chodzi o nowy art. 7 ust. 2, który mówi o kompetencji ustanowienia statutu, wyłączony jest z tego minister skarbu państwa.

Mając na uwadze zobowiązania państwa, jeżeli chodzi o mienie zabużańskie, o reprivatyzację, wreszcie to, o czym mówił pan senator Lasecki,

udział ministra skarbu państwa w tworzeniu statutu uważam za najważniejszy. Dlatego pierwsza poprawka będzie dotyczyła tego, żeby w art. 1 pkt 3 naszego senackiego druku wpisać, że po słowach „minister właściwy do spraw rozwoju wsi” dodaje się słowa „w porozumieniu z właściwym ministrem do spraw skarbu państwa”. Myślę, że uwaga senatora Laseckiego zostanie skonsumowana. Można to nawet zapisać w statucie, czyli jeszcze wyraźniej.

Druga sprawa. Jeżeli chodzi o art. 20 ust. 3 ustawy, to brzmienie pozostaje bez zmian, bo jest tu zapis o współpracy między ministrami. Nie ma jednak współpracy między ministrami w art. 23 ust. 2, w którym pomija się rolę ministra skarbu państwa i mówi się, że umorzenia, rozłożenia na raty będą przypisane li tylko ministrowi do spraw rozwoju wsi, który zasięgnie jedynie opinii prezesa agencji.

Przypomnę, że mówiłem o półtoramiliardowych zobowiązaniach w stosunku do agencji. Nie został uruchomiony proces umorzeń, teraz to nastąpi, zatem tym bardziej zasadne przy tej ogromnej kwocie jest to, żeby pieczę nad tym sprawował również minister skarbu państwa. Dlatego druga poprawka zmierza do tego, chodzi o art. 1 pkt 10 w naszym senackim druku, aby po słowach „minister właściwy do spraw rozwoju wsi” dodać wyrazy „w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw skarbu państwa”.

Wydaje się, że te poprawki mają szczególne znaczenie, jeżeli weźmiemy pod uwagę przejrzystość gospodarowania mieniem Skarbu Państwa. Następne poprawki, trzecia i czwarta, to są poprawki konsumujące te dwa merytoryczne zapisy. Nie będę ich szczegółowo omawiał, zostały one przygotowane w porozumieniu z legislatorem. Proszę Wysoką Izbę o przyjęcie tych czterech poprawek.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Dziękuję bardzo.

Proszę pana senatora Chróścikowskiego.

Senator Jerzy Chróścikowski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Zabierając głos w sprawie ustawy o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz ustawy o działach administracji rządowej, na wstępie pragnę podziękować rządowi za przygotowane zmiany.

Pamiętamy nasze wcześniejsze prace w Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska, jak również w zespole parlamentarnym PiS, kiedy zwracaliśmy uwagę na to, że minister rolnictwa powinien mieć bezpośredni nadzór nad Agencją Nieruchomości Rolnych. Chciałbym zwrócić uwagę na to, że oczekujemy od pana ministra rolnictwa w dal-

(senator J. Chróścikowski)

szej kolejności działań w kierunku zmiany ustawy. Ta ustawa była już wielokrotnie zmieniana, ale obowiązuje już od dłuższego czasu. Zasób tej agencji coraz bardziej się uszczupla i w pewnym momencie, można powiedzieć, ona nikomu nie będzie potrzebna. Jak pozbędzie się gruntów, swojego zasobu, to w zasadzie będzie martwa i powinna się rozwiązać.

My zaś, jako rolnicy, potrzebujemy agencji, która funkcjonowałaby i pomagała rolnikom. Z tych wszystkich pism, wniosków, które do nas docierają, wynika, że większość rolników oczekuje dzisiaj, że ta ustawa zostanie zmieniona tak, by była możliwość powiększania istniejących gospodarstw dzięki zasobowi agencji. To jest ogromny napór. Oczekujemy takiej zmiany, oczekujemy, że przetargi będą ograniczone, że będą bardziej dostępne dla rolników, którzy chcą powiększać gospodarstwa, korzystając z obecnego zasobu.

Podam pewien przykład, bo takie informacje do mnie docierają. Dzieje się taka rzecz: oto melduje się człowiek dwa tygodnie przed przetargiem i w nim startuje, a potem go wygrywa. Zameldował się dwa tygodnie wcześniej i ma prawo startować, bo jest zameldowany w danej gminie, choć przetarg jest ograniczony. Są więc takie propozycje, żeby określić, że okres zameldowania powinien być dłuższy, trzy, pięć lat – nawet takie wnioski są. To pozwoli na to, że faktyczny rolnik, który mieszka w danej gminie i który chce powiększyć gospodarstwo, będzie miał prawo do powiększenia. Nie będą to przypadkowe osoby, które po prostu chcą kupić ziemię – może w celu obrotu nią, a może dlatego, że chcą zamieszkać na niej, trudno powiedzieć. W naszym odczuciu i według autorów wniosków, które w tej sprawie są zgłaszane, w pierwszej kolejności powinni mieć prawo ci mieszkańcy, którzy od lat tutaj żyją, chcą powiększać strukturę agrarną, chcą z tego korzystać, chcą więc, żeby te zapisy zostały zmienione.

Druga sprawa, która wielokrotnie była poruszana, i przez naszą komisję, i przez związki zawodowe. Otóż powinien to być model europejski. Jest taka instytucja SAFER, która od wielu lat działa we Francji i która rzeczywiście zmieniła strukturę agrarną rolników. Myślę, że warto wrócić do tego pomysłu, Panie Ministrze, aby na wzór może tej agencji – ja nie mówię, że musi być to bezpośrednio przenoszone, każdy kraj ma swoje rozwiązania – taką właśnie instytucję wprowadzić, która będzie zajmowała się obrotem ziemią, pomagała rolnikom, zmieniała strukturę agrarną, bo na dzień dzisiejszy ta struktura agrarna niewiele się zmienia. Taka ustawa nie dawałaby takich możliwości ludziom, którzy chcą po prostu zarabiać na obrocie ziemią, a nie są faktycznie rolnikami. Chodzi o to, żeby ziemia trafiała do rolników. Te zmiany więc powinny być. Wielokrotnie

zwracano uwagę, że izby rolnicze czy związki zawodowe powinny mieć prawo opiniowania w sprawie przemieszczania gruntu. Też tego w tych ustawach nie ma.

Kolejna sprawa, na którą zwracam uwagę: ustawa o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi skarbu państwa a ustawa o kształtowaniu ustroju rolnego. One w ogóle nie są ze sobą spójne. W ustawie o ustroju rolnym pisze się na przykład, że trzeba mieć wykształcenie rolnicze, zaś według ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami nie trzeba mieć wykształcenia rolniczego. Ja tego nie rozumiem. Jak w polskim prawie może funkcjonować coś takiego, że kupując ziemię z Agencji Nieruchomości Rolnych, według jednej ustawy nie trzeba mieć wykształcenia rolniczego, a według drugiej ustawy – potrzeba? To już powinno być dawno poprawione i zwracałem na to uwagę wielokrotnie, ale dalej tej zmiany nie ma. I różne inne takie zapisy są, na przykład: tu 300 ha, a tu 500 ha. Są tutaj pewne zapisy, na które, uważam, trzeba by było zwrócić uwagę.

Często wydajemy duże pieniądze na scalanie gruntów. Uważam, że ta agencja, ten podmiot oparty na nowej ustawie miałby możliwość scalania gruntów, tak powinno być, tak to funkcjonuje w rozwiązaniach francuskich. Oglądałem, jak funkcjonują rozwiązania niemieckie. Tam po prostu agencja zarabia na tym – podaję przykład – sama prawie się z tego utrzymuje, bo scala grunty, sprzedaje je, podwyższa ich wartość, uatrakcyjnia, zapewnia grunty pod budownictwo. Oni po prostu żyją z tego i mają dobre pieniądze. I nie są to spółki, społeczności jakieś, które nie wiadomo, jakie interesy na tym kręcą, ile zarabiają na tych biednych rolnikach, wykorzystując ten moment. Myślę, że instytucja państwa powinna do tego służyć. I takie rozwiązania są w Niemczech, są we Francji.

Oczekuję, Panie Ministrze, że pan teraz, jako przedstawiciel rządu w tej Izbie, wprowadzi zmiany od dawna przez nas oczekiwane.

Wracając do treści tej ustawy, chciałbym zgłosić tak zwane poprawki legislacyjne, które były omawiane na posiedzeniu komisji, a nie zostały przedstawione przez legislatorów. Poprawka pierwsza mówi o przeredagowaniu przepisu, zmienia się jego treść tak, by przepis ten brzmiał: wiceprezesa agencji powołuje minister właściwy do spraw rozwoju wsi na wniosek prezesa agencji spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego. Wiceprezesa agencji powołuje minister właściwy do spraw rozwoju wsi na wniosek prezesa agencji. Poprzedni zapis jest taki, że wynikałoby z niego, że z zasobu odwołuje. Poprawiony zapis jest według legislatorów lepszy i uważam, że tak powinien brzmieć.

Dwie następne poprawki są niejako konsekwencją tego zapisu. Prosiłbym o uwzględnienie tych trzech poprawek.

(senator J. Chróścikowski)

Jeśli chodzi o poprawki, które zgłosił pan senator Michalak, także o te dwie następne poprawki, trzecią i czwartą, są to poprawki dalej idące. Jeżeli przeszłyby te dwie pierwsze poprawki pana senatora Michalaka, w konsekwencji, w moim odczuciu, powinny przejść te kolejne poprawki pana senatora Michalaka, czyli trzecia i czwarta. I w tym momencie należałoby już po prostu nie poddawać moich pod głosowanie. Ale jeżeli nie przeszłyby te dwie, to w tym momencie trzeba by przyjąć te dwie następne, które proponuję, czyli drugą i trzecią.

W związku z tym składam do pana marszałka wniosek o przyjęcie poprawek i proszę Wysoką Izbę o poparcie tych poprawek. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Dziękuję bardzo.

Głos teraz zabierze pan senator Wierzbicki.

Senator Roman Wierzbicki:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chciałbym ogólnie odnieść się do tych wszystkich wypowiedzi. Jak już mówiłem na etapie pytań, zmiana podporządkowania agencji była przez wszystkich oczekiwana, jest ona potrzebna, jest ona korzystna. Niektóre wypowiedzi jednak nieco mnie zaniepokoiły. Otóż w odczuciu rolników dotychczasowa działalność tej agencji najlepsza nie była, także w odniesieniu do realizacji podstawowego celu, jaki w ogóle legł u podstaw powołania jeszcze wtedy Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa. Otóż nadrzędnym zadaniem tejże agencji miało być upelnorolnienie gospodarstw rodzinnych, to miał być podstawowy cel. Tak się niestety nie stało – mogę tu podać argumenty, ale myślę, że wszyscy jesteśmy co do tego zgodni i nie ma takiej potrzeby. Uważam, że zabieranie ministrowi rolnictwa, obojętnie kto by nim był, pełnej decyzji w tej sprawie nie jest korzystne, ponieważ wydłuża cały proces dochodzenia do tego zasadniczego celu.

W ogóle moim zdaniem pewne poprawki powinniśmy jeszcze przedyskutować, zanim nad nimi będziemy głosować. Chciałbym powiedzieć jedną rzecz: niedobrze by było, gdybyśmy podejmowali decyzje przed uzgodnieniami ze związkami zawodowymi. Powiedziałem wprawdzie, że takie uzgodnienia już były. Związki zawodowe zgłosiły wiele poprawek, o czym pan minister także powinien wiedzieć, ale niestety proces ten nie został zakończony. I byłoby dobrze, gdybyśmy działali wspólnie: związki zawodowe i parlament. Wówczas będzie szansa, że w parlamencie to szybciej i łatwiej przejdzie, a rolnicy odniosą pożądane, oczekiwane korzyści.

Jestem zdania, że jak najwięcej spraw dotyczących dysponowania zasobami Agencji Nieruchomości Rolnych powinno być w gestii ministra rolnictwa. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Dziękuję bardzo.

Lista dyskutantów została wyczerpana.

Pozwalam sobie państwa poinformować, że wnioski o charakterze legislacyjnym na piśmie złożyli panowie senatorowie Michalak i Chróścikowski.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

Czy przedstawiciele rządu chcieliby się ustosunkować do przedstawionych wniosków?

Bardzo proszę, zapraszam pana ministra.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Sławomir Urbaniak:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Pozwolę sobie w formie pewnej deklaracji potwierdzić chęć ministra skarbu do przekazania Agencji Nieruchomości Rolnych pod jurysdykcję ministra właściwego do spraw rolnictwa. Chciałbym powtórzyć, że minister skarbu państwa zagwarantował sobie minimum wpływu w postaci trzech członków rady nadzorczej i zatwierdzania rocznych planów finansowych, co w naszym przekonaniu wystarcza do wypełnienia zobowiązań ustawowych. Dlatego chciałbym poprzeć uzgodnienia, które zapadły w niższej Izbie parlamentu. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Dziękuję bardzo.

Ponieważ w trakcie dyskusji zostały zgłoszone wnioski o charakterze legislacyjnym, zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu proszę Komisję Rolnictwa i Ochrony Środowiska o ustosunkowanie się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowanie sprawozdania w tej sprawie.

Głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz ustawy o działach administracji rządowej zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Dziękuję bardzo panom.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na trzydziestym posiedzeniu w dniu 14 grudnia 2006 r., do Senatu przekazano ją

(wicemarszałek R. Legutko)

15 grudnia. Marszałek Senatu w dniu 15 grudnia 2006 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Praw Człowieka i Praworządności. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Tekst ustawy zawarty jest w druku nr 320, a sprawozdanie komisji w druku nr 320A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Praw Człowieka i Praworządności, pana senatora Aleksandra Bentkowskiego, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Aleksander Bentkowski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Sądzę, że ta ustawa nie będzie wywoływać tyle emocji co poprzednia, po prostu dlatego, że jest to ustawa korygująca ustawę wcześniejszą, ustawę o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Została ona wydana 28 lipca 2005 r., a teraz ministerstwo uznało za stosowne dokonać w niej kilku zmian, bo jak życie pokazuje, ustawy sprawdzają się dopiero w czasie ich realizacji. W przypadku tej ustawy także pojawiła się konieczność wprowadzenia pewnych zmian, usunięcia błędów czy też rozwiązań, które powinny być wprowadzone już wcześniej.

Przykładem na to jest chociażby usunięcie błędu z art. 14, gdzie po prostu przez nieuwagę wprowadzono zwolnienie od instytucji, która nie istnieje. Ustawa wprowadza też pewne bardzo pozytywne rozwiązania, bo obniża opłatę stałą w przypadku rejestrowania spółki, z 1 tysiąca zł do 750 zł, a w przypadku stowarzyszeń – z 500 zł do 250 zł. Wprowadza też kilka kolejnych zwolnień. Dla przykładu tylko powiem o zwolnieniu od opłat za zażalenie dotyczące odmowy ustanowienia adwokata bądź radcy prawnego z urzędu – dotychczas było to obciążone opłatą, dzisiaj proponuje się, ażeby taką opłatę znieść.

To są bardzo potrzebne poprawki i myślę, że usprawnią w zasadniczy sposób funkcjonowanie tej ustawy.

Komisja na swoim posiedzeniu w dniu 14 grudnia stwierdziła, że ustawa nie zawiera żadnych wad i błędów, które należy poprawić, więc wnioskuję o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Dziękuję bardzo.

Zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę pytania do senatora sprawozdawcy.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby zadać takie pytanie? Nie widzę chętnych.

Rozpatrywana ustawa została wniesiona jako projekt rządowy oraz projekt poselski. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister sprawiedliwości.

Zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu głos może zabrać obecny na posiedzeniu przedstawiciel rządu, a rząd reprezentuje pan Krzysztof Józefowicz, podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Witam pana, dzień dobry. Czy chciałby pan zabrać głos?

Bardzo proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Krzysztof Józefowicz:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Omawiana ustawa to ustawa zupełnie nowa, z lipca ubiegłego roku, a w życie weszła w marcu tego roku, więc żywot jej jest wyjątkowo krótki. Jest jednak kilka powodów, dla których rząd, a konkretnie Ministerstwo Sprawiedliwości, bo to jest nasz projekt, zdecydowało się na to, aby zaproponować nowelę ustawy.

Po pierwsze, zmienił się stan prawny. Do kodeksu postępowania cywilnego wprowadzono instytucję mediacji i musiało to znaleźć odpowiednie odzwierciedlenie w ustawie o kosztach. Po drugie, w tym zakresie zmieniono również zagadnienia związane z sądownictwem polubownym – i to też miało wpływ na treść tej ustawy. Kolejną przyczyną były stwierdzone w ustawie usterki, o których mówił senator sprawozdawca, pan senator Bentkowski.

Innym elementem, który skłonił nas do tak szybkiej noweli, było to, że sądy w różny sposób interpretowały parę przepisów, a miało to istotne znaczenie dla obywateli, gdyż wiązało się z obciążeniem obywatela wysokością kosztów sądowych. Te wszystkie wątpliwości, które pojawiały się w toku interpretacji dokonywanych przez sądy i sędziów, zostały przesądzone na korzyść obywatela; dokonano na przykład takiej zmiany, z której jednoznacznie wynika, że obniżamy koszty wykreślenia wpisu hipoteki w księgach wieczystych. Ponadto ta ustawa kontynuuje ideę obniżania kosztów sądowych, na przykład za rejestrację spółek osobowych. W tym zakresie obniżyliśmy koszty i uznaliśmy za trafne zwolnić od kosztów sądowych organizacje użytku publicznego.

Ostatni element, o którym chciałbym wspomnieć, bardzo istotny, to usunięcie niefortunnego zapisu, w mojej ocenie, który mógł prowadzić w konkretnych sytuacjach do ograniczenia czy pozbawienia obywatela prawa do sądu. Ta ustawa wprowadziła mianowicie takie dość oryginalne rozwiązanie: jeśli obywatel został zwolniony od kosztów w całości przez sąd, to i tak musiał uisz-

(podsekretarz stanu K. Józefowicz)

czać opłatę podstawową w kwocie 30 zł. Niestety, w naszym państwie jest jeszcze wielu obywateli, wiele rodzin, dla których kwota 30 zł jest nadal zbyt wygórowana, aby ją uiścić w przypadku wytoczenia powództwa bądź obrony w procesie. Uznaliśmy, że to może być w konkretnych sytuacjach bariera na drodze do osiągnięcia sprawiedliwego orzeczenia, jakiegokolwiek orzeczenia. I w tym zakresie także dokonaliśmy korekty, tak że całkowite zwolnienie od kosztów sądowych naprawdę oznacza całkowite zwolnienie.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Dziękuję bardzo. Proszę zostać jeszcze tutaj, Panie Ministrze.

Zgodnie z art. 44 ust. 6 Regulaminu Senatu senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę pytania do przedstawiciela rządu.

Czy ktoś z państwa chciałby zadać pytanie?
Pani senator Gacek.

Senator Urszula Gacek:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, bardzo mnie cieszy to, że opłaty związane z pierwszą rejestracją spółki w KRS zostały obniżone, co dotyczy zresztą nie tylko spółek, ale i różnych innych organizacji.

Mam jednak pytanie. Czy opłaty za obowiązkowe wpisy do KRS, dokonywane już w trakcie istnienia spółki – dotyczące na przykład zmiany współników, innych normalnych spraw w trakcie funkcjonowania spółki – w jakiś sposób uległy zmianom? No, mam nadzieję, że uległy obniżeniu.

I jeszcze jedno pytanie. Bardzo często mówimy o tym, że trzeba by obniżyć koszty założenia spółki, ale czasami problemem jest też to, że współników nie stać na zlikwidowanie ich spółki. Koszty formalnego zamknięcia jakieś działalności gospodarczej są bardzo wysokie – wykreślenie spółki z rejestru czy też rozwiązanie spółki kosztuje... Przepraszam, jeszcze dokładnie to sprawdzę. Tak, widzę, że nadal kosztuje to 2 tysiące zł. Czy pan minister mógłby skomentować tę sprawę?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Krzysztof Józefowicz:

Jeśli można, Panie Marszałku...

Pani Senator, generalnie powszechnie wiadomo, że opłaty sądowe, tak jak i opłaty skarbowe, mają charakter fiskalny i stanowią dochody budżetu państwa. A więc jest tu, jak zawsze, kwestia pewnego kompromisu, który trzeba zawrzeć, kompromisu między tym, by z jednej strony obni-

żyć te koszty, a z drugiej – by w jednym momencie, gwałtownie, zbytnio nie obniżyć dochodów budżetu państwa. To rozwiązanie, które w tym wypadku zaproponowaliśmy, jest pewnym rozwiązaniem kompromisowym – wypracowanym także na szczeblu rządu – ale nie jest to ostatnie słowo w tej materii. Uważamy, że jest tu pewna tendencja, która w przyszłości powinna się objawiać i realizować. Myślę, że następnym zagadnieniem na tej drodze będzie właśnie to, o czym mówiła pani senator, a więc obniżenie kosztów tych innych wpisów obligatoryjnych w toku prowadzenia działalności gospodarczej. My zaczęliśmy od tego, co, z uwagi na wysokość opłat, utrudnia w ogóle zawiązanie jakiejkolwiek działalności gospodarczej. Ale zgadzam się, że na kolejnym etapie, w ramach kolejnego kroku, być może w kolejnym roku budżetowym, trzeba będzie pójść w tym właśnie kierunku.

Likwidacja przedsiębiorców – to jest bardzo poważny problem. Oczywiście nie można go zawęzić tylko do sprawy kosztów sądowych, chociaż one są jednym z elementów tego problemu. Istnieje w tym zakresie wiele barier, aczkolwiek bariera kosztów sądowych nie jest tutaj chyba tą barierą kluczową. Wydaje się, że główną barierą w tym zakresie są przesłanki ogłoszenia upadłości bądź likwidacji. A opłaty związane z rozwiązaniem spółki najczęściej nie dotyczą sytuacji, gdy przedsiębiorca upada bądź jest w stanie likwidacji – one dotyczą jednak rozwiązania spółki, dobrowolnego oświadczenia osób zainteresowanych, współników, o jej rozwiązaniu, i to z różnych powodów, z różnych przyczyn. Niemniej jednak ewentualnie należałoby obniżyć opłaty w sytuacjach, gdy dochodzi do upadłości bądź likwidacji przedsiębiorcy. I to jest chyba to źródło, o którym pani wspomniała i które trafnie zauważyła.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Pan senator Szymański.

Senator Antoni Szymański:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Chciałbym zapytać o dwie sprawy.

Po pierwsze: z jakich powodów rząd popiera to, żeby organizacje pożytku publicznego nie musiały ponosić kosztów sądowych wpisów? A skoro już mówimy o organizacjach pożytku publicznego, to dlaczego nie chodzi tu ewentualnie o wszystkie organizacje? Przy czym zaznaczam, że ja byłbym za tym, by jednak ponosiły one pewne koszty. Niektóre organizacje pożytku publicznego otrzymują granty i z samorządów, i ze środków rządowych, i z unijnych, teraz jeszcze będą te wpłaty, które podatnicy będą robić w ramach tych jednoprotentowych odpisów, tak że niektóre z tych organizacji – choć generalnie organizacje pozarządowe

(senator A. Szymański)

w Polsce są słabe – dysponują czasami znaczącymi środkami. Zatem jaki jest powód tego, żeby wszyscy podatnicy za nie płacili – bowiem to budżet państwa będzie za nie te koszty opłacał – i jaki jest powód nierówności organizacji pożytku publicznego i innych organizacji, które takiego miana nie posiadają? To pierwsze pytanie.

I drugie pytanie, które także wynika z troski o stan finansów publicznych i wiąże się ze sprawą kosztów sądowych. Myślę tu mianowicie o kosztach związanych z rozwodami, separacjami. Przede wszystkim czy pan minister uważa, że w ramach tej ustawy można by zmienić koszty związane z separacjami i rozwodami, czy też w tej ustawie to się nie mieści? Od pana odpowiedzi uzależniam ewentualną poprawkę w tej sprawie.

Jednocześnie przedstawię pogląd, którym chciałbym podzielić się z ministerstwem, i chciałbym, żeby został on przemyślany. Uważam mianowicie, że koszt rozwodu w Polsce – a w wypadku zgodnego rozwodu bądź zgodnej separacji jest to w tej chwili stała kwota 300 zł – nie odpowiada nakładowi pracy sądu. Efekt tego jest taki, że my wszyscy, jako podatnicy, dopłacamy do tych rozwodów. Porównywałem koszty rozwodów w Polsce i w krajach europejskich – tam są one wielokrotnie wyższe. U nas są one, w zestawieniu ze średnią płacą krajową, naprawdę śmiesznie niskie – odpowiadają kosztowi przeciętnej pary butów. Jest to, w moim przekonaniu, sytuacja naprawdę niedobra. No a jeszcze dzisiaj z jednej strony, przy okazji omawiania ustawy budżetowej, cały czas myślimy o tym, skąd uzyskać środki na rozmaite ważne potrzeby, a z drugiej strony przyjmujemy rozwiązanie, według którego osoby zarabiające znaczne kwoty – bo przecież w Polsce dochody rządu 4 tysięcy czy 5 tysięcy zł wcale nie są rzadkością, są dość częste, a wiemy też, jakie są przeciętne dochody – mogą otrzymać rozwód lub separację za 300 zł.

Czyli, krótko mówiąc, czy pan minister uważa, że w tej ustawie można to zmienić i czy ministerstwo myśli o zmianach w tym zakresie? Bo ja uważam, że te kwoty są nieadekwatne do nakładu pracy specjalistów, jakimi są sędziowie. Dziękuję.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Krzysztof Józefowicz:

Czy można, Panie Marszałku?

Panie Senatorze, istotnie może byłoby dobrze, aby wszystkie organizacje publiczne korzystały ze zwolnień, i to nie tylko sądowych, ale także podatkowych. No ale wchodzi tu w grę ta granica, o której mówiłem, granica potrzeb czy ocena potrzeb budżetu państwa.

A jeśli chodzi o organizacje pożytku publicznego, to my tutaj przywróciliśmy stan rzeczy, który był poprzednio, i dlatego w tym momencie skoncentrowaliśmy się tylko na tych organizacjach.

Niemniej jednak nie wydaje się, by ten przepis miał doprowadzić do jakiejś nierówności między organizacjami, bowiem w ustawie o kosztach sądowych pozostaje ogólna zasada, że jeśli organizacja społeczna, zawodowa, nie może uiścić kosztów z uwagi na ich brak, może wnieść o zwolnienie z nich. Tak więc na zasadach ogólnych takie uprawnienie przysługuje każdej organizacji.

Jeśli chodzi o kwestię opłaty za rozwód, to jest to 600 zł. 300 zł to opłata w wypadku podziału majątku. Za rozwód to jest 600...

(Głos z sali: Ale chodzi o zgodny rozwód!)

Aha, zgodny. No ale generalnie to jest 600 zł.

To jest problem szerszy. Nie można patrzeć na całość ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych tylko w kontekście wpisów w sprawach o rozwód, gdyż to byłoby spojrzenie jednostronne. Generalnie w ustawie tej wprowadzono, w celu uproszczenia procedury, opłaty stałe we wszelkiego rodzaju powództwach, jeśli tylko nie chodzi o powództwo o zapłatę. To była jakby główna przyczyna, dla której ustawodawca zdecydował się wprowadzić, między innymi w odniesieniu do spraw o rozwód, opłatę stałą.

Dotychczas było tak, że dokonywało się wpisu tymczasowego. Co to oznaczało? To było tak, że gdy zainteresowany wytaczał sprawę o rozwód, to sąd, przewodniczący musiał ustalić wysokość wpisu tymczasowego. Żeby to było zrobione należycie, musiał wstępnie zbadać sytuację majątkową zainteresowanych, dlatego najpierw ustalał wpis tymczasowy. Później ustalał wpis końcowy, ostateczny w sprawie. I tak było w sprawie, w której kwestia majątku wcale nie musiała mieć żadnego znaczenia. Niemniej jednak w sprawie o rozwód musiał ustalać stan majątkowy zainteresowanych, aby należycie ustalić ten wpis, bo to oczywiście na zasadach ogólnych podlegało zaskarżeniu, jeśli osoba zainteresowana nie była zadowolona. Łatwo ustalić taki wpis, jeśli ktoś otrzymuje wyłącznie wynagrodzenie za pracę bądź otrzymuje emeryturę czy rentę, ale jeśli ktoś prowadzi działalność gospodarczą, to już... No, niekiedy łatwiej było zakończyć sprawę, niż ustalić należną wysokość kosztów. Tak zresztą można mówić o wielu innych rodzajach spraw – o sprawach o zasiedzenie, o podział wspólnego majątku, o zniesienie współwłasności...

Dlaczego się zdecydowano na opłaty stałe? Otóż w celu uproszczenia procedury. Taki był sens tych zmian.

Z kolei to, czy ta opłata za rozwód jest adekwatna, czy nie... No, to oczywiście może być kwestia ocenna. Ale generalnie nakład pracy sądu nie jest żadnym kryterium w ustalaniu wysokości opłat. To nie jest żadne kryterium i, w mojej ocenie, nie

(podsekretarz stanu K. Józefowicz)

może nim być. Jeśli jest opinia biegłego czy tłumaczenie, to ma to wpływ na wysokość wydatków – tak, to jak najbardziej – ale jeśli chodzi o sam wpis, to wydaje się, że ta sprawa nie powinna być tu kryterium.

My, jak wspomniał pan senator Bentkowski, w tej ustawie zajęliśmy się zagadnieniami, które w naszej ocenie były zagadnieniami niecierpiącymi zwłoki i które należało tutaj zaprezentować Wysokiej Izbie, a celem było po prostu to, by sądy należycie wykonywały obowiązek związany z ustalaniem i ściąganiem kosztów sądowych. Aktualnie w ministerstwie monitorujemy ustawę o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, bo ta kwestia jest tylko jednym z wielu zagadnień, które mogą na tle tej ustawy być kontrowersyjne. I Ministerstwo Sprawiedliwości nie wyklucza, po ustaleniu, jakie są wyniki analizy, gruntownej noweli tej ustawy. I wtedy być może byłoby miejsce na takie stwierdzenie, że jesteśmy też za uproszczeniem, że generalnie jesteśmy za opłatami stałymi, ale być może są takie sfery działalności sądów, w których trzeba zrobić wyjątki. Być może właśnie w sprawach rozwodowych i o separację należałoby pójść w tym kierunku. W tym momencie na to się nie zdecydowaliśmy, bo musimy dokonać kompleksowej analizy tej linii postępowania, w myśl której opłaty są w zasadzie w stałej wysokości. Nie wykluczamy wyjątków, tyle że ta materia nie była przedmiotem projektu rządowego, nie była też przedmiotem ustawy uchwalonej przez parlament. A więc w tym zakresie – nawiązując do pytania, bo, jak rozumiem, ono zostało skierowane do mnie, dlatego pozwalam sobie udzielić odpowiedzi i zaprezentować moje stanowisko – Wysoki Senat nie miałby chyba możliwości zmiany przepisu.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Marek Ziółkowski)

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Nie ma więcej pytań. Dziękuję panu ministrowi.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Krzysztof Józefowicz: Dziękuję.)

Proszę państwa, miała się rozpocząć dyskusja, ale nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu.

Zgodnie zatem z Regulaminem Senatu zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu, czyli jutro około godziny 13.00, jak sądzę.

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Na tym kończymy rozpatrywanie punktu trzeciego naszych obrad.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu czwartego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o nadaniu Akademii Medycznej im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu nazwy „Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu”.

Czyli chodzi o awans z akademii na uniwersytet.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na trzydziestym posiedzeniu w dniu 14 grudnia 2006 r. Do Senatu została przekazana 15 grudnia. Marszałek Senatu skierował ją do Komisji Nauki, Edukacji i Sportu. Komisja przygotowała swoje sprawozdanie.

Tekst ustawy zawarty jest w druku nr 316, a sprawozdanie komisji w druku nr 316A.

Pana senatora Kazimierza Wiatra, sprawozdawcę Komisji Nauki, Edukacji i Sportu, proszę o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Kazimierz Wiatr:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chciałbym przedstawić sprawozdanie Komisji Nauki, Edukacji i Sportu w sprawie ustawy o nadaniu Akademii Medycznej im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu nazwy „Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu”.

Wysoka Izbo, komisja dwukrotnie zbierała się w celu rozpatrzenia tej ustawy, ponieważ jest to pierwszy przypadek zmiany nazwy uczelni medycznej w trybie nowej ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym z dnia 27 lipca 2005 r.

W środowisku akademickim znana jest sprawa interpretacji art. 3 ust. 3 tej ustawy. Ustęp ten definiuje, które uczelnie mogą ubiegać się o miano uniwersytetu, uzupełnione innym przymiotnikiem lub przymiotnikami w celu określenia profilu uczelni. W szczególności jest tutaj określone, że uczelnie starające się o umieszczenie w nazwie wyrazu „uniwersytet” muszą posiadać co najmniej sześć uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora, w tym co najmniej cztery w zakresie nauk objętych profilem uczelni.

Problem polega na tym, że w interpretacji tego zapisu za dyscypliny uznawane są uprawnienia, którymi zajmuje się Centralna Komisja do spraw Stopni i Tytułów, nadająca habilitacje, weryfikująca uprawnienia do doktoratów itd., itd. W związku z tym w komisji pojawiły się wątpliwości. Została zarządzona przerwa w obradach na czas dwóch tygodni. Zwróciliśmy się z prośbą o pisemne opinie do ministra zdrowia, do ministra nauki i szkolnictwa wyższego, do Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich. W odpowiedzi otrzymaliśmy wyczerpujące wyjaśnienia. Koncentrowały się one wokół dwóch zagadnień.

(senator K. Wiatr)

Wyjaśnienie ministra zdrowia wskazywało, że nauki medyczne – takie sformułowanie znajduje się w ustawie – obejmują więcej niż sześć dyscyplin, co potwierdzają kierunki studiów wymienione w rozporządzeniu ministra nauki i szkolnictwa wyższego. Z kolei w opinii pana ministra Seweryńskiego jest taki oto passus, potwierdzony zresztą przez Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich, że zawarte w ust. 3 określenie „sześć uprawnień” wiąże się z uprawnieniami, zaś określenie „czterech dyscyplin w zakresie nauk” ewidentnie wskazuje, że chodzi o różne dyscypliny naukowe, ponieważ słowo „nauk” jest użyte w liczbie mnogiej.

Komisja, wsłuchując się w opinię na temat sformułowania „sześć uprawnień, w tym cztery dyscypliny”, uznała wyjaśnienia ministra zdrowia, a zwłaszcza obecnego na posiedzeniu podsekretarza stanu w Ministerstwie Zdrowia, pana ministra Pinkasa, za wyczerpujące.

Chciałbym też dodać, że nasze rozważania wiązały się z rozumieniem słowa „uniwersytet”. W tradycji akademickiej pojmuje się to jako miejsce kształcenia studentów i prowadzenia badań w różnych dyscyplinach nauki – najstarsza interpretacja dotyczy wszystkich istotnych nauk. Niemniej jednak w świetle wyjaśnień panów ministrów, wyjaśnień pana profesora Woźnickiego, obecnego na posiedzeniu z ramienia Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, komisja postanowiła – biorąc pod uwagę fakt, że Akademia Medyczna imienia Karola Marcinkowskiego w Poznaniu zatrudnia ponad trzystu samodzielnych pracowników nauki – nie wnosić zastrzeżeń do przedłożonej ustawy i prosić Wysoką Izbę o przychylenie się do jej wniosku. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Czy ktoś z państwa senatorów chce zadać jednodominowe pytanie senatorowi sprawozdawcy?

Pan senator Andrzej Gołaś i pan senator Aleksander Bentkowski.

Proszę bardzo, pan senator Gołaś.

Senator Andrzej Gołaś:

Panie Senatorze, jakie cztery dyscypliny uprawiane obecnie w tej akademii medycznej zostały wymienione jako te, które spełniają wymogi ustawowe?

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Kazimierz Wiatr:

Nie mam w tej chwili przed sobą wykazu centralnej komisji, w którym są wymienione te dy-

scypliny. Zostało przeprowadzone jednak pewne rozumowanie... Mamy tutaj do czynienia z dwoma zagadnieniami: z literalnym interpretowaniem zapisu art. 3 ust. 3 ustawy i z pewnym szerszym kontekstem całego art. 3 składającego się z pięciu ustępów. Generalne podejście, co do którego zarówno ministrowie, minister nauki i szkolnictwa wyższego oraz minister zdrowia, jak i konferencja rektorów są zgodni, jest takie, że w określeniu – spróbuję przytoczyć je precyzyjnie – „w tym co najmniej cztery w zakresie nauk objętych profilem uczelni” słowo „nauk”, użyte w liczbie mnogiej, oznacza różne dyscypliny. W tym miejscu pojawia się znowu kwestia ustalenia, co znaczy „dyscyplina”. Pan minister zdrowia mówił o tym, że nauki medyczne obejmują wiele dyscyplin medycznych. Mówił zarówno o kierunkach studiów, jak i o zróżnicowanych pracach badawczych. I w tym zakresie zostaliśmy przekonani, uznaliśmy tę interpretację za przekonującą.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Pan senator Bentkowski, proszę bardzo.

Senator Aleksander Bentkowski:

Ja mam pytanie jak gdyby uzupełniające pytanie pana senatora Gołaśa: to w końcu ile uprawnień do doktoryzowania ma ta uczelnia i w jakich dziedzinach?

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Panie Senatorze, proszę bardzo.

Senator Kazimierz Wiatr:

Chciałbym powiedzieć, odpowiadając precyzyjnie, że ja nie mam tutaj przed sobą wniosku Akademii Medycznej, ale jest niewątpliwe, że wyczerpuje ona wymagania co najmniej sześciu uprawnień i że te uprawnienia dotyczą dziedzin, które mogą być rozumiane jako co najmniej cztery różne nauki.

Chciałbym tu dodać, że w tym zakresie na etapie procesu legislacyjnego, w szczególności przed pojawieniem się przedłożenia rządowego w Sejmie, projekt tej ustawy był konsultowany przez trzydzieści osiem różnych organów, w tym ministra nauki i szkolnictwa wyższego, Państwową Komisję Akredytacyjną, Radę Główną Szkolnictwa Wyższego, oczywiście ministra zdrowia itd.

(Głos z sali: Może pan minister byłby uprzejmy udzielić...)

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Chciałbym powiedzieć, proszę Wysokiego Senatu, iż to był rządowy projekt ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu...

(wicemarszałek M. Ziółkowski)

A, przepraszam bardzo, Panie Senatorze, ponieważ nie ma więcej pytań, zwalnim pana...

(Senator Kazimierz Wiatr: Dziękuję bardzo. Myślałem, że pan marszałek ma pytanie.)

Nie, nie, ja jako poznaniak na razie wolę się nie angażować w dyskusję, czekając, aż Małopolanie wyjaśnią to pomiędzy sobą, Panie Senatorze. Bardzo się cieszę, że to Małopolanin broni interesów Poznania, bo dzięki temu nie ma podejrzania o partykularyzm.

(Głos z sali: Chyba, że się zmówili.)

Chyba, że tak. Oczywiście zmowa i układ są zawsze możliwe, Panie Senatorze.

(Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk: Może pan minister to wyjaśni.)

Pan minister jest upoważniony do reprezentowania stanowiska rządu. Witam pana podsekretarza stanu Jarosława Pinkasa.

Panie Ministrze, rozumiem, że chce pan zabrać głos. Zapraszam na mównicę.

(Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk: I to będą precyzyjne odpowiedzi.)

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Jarosław Pinkas:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Z dużą przyjemnością odpowiem na pytanie pana senatora Bentkowskiego. Uczelnia medyczna w Poznaniu, Akademia Medyczna imienia Karola Marcinkowskiego, ma osiem uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora. Są to uprawnienia w zakresie: na Wydziale Lekarskim I – medycyny, biologii i biologii medycznej; na Wydziale Lekarskim II – medycyny, stomatologii i biologii medycznej; a na Wydziale Farmaceutycznym – farmacji. Tak więc jest ich osiem.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Czy są jeszcze jakieś pytania do pana ministra? Nie ma.

Dziękuję bardzo.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Jarosław Pinkas: Dziękuję bardzo.)

To była krótka, precyzyjna odpowiedź.

W takim razie kończy się etap zadawania pytań i rozpoczynamy dyskusję, zgodnie z wszystkimi wymogami.

Pan senator Gołaś zapisał się do głosu.

Proszę bardzo.

Senator Andrzej Gołaś:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Nawiążę do wystąpienia pana senatora sprawozdawcy i tych wątpliwości, które się wiązały

z literalnym zapisem ustawowym i próbą odniesienia do niego obszaru działalności akademii czy tych uprawnień, które posiada Akademia Medyczna w Poznaniu. Odwołam się do historii.

Pojęcie „uniwersytet” pochodzi od łacińskiego sformułowania *universitas*, czyli powszechność. Tradycyjna średniowieczna formuła uniwersytetu polegała na tym, że o nazwę „uniwersytet” mogła się starać uczelnia, która miała cztery wydziały: teologię, medycynę, prawo i filozofię. Zresztą filozofia obejmowała wszechnauki i nawet obecnie wszyscy, którzy mają Ph.D., to jest Philosophiae Doctor, czyli inżynierowie, mieszczą się w tym obszarze. Jako ciekawostkę podam, że założona w 1364 r. Akademia Krakowska do końca XIV wieku nie mogła być uniwersytetem, bo papież nie wyrażał zgody na założenie wydziału teologicznego. To nastąpiło dopiero w roku 1398 i stąd to niedawne obchodzenie sześćsetlecia odnowienia Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Ale do czego zmierzam? Oczywiście w chwili obecnej oczekiwanie, że nauki medyczne będą mieściły się w większym zbiorze uniwersyteckim... No, jedno do drugiego jakby nie przystaje. Ale w moim przekonaniu i zgodnie z duchem ustawy o szkolnictwie wyższym – ja posługuję się tutaj kolokwializmem, jeżeli chodzi o nazwę ustawy – uczelnia tego typu jak akademia medyczna w pełni zasługuje na to, żeby nosić miano uniwersytetu. W tej chwili nauki medyczne, może w szczególności one, a może w ogóle nauki, są interdyscyplinarne, a zatem ta wątpliwość, która występowała, przynajmniej dla mnie nie stanowi przeszkody. W tym swoim wystąpieniu chcę poprzeć ten wniosek i zwrócić się do Izby o poparcie przedłożenia rządowego.

A też jako ciekawostkę podam, może nie wszyscy o tym wiedzą, że jeżeli chodzi o Małopolskę i Kraków, to od początku lat dziewięćdziesiątych akademia medyczna powróciła na łono Uniwersytetu Jagiellońskiego jako Collegium Medicum, co nie oznacza, że wszędzie tego typu wzory powinny być powielane. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Pozwolę sobie na krótki komentarz. Otóż na początku nie wiedziałem, czy pan senator będzie popierał ten wniosek, czy będzie przeciwny temu wnioskowi. Ponieważ pan senator nawiązywał do historii, chcę powiedzieć, że dwukrotnie w historii Uniwersytet Jagielloński zablokował powstanie Uniwersytetu Poznańskiego, najpierw z Kolegium Lubrańskiego, a potem z Kolegium Jezuickiego, pisząc ohydne opinie dla papieża, a w zasadzie nasza szkoła powinna być erygowana jako uniwersytet przez Zygmun-

(wicemarszałek M. Ziółkowski)

ta III Wazę. Myślałem, że pan senator Gołaś jako krakauer wystąpi zgodnie z tą właśnie historyczną tradycją, ale zachował się zupełnie inaczej. Za to mu jestem wdzięczny i na tym kończę ten komentarz.

Proszę państwa, ponieważ dyskusja się zakończyła, bo nie ma więcej zapisanych do niej, zgodnie z Regulaminem Senatu ową dyskusję zamykam.

Dziękuję panu ministrowi za bytność i krótką odpowiedź.

Najpierw informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o nadaniu Akademii Medycznej im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu nazwy „Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu” zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Dziękuję bardzo. Zamykam punkt czwarty.

Ogłaszam, proszę państwa, przerwę do jutra do godziny 11.00. Od razu przystąpimy do głosowań – chciałbym to wszystkim senatorom uświadomić.

A teraz proszę jeszcze o odczytanie komunikatów.

Pani Senator, pani będzie łaskawa...

**Senator Sekretarz
Dorota Arciszewska-Mielewczyk:**

Posiedzenie Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska w sprawie rozpatrzenia wniosku zgłoszonego w toku debaty do ustawy o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz ustawy o działach administracji rządowej odbędzie się w dniu dzisiejszym w sali nr 179 bezpośrednio po ogłoszeniu przerwy.

I jeszcze jeden komunikat. Posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej w sprawie planu pracy i spraw organizacyjnych odbędzie się bezpośrednio po ogłoszeniu przerwy w sali nr 176.

Przepraszam, jeszcze jeden komunikat. Pani dyrektor Polkowska... przepraszam, pani minister Polkowska uprzejmie informuje, iż marszałek Senatu zwołuje posiedzenie Konwentu Seniorów na czwartek, to jest 11 stycznia 2007 r., na godzinę 9.45.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, ogłaszam zatem przerwę w posiedzeniu do godziny 11.00 w dniu jutrzejszym.

Dziękuję bardzo.

(Przerwa w posiedzeniu o godzinie 16 minut 19)

Treść

25. posiedzenia Senatu w dniu 10 stycznia 2007 r.

Wznowienie posiedzenia	
Punkt drugi porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz ustawy o działach administracji rządowej	
Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska	
senator sprawozdawca	
Józef Łyczak	3
Wystąpienie sekretarza stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi	
sekretarz stanu	
Henryk Kowalczyk	5
Zapytania i odpowiedzi	
senator Jarosław Lasecki	5
sekretarz stanu	
Henryk Kowalczyk	5
senator Paweł Michalak	5
sekretarz stanu	
Henryk Kowalczyk	5
senator Jerzy Chrościkowski	6
sekretarz stanu	
Henryk Kowalczyk	6
senator Jerzy Chrościkowski	6
sekretarz stanu	
Henryk Kowalczyk	6
senator Jarosław Lasecki	7
sekretarz stanu	
Henryk Kowalczyk	7
senator Roman Wierzbicki	7
sekretarz stanu	
Henryk Kowalczyk	8
senator Mieczysław Augustyn	8
sekretarz stanu	
Henryk Kowalczyk	8
senator Stanisław Kogut	9
sekretarz stanu	
Henryk Kowalczyk	9
senator Stanisław Kogut	9
sekretarz stanu	
Henryk Kowalczyk	9
senator Marek Ziółkowski	9
sekretarz stanu	
Henryk Kowalczyk	9
senator Mirosław Adamczak	10
sekretarz stanu	
Henryk Kowalczyk	10
senator Mirosław Adamczak	10
senator Anna Kurska	10
sekretarz stanu	
Henryk Kowalczyk	11
senator Franciszek Adamczyk	11
sekretarz stanu	
Henryk Kowalczyk	11
senator Jarosław Lasecki	11
podsekretarz stanu	
w Ministerstwie Skarbu Państwa	
Sławomir Urbaniak	12
sekretarz stanu	
Henryk Kowalczyk	12
dyrektor Departamentu Ewidencji, Reprywatyzacji, Rekompensat i Udostępniania Akcji w Ministerstwie Skarbu Państwa	
Mariusz Skowronek	12
Otwarcie dyskusji	
senator Paweł Michalak	13
senator Jerzy Chrościkowski	13
senator Roman Wierzbicki	15
Zamknięcie dyskusji	
Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa	
podsekretarz stanu	
Sławomir Urbaniak	15
Punkt trzeci porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych	
Sprawozdanie Komisji Praw Człowieka i Praworządności	
senator sprawozdawca	
Aleksander Bentkowski	16
Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości	
podsekretarz stanu	
Krzysztof Józefowicz	16
Zapytania i odpowiedzi	
senator Urszula Gacek	17

podsekretarz stanu		Zapytania i odpowiedzi	
Krzysztof Józefowicz	17	senator Andrzej Gołaś	20
senator Antoni Szymański	17	senator sprawozdawca	
podsekretarz stanu		Kazimierz Wiatr	20
Krzysztof Józefowicz	18	senator Aleksander Bentkowski	20
Otwarcie dyskusji		senator sprawozdawca	
Zamknięcie dyskusji		Kazimierz Wiatr	20
Punkt czwarty porządku obrad: stanowis-		podsekretarz stanu	
ko Senatu w sprawie ustawy o nadaniu		w Ministerstwie Zdrowia	
Akademii Medycznej im. Karola Marcinko-		Jarosław Pinkas	21
wskiego w Poznaniu nazwy „Uniwersy-		Otwarcie dyskusji	
tet Medyczny im. Karola Marcinkowskie-		senator Andrzej Gołaś	21
go w Poznaniu”		senator Marek Ziółkowski	21
Sprawozdanie Komisji Nauki, Edukacji		Zamknięcie dyskusji	
i Sportu,		Komunikaty	
senator sprawozdawca			
Kazimierz Wiatr	19		

(Przerwa w posiedzeniu)

Opracowanie: Dział Stenogramów
Biura Prac Senackich Kancelarii Senatu
Łamanie i druk: Dział Edycji i Poligrafii
Biura Informatyki Kancelarii Senatu
Nakład: 155 egz.

DWUDZIESTE PIĄTE POSIEDZENIE
SZÓSTEJ KADENCJI

dzień trzeci

SPRAWOZDANIE STENOGRAFICZNE
WERSJA ROBOCZA

Warszawa, dnia 11 stycznia 2007 r.

Jest to robocza wersja stenogramu z posiedzenia. Poprawki do tej wersji można zgłaszać w ciągu dwóch dni po posiedzeniu w Dziale Stenogramów Biura Prac Senackich Kancelarii Senatu, pokój nr 409, tel. 694 90 18.

Zgodnie z art. 39 ust. 1 Regulaminu Senatu urzędowym stwierdzeniem przebiegu obrad są protokół i sprawozdanie stenograficzne.

(Wznowienie posiedzenia o godzinie 12 minut 04)

(Posiedzeniu przewodniczą wicemarszałkowie: Krzysztof Putra, Marek Ziółkowski, Maciej Płażyński i Ryszard Legutko)

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Wznawiam posiedzenie.

Proszę senatorów sekretarzy o zajęcie miejsc przy stole prezydyjnym.

Bardzo proszę panie i panów senatorów o zajmowanie miejsc. Widzę, że potrzebna jest jeszcze minuta, dwie na zajęcie miejsc. Ponawiam prośbę o zajęcie miejsc i zaprzestanie rozmów. Bardzo proszę panie i panów senatorów o nieużywanie telefonów komórkowych na sali obrad.

Powracamy do rozpatrywania punktu pierwszego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy budżetowej na rok 2007.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Gospodarki Narodowej, która ustosunkowała się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam, że dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, mogą zabrać głos jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki Narodowej, pana senatora Marka Waszkowiaka o zabranie głosu i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Senator Marek Waszkowiak:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

W imieniu Komisji Gospodarki Narodowej przedstawiam sprawozdanie zawarte w druku nr 324Z.

Komisja Gospodarki Narodowej na wczorajszym spotkaniu przeanalizowała wszystkie sto czterdzieści siedem poprawek. Użyte argumenty za i przeciw w większości znane są Wysokiej Izbie, ponieważ pojawiały się w trakcie debaty. Chciałbym jednak poinformować Wysoką Izbę, że w trakcie prac komisji, na podstawie art. 52 ust. 4 Regulaminu Senatu, następujący wnioskodawcy dokonali zmian we wnioskach. Senator Andrzej

Łuczycki dokonał autopoprawki w punkcie pięćdziesiątym szóstym zestawienia wniosków, pani senator Ewa Tomaszewska – w punkcie siedemdziesiątym szóstym zestawienia wniosków, pani senator Elżbieta Rafalska – w punktach osiemdziesiątym pierwszym i osiemdziesiątym drugim zestawienia wniosków, pan senator Łuczywek oraz pan senator Zientarski – w punkcie osiemdziesiątym siódmym zestawienia wniosków, pani senator Fetlińska dokonała autopoprawki w punkcie dziewięćdziesiątym ósmym, pan senator Włodzimierz Łuczywek zmienił wniosek w punkcie sto dwudziestym piątym i sto dwudziestym siódmym „a”, pani senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk, pan senator Płażyński, pan senator Antoni Szymański i pan senator Edmund Wittbrodt zmienili swoją poprawkę zawartą w punkcie sto dwudziestym szóstym.

W trakcie dyskusji senatorowie przedstawiali swój pogląd, przedstawiali swój punkt widzenia. Często zdarzało się tak, że pojawiała się rozbieżność poglądów między poszczególnymi grupami senatorów i w wielu przypadkach zgłoszono wnioski mniejszości.

Panie Marszałku, Wysoki Senacie, pozwólcie państwo, że w imieniu Komisji Gospodarki Narodowej na koniec tej pracy serdecznie podziękuję pani minister Suchockiej oraz paniom i panom dyrektorom, z którymi spędziliśmy ostatnie tygodnie, pracując nad budżetem państwa. Serdecznie państwu dziękuję. Dziękuję bardzo, Panie Marszałku. (Oklaski)

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo panu senatorowi sprawozdawcy.

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę mniejszości komisji, pana senatora Andrzeja Łuczyckiego i przedstawienie wniosków mniejszości komisji.

Senator Andrzej Łuczycki:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Klub Parlamentarny Platformy Obywatelskiej zgłosił wiele poprawek dotyczących w znacznym

(senator A. Łuczycycki)

stopniu budowy dróg w poszczególnych regionach.

Szanowni Państwo, zgadzamy się z senatorami, również z Prawa i Sprawiedliwości, którzy traktują budowę dróg w swoich miejscowościach jako element ponadpartyjny. Uważamy, że są to pryncypia, które są bardzo istotne niezależnie od tego, w ramach jakiej opcji politycznej funkcjonujemy. I nie ma znaczenia to, czy wniosek dotyczy Lublina, Opola czy Radomia, wszędzie tam my, Polacy, się poruszamy i wszędzie korzystamy z dróg. Budowa dróg jest jednym z elementów, jednym z bardzo istotnych elementów poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego, więc jest to ze wszech miar wskazane i ze wszech miar godne poparcia. Jest to również pewien element poparcia dla rządu. Wszystkie wnioski dotyczące budowy dróg zostały poparte przez miejscowe samorządy, samorządy wojewódzkie czy gminy w poszczególnych miejscowościach. W związku z tym niejako odciąża to rząd od angażowania się w te inwestycje.

Szanowni Państwo, w trakcie debaty budżetowej na tej sali byliśmy świadkami wielu efektywnych i efektownych wystąpień senatorów, dotyczących spraw lokalnych. Ja to rozumiem, ja tego nie potępiam. Senat, obrady Senatu to takie swego rodzaju theatrum, gdzie każdy z nas, autorów tego spektaklu, chce uzyskać poklask, poklask swoich lokalnych organizacji czy lokalnych wyborców. Nie traktuję tego jako czegoś zdroźnego. Chciałbym tylko uświadomić państwu i zaapelować, żebyśmy się wzbili ponad regionalizmy, abyśmy potraktowali te sprawy, bardzo istotne, bardzo ważne, jako coś, co jest ważne nie tylko dla tej miejscowości, dla tego okręgu czy regionu, lecz jako coś, co jest ważne po prostu dla Polski. Dlatego Klub Senatorów Platformy Obywatelskiej poparł wszystkie, podkreślam to, wszystkie wnioski dotyczące inwestowania w infrastrukturę drogową.

Chciałbym powiedzieć o jeszcze jednej kwestii. Szanowni Państwo, w ubiegłym roku w trakcie pracy nad budżetem zdarzyła się tragedia na Śląsku. Byliśmy niejako pod presją tej tragedii, pracowaliśmy pod jej presją, mając ją cały czas gdzieś z tyłu głowy, mówię o tej katastrofie budowlanej, która się w tym czasie zdarzyła. Wtedy, Szanowni Państwo, klub Platformy Obywatelskiej nie zgłosił żadnej poprawki, zgłosił tylko jedną, jedną jedyną, państwo pamiętacie, dotyczyła ona ratownictwa medycznego. Zgłosiliśmy tylko jedną poprawkę, uważaliśmy, że jest to sprawa ponadnarodowa.

Szanowni Państwo, w swoim wystąpieniu dotyczącym prac nad budżetem mówiłem o tym, że według statystyki w Polsce dziennie, codziennie ginie na drogach piętnaście osób. Jest to bardzo ważne, potraktujmy to ponadnarodowo, wszyst-

kie te inwestycje potraktujmy ponadnarodowo, potraktujmy to jako swoją powinność. I na koniec jeszcze dodam, że nie będzie żadnych wystąpień ze strony Platformy Obywatelskiej w sprawie poprawek mniejszości dotyczących dróg. Tym niejako apelem chcę zakończyć tę kwestię.

Chciałbym się jeszcze zwrócić do państwa o poparcie jednej poprawki, którą zgłosiłem. Chodzi o zespół klasztorny ojców bernardynów w Radomiu. Jest to jedyny w Radomiu obiekt sakralny klasy zerojowej. Niestety, ojcowie bernardyni nie dysponują wystarczającą ilością środków, aby ten obiekt...

(Senator Jan Szafraniec: Która to poprawka?)

Nie pamiętam w tej chwili, która to poprawka, ale podamy jej numer. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo panu senatorowi.

Chciałbym tylko zwrócić uwagę, że pan senator Andrzej Łuczycycki występował jako sprawozdawca mniejszości komisji. Przypominam, bo tu trzeba się sztywno trzymać regulaminu.

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę mniejszości komisji, panią senator Miroslawę Nykiel i przedstawienie wniosków mniejszości komisji.

Senator Miroslawa Nykiel:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Pragnę przypomnieć Wysokiemu Senatowi, czego dotyczyła poprawka pięćdziesiąta dziewięć. Poprawka pięćdziesiąta dziewięć, nazwana pakietem startowym, dotyczy ludzi młodych i jednego z najważniejszych problemów, jaki ma nasz kraj, czyli masowych wyjazdów za granicę w celach zarobkowych.

Po pierwsze, poprawka ta ułatwi młodym ludziom rozpoczęcie pracy, znalezienie pierwszej pracy. Po drugie, poprawka ta, a szacujemy, że obejmie ona około pięćuset tysięcy osób, dotyczy młodych ludzi, którzy po raz pierwszy zakładają działalność gospodarczą. Jest to wiele projektów ustaw, które regulują te sprawy.

Szanowni Państwo, wczoraj szczegółowo uzasadniałam tę poprawkę, dlatego dzisiaj chciałabym zwrócić się do Wysokiej Izby w ten sposób. Przyjmując budżet, wiele o nim mówiliśmy, ale wiemy dobrze, zarówno panie i panowie senatorowie z koalicji rządzącej, jak i z opozycji, że budżet nie jest prorozwojowy. Ta poprawka jest prorozwojowa, daje szansę ludziom młodym. Panie Marszałku, Wysoka Izbo, apeluję o poparcie dla tej poprawki. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Bardzo dziękuję pani senator.

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę mniejszości komisji, pana senatora Antoniego Motyczkę i przedstawienie wniosków mniejszości komisji.

Senator Antoni Motyczka:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Mój wniosek mniejszościowy, który został przedstawiony, dotyczy dróg. To ten sam wniosek, który został już przed chwilą przedstawiony przez pana senatora Łuczyckiego. Cóż mogę do tego dodać? Jeżeli nie będziemy w kraju budowali dróg, to będziemy się cofali i to cofali się wyraźnie.

Chciałbym się zwrócić z takim apelem. Era konia była nie tak dawno, kiedy dyliżanse jeździły po naszym kraju, potem była era maszyny parowej, dziś mamy erę dróg, czyli samochodów, obiektów, które poruszają się po naszych drogach. Nasze drogi są zaniedbane, nie spełniają wymogów unijnych i nie spełniają oczekiwań, jakie Europa Środkowa, w ogóle Europa stawia przed drogami. Tyle moich uwag. Proszę o poparcie naszych poprawek. Dziękuję uprzejmie.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Bardzo dziękuję panu senatorowi.

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę mniejszości komisji, pana senatora Tomasza Misiaka i przedstawienie wniosku mniejszości komisji.

(*Senator Tomasz Misiak:* Rezygnuję z zabrania głosu. Dziękuję.)

Dziękuję bardzo.

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę mniejszości komisji, pana senatora Andrzeja Gołasia i przedstawienie wniosków mniejszości komisji.

(*Senator Andrzej Gołaś:* Rezygnuję, Panie Marszałku. Dziękuję.)

Dziękuję.

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę mniejszości komisji, pana senatora Andrzeja Owczarka i przedstawienie wniosków mniejszości komisji.

(*Senator Andrzej Owczarek:* Także rezygnuję, Panie Marszałku. Dziękuję bardzo.)

Dziękuję.

No, niestety, uprzejmość i wyrozumiałość nie mają znaczenia, jeśli chodzi o regulamin. Przedstawiciele mniejszości muszą przedłożyć te wnioski, dlatego że to nie są ich osobiste, ale całej grupy mniejszości.

Czyli jeszcze raz proszę pana senatora Tomasza Misiaka o przedstawienie wniosków mniejszości komisji. Oczywiście zapraszam na mównicę.

Senator Tomasz Misiak:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Ponieważ jestem wnioskodawcą kilku wniosków mniejszości, dotyczących różnych kwestii, zarówno spraw drogowych, jak i zdrowotnych, a panowie powiedzieli, że nie możemy zrezygnować z głosu, to chciałbym prosić ogólnie o uwzględnienie wniosków, które zgłaszała Platforma Obywatelska. My jesteśmy za popieraniem tych wniosków, które, po pierwsze, będą redukować

śmiertelność, ponieważ część z nich dotyczy szpitali onkologicznych, a po drugie, zlikwidują niebezpieczeństwo na drogach, ponieważ ogromna większość naszych wniosków mniejszości dotyczy właśnie dróg i tego, o czym mówił pan senator Motyczka.

I w imieniu mniejszości komisji bardzo bym prosił o poparcie, ponieważ komisja nie wszystkie te wnioski uwzględniła. Dziękuję.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo panu senatorowi.

Proszę sprawozdawcę mniejszości komisji, pana senatora Andrzeja Gołasia, o zabranie głosu i przedstawienie wniosków mniejszości komisji.

Senator Andrzej Gołaś:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Zwracam się do Wysokiej Izby z prośbą o poparcie trzech wniosków mniejszości. Jeden dotyczy obwodnicy Krakowa, drugi obwodnicy Skawiny, a trzeci dotyczy wsparcia finansowego dla szpitala klinicznego w Poznaniu, co świadczy o pewnym ponadregionalnym podejściu mojej osoby do przedstawionych wniosków. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo panu senatorowi.

Proszę sprawozdawcę mniejszości komisji, pana senatora Andrzeja Owczarka, o zabranie głosu i przedstawienie wniosków mniejszości komisji.

Senator Andrzej Owczarek:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chciałbym prosić o udzielenie poparcia dla wniosku sto trzydziestego pierwszego, który jest rozszerzeniem wniosku trzydziestego, popartego przez komisję, w sprawie lotniska imienia Władysława Reymonta w Łodzi.

Komisja pozytywnie zaopiniowała wniosek ogólny. Ten zaś wniosek doprecyzowuje i określa sumę, tę sumę, którą podał w swoim przemówieniu telewizyjnym w Łodzi pan premier Kaczyński. Zapewnił, że 37 milionów zł zostanie przekazanych na to lotnisko. I w związku z tym taka suma pojawiła się w moim wniosku.

Chciałbym także poprzeć wnioski o pieniądze na służbę zdrowia. Jeśli nie będziemy dawali na służbę zdrowia, naukę i technikę, to, niestety, społeczeństwo na pewno może być niezadowolone. Proszę o poparcie tych wniosków. Dziękuję.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo panu senatorowi.

Czy senatorowie wnioskodawcy chcą jeszcze zabrać głos?

Bardzo proszę, pan senator Roman Wierzbicki.

Senator Roman Wierzbicki:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku, w imieniu panów senatorów Bieli i Bendera, jak również w moim własnym, wycofuję poprawkę pięćdziesiątą ósmą. Dziękuję.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo.

Czy pan senator Biela i pan senator Bender nie wnoszą sprzeciwu?

(*Senator Ryszard Bender:* Nie wnoszą i akceptują to.)

Dziękuję bardzo.

Rozumiem, że poprawka pięćdziesiątą ósmą została wycofana.

Czy ktoś z pań i panów senatorów chce podtrzymać wycofany wniosek? Pytam, bo taka jest procedura. Nie.

Stwierdzam, że poprawka została wycofana.

W trakcie dyskusji wnioski zgłosili następujący senatorowie: pan senator Kazimierz Wiatr, pan Marek Waszkowiak, pan Ryszard Górecki, pani Janina Fetlińska, pan Zbigniew Trybuła, Edmund Wittbrodt, Jerzy Szymura, Adam Biela, Adam Massalski, Zbigniew Rau, Ryszard Bender, Jan Szafraniec, Andrzej Mazurkiewicz, Andrzej Łuczycki, Mariusz Witczak, Piotr Wach, Maria Pańczyk-Pozdziej, Piotr Zientarski, Marek Ziółkowski, Andrzej Jaroch, Piotr Boroń, Roman Ludwiczuk, Ewa Tomaszewska, Jerzy Chróścikowski, Elżbieta Rafalska, Bronisław Korfanty, Czesław Żelichowski, Jarosław Lasecki, Tadeusz Maćkała, Władysław Sidorowicz, Stanisław Karczewski, Józef Łyczak, Mieczysław Augustyn, Roman Wierzbicki, Mirosława Nykiel, Michał Okła, Urszula Gacek, Andrzej Person, Zbigniew Szaleniec, Andrzej Owczarek, Włodzimierz Łyczywek, Tomasz Misiak, Ryszard Ciecierski, Krystyna Bochenek, Lesław Podkański, Aleksander Bentkowski, Zbigniew Romaszewski, Dorota Arciszewska-Mielewczyk, Stanisław Kogut, Krzysztof Piesiewicz, Antoni Motyczka, Jerzy Szmit, Dariusz Bachalski, Maciej Płażyński, Mirosław Adamczak, Bogdan Lisiecki, Krzysztof Putra, Stefan Niesiołowski, Antoni Szymański.

Przystępujemy...

(*Głos z sali:* Pan senator Ludwiczuk i pan senator Romaszewski chcieliby zabrać głos.)

Pan senator Ludwiczuk chce zabrać głos, następnie pan senator Romaszewski.

Bardzo proszę.

(*Senator Roman Ludwiczuk:* Z miejsca, Panie Marszałku, tak?)

Bardzo proszę.

Senator Roman Ludwiczuk:

Moje wystąpienie dotyczy poprawki sto trzydziestej szóstej, mówiącej o stworzeniu w części 83 „Rezerwy celowe” zabezpieczenia środków na świadczenia dla medalistów zawodów „Przyjaźń 84”. Ja bardzo proszę, żeby koleżanki i koledzy senatorowie to uwzględnili.

Trwają prace legislacyjne nad zmianą ustawy o sporcie kwalifikowanym. Z przebiegu prac wynika, że zmiana do ustawy o sporcie kwalifikowanym najprawdopodobniej zostanie zaakceptowana, a generuje to środki w granicach 1 miliona 500 tysięcy zł. Pomimo to, że budżet Ministerstwa Sportu co roku – i dzięki za to – jest zwiększany, nie może bez tej rezerwy celowej poradzić sobie z tym zobowiązaniem.

A więc proszę koleżanki i kolegów senatorów, żebyśmy w głosowaniu uwzględnili tę zmianę do ustawy budżetowej. Dziękuję.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Zbigniew Romaszewski ma głos.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Panie Marszałku, w związku z wycofaniem poprawki pięćdziesiątej ósmej zwracam się do pana jako przewodniczącego klubu o zarządzenie krótkiej przerwy na spotkanie klubu, bo myśmy podejmowali decyzję w innych warunkach.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Czy mam traktować to jako wniosek o przerwę?

(*Senator Zbigniew Romaszewski:* Tak.)

Ile minut?

(*Senator Zbigniew Romaszewski:* Myślę, że piętnaście minut nam zupełnie wystarczy.)

Ogłaszam przerwę do godziny 12.45.

(*Przerwa w obradach od godziny 12 minut 28 do godziny 12 minut 48*)

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Proszę o zajmowanie miejsc.

(*Rozmowy na sali*)

Jeszcze raz bardzo proszę o zajmowanie miejsc i nieprowadzenie rozmów.

Wznawiam obrady.

Czy ktoś z senatorów wnioskodawców chce jeszcze zabrać głos? Wcześniej wyczytałem wszyst-

(wicemarszałek K. Putra)

kich senatorów wnioskodawców. Czy ktoś z państwa...

Pan senator Biela, bardzo proszę.

Senator Adam Biela:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Ja chciałbym zabrać głos w sprawie poprawki czwartej, z której powodu ogłoszono przerwę.

Otóż na posiedzeniu Komisji Gospodarki Narodowej... Chcę złożyć wyjaśnienie...

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Panie Senatorze, ale ja mam bardzo ważną informację. Ja zapytałem senatorów wnioskodawców. Czy pan senator jest wnioskodawcą tej poprawki czwartej? Bo głos może zabrać w sprawie zgłoszonej przez siebie poprawki tylko konkretny senator, konkretny wnioskodawca.

(Senator Adam Biela: Rozumiem. To jest poprawka komisji, rzeczywiście.)

Skoro to jest poprawka komisji, to pan senator nie jest wnioskodawcą tej poprawki, tylko komisja. Ewentualnie może w tej sprawie wypowiedzieć się pan... Można zadać sprawozdawcy pytanie, poprosić o wyjaśnienie tej sprawy sprawozdawcę komisji, czyli pana senatora Marka Waszkowiaka.

Senator Adam Biela:

Dziękuję, Panie Marszałku.

W takim razie w tym trybie będę chciał zadać pytanie sprawozdawcy komisji, panu senatorowi Waszkowiakowi.

Panie Senatorze, województwo lubelskie ma w tym budżecie jedyne pozycje w części 83, właśnie dotyczącej tej obwodnicy. Na posiedzeniu Komisji Gospodarki Narodowej, której pan przewodniczył, w której ja uczestniczyłem jako jej członek, jak uważam, zostaliśmy wprowadzeni w błąd poprzez argumentację, że ta kwota, która jest zarezerwowana w tej pozycji budżetowej, jest nam na ten cel niepotrzebna. Dlatego zgodziliśmy się na taki układ i Komisja Gospodarki Narodowej tak to przedłożyła.

Okazuje się... Przyjechał wczoraj pan wojewoda i przedstawił...

(Głosy z sali: Pytanie, pytanie.)

Chcę, żeby pan senator potwierdził...

(Wicemarszałek Krzysztof Putra: Panie Senatorze, przepraszam, bardzo proszę o zadanie konkretnego pytania.)

Chcę, żeby pan senator potwierdził, czy w taki sposób, jak ja to relacjonuję, było to przedstawiane w czasie obrad komisji i w takim trybie zwraca-

no uwagę, że kwota pomniejszona nam wystarczy. Ja chcę po prostu powiedzieć, że z relacji pana wojewody wynika, iż absolutnie nam nie wystarczy i nie będziemy w stanie posunąć się z budową obwodnicy.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo.

Proszę o udzielenie odpowiedzi.

Zapraszam na mównicę, Panie Senatorze.

Senator Marek Waszkowiak:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Poprawka, która w druku nr 324Z nosi numer czwarty, jest poprawką, która pojawiła się na posiedzeniu Komisji Gospodarki Narodowej jako poprawka zgłoszona przez Komisję Praw Człowieka i Praworządności. Komisja gospodarki podzieliła pogląd wyrażony przez komisję praw człowieka i poprawka ta uzyskała poparcie tej komisji. Następnie w trakcie debaty plenarnej pojawiła się poprawka, która nosi numer pięćdziesiąty ósmy, panów senatorów Wierzbickiego, Bendera i Bieli. Na wczorajszym posiedzeniu, w wyniku głosowania, poprawka czwarta nie uzyskała poparcia, ponieważ w moim przekonaniu pojawiło się coś, co bym nazwał pewną koalicją dróg lokalnych.

(Rozmowy na sali)

Panie Marszałku, Wysoki Senacie...

(Wicemarszałek Krzysztof Putra: Przepraszam, Panie Senatorze. Bardzo proszę państwa o nierozmawianie, bo to utrudnia prowadzenie obrad, a już na pewno utrudnia panu senatorowi sprawozdawcy udzielanie odpowiedzi.)

Decyzja o tym, że komisja gospodarki poparła poprawkę czwartą, i w pierwszym czytaniu, i potem część senatorów także później, polegała na stanowisku rządu, który stwierdził, że pieniądze te nie są potrzebne do przeprowadzenia tej inwestycji, a stan przygotowania nie rokuje nadziei, że będą one wykorzystane w większym stopniu.

Wysoki Senacie, powiem teraz o tym, dlaczego ja głosowałem przeciwko wszystkim poprawkom dotyczącym dróg lokalnych: Ponieważ uważam, że w programie rządowym jest ogromny pieniądź przygotowany na ogromny program rządowy budowy dróg lokalnych, wojewódzkich, powiatowych i krajowych. I w moim przekonaniu poprawki pojawiające się w czasie obrad Senatu świadczą o tym, że lokalni dyrektorzy dróg nie mają dobrego kontaktu w swoim pionie zawodowym. Proszę państwa, nie może być tak, że minister przekazuje nam pieniądze w jednym miejscu, a my przynosimy poprawki od dyrektorów regionalnych, którzy mają wykonywać polecenia dyrektora generalnego. Takie jest moje stanowisko.

(Oklaski)

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo.

Kolejność zadawania pytań jest następująca: pan senator Sidorowicz...

Bardzo proszę.

(*Senator Władysław Sidorowicz: Nie pytań.*)

Nie, nie, to jest w trybie zabierania głosu przez wnioskodawców. Pan senator Sidorowicz jest wnioskodawcą i chce zabrać głos jako wnioskodawca.

(*Senator Władysław Sidorowicz: Tak, ale to nie w trybie pytań, jak zrozumiałem.*)

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Władysław Sidorowicz:

Chciałbym króciutko prosić o poparcie poprawki dziewięćdziesiątej czwartej, dotyczącej Funduszu Inicjatyw Obywatelskich. Jeśli zostanie utrzymany dzisiejszy zapis, na tegoroczne programy – a zgłosiło się ponad stu chętnych – będziemy mieli tylko 6 milionów zł, bo ubiegłoroczne skutki to 24 miliony. Stąd ogromna prośba, żeby jednak uszanować sektor pozarządowy, stowarzyszenia i organizacje pozarządowe, i dać szansę na to, żeby nowe inicjatywy w tym roku mogły być realizowane. To prośba także w imieniu pana senatora Augustyna, który w poprawce siedemdziesiątej dziewiątej też występował o środki dla Funduszu Inicjatyw Obywatelskich.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo.

Teraz głos zabierze pan senator Wierzbicki.

Bardzo proszę.

Senator Roman Wierzbicki:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chciałbym zadać pytanie do pana sprawozdawcy, pana przewodniczącego Waszkowiaka.

Dlaczego – i nie jest to pierwszy przypadek – w rozważaniu poprawek, przy ich zgłaszaniu posłużono się nieprawdą? Nie można kłamać przy podejmowaniu decyzji. To jest skandal.

(*Wicemarszałek Krzysztof Putra: Panie Senatorze, ale ja bym prosił jeszcze raz o pytanie dotyczące konkretnej poprawki.*)

Już będzie pytanie, chwileczkę, moment.

Dlaczego wprowadzono ten zapis w poprawce czwartej, zabierający Lublinowi 27 milionów zł na obwodnicę, które wcześniej zostały przyznane przez Sejm? Gdyby nie było tej fałszywej informacji, sytuacja byłaby zupełnie inna. Na kolejnym spotkaniu wyjaśniłem, że to jest nieprawda, ponieważ otrzymałem dokumenty od wojewody lubelskiego, z których wynika, że nie tylko 50 milio-

nów zł, ale i 86 milionów zł Lublin jest w stanie w tym roku na ten cel przeznaczyć. Dlaczego więc posługujemy się argumentami nieprawdziwymi? Dziękuję.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana senatora sprawozdawcę.

Ja mam taką prośbę: jeśli ktoś z państwa ma jeszcze pytania do senatora sprawozdawcy... Bo później przejdziemy do tego trybu zabierania głosu przez senatorów wnioskodawców. I proszę o pytania dotyczące tylko treści poprawek.

Bardzo proszę, pan przewodniczący udzieli odpowiedzi panu senatorowi Wierzbickiemu.

Senator Marek Waszkowiak:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie! Panie Senatorze!

Nie wiem, kto posługiwał się kłamstwem – na pewno nie członkowie Komisji Gospodarki Narodowej. Członkowie Komisji Gospodarki Narodowej przyjęli w dobrej wierze informacje ministra finansów, ale również ministra transportu. Członkowie Komisji Gospodarki Narodowej ponadto przyjęli w dobrej wierze i uznali argumenty pana przewodniczącego Romaszewskiego, gdy przedstawiał tę poprawkę. A jeśli chodzi o wynik głosowania na ostatnim posiedzeniu komisji, po przedstawieniu przez pana senatora innych argumentów, to senatorowie rozstrzygnęli to we własnym sumieniu. Jedni uznali, że pan wojewoda ma rację, inni uznali, że nie ma racji, i mamy wynik głosowania. I nie widzę tutaj możliwości rozstrzygnięcia tego w kategoriach prawdy i kłamstwa.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Bardzo dziękuję panu senatorowi sprawozdawcy.

Teraz senatorowie wnioskodawcy: pani senator Rafalska, następnie pani senator Tomaszewska i pan senator Szymański.

Senator Elżbieta Rafalska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Ja nie w trybie zadawania pytań, ale jako autor dwóch wniosków, które wczoraj podczas posiedzenia komisji zmodyfikowałam, i dlatego winna jestem Senatowi wyjaśnienie, z czego wynikała zmiana tych poprawek.

Otóż w moim pierwotnym wniosku jako źródło zmniejszenia wskazywałam obsługę zadłużenia zagranicznego. W związku z tym, że te wnioski nie znajdowały akceptacji, wskazałam inne źródło, które mogło zabezpieczyć zwiększenia. Dotyczyło to części 83 „Rezerwy celowe” i środków przezna-

(senator E. Rafalska)

czonych na referendum. Mój pierwszy wniosek mówił o przeznaczeniu kwoty 600 tysięcy zł na mobilne laboratorium badawcze, laboratorium, które przeprowadzałoby badania wydolnościowe różnych grup ludności, młodzieży i wysoko kwalifikowanych sportowców. W drugim zaś wniosku kwotę 9 milionów zł, wiedząc, że może być ona kwotą zaporową i może stanowić przeszkodę, zmniejszyłam do kwoty 5 milionów zł i wskazałam to samo źródło zmniejszenia. Co do przeznaczenia, to było to również na szkolnictwo wyższe, na przebudowę i renowację bazy naukowo-dydaktycznej Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Gorzowie.

I chciałam jeszcze raz oba wnioski zarekomendować.

(Głos z sali: Jakie numery?)

To są poprawki osiemdziesiąta pierwsza i osiemdziesiąta druga.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo, Pani Senator.

Pani senator Ewa Tomaszewska, bardzo proszę.

Senator Ewa Tomaszewska:

Dziękuję bardzo.

Ja chciałam wyjaśnić coś w sprawie poprawki siedemdziesiątej szóstej, dopełniającej środki na ukończenie wieloletniego programu dostosowującego warunki pracy w Polsce do standardów Unii Europejskiej. Zmiana ta tylko uściśla źródło, z którego miałyby być sfinansowane dalsza działalność w ramach tego programu, czyli doprecyzowuje się tu, że pieniądze na ten cel byłyby przeznaczone ze środków na referenda. I bardzo proszę o zaakceptowanie tej poprawki, ponieważ ona umożliwi nam wykonanie zadań wynikających ze zobowiązań wobec Unii Europejskiej, bardzo nielicznych, jeśli chodzi o działanie na rzecz środowisk pracowniczych. To jest jedna rzecz.

A pytanie do pana posła sprawozdawcy...

(Głos z sali: Senatora.)

...miałabym takie: czy w przypadku odrzucenia poprawki czwartej środki na funkcjonowanie sądów administracyjnych będą wystarczające, by rozpatrywać sprawy niezbędne do wszczęcia procesów inwestycyjnych? Dziękuję.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę pana senatora sprawozdawcę.

Przy czym ja prosiłem, żeby były zadawane pytania do pana senatora sprawozdawcy tylko w sprawie poprawek, a my ponownie rozpoczynamy etap zadawania pytań, a on był już zakończony.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Marek Waszkowiak:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie! Pani Senator!

Kwota 27 milionów zł, która jest przeznaczona na koszty utrzymania Naczelnego Sądu Administracyjnego, to poważna kwota. Mówił o tym pan senator Romaszewski, przedstawiając sprawozdanie swojej komisji. Jest to też kwota z przedłożenia rządowego, która została sądowi zabrana.

Proszę państwa, chciałbym zwrócić uwagę na jedną rzecz: sposób myślenia o budżecie. Budżet państwa jest najbardziej rządową ustawą, którą rozpatruje parlament, a zatem możliwości zmiany w tym zakresie przez parlament powinny być minimalne. Myślę, że to, co Senat kolejny raz robi... A ja osobiście pracuję przy kolejnym budżecie. Zakres zmian przedłożenia rządowego jest zbyt duży i powoduje tego typu konflikty i emocje. W moim przekonaniu ci, którzy na początku przygotowali budżet sądu administracyjnego, wiedzieli, że te koszty są dobrze wyliczone. Uważam, że nie powinno się z takich pozycji zdejmować.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo.

Wysoka Izba, pięćdziesięciu kilku senatorów zgłaszało poprawki. Zgodnie z regulaminem każdy wnioskodawca ma prawo zabrania głosu. Zgłosiło się jeszcze dwóch senatorów: pan senator Żelichowski i pan senator Zientarski. I mam nadzieję, że to już wszyscy...

(Senator Sekretarz Dorota Arciszewska-Mielewczyk: Jeszcze jeden pan senator...)

Kto jeszcze?

(Senator Włodzimierz Łyczywek: Jeszcze ja.)

I pan senator Łyczywek.

Bardzo proszę, pan senator Żelichowski ma głos.

Senator Czesław Żelichowski:

Panie i Panowie Senatorowie!

W sprawie poprawki osiemdziesiątej czwartej. W sumie zgłoszono na sto czterdzieści siedem poprawek trzy poprawki dotyczące Uniwersytetu Śląskiego. Jestem w stałym kontakcie z rektorem Uniwersytetu Śląskiego, panem Januszem Janeczkiem. Dla niego poprawka osiemdziesiąta czwarta, dotycząca remontu Wydziału Nauk o Ziemi, to absolutny priorytet. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana senatora Zientarskiego.

Senator Piotr Zientarski:

Dziękuję bardzo.

Bardzo bym prosił o poparcie poprawki osiemdziesiątej siódmej. Jest to poprawka, która uległa zmodyfikowaniu i uzyskała poparcie komisji stosunkiem głosów 20:1, przy poparciu rządu, właściwie przy braku zastrzeżeń. Chodzi o 10 milionów zł na obwodnicę czterech miast związanych z drogą S11 Katowice – Kołobrzeg. Dziękuję.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo.

Proszę o zabranie głosu pana senatora Łyczewka.

Senator Włodzimierz Łyczewek:

Proszę państwa, proszę o poparcie poprawek sto dwudziestej piątej i sto dwudziestej siódmej.

W ogóle nie zabierałbym głosu, gdyby nie wypowiedź pana senatora Waszkowiaka. Otóż nie jest tak... Nie chcę mówić, że inaczej pan głosował, niż pan głosował, ale w każdym razie, gdyby na posiedzeniu komisji, zgodnie z tym, co pan powiedział, wszystkie drogowe poprawki przepadły, tobym rozumiał, że takie jest stanowisko większości – nie tylko pańskie, ale większości komisji. Ale niektóre przechodziły, a niektóre przepadały. Jeżeli tak, to znaczy, że zależne to było od tego, kto zgłasza daną poprawkę. I nie zabierałbym głosu, gdyby nie właśnie ta wypowiedź. Aby być konsekwentnymi, będziemy, senatorowie z Platformy, głosować za wszystkimi poprawkami drogowymi, bez względu na to, kto je zgłaszał. I prosimy, abyście państwo też poparli je wszystkie, bez względu na stanowisko pana senatora sprawozdawcy – jak pamiętam, akurat w przypadku sto dwudziestej siódmej poprawki przegrałem jednym głosem.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy budżetowej na rok 2007.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty Komisja Gospodarki Narodowej oraz senatorowie wnioskodawcy przedstawili wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę zostaną przeprowadzone kolejne głosowania nad przedstawionymi poprawkami według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionymi poprawkami.

Poprawka pierwsza powoduje, iż w przypadku wpłaty przez Agencję Nieruchomości Rolnych dodatkowych środków, do 200 milionów zł, zostaną one przeznaczone na dotację podmiotową dla Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

(Głos z sali: Nie działa.)

(Głosy z sali: Działa.)

(Rozmowy na sali)

Czy są jakieś kłopoty techniczne?

(Głosy z sali: Nie.)

Nie ma.

Kto jest przeciw? Proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników.

Na 93 obecnych senatorów 92 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 1)**

Poprawka została przyjęta.

(Senator Czestaw Ryszka: Ładnie zaczynamy.)

Poprawka druga dotyczy korekty wyliczenia subwencji ogólnej związanej z wpłatami dodatkowych środków przez gminy górnicze.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto wstrzymał się od głosu? Proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników.

Na 93 obecnych senatorów 93 głosowało za. **(Głosowanie nr 2)**

Poprawka została przyjęta.

(Senator Czestaw Ryszka: Jeszcze lepiej.)

Poprawka trzecia zwiększa o 32 miliony zł ogólną rezerwę budżetową kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto wstrzymał się od głosu? Proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników.

Na 93 obecnych senatorów 54 głosowało za, 37 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 3)**

Stwierdzam, że poprawka została przyjęta.

Poprawka czwarta zwiększa o 27 milionów zł wydatki Naczelnego Sądu Administracyjnego kosztem zmniejszenia wydatków na sfinansowanie prac przygotowawczych na budowę obwodnicy Lublina.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto wstrzymał się od głosu? Proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

(wicemarszałek K. Putra)

Proszę o podanie wyników.

Na 93 obecnych senatorów 53 głosowało za, 37 – przeciw, 3 senatorów wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 4)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka piąta zwiększa o 4 miliony zł wydatki na krajowe drogi publiczne kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Przyjęcie poprawki piątej wyklucza głosowanie nad poprawką sto siódmą.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto wstrzymał się od głosu? Proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników.

Na 93 obecnych senatorów 92 głosowało za, 1 senator wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 5)**

Stwierdzam, że poprawka została odrzucona.

Poprawka szósta tworzy nową rezerwę celową z kwotą 5 milionów zł przeznaczoną na budowę obwodnicy Krzepic kosztem zmniejszenia wydatków na rezerwę celową przeznaczoną na kredyty na infrastrukturę drogową i portową.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto wstrzymał się od głosu? Proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników.

Na 92 obecnych senatorów 73 głosowało za, 12 – przeciw, 7 senatorów wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 6)**

Stwierdzam, że poprawka została przyjęta.

Poprawka siódma tworzy nową rezerwę celową z kwotą 5 milionów zł przeznaczoną na budowę obwodnicy Lublińca kosztem zmniejszenia wydatków na rezerwę celową przeznaczoną na kredyty na infrastrukturę drogową i portową.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto wstrzymał się od głosu? Proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników.

Na 92 obecnych senatorów 77 głosowało za, 9 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu*. **(Głosowanie nr 7)**

* Wicemarszałek przeczytał omyłkowo: Na 92 obecnych senatorów 77 głosowało za, 6 wstrzymało się od głosu.

Poprawka została przyjęta.

(Senator Adam Biela: Lubliniec tak, Lublin nie. Piękne standardy.)

Bardzo prosiłbym o niekomentowanie.

(Rozmowy na sali)

Poprawka ósma tworzy nową rezerwę celową z kwotą 10 milionów zł przeznaczoną na przygotowanie inwestycji dotyczącej budowy drogi ekspresowej S8, w przebiegu przez Sieradz, Zduńską Wolę, Łask, Pabianice, Łódź, kosztem zmniejszenia wydatków na sfinansowanie podatku od towarów i usług w związku z realizacją programu wyposażenia Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w samoloty wielozadaniowe.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto wstrzymał się od głosu? Proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników.

Na 91 obecnych senatorów 64 głosowało za, 26 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 8)**

Stwierdzam, że poprawka została przyjęta.

(Senator Adam Biela: Kali kraść krowa – to jest dobrze...)

(Rozmowy na sali)

Poprawka...

Panie i Panowie Senatorowie, bardzo proszę, jeśli jest taka wola, żeby rozmawiać, mogę ogłosić przerwę, nie widzę problemu.

(Rozmowy na sali)

Bardzo proszę, pan senator Mazurkiewicz.

Senator Andrzej Mazurkiewicz:

Panie Marszałku, proszę o ogłoszenie piętnastominutowej przerwy w celu spotkania klubu parlamentarnego Prawa i Sprawiedliwości.

Wicemarszałek Krzysztof Putra:

Ogłaszam piętnastominutową przerwę.

(Senator Włodzimierz Łyczywek: Tak będzie cały dzień, czy jak?)

(Przerwa w obradach od godziny 13 minut 15 do godziny 13 minut 32)

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Proszę o zajmowanie miejsc.

Panie i Panowie Senatorowie! Czas dyskusji się skończył, nadchodzi czas naciskania przycisków. Proszę zajmować miejsca.

Proszę państwa! Wznawiam obrady.

Informuję Wysoką Izbę, że głosowaliśmy nad ośmioma poprawkami, a poprawek jest sto czterdzieści siedem.

(wicemarszałek M. Ziółkowski)

Przystępujemy do głosowania nad poprawką dziewiątą.

Poprawka dziewiąta zwiększa o 600 tysięcy zł wydatki bieżące Kancelarii Senatu kosztem zmniejszenia rezerwy celowej na wybory uzupełniające do Senatu.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? „Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję. Proszę o podanie wyników.

Na 93 obecnych senatorów 92 głosowało za, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 9**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dziesiąta zwiększa o 2 miliony zł wydatki bieżące rzecznika praw obywatelskich kosztem zmniejszenia wydatków rzecznika interesu publicznego.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymuje? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję. Odczytuję wyniki.

Na 92 obecnych senatorów 87 głosowało za, 4 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 10**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka jedenasta zwiększa o 3 miliony 500 tysięcy zł wydatki Ministerstwa Sprawiedliwości w celu zwiększenia zatrudnienia o dwieście etatów kosztem zmniejszenia wydatków na Sąd Najwyższy – 2 miliony 500 tysięcy zł – oraz rzecznika interesu publicznego – 1 milion zł.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję.

Na 93 obecnych senatorów 29 głosowało za, 53 – przeciw, 11 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 11**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dwunasta powoduje wewnętrzne przesunięcia w budżecie Naczelnego Sądu Administracyjnego na sumę 2 milionów 800 tysięcy zł.

Przycisk obecności.

Kto za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymuje? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników.

Na 93 obecnych senatorów 89 głosowało za, 2 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 12**)

Poprawka została zatem przyjęta.

Poprawka trzynasta zwiększa o 6 milionów 920 tysięcy zł wydatki na Urząd do spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych kosztem zmniejszenia wydatków na Krajową Radę Sądownictwa 5 milionów 420 tysięcy zł oraz Najwyższą Izbę Kontroli 1,5 miliona zł.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników.

Na 93 obecnych senatorów 87 głosowało za, 2 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 13**)

Zatem poprawka została przyjęta.

Poprawka czternasta powoduje wewnętrzne przesunięcie w budżecie kultury fizycznej i sportu.

Przycisk obecności.

Kto jest za? Naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję.

Na 94 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. (**Głosowanie nr 14**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka piętnasta powoduje wewnętrzne przesunięcie 12 milionów 97 tysięcy zł w budżecie ministra obrony narodowej w celu sfinansowania podwyżek dla żołnierzy zawodowych.

Przycisk obecności.

Kto za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję.

Na 94 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. (**Głosowanie nr 15**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka szesnasta powoduje przesunięcie 680 tysięcy zł z części „Zabezpieczenie społeczne”, do części „Praca” w celu sfinansowania funkcjonowania Wydziału Polityki Socjalnej i Ochrony Zdrowia Stałego Przedstawicielstwa Rzeczypospolitej przy Unii Europejskiej.

Przycisk obecności.

Kto za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

(wicemarszałek M. Ziółkowski)

Kto się wstrzymuje? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję.

Na 94 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 16)**

Poprawka szesnasta została przyjęta.

Poprawka siedemnasta zwiększa wydatki bieżące w części „Praca”, o 1 milion 550 tysięcy zł w celu sfinansowania działalności Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Przycisk obecności.

Kto jest za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymuje? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję.

Na 94 obecnych senatorów 88 głosowało za, 3 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 17)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka osiemnasta zwiększa o 3 miliony zł wydatki na jednostki powszechne prokuratury kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Przycisk obecności.

Kto za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników.

Na 93 obecnych senatorów 34 głosowało za, 51 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu, 2 nie głosowało. **(Głosowanie nr 18)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dziewiętnasta zwiększa o 200 milionów zł wydatki na szkolnictwo wyższe kosztem zmniejszenia środków przeznaczonych na obsługę zadłużenia zagranicznego.

Proszę o przycisk obecności.

Kto za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o wyniki.

Na 94 obecnych senatorów 9 głosowało za, 80 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 19)**

Poprawka została zatem odrzucona.

Poprawka dwudziesta zwiększa o 5 milionów zł wydatki na szkolnictwo wyższe w celu sfinansowania modernizacji systemu grzewczego Politechniki Częstochowskiej kosztem zmniejszenia rezerwy celowej „Inwestycje w szkolnictwie wyższym”.

Przycisk obecności.

Kto jest za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników.

Na 94 obecnych senatorów 52 senatorów głosowało za, 40 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 20)**

Poprawka została zatem przyjęta.

Poprawka dwudziesta pierwsza zwiększa o 1 milion zł rezerwę przeznaczoną na kontrakty wojewódzkie w celu sfinansowania drogi dojazdowej do inwestycji realizowanej w ramach NATO kosztem zmniejszenia wydatków obronnych znajdujących się w części transport.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymuje? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję.

Na 93 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 21)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dwudziesta druga zwiększa o 2 miliony zł dotacje dla ratownictwa górskiego i wodnego kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Przycisk obecności.

Kto jest za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymuje? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję.

Na 93 obecnych senatorów 91 głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 22)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dwudziesta trzecia zwiększa o 3 miliony 790 tysięcy zł wydatki na Inspekcję Handlową kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Przycisk obecności.

Kto za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników.

Na 93 obecnych senatorów 86 głosowało za, 4 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 23)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dwudziesta czwarta tworzy nową rezerwę celową kwotą 4 milionów zł przeznaczoną na wdrożenie ustawy o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia kosztem zmniejszenia do-

(wicemarszałek M. Ziółkowski)

tacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Proszę o przycisk obecności.

Kto za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników.

Na 94 obecnych senatorów 56 głosowało za, 35 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 24**)

Poprawka została zatem przyjęta.

Poprawka dwudziesta piąta tworzy nową rezerwę celową z kwotą 40 milionów zł, przeznaczoną na dofinansowanie przedsięwzięć w sferze kultury i dziedzictwa narodowego, w tym muzealnych i bibliotecznych, realizowanych w ramach projektów budowy Świątyni Opatrzności Bożej – Centrum Jana Pawła II, kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Przycisk obecności.

Kto jest za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

(Senator Adam Massalski: Przepraszam, mój przycisk nie działa.)

Panie Senatorze, proponuję, żeby pan jeszcze raz spróbował włożyć swoją kartę. Odpowiednio została włożona – działa.

(Głos z sali: To dzięki Opatrzności.)

Opatrzność nad panem czuwa, Panie Senatorze.

(Senator Adam Massalski: Bóg zapłać.)

(Senator Czesław Ryszka: Nad panem marszałkiem też.)

Dziękuję serdecznie. Mam nadzieję.

Proszę o podanie wyników. Mam nadzieję, że uwzględniono głos pana senatora.

70 senatorów głosowało za, 9 – przeciw, 13 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 25**)

Poprawka zatem została przyjęta.

Przechodzimy do poprawki dwudziestej szóstej.

Chcę przypomnieć panu senatorowi Szmitowi, że staram się wszystko dokładnie czytać, żeby nie mówić, że coś opuszczam.

Jest to poprawka zwiększająca o 1 milion zł dotację na ochronę zabytków w województwie śląskim, przeznaczoną na remont zabytkowego sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Anielskiej w Dąbrowie Górniczej, kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Przycisk obecności.

Kto za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję.

Na 94 obecnych senatorów 47 głosowało za, 44 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 26**)

Poprawka została zatem, jak rozumiem, przyjęta. Pięćdziesiąt... tak? Dobrze.

(Głos z sali: Która to jest poprawka?)

To jest poprawka dwudziesta szósta.

(Głos z sali: Dobrze.)

Poprawka dwudziesta siódma zwiększa o 3 miliony zł 500 tysięcy zł dotację na ochronę zabytków w województwie śląskim przeznaczoną na rewitalizację i konserwację pocysterskiego zespołu klasztorno-pałacowego w Rudach na europejskim szlaku cysterskim kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Przycisk obecności.

Kto za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję.

Na 93 obecnych senatorów 88 głosowało za, 3 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 27**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dwudziesta ósma zwiększa o 2 miliony zł dotację na ochronę zabytków w województwie śląskim przeznaczoną na remont zabytkowego kościoła pod wezwaniem świętej Marii Magdaleny w Chorzowie Starym kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Przycisk obecności.

Kto za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję.

Na 92 obecnych senatorów 84 głosowało za, 4 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 28**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dwudziesta dziewiąta powoduje rozszerzenie zakresu rezerwy celowej przeznaczonej na finansowanie programów operacyjnych na programy pomocy technicznej, co pozwoli zwiększyć wynagrodzenia w tym zakresie o 54 miliony zł.

Przycisk obecności

Kto za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

(wicemarszałek M. Ziółkowski)

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję.

Na 93 obecnych senatorów 91 głosowało za, 1 – przeciw i 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 29**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka trzydziesta, powoduje... Przepraszam. Ma na celu zagwarantowanie w ramach rezerwy przeznaczonej na kontrakty wojewódzkie środków w kwocie 100 milionów zł na budowę i modernizację lotnisk regionalnych.

Przycisk obecności.

Kto za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję.

(Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk: Która to jest poprawka?)

Trzydziesta, Pani Senator. Correct?

Proszę o podanie wyników...

(Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk: Nie wcisnęło mi się...)

Ale teraz już się nie wcisnie.

Na 93 obecnych senatorów 92 głosowało za, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 30**)

Nie wcisnęło się, ale poprawka została przyjęta.

Przechodzimy do poprawki trzydziestej pierwszej, która zwiększa o 2 miliony 500 tysięcy zł dotację na ochronę zabytków w województwie małopolskim, przeznaczoną na wsparcie prac remontowo-konserwatorskich zespołu staromiejskiego Grodu Świętej Kingi w Starym Sączu, kosztem zmniejszenia rezerwy celowej zawierającej wydatki na finansowanie projektów z udziałem środków Unii Europejskiej.

Przycisk obecności.

Kto jest za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję. Proszę o wyniki.

Na 94 obecnych senatorów 89 głosowało za, 1 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 31**)

Przechodzimy do głosowania nad poprawką trzydziestą drugą, która zmienia przeznaczenie rezerwy celowej w poz. 51 z „Programu wsparcia rozwoju sektora bydła mięsnego” na „Rekompensaty z tytułu rezygnacji z produkcji mleka w ramach indywidualnej ilości referencyjnej”.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki. Kto jest za?

Kto przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję. Proszę o podanie wyników.

Na 94 obecnych senatorów 91 głosowało za, 1 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 32**)

Poprawka trzydziesta druga została przyjęta.

Przechodzimy do poprawki trzydziestej trzeciej, która tworzy nową rezerwę celową z kwotą 20 milionów zł przeznaczoną na finansowanie zadań przez Agencję Rezerw Materiałowych kosztem zmniejszenia wydatków przeznaczonych na finansowanie i współfinansowanie zadań związanych z rozwojem wsi i rolnictwa.

Przycisk obecności.

Kto za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję.

Na 94 obecnych senatorów 55 głosowało za, 37 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 33**)

Poprawka została przyjęta.

Nad poprawkami: trzydziestą czwartą, trzydziestą piątą, trzydziestą szóstą, trzydziestą siódmą, trzydziestą ósmą, trzydziestą dziewiątą, czterdziestą, czterdziestą drugą, i czterdziestą piątą należy...

(Głos z sali: Sto czterdziestą piątą.)

A przepraszam, przepraszam bardzo.

...i sto czterdziestą piątą należy głosować łącznie. Te poprawki dotyczą wewnętrznych przesunięć o charakterze porządkującym w budżetach województw kujawsko-pomorskiego, lubuskiego, podlaskiego, pomorskiego, śląskiego, świętokrzyskiego, zachodniopomorskiego, wielkopolskiego oraz warmińsko-mazurskiego.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Przycisk „za”, podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw”, podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się”, podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników.

Na 94 osoby obecne 94 za. (**Głosowanie nr 34**)

Zatem wszystkie te poprawki zostały przyjęte.

Przechodzimy do głosowania nad poprawką czterdziestą pierwszą, która dotyczy planu finansowego Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i ma na celu jego aktualizację wynikającą ze zwiększenia o 216 milionów zł dotacji uzupełniającej z budżetu państwa w 2006 r. To jest czterdziesta pierwsza poprawka, przypomnam.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Przycisk „za”, podniesienie ręki.

(wicemarszałek M. Ziółkowski)

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw”, podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się”, podniesienie ręki.

Dziękuję.

Proszę o podanie wyników.

Na 94 osoby obecne 92 głosowały za, 2 osoby nie głosowały. **(Głosowanie nr 35)**

Poprawka została przyjęta.

Ponieważ odrzuciliśmy poprawkę dziewiętnastą, możemy głosować nad poprawką czterdziestą trzecią. Zwiększa ona o 200 milionów zł dochody i wydatki budżetu państwa z tytułu podatku od towarów i usług z przeznaczeniem na utworzenie nowej rezerwy celowej „Zwiększenie dotacji na działalność dydaktyczną w szkołach wyższych”. Poprawka zawiera ponadto upoważnienie dla ministra finansów do uruchomienia rezerwy celowej na zwiększenie dotacji na działalność dydaktyczną w szkołach wyższych w przypadku uzyskania do końca sierpnia 2007 r. wpływów z podatku od towarów i usług w wysokości 61 milionów zł.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Przycisk „za”, podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw”, podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się”, podniesienie ręki.

Dziękuję.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Jednogłośnie za. **(Głosowanie nr 36)**

Poprawka została przyjęta jednogłośnie.

(Oklaski)

(Senator Kazimierz Wiatr: Bardzo dziękuję wszystkim za tę decyzję. Bardzo dziękuję!)

Gratuluje skutecznego lobbingu w dobrym celu, Panie Senatorze.

Poprawka czterdziesta czwarta zwiększa o 35 milionów zł dochody i wydatki budżetu państwa z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych z przeznaczeniem na utworzenie nowej rezerwy celowej „Budowa Campusu Bałtyckiego Uniwersytetu Gdańskiego”.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Przycisk „za”, podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw”, podniesienie ręki.

Kto wstrzymał się od głosu? Przycisk „wstrzymuję się”, podniesienie ręki.

Dziękuję.

Proszę o podanie wyników głosowania.

42 osoby za, 47 osób przeciw, 2 osoby wstrzymały się od głosu, 1 osoba nie głosowała. **(Głosowanie nr 37)**

Zatem poprawka została odrzucona.

Uwaga, poprawki czterdziestą piątą, czterdziestą siódmą i sto dwudziestą ósmą należy głosować łącznie. Zwiększają one środki na wynagro-

czenie nauczycieli o 500 milionów zł. Środki na te wydatki będą pochodzić ze zwiększenia kwoty wpłaty z zysku NBP oraz ze zmniejszenia rezerwy celowej przeznaczonej na finansowanie Wspólnej Polityki Rolnej i Rybackiej, programów...

(Rozmowy na sali)

Proszę państwa, to jest bardzo ważna poprawka, to nie są jakieś tysiące.

...programów operacyjnych, innych programów finansowanych z budżetu Unii Europejskiej, Norweskiego Mechanizmu Finansowego EOG... Co to jest EOG?

(Głos z sali: Europejski Obszar Gospodarczy.)

Przepraszam, Europejski Obszar Gospodarczy, tak jest.

...a także na pokrycie potrzeb wynikających z różnic kursowych przy realizacji programów finansowanych z Unii Europejskiej oraz kontrakty wojewódzkie wydatków przeznaczonych na finansowanie projektów z udziałem środków Unii Europejskiej. Ponadto poprawki te zwiększają kwotę bazową wynagrodzeń dla nauczycieli.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Przycisk „za”, podniesienie ręki,

Kto przeciw? Przycisk „przeciw”, podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się”, podniesienie ręki.

Dziękuję.

Na 94 osoby obecne 90 za, 4 wstrzymały się od głosu. **(Głosowanie nr 38)**

Zatem poprawka została przyjęta. *(Oklaski)*

Wysoki Senacie! Poprawka czterdziesta szósta zwiększa o 10 milionów zł dochody i wydatki budżetu państwa z tytułu zwiększenia dochodów podatkowych z przeznaczeniem na utworzenie nowej rezerwy celowej „Budowa obwodnicy południowej miasta Radomia”.

(Senator Ryszard Bender: Nie Lublina?) (Wesołość na sali)

Lublin i Lubliniec już przegłosowaliśmy, Pano wie Senatorowie, proszę nie spać.

(Rozmowy na sali)

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Przycisk „za”, podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw”, podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się”, podniesienie ręki.

Proszę o wyniki.

47 osób za, 44 osoby przeciw, 3 wstrzymały się od głosu. **(Głosowanie nr 39)**

Zatem poprawka została przyjęta. *(Oklaski)*

Poprawka czterdziesta ósma...

(Głosy z sali: Przerwa! Przerwa!)

Jak mam traktować te głosy dochodzące z lewej strony sali?

(Głos z sali: To są tylko żarty.)

To proszę skończyć te niewczesne żarty.

(wicemarszałek M. Ziółkowski)

Poprawka czterdziesta ósma tworzy nową rezerwę celową z kwotą 11 milionów zł przeznaczoną na budowę obwodnicy Ostrowa Wielkopolskiego w ciągu drogi krajowej nr 11 kosztem zmniejszenia wydatków bieżących Państwowej Inspekcji Pracy.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Przycisk „za”, podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw”, podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”, podniesienie ręki.

Dziękuję.

Proszę o podanie wyników głosowania.

41 osób za, 50 przeciw, 2 osoby wstrzymały się od głosu. **(Głosowanie nr 40)**

Zatem poprawka została odrzucona.

Poprawka czterdziesta dziewiąta zwiększa o 4 miliony zł wydatki majątkowe w zakresie rozdziału „Drogi publiczne krajowe” kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu publicznego w części „Obsługa zadłużenia zagranicznego”.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Przycisk „za”, podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw”, podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”, podniesienie ręki.

Dziękuję.

Proszę o wyniki.

39 osób za, 52 osoby przeciw, 2 wstrzymały się od głosu, 1 osoba nie głosowała. **(Głosowanie nr 41)**

Poprawka została odrzucona.

Jubileuszowa poprawka – pięćdziesiąta zmniejsza o 10 milionów zł wydatki bieżące w części „Kultura fizyczna i sport” oraz zwiększa o 20 milionów zł wydatki bieżące w części „Transport” kosztem zmniejszenia rezerwy celowej „Środki na finansowanie przez Krajowe Biuro Wyborcze ustawowo określonych zadań dotyczących wyborów i referendum oraz na dotacje i subwencje dla partii politycznych” oraz zmniejszenia rezerwy celowej „Środki na szkolenia i wynagrodzenia na nowe mianowania dla trzech tysięcy urzędników służby cywilnej oraz skutki przechodzące z 2006 r.”.

Przycisk obecności.

Kto jest za? Przycisk „za”, podniesienie ręki

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw”, podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”, podniesienie ręki.

Proszę o wyniki.

37 osób za, 53 osoby przeciw, 4 osoby wstrzymały się od głosu. **(Głosowanie nr 42)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka pięćdziesiąta pierwsza tworzy nową rezerwę celową z kwotą 46 milionów zł przeznac-

zoną na dofinansowanie drogi ekspresowej S11 na odcinku Poznań – Kępno kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniających z budżetu państwa na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Przycisk obecności.

Kto za? Przycisk „za”, podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw”, podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”, podniesienie ręki.

Dziękuję.

40 osób za, 50 przeciw, 3 osoby wstrzymały się od głosu. **(Głosowanie nr 43)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka pięćdziesiąta druga tworzy nową rezerwę celową z kwotą 1 milion zł przeznaczoną na budowę obwodnicy drogi krajowej nr 50 dla Ciechanowa kosztem zmniejszenia wydatków bieżących w rezerwie celowej „Kredyty na infrastrukturę drogową i portową”.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Przycisk „za”, podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw”, podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”, podniesienie ręki.

Dziękuję.

Na 94 osoby obecne 39 za, 51 przeciw, 4 osoby wstrzymały się od głosu. **(Głosowanie nr 44)**

Poprawka została odrzucona.

Przechodzimy do poprawki pięćdziesiątej trzeciej. Tworzy ona nową rezerwę celową z kwotą 800 tysięcy zł przeznaczoną na dofinansowanie budowy obwodnicy Piły i Ujścia w ciągu drogi krajowej nr 11 – projekt kosztem zmniejszenia wydatków majątkowych w rozdziale „Więziennictwo”.

Przycisk obecności.

Kto jest za? Przycisk „za”, podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw”, podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”, podniesienie ręki.

Dziękuję.

Proszę o podanie wyników głosowania.

44 osoby za, 49 osób przeciw. **(Głosowanie nr 45)**

Poprawka została odrzucona.

(Senator Krzysztof Putra: Za szybko, Panie Marszałku, za szybko to głosowanie.)

Poprawka pięćdziesiąta czwarta tworzy nową rezerwę celową z kwotą 20 milionów zł przeznaczoną na dofinansowanie budowy drogi krajowej nr 11 na odcinku Ostrzeszów – Kępno kosztem zmniejszenia wydatków majątkowych w rozdziale „Więziennictwo”.

Przycisk obecności.

Kto jest za? Przycisk „za”, podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw”, podniesienie ręki.

(wicemarszałek M. Ziółkowski)

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”, podniesienie ręki.

Dziękuję.

Proszę o podanie wyników głosowania.

38 osób za, 54 przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu. **(Głosowanie nr 46)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka pięćdziesiąta piąta tworzy nową rezerwę celową z kwotą 2 milionów zł przeznaczoną na dofinansowanie budowy obwodnicy Kępna w ciągu drogi krajowej nr 11 kosztem zmniejszenia wydatków majątkowych w rozdziale „Więziennictwo”.

Przycisk obecności.

Kto jest za? Przycisk „za”, podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw”, podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”, podniesienie ręki.

Dziękuję.

Proszę o podanie wyników.

Na 93 osoby obecne 36 osób za, 55 przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu, 1 nie głosowała.

(Głosowanie nr 47)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka pięćdziesiąta szósta tworzy nową rezerwę celową z kwotą 1 milion zł przeznaczoną na dofinansowanie budowy obwodnicy Jarocina w ciągu drogi krajowej nr 11 kosztem zmniejszenia wydatków majątkowych w rozdziale „Więziennictwo”.

Przycisk obecności.

Kto jest za? Przycisk „za”, podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw”, podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”, podniesienie ręki.

Proszę o wyniki.

Na 93 osoby obecne 37 osób za, 55 przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu. **(Głosowanie nr 48)**

Zatem poprawka została odrzucona.

Poprawka pięćdziesiąta siódma tworzy nową rezerwę celową z kwotą 3 miliony 500 tysięcy zł przeznaczoną na dofinansowanie budowy obwodnicy Koźmina w ciągu drogi krajowej nr 15 kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej z budżetu państwa na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Przycisk obecności.

Kto jest za? Przycisk „za”, podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw”, podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”, podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników.

Na 91 osób głosujących 39 za, 51 przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu. **(Głosowanie nr 49)**

Poprawka została odrzucona.

(Rozmowy na sali)

Poprawka pięćdziesiąta ósma została wycofana i w związku z tym przechodzimy, proszę państwa, do poprawki pięćdziesiątej dziewiętej.

(Rozmowy na sali)

Proszę państwa, chwileczkę, bo tu jest bardzo długie uzasadnienie, prawie na stronę, więc ja teraz będę długo czytał.

Poprawka pięćdziesiąta dziewięta tworzy nową rezerwę z kwotą 1 miliard 663 miliony 30 tysięcy zł przeznaczoną na pakiet startowy – program wprowadzający ulgi podatkowe oraz zmniejszenie kosztów pracy dla osób wchodzących na rynek pracy lub rozpoczynających prowadzenie działalności gospodarczej, kosztem zmniejszenia odpowiednio wydatków bieżących, wydatków majątkowych oraz dotacji i subwencji urzędów naczelnych organów władzy państwowej, kontroli i ochrony prawa oraz innych podmiotów, w tym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a także zmniejszenia lub skreślenia niektórych rezerw celowych. Poprawka zawiera ponadto regulację, zgodnie z którą w przypadku uzyskania dochodów ze sprzedaży ośrodków wypoczynkowych, będących w gestii poszczególnych ministrów, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej, Kancelarii Sejmu, urzędów centralnych i wojewodów, upoważnia się ministra finansów do ich przeznaczenia na realizację programu „pakiet startowy – program wprowadzający ulgi podatkowe oraz zmniejszenie kosztów pracy dla osób wchodzących na rynek pracy lub rozpoczynających prowadzenie działalności gospodarczej” do kwoty 1 miliard 200 milionów zł.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Przycisk „za”, podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw”, podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”, podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników.

38 osób za, 53 osoby przeciw, 2 osoby wstrzymały się od głosu, 1 osoba nie głosowała. **(Głosowanie nr 50)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sześćdziesiąta zwiększa o 150 milionów zł dotacje i subwencje w rezerwie celowej dotyczącej dofinansowania Narodowego Programu Stypendialnego kosztem zmniejszenia wydatków bieżących Kancelarii Prezydenta RP, Najwyższej Izby Kontroli, Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, Instytutu Pamięci Narodowej i Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu publicznego w części „Obsługa zadłużenia zagranicznego”.

Przycisk obecności.

Kto jest za? Przycisk „za”, podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw”, podniesienie ręki.

(wicemarszałek M. Ziółkowski)

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”, podniesienie ręki.

Proszę o odczytanie wyników.

Na 94 osoby obecne 39 osób za, 54 osoby przeciw, 1 osoba wstrzymała się od głosu. (**Głosowanie nr 51**)

Zatem poprawka została odrzucona.

Poprawka sześćdziesiąta pierwsza zwiększa o 41 milionów zł wydatki bieżące w rezerwie celowej dotyczącej budowy obwodnicy Jarosławia w województwie podkarpackim kosztem zmniejszenia wydatków bieżących w częściach: „Kancelaria Prezydenta RP”, „Gospodarka Morska”, „Transport” i „Rezerwa Ogólna”.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Przycisk „za”, podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw”, podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”, podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników.

40 osób za, 51 przeciw, 3 osoby wstrzymały się od głosu. (**Głosowanie nr 52**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sześćdziesiąta druga zwiększa o 1 milion 67 tysięcy zł wydatki bieżące Kancelarii Sejmu kosztem zmniejszenia wydatków bieżących i wydatków majątkowych Krajowej Rady Sądownictwa.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Przycisk „za”, podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw”, podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”, podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników.

Na 94 osoby obecne 30 osób za, 53 osoby przeciw, 11 osób wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 53**)

Zatem poprawka została odrzucona.

Poprawka sześćdziesiąta trzecia zwiększa o 17 milionów zł wydatki bieżące w rozdziale „Jednostki powszechnie prokuratury” z przeznaczeniem na zwiększenie zatrudnienia o dwieście etatów prokuratorów i wynagrodzeń oraz zwiększenie zatrudnienia o czterdzieści sześć etatów asystentów prokuratura i wynagrodzeń kosztem...

(Rozmowy na sali)

Proszę o ciszę.

...zmniejszenia odpowiednio wydatków bieżących i wydatków majątkowych Sądu Najwyższego, Rzecznika Interesu Publicznego i Krajowej Rady Sądownictwa oraz zmniejszenia dotacji uzupełniającej z budżetu państwa na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Przycisk obecności.

Kto za? Przycisk „za”, podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw”, podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”, podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników.

Na 94 osoby obecne 85 osób za, 5 przeciw, 4 osoby wstrzymały się od głosu. (**Głosowanie nr 54**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka sześćdziesiąta czwarta zwiększa o 50 milionów zł rezerwę celową „Finansowanie Wspólnej Polityki Rolnej i Rybackiej”, programów operacyjnych, innych „programów finansowanych z budżetu Unii Europejskiej, Norweskiego Mechanizmu Finansowego i Europejskiego Obszaru Gospodarczego, a także na pokrycie potrzeb wynikających z różnic kursowych przy realizacji programów finansowanych z Unii Europejskiej oraz kontrakty wojewódzkie, z przeznaczeniem na dofinansowanie budowy metra kosztem zmniejszenia wydatków bieżących Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zmniejszenia dotacji uzupełniającej z budżetu państwa na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz zmniejszenia wydatków na obsługę długu publicznego w części „Obsługa zadłużenia zagranicznego”.

(Senator Robert Smoktunowicz: Ale gdzie to metro?)

No więc to nie jest tutaj napisane. Domniemywam, że w stolicy państwa, ale nie jestem tego zupełnie pewien.

Przycisk obecności.

Kto jest za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 94 obecnych senatorów 39 głosowało za, 53 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 55**)

(Poruszenie na sali)

Poprawka została odrzucona.

(Rozmowy na sali)

Wysoki Senacie, ja rozumiem emocje związane z metrem, ale senatorowie metrem nie jeżdżą, więc proszę o ciszę.

Poprawka sześćdziesiąta piąta zwiększa o 1 milion wydatki majątkowe Sądu Apelacyjnego w Lublinie kosztem zmniejszenia tych wydatków w Sądzie Apelacyjnym w Warszawie.

(Poruszenie na sali)

Przycisk obecności.

Kto jest za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

(wicemarszałek M. Ziółkowski)

Na 94 obecnych senatorów 55 głosowało za, 37 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu*. (**Głosowanie nr 56**)

Ostatnie głosowania wskazują, że Wysoka Izba wyraźnie jakoś tak prześladuje stolicę.

(Rozmowy na sali)

Poprawka sześćdziesiąta szоста zwiększa o 350 milionów zł rezerwę celową przeznaczoną na dopłaty do paliwa rolniczego kosztem zmniejszenia odpowiednio wydatków bieżących, wydatków majątkowych i świadczeń na rzecz osób fizycznych, w szczególności urzędów naczelnych władzy państwowej, kontroli i ochrony prawa i innych podmiotów oraz zmniejszenia niektórych rezerw celowych, a także zmniejszenia wydatków na obsługę długu publicznego w części „Obsługa zadłużenia zagranicznego”.

Przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 94 obecnych senatorów 42 głosowało za, 50 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 57**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sześćdziesiąta siódma tworzy nową rezerwę celową z kwotą 10 milionów zł przeznaczoną na dofinansowanie budowy Biblioteki Akademickiej Uniwersytetu Śląskiego i Akademii Ekonomicznej w Katowicach kosztem zmniejszenia wydatków bieżących urzędów skarbowych.

Przycisk obecności.

Kto jest za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 95 obecnych senatorów 45 głosowało za, 46 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 58**)

Poprawka została odrzucona.

(Rozmowy na sali)

Poprawka sześćdziesiąta ósma zwiększa o 5 milionów zł dotację podmiotową dla Kopalni Soli „Bochnia” kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej z budżetu państwa na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Przycisk obecności.

Kto jest za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 94 obecnych senatorów 45 było za, 45 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 59**)

Nie wiem, jak mam interpretować ten wynik. Za. Tak?

(Rozmowy na sali)

(Głos z sali: Biuro Legislacyjne...)

(Głos z sali: Przepadła.)

(Głos z sali: Poprawka nie uzyskała poparcia.)

Nie uzyskała większości.

Poprawka została odrzucona.

(Rozmowy na sali)

Poprawka sześćdziesiąta dziewięta tworzy nową rezerwę celową z kwotą 6 milionów zł przeznaczoną na przygotowanie i organizację udziału Polski w wystawach Expo 2008 w Saragossie, Expo 2010 w Szanghaju i Expo 2012 we Wrocławiu kosztem zmniejszenia dotacji na promocję eksportu w części „Gospodarka”.

Przycisk obecności.

Kto za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 95 obecnych senatorów 91 głosowało za, 3 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 60**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka siedemdziesiąta zwiększa o 8 milionów zł wydatki bieżące w części „Gospodarka morską” na urzędy morskie i ratownictwo morskie kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Przycisk obecności.

Kto za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 95 obecnych senatorów 73 głosowało za, 16 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu, 2 nie głosowało. (**Głosowanie nr 61**)

Poprawka została przyjęta.

(Rozmowy na sali)

Uwaga.

Nad poprawkami siedemdziesiątą pierwszą, siedemdziesiątą drugą, siedemdziesiątą trzecią, sto czterdziestą, sto czterdziestą pierwszą, sto czterdziestą drugą, sto czterdziestą trzecią i sto czterdziestą czwartą należy głosować łącznie. Dotyczą one przesunięć środków wewnątrz części

* Wicemarszałek przeczytał omyłkowo: 22 wstrzymało się od głosu.

(wicemarszałek M. Ziółkowski)

„Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego” oraz przesunięć z tej części budżetu do budżetów poszczególnych województw na cele związane z ochroną zabytków i opieką nad zabytkami.

Przeprowadzamy zatem głosowanie łącznie nad wszystkimi tymi poprawkami.

Proszę, przycisk obecności.

Kto jest za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 95 obecnych senatorów 92 głosowało za, 1 – przeciw, 2 nie głosowało. **(Głosowanie nr 62)**

Wszystkie owe poprawki zostały przyjęte.

Przechodzimy do poprawki siedemdziesiątej czwartej, która zwiększa o 9 milionów 500 tysięcy zł dotację przeznaczoną na realizację zadań w zakresie kultury fizycznej i sportu kosztem zmniejszenia wydatków bieżących przewidzianych w rezerwie celowej na realizację zobowiązań wymagalnych Skarbu Państwa i dla Krajowego Biura Wyborczego na sfinansowanie wyborów i referendum oraz na dotacje i subwencje dla partii politycznych.

Przycisk obecności.

Kto jest za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto wstrzymał się od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 95 obecnych senatorów 39 głosowało za, 55 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 63)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka siedemdziesiąta piąta tworzy nową rezerwę celową z kwotą 1 miliona zł przeznaczoną na włączenie ulicy Oświęcimskiej w Rudzie Śląskiej do węzła autostrady A-4 kosztem zmniejszenia wydatków na centralne wsparcie w części „Obrona narodowa”.

Przycisk obecności.

Kto za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 95 obecnych senatorów 37 głosowało za, 55 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 64)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka siedemdziesiąta szósta zwiększa środki na dostosowanie warunków pracy w Pol-

sce do standardów Unii Europejskiej kosztem zmniejszenia wydatków bieżących przewidzianych w rezerwie celowej dla Krajowego Biura Wyborczego na sfinansowanie wyborów i referendum.

Przycisk obecności.

Kto za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

(Głos z sali: Która to jest poprawka?)

Siedemdziesiąta szósta, Pani Senator.

(Głos z sali: Ojej, to się pomyliłam.)

Na 95 obecnych senatorów 88 głosowało za, 4 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosowało. **(Głosowanie nr 65)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka siedemdziesiąta siódma przewiduje przyznanie dotacji w kwocie 2 milionów 770 tysięcy zł dla izb rolniczych kosztem zmniejszenia wydatków bieżących urzędów naczelnych i centralnych organów administracji rządowej w części „Rolnictwo”.

Przycisk obecności.

Kto za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 93 obecnych senatorów 59 głosowało za, 33 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 66)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka siedemdziesiąta ósma zwiększa o 3 miliony zł wydatki majątkowe na działalność dydaktyczną w części „Szkolnictwo wyższe” kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu publicznego w części „Obsługa zadłużenia zagranicznego”.

Przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę, przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 93 obecnych senatorów 11 głosowało za, 76 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu, wszyscy głosowali. **(Głosowanie nr 67)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka siedemdziesiąta dziewiąta zwiększa o 23 miliony 396 tysięcy zł kwotę dotacji i subwencji w części „Zabezpieczenie społeczne” kosztem zmniejszenia środków w rezerwie płacowej na zmiany organizacyjne i nowe zadania, z przeznaczeniem tej kwoty na Fundusz Inicjatyw Obywatelskich.

(wicemarszałek M. Ziółkowski)

Przycisk obecności.

Kto za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 94 obecnych senatorów 37 głosowało za, 55 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 68**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka osiemdziesiąta zmniejsza o 40 milionów zł wydatki na obsługę długu publicznego w części „Obsługa zadłużenia zagranicznego”, przewidując jednocześnie zwiększenie o 10 milionów zł wydatków majątkowych na działalność dydaktyczną w części „Szkolnictwo wyższe”, o 10 milionów zł wydatków na Urząd Lotnictwa Cywilnego oraz tworząc nową rezerwę celową na modernizację dróg łączących euroterminal w Sławkowie z drogami krajowymi nr 1 i nr 94 z kwotą 20 milionów zł.

Przycisk obecności.

Kto za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto wstrzymał się od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Poproszę o podanie wyników głosowania.

Na 91 obecnych senatorów 40 głosowało za, 50 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 69**)

Poprawka została odrzucona.

Przechodzimy do poprawki osiemdziesiątej pierwszej. Zwiększa ona o 600 tysięcy zł wydatki majątkowe na działalność dydaktyczną w części „Szkolnictwo wyższe” kosztem zmniejszenia wydatków bieżących przewidzianych w rezerwie celowej dla Krajowego Biura Wyborczego na sfinansowanie wyborów i referendum.

Przycisk obecności.

Kto za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 95 obecnych senatorów 62 głosowało za, 29 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 70**)

Poprawka została przyjęta.

Przechodzimy do poprawki osiemdziesiątej drugiej. Zwiększa ona o 5 milionów zł wydatki majątkowe na działalność dydaktyczną w części „Szkolnictwo wyższe” kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu publicznego w części „Obsługa zadłużenia zagranicznego”.

Przycisk obecności.

Kto za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 93 obecnych senatorów 16 głosowało za, 75 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 71**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka osiemdziesiąta trzecia zwiększa o 3 miliony zł wydatki majątkowe na działalność dydaktyczną w części „Szkolnictwo wyższe” przeznaczając je na przygotowanie dokumentacji projektowej Śląskiego Międzyuczelnianego Centrum Edukacji i Badań Interdyscyplinarnych Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Proszę, przycisk obecności.

Kto jest za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

(Senator Elżbieta Rafalska: Panie Marszałku!)

Tak?

(Senator Elżbieta Rafalska: Przedstawiając poprawkę osiemdziesiątą drugą wskazał pan obsługę długu zagranicznego jako źródło zmniejszenia, a ta poprawka miała autopoprawkę i podczas głosowania została odczytana błędnie.)

Przepraszam bardzo, ja po prostu nie panowałem nad... Czytam to, co mam w scenariuszu. Bardzo przepraszam. Ja mogę... Ja nie wiem, co w tej sytuacji zrobić. Czy mogę...

(Senator Elżbieta Rafalska: Ponowić głosowanie.)

Ponowić? W takim razie...

(Senator Elżbieta Rafalska: Panie Marszałku, w takim razie to reasumpcja głosowania, ponowne głosowanie tej poprawki. Źródło zdjęcia było podane błędnie.)

Dobrze, w takim razie, proszę, zgodnie z treścią...

(Senator Bogdan Borusewicz: Nie zostały jeszcze podane wyniki głosowania nad osiemdziesiątą trzecią...)

(Głos z sali: Nie zostały jeszcze podane wyniki tego głosowania.)

(Głos z sali: Jeszcze wyniki!)

(Senator Zbigniew Szaleniec: Ale to można wrócić...)

(Poruszenie na sali)

Nie, nie, ale chodzi o wynik... Przepraszam.

(Głos z sali: Chodzi o tę drugą...)

Chodzi o poprzednią poprawkę, o osiemdziesiątą drugą. Przeczytałem tak, jak to było w scenariuszu, nie uwzględniwszy dokonanej auto-

(wicemarszałek M. Ziółkowski)

poprawki. Chodzi o źródło finansowania. Czytam w takim razie...

(Poruszenie na sali)

(Głos z sali: To teraz wyniki głosowania nad osiemdziesiątą trzecią, a potem wrócimy...)

Dobrze, w takim razie technicznie zrobimy następująco: w tej chwili poprawka osiemdziesiątą trzecią...

(Poruszenie na sali)

Nie, nie, proszę państwa, jeżeli to przeze mnie, jeżeli to jest moja wina...

(Senator Elżbieta Rafalska: Ale to inna...)

Zaraz! Zaraz do tego wrócę, tylko teraz chcę właśnie przeprowadzić osiemdziesiątą trzecią...

(Rozmowy na sali)

Czy wszyscy państwo pamiętają, czy też mam jeszcze raz odczytać poprawkę osiemdziesiątą trzecią?

(Głos z sali: Pamiętamy, pamiętamy.)

Zacząłem czytać...

(Głos z sali: Głosowaliśmy już, Panie Marszałku.)

A, no to proszę o podanie wyników głosowania nad poprawką osiemdziesiątą trzecią.

(Głos z sali: I wrócimy do...)

Na 95 obecnych senatorów 89 głosowało za, 3 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 72**)

Poprawka osiemdziesiątą trzecia została przyjęta.

Teraz wracamy, reasumpcja... Tak?

(Głos z sali: Przerwa techniczna...)

(Rozmowy na sali)

Dobrze, proszę państwa. Na prośbę współtowarzyszy ogłaszam trzy minuty przerwy technicznej.

(Senator Robert Smoktunowicz: Pięć minut...)

Pięć minut przerwy technicznej, bo trzeba coś tu zrobić z maszyną do głosowania.

(Przerwa w obradach od godziny 14 minut 27 do godziny 14 minut 33)

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Poproszę szanownych senatorów o wejście na salę obrad.

(Rozmowy na sali)

Wysoka Izbo, zajmujemy miejsca, przyciski czekają.

(Rozmowy na sali)

Czyli co, teraz osiemdziesiątą drugą, a potem osiemdziesiątą czwartą, tak?

(Rozmowy na sali)

Słucham?

(Głos z sali: Panie Marszałku, temperatura...)

(Głos z sali: Senatorowi jest...)

Ale co, jest mu za gorąco?

(Głos z sali: Za zimno.)

Proszę państwa, niektórzy senatorowie, mimo gorączki głosowania, zmarzli. Czy tu da się coś podkreślić, jeżeli chodzi o ogrzewanie?

(Rozmowy na sali)

Wysoki Senacie, wznawiam obrady.

Dokonyjemy zatem powtórnego głosowania nad poprawką osiemdziesiątą drugą, którą za chwilę przedstawię. Chodzi tu tylko o zmianę źródła finansowania. Otóż ta poprawka zwiększa o 5 milionów zł wydatki majątkowe na działalność dydaktyczną w części „Szkolnictwo wyższe” kosztem zmniejszenia rezerw celowych w środkach na finansowanie przez Krajowe Biuro Wyborcze ustawowo określonych zadań dotyczących wyborów i referendum oraz na dotacje i subwencje dla partii politycznych. To jest nowe źródło pokrycia tejże poprawki.

Zatem proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

(Głos z sali: Która to poprawka?)

Osiemdziesiątą drugą – powtórne głosowanie.

Kto jest za? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

15 senatorów głosowało za, 73 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 73**)

Poprawka osiemdziesiątą drugą została odrzucona.

Mam nadzieję, że trzeci raz nie będziemy do niej wracać.

Proszę państwa, przechodzimy do poprawki osiemdziesiątej czwartej, która zwiększa o 3 miliony zł wydatki majątkowe na działalność dydaktyczną w części „Szkolnictwo wyższe” kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Przycisk „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję. Proszę o podanie wyników głosowania.

46 senatorów głosowało za, 45 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 74**)

Poprawka została przyjęta.

(Głos z sali: Przewagą jednego głosu.)

(Senator Maciej Płażyński: Mogę cię teraz zmienić.)

Dziękuję, Macieju.

(Rozmowy na sali)

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Maciej Płażyński)

Wicemarszałek Maciej Płażyński:

A teraz...

(Senator Marek Ziółkowski: Panie Marszałku, jeszcze moje materiały pomocnicze...)

Proszę bardzo.

Poprawka osiemdziesiąta piąta zwiększa o 8 milionów zł wydatki majątkowe na działalność dydaktyczną w części „Szkolnictwo wyższe” z przeznaczeniem na budowę Akademickiego Centrum Sportu i Wydziału Nauk Społecznych Akademii Jana Długosza w Częstochowie kosztem zmniejszenia wydatków na finansowanie projektów z udziałem środków Unii Europejskiej przewidzianych w poz. 8 „Rezerwy celowe”.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto wstrzymał się od głosu? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję.

92 senatorów obecnych, 14 głosowało za, 71 – przeciw, 7 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 75**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka osiemdziesiąta szósta tworzy nową rezerwę celową, z kwotą 10 milionów zł, na modernizację drogi krajowej nr 12 na odcinku Radom – Przysucha kosztem zmniejszenia wydatków bieżących na drogi publiczne krajowe w części „Transport”.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.

Dziękuję.

93 senatorów obecnych, 38 głosowało za, 52 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu, 2 nie głosowało. (**Głosowanie nr 76**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka osiemdziesiąta siódma zwiększa o 10 milionów zł wydatki bieżące na drogi publiczne i krajowe kosztem zmniejszenia wydatków ogólnej rezerwy budżetowej Rady Ministrów.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.

Dziękuję.

91 senatorów obecnych, 38 głosowało za, 52 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 77**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka osiemdziesiąta ósma tworzy nową rezerwę celową, z kwotą 8 milionów 500 tysięcy zł, na dofinansowanie prac związanych z drogą S19 na odcinku Sokołów – Wyżne kosztem zmniejszenia wydatków majątkowych na drogi publiczne krajowe w części „Transport”.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.

Dziękuję.

91 senatorów obecnych, 35 głosowało za, 53 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 78**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka osiemdziesiąta dziewięta tworzy nową rezerwę celową, z kwotą 6 milionów 706 tysięcy zł, na budowę obwodnicy miasta Kłodzka w ciągu dróg krajowych nr 8, 33, 46 kosztem zmniejszenia wydatków majątkowych na drogi publiczne krajowe w części „Transport”.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę podnieść rękę i nacisnąć przycisk „za”.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.

Dziękuję.

93 senatorów obecnych, 39 głosowało za, 52 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 79**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dziewięćdziesiąta dokonuje przesunięcia 2 milionów zł z wydatków majątkowych na wydatki bieżące jednostek budżetowych w ramach rozdziału „Drogi publiczne krajowe”.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję.

92 senatorów obecnych, 4 głosowało za, 84 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 80**)

Poprawka została odrzucona.

(Rozmowy na sali)

Proszę o spokój.

Poprawka dziewięćdziesiąta pierwsza likwiduje rezerwę celową na sfinansowanie programu „Tiry na tory” w celu zwiększenia o 15 milionów zł dotacji na PKP Polskie Linie Kolejowe SA.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

(wicemarszałek M. Płażyński)

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.
Dziękuję.

92 senatorów obecnych, 5 głosowało za, 83 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 81**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dziewięćdziesiąta druga zwiększa o 500 tysięcy zł wydatki majątkowe na infrastrukturę kolejową kosztem zmniejszenia o tę kwotę dotacji uzupełniających z budżetu państwa dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał od głosu? Przycisk „wstrzymuję się”.

Dziękuję.

92 senatorów obecnych, 10 głosowało za, 63 – przeciw, 19 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 82**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dziewięćdziesiąta trzecia zwiększa o 7 milionów 800 tysięcy zł wydatki majątkowe w ramach programów polityki zdrowotnej kosztem zmniejszenia o tę kwotę rezerwy celowej przeznaczonej na wdrożenie paszportów biometrycznych oraz zakup blankietów dowodów osobistych.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.

Dziękuję.

93 senatorów obecnych, 61 głosowało za, 29 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 83**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dziewięćdziesiąta czwarta ma na celu przeznaczenie 20 milionów zł na Fundusz Inicjatyw Obywatelskich. Środki na ten cel pochodzą z budżetu państwa dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.

Dziękuję.

92 senatorów obecnych, 39 głosowało za, 51 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 84**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dziewięćdziesiąta piąta ma na celu przeznaczenie 10 milionów zł na rozbudowę oddziału chirurgii oraz zakup tomografu komputerowego w Szpitalu Klinicznym nr 2 w Poznaniu. Środki na ten cel pochodzą z budżetu państwa dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.

Dziękuję.

93 senatorów obecnych, 40 głosowało za, 50 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 85**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dziewięćdziesiąta szósta zwiększa o 10 milionów zł wydatki na szpitale kliniczne kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu publicznego.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.

Dziękuję.

93 senatorów obecnych, 40 głosowało za, 50 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 86**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dziewięćdziesiąta siódma zwiększa o 3 miliony 269 tysięcy zł wydatki na staże i specjalizacje medyczne kosztem zmniejszenia w rezerwie celowej wydatków na finansowanie przez Krajowe Biuro Wyborcze ustawowo określonych zadań.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.

Dziękuję.

92 senatorów obecnych, 90 głosowało za, 1 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 87**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dziewięćdziesiąta ósma zwiększa o 500 tysięcy zł wydatki na biblioteki w części „Zdrowie” kosztem zmniejszenia w rezerwie celowej wydatków na finansowanie przez Krajowe Biuro Wyborcze ustawowo określonych zadań.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

(wicemarszałek M. Płażyński)

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.
Dziękuję.

93 senatorów obecnych, 4 głosowało za, 86 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosowało. **(Głosowanie nr 88)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka dziewięćdziesiąta dziewięć zwiększa o 2 miliony 500 tysięcy zł wydatki bieżące na Urząd Patentowy, w celu zwiększenia zatrudnienia o siedemnaście etatów, kosztem zmniejszenia w rezerwie celowej wydatków na finansowanie przez Krajowe Biuro Wyborcze ustawowo określonych zadań.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.
Dziękuję.

96 senatorów obecnych, 63 głosowało za, 32 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 89)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka setna tworzy nową rezerwę celową, z kwotą 20 milionów zł, przeznaczoną na dofinansowanie zadań związanych z realizacją nowelizacji ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.
Dziękuję.

96 senatorów obecnych, 57 głosowało za, 7 – przeciw, 32 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 90)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka sto pierwsza tworzy nową rezerwę celową, z kwotą 5 milionów zł, przeznaczoną na Centrum Onkologii w Bydgoszczy kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.
Dziękuję.

94 senatorów obecnych, 53 głosowało za, 39 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu, 1 nie głosowało. **(Głosowanie nr 91)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka sto druga tworzy nową rezerwę celową, z kwotą 10 milionów zł, przeznaczoną na budowę obwodnicy miasta Żory w ciągu drogi krajowej nr 81 kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.
Dziękuję.

94 senatorów obecnych, 39 głosowało za, 50 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu, 3 nie głosowało. **(Głosowanie nr 92)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto trzecia zwiększa o 2 miliony zł wydatki na komendy powiatowe Państwowej Straży Pożarnej w województwie warmińsko-mazurskim kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.
Dziękuję.

92 senatorów obecnych, 5 głosowało za, 83 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu, 2 nie głosowało. **(Głosowanie nr 93)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto czwarta tworzy nową rezerwę celową, z kwotą 35 milionów zł, przeznaczoną na rozbudowę drogi krajowej nr 16 kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję bardzo.

93 senatorów obecnych, 40 głosowało za, 53 – przeciw. **(Głosowanie nr 94)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto piąta tworzy nową rezerwę celową, z kwotą 7 milionów 624 tysięcy zł, przeznaczoną na budowę obwodnicy miasta Kłodzka w ciągu dróg krajowych nr 8, 33 i 46 kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

(wicemarszałek M. Płażyński)

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.
Dziękuję.

93 senatorów obecnych, 37 głosowało za, 54 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu, wszyscy głosowali. **(Głosowanie nr 95)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto szósta tworzy nową rezerwę celową, z kwotą 34 milionów zł, przeznaczoną na finansowanie budowy zbiornika wodnego Wielowieś Klasztorna na rzece Prośnie kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.
Dziękuję.

94 senatorów obecnych, 39 głosowało za, 51 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 96)**

Poprawka została odrzucona.

(Rozmowy na sali)

Głosujemy?

(Głos z sali: Tak, nad sto siódmą.)

Poprawka sto siódma zwiększa o 4 miliony zł rezerwę celową przeznaczoną na finansowanie Wspólnej Polityki Rolnej i Rybackiej, programów operacyjnych, innych programów finansowanych z budżetu Unii Europejskiej, Norweskiego Mechanizmu Finansowego i EOG, a także na pokrycie potrzeb wynikających z różnic kursowych przy realizacji programów finansowanych z Unii Europejskiej oraz na kontrakty wojewódzkie kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw”.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.
Dziękuję.

95 obecnych, 84 – za, 5 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 97)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka sto ósma tworzy rezerwę celową z kwotą 34 milionów zł, przeznaczoną na wykup gruntu pod budowę obwodnic Lubina, Jawora i Bolkowa, kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Dziękuję.

95 obecnych, 37 – za, 55 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 98)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dziewiąta zwiększa o 47 milionów 917 tysięcy zł wydatki na infrastrukturę kolejową, kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.
Dziękuję.

94 obecnych, 55 – za, 39 – przeciw. **(Głosowanie nr 99)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka sto dziesiąta tworzy nową rezerwę celową z kwotą 20 milionów zł, przeznaczoną na budowę biblioteki uniwersyteckiej Uniwersytetu w Zielonej Górze, z wielofunkcyjną częścią dydaktyczną, kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu publicznego.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.
Dziękuję.

95 obecnych, 39 – za, 54 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 100)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto jedenasta tworzy nową rezerwę celową z kwotą 10 milionów zł, przeznaczoną na budowę centrum diagnostyczno-terapeutycznego w Zachodniopomorskim Centrum Onkologii w Szczecinie, kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu publicznego.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.
Dziękuję.

93 obecnych, 39 – za, 50 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 101)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dwunasta tworzy nową rezerwę celową z kwotą 11 milionów 500 tysięcy zł, przeznaczoną na rozbudowę Katedry i Kliniki Onkologii i Radioterapii Akademii Medycznej w Gdańsku, kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu publicznego.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

(wicemarszałek M. Płażyński)

Kto jest za? Prozę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.

Dziękuję.

94 obecnych, 39 – za, 50 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 102)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto trzynasta tworzy nową rezerwę celową z kwotą 7 milionów zł, przeznaczoną na rozbudowę szpitala powiatowego w Skarżysku-Kamiennej, kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw”.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.

Dziękuję.

95 obecnych, 51 – za, 41 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 103)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka sto czternasta tworzy nową rezerwę celową z kwotą 12 milionów 600 tysięcy zł, przeznaczoną na rozbudowę i modernizację działu diagnostyczno-zabiegowego Szpitala Śląskiego w Cieszynie, kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.

Dziękuję.

94 obecnych, 42 – za, 51 – przeciw, 1 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 104)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto piętnasta zwiększa o 2 miliony zł dotacje i subwencje na ochronę zabytków i opiekę nad zabytkami w województwie mazowieckim, kosztem zmniejszenia dotacji uzupełniającej dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.

Dziękuję.

95 obecnych, 47 – za, 47 – przeciw, 1 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 105)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto szesnasta tworzy nową rezerwę celową z kwotą 20 milionów zł, przeznaczoną na

budowę drogi krajowej Białystok – Katryńka, kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu publicznego.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.

Dziękuję.

94 obecnych, 42 – za, 51 – przeciw, 1 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 106)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto siedemnasta tworzy nową rezerwę celową z kwotą 20 milionów zł, przeznaczoną na budowę autostrady A4 na odcinku Węzeł Wielicki – Węzeł Szarów i drogi S7 na odcinku Węzeł Biezańów – Christo Botewa, kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu publicznego.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.

Dziękuję.

94 obecnych, 40 – za, 51 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 107)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto osiemnasta tworzy nową rezerwę celową z kwotą 8 milionów 500 tysięcy zł, przeznaczoną na przebudowę wałów przeciwpowodziowych rzeki Wisły wraz z odwodnieniem zawała od stopnia Dąbie do stopnia Przewóz, kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu publicznego.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.

Dziękuję.

93 obecnych, 40 – za, 50 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 108)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dziewiętnasta tworzy nową rezerwę celową z kwotą 10 milionów zł, przeznaczoną na dofinansowanie budowy północnej obwodnicy Skawiny w ciągu drogi krajowej nr 44, kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu publicznego.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.

Dziękuję.

(wicemarszałek M. Płażyński)

94 obecnych, 39 – za, 51 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 109)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dwudziesta tworzy nową rezerwę celową z kwotą 15 milionów zł, przeznaczoną na realizację inwestycji – obwodnica miasta Krzepice w ciągu drogi krajowej nr 43, II etap, kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu publicznego.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.

Dziękuję.

92 obecnych, 35 – za, 54 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 110)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dwudziesta pierwsza tworzy nową rezerwę celową z kwotą 15 milionów zł, przeznaczoną na budowę obwodnicy Krzepic, kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę zadłużenia zagranicznego.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.

Dziękuję.

95 obecnych, 39 – za, 52 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 111)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dwudziesta druga tworzy nową rezerwę celową z kwotą 3 milionów zł, przeznaczoną na budowę trasy północ – południe, łączącej drogową trasę średnicową z autostradą A4, kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę zadłużenia zagranicznego.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.

Dziękuję.

94 obecnych, 40 – za, 51 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 112)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dwudziesta trzecia tworzy nową rezerwę celową z kwotą półtora miliona zł, przeznaczoną na opracowanie projektu badawczo-wykonawczego Zintegrowanego Centrum Powiadomienia Ratowniczego w Rudzie Śląskiej, kosz-

tem zmniejszenia wydatków na obsługę zadłużenia zagranicznego.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw”.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.

Dziękuję.

95 obecnych, 43 – za, 50 – przeciw, 1 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 113)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dwudziesta czwarta tworzy nową rezerwę celową z kwotą 69 milionów zł, przeznaczoną na budowę obwodnicy południowej Gdańska, kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu krajowego.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał? Przycisk „wstrzymuję się”.

Dziękuję.

94 obecnych, 39 – za, 52 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 114)**

Poprawka została odrzucona.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Ryszard Legutko)

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Poprawka sto dwudziesta piąta tworzy nową rezerwę celową z kwotą 8 milionów zł, przeznaczoną na modernizację drogi krajowej w Szczecinie, kosztem zmniejszenia wydatków ogólnej rezerwy budżetowej Rady Ministrów.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw”.

Kto się wstrzymał? Proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę o podanie wyników.

95 obecnych, 39 – za, 55 – przeciw, 1 wstrzymała się od głosu. **(Głosowanie nr 115)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dwudziesta piąta lit. a tworzy nową rezerwę celową z kwotą 8 milionów zł, przeznaczoną na modernizację drogi krajowej w Szczecinie, kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu krajowego.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał? Proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę o podanie wyników.

(wicemarszałek R. Legutko)

95 obecnych, 39 – za, 54 przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 116)**

Poprawka została odrzucona.

Głosujemy nad poprawką sto dwudziestą szóstą?

(Głos z sali: Nad sto dwudziestą szóstą.)

Poprawka sto dwudziesta szósta zwiększa wydatki majątkowe o 8 milionów 900 tysięcy zł w części „Zdrowie” w celu sfinansowania i rozbudowy Katedry i Kliniki Onkologii i Radioterapii Akademii Medycznej w Gdańsku...

(Głos z sali: Nie, zwiększa o 5 milionów 900 tysięcy.)

...kosztem zmniejszenia wydatków na rezerwę celową przeznaczoną na finansowanie przez Krajowe Biuro Wyborcze ustawowo określonych zadań dotyczących wyborów i referendów.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał? Proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę o podanie wyników.

93 obecnych, 87 – za, 3 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 117)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka sto dwudziesta siódma zmierza do utworzenia nowej rezerwy celowej z kwotą 6 milionów zł, przeznaczonej na modernizację drogi krajowej nr 10 w Szczecinie, kosztem zmniejszenia wydatków na obsługę długu krajowego.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał? Proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę o podanie wyników.

94 obecnych, 39 – za, 52 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 118)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto dwudziesta siódma lit. a zmierza do utworzenia nowej rezerwy celowej z kwotą 6 milionów zł, przeznaczonej na modernizację drogi krajowej nr 10 w Szczecinie, kosztem zmniejszenia wydatków ogólnej rezerwy budżetowej Rady Ministrów.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał? Proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę o podanie wyników.

94 obecnych, 39 – za, 53 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 119)**

Poprawka została odrzucona.

Nad poprawką sto dwudziestą ósmą już głosowaliśmy.

Poprawka sto dwudziesta dziewiąta tworzy nową rezerwę celową z kwotą 10 milionów zł, przeznaczoną na dofinansowanie budowy obwodnicy Ostrowa Wielkopolskiego w ciągu drogi krajowej S11, kosztem zmniejszenia wydatków na rezerwę celową przeznaczoną na kredyty na infrastrukturę portową i drogową.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał? Proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę o podanie wyników.

94 obecnych, 54 – za, 39 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 120)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka sto trzydziesta zmierza do tego, aby 12 milionów zł...

(Rozmowy na sali)

Czy mógłbym prosić panie senator i panów senatorów o względną ciszę? Bo inaczej zacznę wolniej czytać poprawki.

...aby 12 milionów zł z rezerwy celowej przeznaczonej na finansowanie Wspólnej Polityki Rolnej i Rybackiej, programów operacyjnych i innych programów finansowanych z budżetu Unii Europejskiej, Norweskiego Mechanizmu Finansowego i EOG, a także na pokrycie potrzeb wynikających z różnic kursowych przy realizacji programów finansowych z Unii Europejskiej oraz kontrakty wojewódzkie, wydatkować na budowę Opery i Filharmonii Podlaskiej – Europejskiego Centrum Sztuki w Białymstoku.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał? Proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę o podanie wyników.

95 obecnych, 82 – za, 4 – przeciw, 9 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 121)**

Poprawka została przyjęta.

(Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk: Czy można?)

Proszę bardzo.

Senator Dorota Arciszewska-Mielewczyk:

Panie Marszałku, proszę o trzy minuty przerwy technicznej w celu wyjaśnienia jednej z poprawek.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Proszę bardzo.
Przerwa do 15.10.

*(Przerwa w obradach od godziny 15 minut 06 do
godziny 15 minut 11)*

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Wznawiam obrady.
Zapraszam państwa.

Głosujemy nad poprawką trzydziestą pierwszą... sto trzydziestą pierwszą oczywiście. Poprawka sto trzydziesta pierwsza tworzy nową rezerwę celową z kwotą 37 milionów zł, przeznaczoną na dofinansowanie budowy nowego terminalu do obsługi międzynarodowego ruchu pasażerskiego na lotnisku imienia Reymonta w Łodzi, kosztem zmniejszenia wydatków na rezerwę celową przeznaczoną na finansowanie Wspólnej Polityki Rolnej i Rybackiej, programów operacyjnych, innych programów finansowanych z budżetu Unii Europejskiej, Norweskiego Mechanizmu Finansowego i EOG, a także na pokrycie potrzeb wynikających z różnic kursowych przy realizacji programów finansowanych z Unii Europejskiej oraz na kontrakty wojewódzkie.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał? Proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę podać wyniki.

Na 85 obecnych senatorów 35 głosowało za, 48 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 122)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto trzydziesta druga tworzy nową rezerwę celową z łączną kwotą 9 milionów zł, przeznaczoną na budowę przejścia granicznego oraz strażnicy granicznej na lotnisku Wrocław – Strachowice, kosztem zmniejszenia wydatków na rezerwę celową przeznaczoną na finansowanie Wspólnej Polityki Rolnej i Rybackiej, programów operacyjnych, innych programów finansowanych z budżetu Unii Europejskiej, Norweskiego Mechanizmu Finansowego i EOG, a także na pokrycie potrzeb wynikających z różnic kursowych przy realizacji programów finansowanych z Unii Europejskiej oraz na kontrakty wojewódzkie.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał? Proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 91 obecnych senatorów 44 głosowało za, 46 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 123)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto trzydziesta trzecia tworzy nową rezerwę celową z kwotą 6 milionów zł, przeznaczoną na modernizację drogi krajowej nr 71 w miejscowości Konstantynów Łódzki, kosztem zmniejszenia rezerwy celowej przeznaczonej na sfinansowanie podatku od towarów i usług w związku z realizacją programu wyposażenia Sił Zbrojnych RP w samoloty wielozadaniowe.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał? Proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę podać wyniki.

Na 91 obecnych senatorów 35 głosowało za, 54 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 124)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto trzydziesta czwarta tworzy nową rezerwę celową z kwotą 9 milionów zł, przeznaczoną na modernizację drogi nr 22 przez miejscowość Czersk w powiecie chojnickim w województwie pomorskim, kosztem zmniejszenia wydatków na sfinansowanie podatku od towarów i usług w związku z realizacją programu wyposażenia Sił Zbrojnych RP w samoloty wielozadaniowe.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał? Proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę podać wyniki.

Na 96 obecnych senatorów 36 głosowało za, 53 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 125)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto trzydziesta piąta zwiększa o 5 milionów zł wydatki majątkowe na melioracje wodne w województwach dolnośląskim, małopolskim i podkarpackim, kosztem 15 milionów zł z rezerwy celowej przeznaczonej na finansowanie przez Krajowe Biuro Wyborcze ustawowo określonych zadań dotyczących wyborów i referendum oraz na dotacje i subwencje dla partii politycznych.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał? Proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę podać wyniki.

(wicemarszałek R. Legutko)

Na 94 obecnych senatorów 41 głosowało za, 51 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 126)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto trzydziesta szоста tworzy nową rezerwę celową „Środki na świadczenia dla medalistów zawodów «Przyjaźń 84»” z kwotą 1,5 miliona zł kosztem rezerwy celowej przeznaczonej na finansowanie przez Krajowe Biuro Wyborcze ustawowo określonych zadań dotyczących wyborów i referendum oraz na dotacje i subwencje dla partii politycznych.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał? Proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę podać wyniki.

Na 94 obecnych senatorów 92 głosowało za, 2 – przeciw. **(Głosowanie nr 127)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka sto trzydziesta siódma nadaje kolumnie 4 w poz. 55 w części 83 „Rezerwy celowe” tytuł „Środki na działania wychowawcze, w tym zajęcia pozalekcyjne, współdziałanie z ekspertami, psychologami i rodzicami, prowadzące do zapobiegania zjawisku przemocy w szkole”.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał? Proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę podać wyniki.

Na 93 obecnych senatorów 41 głosowało za, 50 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 128)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto trzydziesta ósma przenosi, w ramach rezerwy celowej „Budowa obwodnicy Jarosławia w województwie podkarpackim”, kwotę 9 milionów zł z wydatków bieżących jednostek budżetowych do wydatków majątkowych.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał? Proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę podać wyniki.

Na 93 obecnych senatorów 82 głosowało za, 6 – przeciw*, 3 wstrzymało się od głosu, 2 nie głosowało. **(Głosowanie nr 129)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka sto trzydziesta dziewięta zmniejsza dotacje i subwencje o 130 tysięcy zł oraz zwiększa o tę kwotę wydatki bieżące jednostek budżetowych w ramach sumy przeznaczonej na urzędy wojewódzkie w województwie podkarpackim.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

Kto się wstrzymał? Proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę podać wyniki.

Na 94 obecnych senatorów 85 głosowało za, 3 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosowało. **(Głosowanie nr 130)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka sto czterdziesta szosta zmienia plan finansowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, przeznaczając 10 milionów zł na dofinansowanie prac z zakresu gospodarki wodnej.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał? Proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę podać wyniki.

Na 93 obecnych senatorów 38 głosowało za, 53 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu, 1 nie głosowało. **(Głosowanie nr 131)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka sto czterdziesta siódma aktualizuje plan finansowy Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał? Proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę podać wyniki.

Na 94 obecnych senatorów 61 głosowało za, 29 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosowało. **(Głosowanie nr 132)**

Poprawka została przyjęta.

Przystępujemy do głosowania nad podjęciem uchwały w sprawie ustawy budżetowej na rok 2007 w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za podjęciem uchwały? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Proszę o naciśnięcie przycisku „przeciw” i podniesienie ręki.

* Wicemarszałek przeczytał omyłkowo: 3 – przeciw.

(wicemarszałek R. Legutko)

Kto się wstrzymał od głosu? Proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę bardzo o podanie wyników głosowania.

Na 94 obecnych senatorów 61 głosowało za, 33 – przeciw. (**Głosowanie nr 133**) (Oklaski)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat Rzeczypospolitej podjął uchwałę w sprawie ustawy budżetowej na rok 2007.

Powracamy do rozpatrywania punktu drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz ustawy o działach administracji rządowej.

W przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska, która ustosunkowała się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, mogą zabrać głos jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska, pana senatora Józefa Łyczaka, o zabranie głosu i o podstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Senator Józef Łyczak:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Mam zaszczyt przedstawić państwu w imieniu Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska sprawozdanie z posiedzenia komisji, które odbyło się w dniu wczorajszym. Przedmiotem obrad były poprawki zgłoszone do ustawy o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz ustawy o działach administracji rządowej.

Ustalenia komisji w wyniku przeprowadzonej dyskusji i głosowań są następujące.

Poprawki pierwsza i trzecia dotyczą tego samego problemu, to jest wskazują sprawy, w których obaj ministrowie, minister skarbu państwa i minister rolnictwa, mieli działać wspólnie. Komisja nie poparła poprawki pierwszej, która dotyczy wspólnego określania statutu dla agencji. Komisja poparła za to poprawkę trzecią, która dotyczy wspólnego określania, w drodze rozporządzenia, przesłanek umarzania, rozkładania na raty lub odroczenia należności agencji i zasobu.

Komisja poparła też poprawkę drugą, która doprecyzowuje przepis, a nie zmienia jego treści merytorycznej.

Komisja poparła również poprawki czwartą i szóstą. Wprowadzają one zmiany w przepisach nowelizacji dotyczących ustawy o działach administracji rządowej, uzupełniają kompetencje mi-

nistra właściwego do spraw Skarbu Państwa w zakresie nadzoru nad Agencją Nieruchomości Rolnych w tych sprawach, które z mocy ustawy należą do sfery współdziałania ministra właściwego do spraw rozwoju wsi z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa.

Uprzejmie proszę Wysoką Izbę o przyjęcie poprawek we wersji przedstawionej i przyjętej podczas posiedzenia komisji. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Dziękuję bardzo.

Proszę sprawozdawcę mniejszości Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska, pana senatora Pawła Michalaka, o zabranie głosu i przedstawienie wniosku popartego przez mniejszości komisji.

Senator Paweł Michalak:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Wniosek mniejszości nie przeszedł, ale wynik głosowania w tej sprawie był następujący: 3:3:2, czyli 3 głosy za, 3 – przeciw, 2 osoby się wstrzymały.

Poprawka pierwsza jest pewną konsekwencją utrzymania dotychczasowej równowagi w rozwiązaniach prawnych, mianowicie wprowadza obowiązek współdziałania ministrów skarbu i rolnictwa w zakresie nadawania statutu Agencji Nieruchomości Rolnych.

Ja mam ten status Agencji Nieruchomości Rolnych przed sobą. Jest on zbudowany na podstawie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa. W §1 tego statutu mówi się wprost, że Agencja Nieruchomości Rolnych, zwana dalej agencją, działa na podstawie ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, zwanej dalej ustawą, oraz niniejszego statutu.

Podczas posiedzenia komisji dyskutowaliśmy też o tym... Ja przypomnę, że tutaj, na tej sali, senator Chróścikowski mówił o istotnych różnicach między rozwiązaniami tej właśnie ustawy a ustawą o kształtowaniu ustroju rolnego. Nie ma spójności między tymi dwiema ustawami. Dlatego jest propozycja, żeby jednak przegłosować poprawkę pierwszą. Być może teraz, jeśli ministrowie jeszcze raz do tego zasiądą, wprowadzą do statutu Agencji Nieruchomości Rolnych odpowiednie zmiany, aby był on kompatybilny także z ustawą o kształtowaniu ustroju rolnego. Warto, by ministrowie jeszcze raz się nad tym pochylili.

Ja tylko jeszcze powiem, co mnie zdziwiło. Otóż przedstawiciel ministra skarbu z rozbijającą szczerością powiedział tu, że on jest przeciwko udziałowi pana ministra skarbu w tworzeniu tego statutu, bo będzie to dla niego dodatkowa robota. I to był jedyny jego argument.

Przypomnę tu jednak, że Agencja Nieruchomości Rolnych realizuje szereg różnych zadań, jest to

(senator P. Michalak)

choćby tworzenie funduszu na mienie zabużańskie, na reprivatyzację czy... No, to są właśnie chociażby te dwa podstawowe fundusze. Zresztą w tym roku mają być sprzedane zasoby ziemi, żeby stworzyć fundusz zabużański. Dlatego proponuję, żeby poprawkę pierwszą też przegłosować. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Dziękuję bardzo.

Czy panowie senatorowie wnioskodawcy chcą zabrać głos? A przypomnę, że w trakcie dyskusji wnioski zgłosili panowie senatorowie Michalak i Chróścikowski. Nie. Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz ustawy o działach administracji rządowej.

W tej sprawie w toku debaty zostały przedstawione następujące wnioski: Komisja Rolnictwa i Ochrony Środowiska wносиła o przyjęcie ustawy bez poprawek, a senatorowie wnioskodawcy przedstawili wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu w pierwszej kolejności zostanie przeprowadzone głosowanie nad wnioskiem o przyjęcie ustawy bez poprawek, a następnie, w wypadku odrzucenia tego wniosku, nad przedstawionymi poprawkami według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska o przyjęcie ustawy o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz ustawy o działach administracji rządowej bez poprawek.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem przedstawionego wniosku? Proszę o naciśnięcie przycisku „za” i podniesienie ręki.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał? Proszę o naciśnięcie przycisku „wstrzymuję się” i podniesienie ręki.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 83 obecnych senatorów 29 głosowało za, 54 – przeciw. **(Głosowanie nr 134)**

Wniosek został odrzucony.

Wobec odrzucenia wniosku o przyjęcie ustawy bez poprawek przystępujemy do głosowania nad poprawkami przedstawionymi przez senatorów wnioskodawców.

Poprawka pierwsza wprowadza obowiązek współdziałania ministra właściwego do spraw rozwoju wsi z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa w zakresie nadawania Agencji

Nieruchomości Rolnych statutu. Obowiązek porozumiewania się obu ministrów w tej sprawie przewidziany jest na gruncie dotychczas obowiązującego stanu prawnego.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał? Proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę podać wyniki.

Na 83 obecnych senatorów 57 głosowało za, 21 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 135)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka druga doprecyzowuje przepis, nie zmieniając jego treści merytorycznej.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał? Proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę podać wyniki.

Na 82 obecnych senatorów 75 głosowało za, 1 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 136)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka trzecia zmienia przepis upoważniający ministra właściwego do spraw rozwoju wsi do ustalania w drodze rozporządzenia szczegółowych przesłanek umarzania, rozkładania na raty i odraczania należności agencji i zasobu, wprowadza też obowiązek współdziałania w tym zakresie ministra właściwego do spraw rozwoju wsi z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa. Obowiązek porozumiewania się obu ministrów w tej sprawie przewidziany jest na gruncie dotychczas obowiązującego stanu prawnego.

Proszę nacisnąć przycisk obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał? Proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę o podanie wyników.

Na 85 obecnych senatorów 67 głosowało za, 10 – przeciw, 7 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 137)**

Poprawka została przyjęta.

Nad poprawkami czwartą i szóstą głosujemy łącznie. Poprawki te wprowadzają zmiany w przepisach nowelizacji dotyczących ustawy o działach administracji rządowej. Uzupełniają one kompetencje ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa w zakresie nadzoru nad Agencją Nieruchomości Rolnych w tych sprawach, które z mocy

(wicemarszałek R. Legutko)

ustawy należą do sfery współdziałania ministra właściwego do spraw rozwoju wsi z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał? Proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 85 obecnych senatorów 61 głosowało za, 20 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 138)**

Poprawki zostały przyjęte.

Nad poprawkami piątą i siódmą głosujemy łącznie...

(Głos z sali: Już nie głosujemy.)

Przepraszam, już nie głosujemy.

(Rozmowy na sali)

Minuta przerwy.

(Przerwa w obradach od godziny 14 minut 30 do godziny 14 minut 31)

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Wznawiam obrady.

Jak zostało wyjaśnione, bezprzedmiotowe jest głosowanie nad poprawkami piątą i siódmą, ponieważ zostały skonsumowane przez poprawki czwartą i szóstą.

Przystępujemy do głosowania nad podjęciem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz ustawy o działach administracji rządowej w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za? Proszę nacisnąć przycisk „za” i podnieść rękę.

Kto z państwa jest przeciw? Proszę nacisnąć „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał od głosu? Proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 84 obecnych senatorów 70 głosowało za, 2 – przeciw, 12 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 139)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz ustawy o działach administracji rządowej.

Powracamy do rozpatrywania punktu trzeciego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Komisja Praw Człowieka i Praworządności przedstawiła projekt uchwały, w którym wносиła o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisję projektem uchwały.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa jest za przyjęciem? Proszę nacisnąć „za” i podnieść rękę.

Kto z państwa jest przeciw? Proszę nacisnąć przycisk „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał od głosu? Proszę nacisnąć przycisk „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 82 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 140)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Powracamy do rozpatrywania punktu czwartego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o nadaniu Akademii Medycznej im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu nazwy „Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu”.

Debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

(Rozmowy na sali)

(Głos z sali: Cicho, cicho!)

Proszę państwa, przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o nadaniu Akademii Medycznej im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu nazwy „Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu”.

Komisja Nauki, Edukacji i Sportu przedstawiła projekt uchwały, w którym wносиła o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisję projektem uchwały.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa jest za przyjęciem przedstawionego projektu? Proszę nacisnąć „za” i podnieść rękę.

Kto z państwa jest przeciw? Proszę nacisnąć „przeciw” i podnieść rękę.

Kto się wstrzymał od głosu? Proszę nacisnąć „wstrzymuję się” i podnieść rękę.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 83 obecnych senatorów 80 głosowało za, 1 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 141)**

(Rozmowy na sali)

(wicemarszałek R. Legutko)

Wobec wyników głosowania stwierdzam – mimo że nikt mnie nie słucha – że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o nadaniu Akademii Medycznej im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu nazwy „Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu”.

Porządek obrad dwudziestego piątego posiedzenia Senatu został wyczerpany.

Panie i Panowie Senatorowie, bardzo ważna informacja. Proszę jeszcze o piętnaście sekund spokoju. Kolejne, dodatkowe posiedzenie Senatu odbędzie się w dniach 24 i 25 stycznia.

Przystępujemy do oświadczeń senatorskich poza porządkiem obrad.

Jest pan gotowy, Panie Senatorze?

(Senator Kazimierz Wiatr: Tak.)

Tak? To bardzo proszę.

(Senator Kazimierz Wiatr: Panie Marszałku...)

Proszę jeszcze wpisać pana senatora Szmita.

Senator Kazimierz Wiatr:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Bardzo rzadko korzystam z tej formy sprawowania mandatu senatorskiego, niemniej jednak sprawa jest wyjątkowo ważna i dlatego składam to oświadczenie senatorskie. Kieruję je do dwóch ministrów, do ministra sprawiedliwości, pana Zbigniewa Ziobry, i do minister rozwoju regionalnego, pani Grażyny Gęsickiej.

W związku z funkcjonującą od wielu lat ustawą o zamówieniach publicznych pojawiają się liczne głosy o zbyt restrykcyjnym charakterze tej ustawy z jednej strony, a z drugiej strony o dużych patologiach w zakresie udzielania zamówień.

Niezależnie od zgłaszanych przeze mnie poprawek do modyfikowanej ustawy o zamówieniach publicznych, chciałbym zwrócić uwagę państwa ministrów na całkowitą nieskuteczność dotychczasowych rozwiązań, szczególnie na styku ustawy o zamówieniach publicznych z kodeksem karnym. Dobitym tego przykładem są między innymi komentarze pana Skorupki do art. 305 §1 i 2 kodeksu karnego, umieszczone w systemie Lex, a publikowane w czasopiśmie prawniczych. Zacytuję je. „Wymienione w art. 305 §1 i 2 kodeksu karnego czynności sprawcze nie obejmują takiego manipulowania przetargiem, aby zwycięzca został z góry określony podmiot”. I drugi cytat: „Art. 305 §1 kodeksu karnego nie znajdzie zastosowania do tak zwanego ustawienia przetargu, gdy stroną przestępnego porozumienia jest właściciel mienia albo osoba lub instytucja, na rzecz której przetarg jest dokonywany”.

W tej sytuacji bardzo proszę o, po pierwsze, ustosunkowanie się do cytowanych komentarzy i, po drugie, wskazanie, jakie modyfikacje kodek-

su karnego i ustawy o zamówieniach publicznych mogą zmienić opisany stan rzeczy.

Wydaje się, że sprawa nie wymaga komentarza. Jest to bulwersujące, bo stosowanie w praktyce takich komentarzy – a z systemu Lex korzysta wielu prawników – powoduje, że ustawa o zamówieniach publicznych jest aktem zbędnym. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Dziękuję.

Pan senator Szaleniec, proszę.

Senator Zbigniew Szaleniec:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Swoje oświadczenie chciałbym skierować do ministra edukacji narodowej, pana Romana Giertycha. A oświadczenie to dotyczy sprawy, która bulwersuje mnie w związku z podziałem środków unijnych.

Pan minister dąży do tego, aby mieć jak najwięcej środków do dyspozycji, a, jak pokazuje przykład, który tutaj wskażę, dysponuje tymi środkami źle.

Szanowny Panie Ministrze! W roku bieżącym około sześciuset szkołom specjalnym w Polsce została przyznana pomoc z Europejskiego Funduszu Społecznego. Pomoc przypadająca na jedną szkołę obejmowała różne przedmioty i materiały dydaktyczne i była dostarczana w kilku partiach. Łączna wartość tej pomocy przekraczała 150 tysięcy zł na jedną szkołę. To pokaźna suma, za którą można byłoby wiele zmienić w polskiej oświacie.

Wspomniana pomoc okazała się w wielu przypadkach bardzo udana. Część szkół specjalnych, szczególnie tych, w których uczy się młodzież o nieznacznym upośledzeniu umysłowym, jest bardzo zadowolona z przyznanej pomocy. Istnieje jednak bardzo dużo szkół, w których uczą się dzieci o upośledzeniu umysłowym umiarkowanym, znacznym i głębokim. Problem w tym, że zestawy przedmiotów dydaktycznych kierowane do wszystkich szkół specjalnych były identyczne. Składały się na nie między innymi takie materiały jak zestawy do garncarstwa, zestawy do badania gleby, mikroskopy elektronowe. Materiały te, jak uważają specjaliści zajmujący się głęboko upośledzoną młodzieżą, pozostaną zupełnie bezużyteczne w szkołach, gdzie taka młodzież się uczy.

Dochodzimy zatem do sytuacji, że szkołom specjalnym potrzeba takich podstawowych przyrządów jak materace specjalistyczne, sprzęt rehabilitacyjny, prawidłowe siedziska do pracy, a otrzymały mikroskopy elektronowe, które są im zupełnie niepotrzebne, bo zbędne dla dzieci o ograniczonej możliwości postrzegania świata i jego rozumienia.

(senator Z. Szaleniec)

Nauczyciele z tych szkół zadają uzasadnione, według mnie, pytanie: dlaczego wydano tyle pieniędzy na sprzęt, który jest niepotrzebny, podczas gdy za te gigantyczne pieniądze można by bardzo polepszyć warunki nauki i życia dzieci upośledzonych? Te szkoły i ci uczniowie mają dużo ważniejsze potrzeby niż te zaspokajane przez pomoc, którą otrzymali.

Panie Ministrze, proszę o odpowiedź na następujące pytania. Czy konieczne było kierowanie do wszystkich szkół specjalnych identycznych paczek pomocowych? W jakim trybie podjęto decyzję o rodzaju przedmiotów wchodzących w skład tych paczek? Kto personalnie podjął decyzję o rodzaju przedmiotów wchodzących w ich skład? Dlaczego nie wzięto pod uwagę różnic pomiędzy dziećmi uczącymi się we wspomnianych szkołach? Ile wynagrodzenia netto otrzymała spółka, która wygrała przetarg na dostawę tego sprzętu? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Dziękuję.

Pan senator Szmit.

Senator Jerzy Szmit:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Swoje oświadczenie kieruję do prezesa Rady Ministrów, pana doktora Jarosława Kaczyńskiego.

Zwrócił się do mnie starosta ełcki z uprzejmą prośbą o wsparcie działań związanych z utworzeniem bazy śmigłowca Lotniczego Pogotowia Rantunkowego zlokalizowanej na terenie lądowiska 108. Szpitala Wojskowego z przychodnią SP ZOZ w Ełku.

Uzasadniając ten wniosek, należy podkreślić, że przy tym szpitalu funkcjonuje doskonale zorganizowane i przygotowane lądowisko helikopterowe, spełniające wysokie standardy NATO i Unii Europejskiej. Lądowisko jest odpowiednio oznaczone znakami kodowymi oraz lampami świetlnymi. Przeszkolona kadra szpitala ma umiejętności naprowadzania śmigłowców kodami sygnałowymi w warunkach ograniczonej widoczności. Uboża sieć drogowa województwa warmińsko-mazurskiego oraz jej bardzo zły stan techniczny sprawiają, że ewentualny transport pacjenta karetką pogotowia trwa często nawet dwie i pół godziny. Szczególnie w okresie letnim, gdy na Warmii i Mazurach wypoczywa od dwóch do trzech milionów ludzi, jest to bardzo palący problem. W tej sytuacji transport helikopterowy, transport lotniczy daje jedyną skuteczną możliwość szybkiego dowiezienia poszkodowanych w wypadkach bądź z innych powodów do szpitala, który będzie mógł im udzielić stosownej pomocy.

Informuję pana premiera, że o uzyskanie helikoptera ubiega się również powiat giżycki, i jednocześnie proszę, aby zwrócił pan na to uwagę. Gdyby oba te wnioski zostały zrealizowane, to mielibyśmy do czynienia z pełnym zaspokojeniem potrzeb województwa warmińsko-mazurskiego w tym zakresie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Legutko:

Dziękuję bardzo.

To wyczerpuje listę senatorów pragnących wygłosić oświadczenia.

Zamykam dwudzieste piąte posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej szóstej kadencji.

(Wicemarszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

Dziękuję państwu, do widzenia.

(Koniec posiedzenia o godzinie 15 minut 44)

Wyniki głosowań

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1 M.J. Adamczak	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	-	-
2 F. Adamczyk	+	+	-	+	-	+	+	+	+	?	?	?	+	+	+	+	?	#	-	-
3 P. Alexandrowicz
4 P.L. Andrzejewski
5 D.I. Arciszewska-Mielewczyk	+	+	+	+	-	+	-	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
6 M. Augustyn	+	+	-	?	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	?	?	-
7 D.J. Bachalski	+	+	-	?	-	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	?	?	-	-
8 R.J. Bender	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	-	+
9 A. Bentkowski	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+
10P. Berent	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	-
11A. Biela	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	-
12K. Bochenek	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	?
13P.M. Boroń	+	+	+	+	-	+	-	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
14B.M. Borusewicz	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
15M. Budner	+	+	?	+	-	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	?	-	-
16J.M. Chmielewski	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	-
17J.M. Chróścikowski	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	#	+
18R. Ciecierski	+	+	-	-	-	.	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-
19K.P. Cugowski
20J. Fetlińska	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
21U.J. Gacek	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-
22J.P. Gałkowski	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
23A.M. Gołaś	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-
24J. Gowin	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	-	-
25D.M. Górecki	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
26R.J. Górecki	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	-	-	?	+	+	+	+	+	-	-
27H. Górski	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
28A.S. Jaroch	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
29S. Karczewski	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
30A.J. Kawecki	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
31S. Kogut	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
32B.J. Korfanty	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
33W.J. Kraska	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
34J. Kubiak	+	+	#	+	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	-	-
35A.M. Kurska	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
36K.J. Kutz	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	?	+	-	+	+	+	+	+	-	-
37J.W. Lasecki	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
38R.A. Legutko
39T.S. Lewandowski	+	+	+	+	-	-	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
40B. Lisiecki	+	+	-	-	?	?	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	?	+	+
41R.E. Ludwiczuk	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-
42A. Łuczycki	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-
43J.M. Łyczak	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
44W. Łyczywek	+	+	-	-	-	+	+	+	+	?	?	+	-	+	+	+	+	+	-	-
45T. Maćkała	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-
46A. Massalski	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
47M.S. Maziarz	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+
48A.T. Mazurkiewicz	+	+	+	+	-	+	-	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	-
49P. Michalak	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	-	+	.	+	+	+	+	-	-	-
50M. Miłek	+	+	+	+	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
51T.W. Misiak	+	+	-	+	-	+	.	.	+	+	?	+	+	+	+	+	+	.	+	-
52A.A. Motyczka	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-
53S.K. Niesiołowski	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
54M. Nykiel	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	-
55M. Okła	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-
56W. Ortyl	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
57A. Owczarek	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-
58M. Pańczyk-Pozdziej	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-
59A. Person	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	-	-
60K.M. Piesiewicz	+	+	-	-	-	+	+	+	+	?	-	-	?	+	+	+	+	+	-	-
61S. Piotrowicz	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
62M. Płażyński
63L.P. Podkański	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+
64K.J. Putra	+	+	+	+	-	+	?	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
65E. Rafalska	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
66Z.W. Rau	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
67M.D. Rocki	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	-	-
68Z. Romaszewski	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
69J.J. Rudnicka	+	+	+	+	-	+	+	?	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
70C. Rybka	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
71C.W. Ryszka	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
72S. Sadowski	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
73J. Sauk	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
74W. Sidorowicz	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-
75R.T. Sikorski	+	+	+	+	+	-	-	+
76R.M. Smoktunowicz	+	+	-	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
77J. Szafraniec	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
78Z.M. Szaleniec	+	+	-	-	-	+	+	+	+	.	?	+	+	+	+	+	+	+	-	-
79J. Szmit	+	+	+	+	-	+	-	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
80A. Szymański	+	+	+	+	-	?	?	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
81J.M. Szymura	+	+	+	+	-	-	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
82M. Szyszka	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
83R.J. Ślusarz	+	+	+	+	-	?	?	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
84E. Tomaszewska	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
85Z.A. Trybuła	+	+	+	+	-	+	?	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
86P. Wach	?	+	-	-	-	+	+	+	+	+	?	?	+	+	+	+	-	+	?	-
87M. Waszkowiak	+	+	+	+	-	-	?	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	?
88K. Wiatr	+	+	+	+	-	?	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
89R.W. Wierzbicki	+	+	+	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+
90E. Więclawska-Sauk	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
91M.S. Witczak	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	?	+	-
92E.K. Wittbrodt	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	-
93J.W. Włosowicz	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
94M.J. Wojtczak	+	+	-	-	-	+	+	+	+	?	?	+	+	+	+	+	+	+	-	-
95L. Zalewski	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
96P.B. Zientarski	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-
97M. Ziółkowski	+	+	-	?	-	+	+	+	#	#	+	+	+	+	+	+	+	#	-	-
98K.T. Złotowski	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
99C.M. Żelichowski	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	-	-	+
Obecnych	93	93	93	93	93	92	92	91	93	92	93	93	93	94	94	94	94	93	94	94
Za	92	93	54	53	0	73	77	64	92	87	29	89	87	94	94	94	88	34	9	52
Przeciw	0	0	37	37	92	12	9	26	0	0	53	2	2	0	0	0	3	51	80	40
Wstrzymało się	1	0	1	3	1	7	6	1	0	4	11	2	4	0	0	0	3	6	4	2
Nie głosowało	0	0	1	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	2	1	0

	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
1 M.J. Adamczak	+	+	-	-	+	+	-	?	+	+	+	+	-	+	#	+	-	+	+	+
2 F. Adamczyk	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
3 P. Alexandrowicz
4 P.L. Andrzejewski
5 D.I. Arciszewska-Mielewczyk	+	+	+	+	+	-	+	+	+	#	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
6 M. Augustyn	+	?	?	-	?	-	?	-	+	+	+	+	#	+	+	+	+	+	+	+
7 D.J. Bachalski	+	?	?	-	?	-	?	-	+	+	?	+	?	+	+	+	+	+	+	+
8 R.J. Bender	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	?	-
9 A. Bentkowski	+	+	-	-	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
10P. Berent	+	+	+	-	.	#	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
11A. Biela	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
12K. Bochenek	+	+	+	-	?	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
13P.M. Boroń	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
14B.M. Borusewicz	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-
15M. Budner	+	+	+	?	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
16J.M. Chmielewski	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
17J.M. Chróścikowski	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	-
18R. Ciecierski	+	+	+	-	.	+	+	#	+	+	#	+	-	+	+	+	+	+	+	+
19K.P. Cugowski
20J. Fetlińska	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
21U.J. Gacek	+	+	+	-	?	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
22J.P. Gałkowski	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	-	+	-	-
23A.M. Gołaś	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
24J. Gowin	+	+	+	-	?	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
25D.M. Górecki	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
26R.J. Górecki	+	+	+	-	?	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
27H. Górski	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
28A.S. Jaroch	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
29S. Karczewski	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	-
30A.J. Kawecki	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
31S. Kogut	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
32B.J. Korfanty	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
33W.J. Kraska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
34J. Kubiak	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	?	+	?	+
35A.M. Kurska	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	-
36K.J. Kutz	+	+	+	-	-	+	+	+	?	+	+	+	-	+	+	+	+	?	+	?
37J.W. Lasecki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
38R.A. Legutko
39T.S. Lewandowski	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
40B. Lisiecki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
41R.E. Ludwiczuk	+	+	?	-	+	?	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
42A. Łuczycki	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
43J.M. Łyczak	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
44W. Łyczywek	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	?	-	+	+	+	+	?	+	+
45T. Maćkała	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
46A. Massalski	.	+	.	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	-	.
47M.S. Maziarz	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
48A.T. Mazurkiewicz	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
49P. Michalak	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
50M. Miłek	+	.	+	?	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-
51T.W. Misiak	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
52A.A. Motyczka	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
53S.K. Niesiołowski	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
54M. Nykiel	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
55M. Okła	+	+	+	-	?	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
56W. Ortyl	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
57A. Owczarek	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
58M. Pańczyk-Pozdziej	+	+	+	-	?	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
59A. Person	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	?	+	+
60K.M. Piesiewicz	+	+	+	-	?	+	+	+	-	+	+	+	.	+	+	+
61S. Piotrowicz	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
62M. Płażyński
63L.P. Podkański	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
64K.J. Putra	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
65E. Rafalska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
66Z.W. Rau	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
67M.D. Rocki	+	+	+	-	?	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
68Z. Romaszewski	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
69J.J. Rudnicka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	-	-
70C. Rybka	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
71C.W. Ryszka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
72S. Sadowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
73J. Sauk	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
74W. Sidorowicz	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
75R.T. Sikorski	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
76R.M. Smoktunowicz	+	+	+	-	-	+	+	?	+	+	?	+	-	+	+	+	+	+	+	+
77J. Szafraniec	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	?	-
78Z.M. Szaleniec	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	?	-	+	+	+	+	+	+	+
79J. Szmit	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
80A. Szymański	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
81J.M. Szymura	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
82M. Szyszka	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
83R.J. Ślusarz	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
84E. Tomaszewska	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
85Z.A. Trybuła	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	?
86P. Wach	+	+	+	-	?	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	?	+	+
87M. Waszkowiak	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
88K. Wiatr	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
89R.W. Wierzbicki	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	?	+	-	+	+	+	-	+	+	+
90E. Więclawska-Sauk	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
91M.S. Witczak	+	+	+	-	-	+	+	?	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
92E.K. Wittbrodt	+	+	+	-	?	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
93J.W. Włosowicz	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
94M.J. Wojtczak	+	+	+	-	-	+	+	.	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
95L. Zalewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
96P.B. Zientarski	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
97M. Ziółkowski	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
98K.T. Złotowski	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
99C.M. Żelichowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-
Obecnych	93	93	93	94	92	94	93	92	93	93	94	94	94	94	94	94	92	94	94	93
Za	93	91	86	56	70	47	88	84	91	92	89	91	55	94	92	94	42	90	47	41
Przeciw	0	0	4	35	9	44	3	4	1	0	1	1	37	0	0	0	47	0	44	50
Wstrzymało się	0	2	3	3	13	2	2	3	1	0	3	2	1	0	0	0	2	4	3	2
Nie głosowało	0	0	0	0	0	1	0	1	0	1	1	0	1	0	2	0	1	0	0	0

	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
1 M.J. Adamczak	#	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+
2 F. Adamczyk	+	+	+	?	+	+	+	+	?	+	+	+	?	+	+	-	?	?	+	+
3 P. Alexandrowicz
4 P.L. Andrzejewski
5 D.I. Arciszewska-Mielewczyk	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+
6 M. Augustyn	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
7 D.J. Bachalski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+
8 R.J. Bender	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+	-	-	-	?
9 A. Bentkowski	+	+	+	+	+	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+
10P. Berent	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	-	+	+	+	+
11A. Biela	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+
12K. Bochenek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
13P.M. Boroń	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+
14B.M. Borusewicz	?	-	?	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-
15M. Budner	+	?	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+	?	+	+	-	+	?	+	+
16J.M. Chmielewski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	?	+	-	+	-	-	-	+
17J.M. Chróścikowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	?	-	+	-	+
18R. Ciecierski	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	-	+	+	+	+
19K.P. Cugowski
20J. Fetlińska	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+
21U.J. Gacek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
22J.P. Gałkowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+
23A.M. Gołaś	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	-	+	+	+	+
24J. Gowin	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
25D.M. Górecki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+
26R.J. Górecki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	-	+	-	+	+	+	+
27H. Górski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+
28A.S. Jaroch	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+
29S. Karczewski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+
30A.J. Kawecki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+
31S. Kogut	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+
32B.J. Korfanty	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-	+
33W.J. Kraska	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+
34J. Kubiak	+	?	+	?	+	+	+	+	+	?	-	+	?	+	-	+	+	?	+	+
35A.M. Kurska	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	#	-	+
36K.J. Kutz	-	?	-	?	-	-	-	-	-	+	?	-	?	-	-	-	?	+	?	-
37J.W. Lasecki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+
38R.A. Legutko
39T.S. Lewandowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+
40B. Lisiecki	?	?	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	?	-	+	+	+	+	+
41R.E. Ludwiczuk	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
42A. Łuczycki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
43J.M. Łyczak	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	-	+
44W. Łyczywek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	-	+	+	+	+
45T. Maćkała	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
46A. Massalski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+
47M.S. Maziarz	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-	-	-	+
48A.T. Mazurkiewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+
49P. Michalak	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+
50M. Miłek	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	?	-
51T.W. Misiak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
52A.A. Motyczka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
53S.K. Niesiołowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	
54M. Nykiel	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	
55M. Okła	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	
56W. Ortyl	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+	
57A. Owczarek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	
58M. Pańczyk-Pozdziej	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	
59A. Person	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	
60K.M. Piesiewicz	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	?	-	+	-	+	+	+	+	
61S. Piotrowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	?	-	+	-	+	-	-	?	+	
62M. Płażyński	+	+	+
63L.P. Podkański	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	
64K.J. Putra	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+	
65E. Rafalska	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+	
66Z.W. Rau	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+	
67M.D. Rocki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	
68Z. Romaszewski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	?	+	-	-	-	+	
69J.J. Rudnicka	-	-	?	+	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	?	+	-	+	+	+	
70C. Rybka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+	
71C.W. Ryszka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-	+	
72S. Sadowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+	
73J. Sauk	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	.	+	
74W. Sidorowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	
75R.T. Sikorski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+	
76R.M. Smoktunowicz	+	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	
77J. Szafraniec	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+	
78Z.M. Szaleniec	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	
79J. Szmit	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+	
80A. Szymański	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+	
81J.M. Szymura	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-	+	
82M. Szyszka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+	
83R.J. Ślusarz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+	
84E. Tomaszewska	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+	-	-	-	+	
85Z.A. Trybuła	-	-	-	-	-	?	-	?	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+	
86P. Wach	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	?	+	-	+	+	+	+	
87M. Waszkowiak	-	-	.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+	
88K. Wiatr	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	+	+	
89R.W. Wierzbicki	+	-	?	+	?	-	?	?	+	+	+	+	-	?	+	
90E. Więclawska-Sauk	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+	
91M.S. Witczak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	
92E.K. Wittbrodt	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	-	+	+	+	+	
93J.W. Włosowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+	
94M.J. Wojtczak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	
95L. Zalewski	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	
96P.B. Zientarski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	
97M. Ziółkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	
98K.T. Złotowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	+	
99C.M. Żelichowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	+	-	+	
Obecnych	94	94	93	94	93	93	93	93	91	94	94	94	94	94	94	94	94	95	94	95	
Za	39	37	40	39	44	38	36	37	39	38	39	40	30	85	39	55	42	45	45	91	
Przeciw	52	53	50	51	49	54	55	55	51	53	54	51	53	5	53	37	50	46	45	3	
Wstrzymało się	2	4	3	4	0	1	1	1	1	2	1	3	11	4	2	2	2	3	4	1	
Nie głosowało	1	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0		

	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80
1 M.J. Adamczak	+	#	+	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-
2 F. Adamczyk	?	+	+	-	+	+	?	+	+	-	-	+	-	+	?	+	+	+	+	+
3 P. Alexandrowicz
4 P.L. Andrzejewski
5 D.I. Arciszewska-Mielewczyk	+	+	-	-	-	+	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
6 M. Augustyn	?	+	+	+	+	-	+	+	+	+	.	?	+	-	-	+	+	+	+	-
7 D.J. Bachalski	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	?	+	-	-	+	+	+	+	-
8 R.J. Bender	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	?
9 A. Bentkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+	+
10P. Berent	?	+	+	+	+	?	?	+	+	?	-	+	-	+	-	+	.	+	+	-
11A. Biela	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	-	?	+	+
12K. Bochenek	+	+	+	+	#	-	-	+	+	-	-	+	-	+	?	+	+	+	+	-
13P.M. Boroń	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
14B.M. Borusewicz	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
15M. Budner	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-
16J.M. Chmielewski	-	+	-	-	-	+	-	-	-	?	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
17J.M. Chróścikowski	+	+	-	-	+	+	-	-	.	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-
18R. Ciecierski	?	+	+	+	+	-	-	+	+	-	-	-	-	?	-	+	+	+	+	-
19K.P. Cugowski
20J. Fetlińska	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	.
21U.J. Gacek	+	+	+	+	+	-	-	+	+	-	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-
22J.P. Gałkowski	+	+	-	-	+	.	.	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
23A.M. Gołaś	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-
24J. Gowin	+	+	+	+	+	-	-	+	+	-	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-
25D.M. Górecki	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	.	-	-
26R.J. Górecki	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	-	+	.	+	+	#	+	+	+	-
27H. Górski	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
28A.S. Jaroch	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	-	?	-	-	-	-	-
29S. Karczewski	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	+	+	-	-	-	+	-	-	-	-
30A.J. Kawecki	-	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
31S. Kogut	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
32B.J. Korfanty	+	+	-	?	+	+	-	-	.	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-	-
33W.J. Kraska	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	+	-	+	-	-	-	-	-
34J. Kubiak	+	+	?	?	+	+	?	?	+	+	?	+	?	+	?	?	+	?	?	?
35A.M. Kurska	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
36K.J. Kutz	+	+	+	+	?	-	-	+	+	-	-	+	-	?	?	-	?	-	+	?
37J.W. Lasecki	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-
38R.A. Legutko
39T.S. Lewandowski	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
40B. Lisiecki	+	+	-	-	+	+	-	?	-	?	-	+	-	-	-	+	+	+	+	-
41R.E. Ludwiczuk	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	-	+	-	+	.	+	+	-
42A. Łuczycki	+	+	+	+	+	-	-	+	+	-	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-
43J.M. Łyczak	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	.	-	.	-	-	-	-	-
44W. Łyczywek	-	+	+	+	?	-	-	+	+	-	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-
45T. Maćkała	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-
46A. Massalski	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-
47M.S. Maziarz	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	.	+	-	-	-	-	-	-	-	-
48A.T. Mazurkiewicz	+	+	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
49P. Michalak	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	+	-	-	-
50M. Miłek	-	+	-	-	+	.	+	-	+	+	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-
51T.W. Misiak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
52A.A. Motyczka	+	+	+	+	+	-	-	.	+	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-
53S.K. Niesiołowski	+	+	+	+	+	-	-	+	+	-	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80
54M. Nykiel	+	+	+	+	+	-	-	+	+	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-
55M. Okła	+	+	+	+	+	-	-	+	+	-	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-
56W. Ortyl	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
57A. Owczarek	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-
58M. Pańczyk-Pozdziej	+	+	+	+	+	-	-	+	+	-	-	+	-	+	?	+	+	+	+	-
59A. Person	#	+	+	+	+	-	-	+	+	-	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-
60K.M. Piesiewicz	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-
61S. Piotrowicz	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
62M. Płażyński	-	+	-	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
63L.P. Podkański	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
64K.J. Putra	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+
65E. Rafalska	-	+	-	-	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-
66Z.W. Rau	+	+	-	-	-	+	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
67M.D. Rocki	+	+	+	+	+	-	-	+	+	-	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-
68Z. Romaszewski	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	-
69J.J. Rudnicka	+	+	-	-	+	+	+	-	?	+	+	+	+	+	+	-	-	-	-	?
70C. Rybka	-	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-
71C.W. Ryszka	+	+	-	?	+	+	-	-	.	+	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-
72S. Sadowski	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
73J. Sauk	#	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	.	-	-	-	-	-	-	-
74W. Sidorowicz	+	+	+	+	+	-	-	+	+	-	-	+	-	+	-	+	+	.	+	-
75R.T. Sikorski	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
76R.M. Smoktunowicz	-	+	+	+	+	-	?	+	+	-	-	+	-	+	-	-	+	-	?	-
77J. Szafraniec	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	?	-	-	-	-	-	-	-	-
78Z.M. Szaleniec	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	-	+	-	+	?	+	+	+	+	-
79J. Szmit	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
80A. Szymański	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
81J.M. Szymura	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-
82M. Szyszka	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
83R.J. Ślusarz	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
84E. Tomaszewska	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	-
85Z.A. Trybuła	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
86P. Wach	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-
87M. Waszkowiak	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
88K. Wiatr	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
89R.W. Wierzbicki	+	+	-	-	+	+	?	-	.	+	-	+	-	-	-	+	+	?	-	-
90E. Więclawska-Sauk	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
91M.S. Witczak	+	#	+	+	+	-	-	+	+	-	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-
92E.K. Wittbrodt	+	+	+	+	+	-	-	+	+	-	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-
93J.W. Włosowicz	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	-
94M.J. Wojtczak	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	-	+	-	+	-	+	+	+	+	-
95L. Zalewski	+	+	-	-	+	+	?	-	-	+	+	+	-	-	-	+	-	-	-	-
96P.B. Zientarski	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	-
97M. Ziółkowski	+	+	+	+	+	-	+	+	+	?	?	+	?	+	-	+	+	+	+	-
98K.T. Złotowski	+	+	-	-	+	+	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-
99C.M. Żelichowski	-	+	-	-	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	-	-	-	-	-	-
Obecnych	95	95	95	95	95	93	93	94	91	95	93	95	90	93	92	93	91	91	93	92
Za	73	92	39	37	88	59	11	37	40	62	16	89	15	46	14	38	38	35	39	4
Przeciw	16	1	55	55	4	33	76	55	50	29	75	3	73	45	71	52	52	53	52	84
Wstrzymało się	4	0	1	3	2	1	6	2	1	4	2	3	2	2	7	1	1	3	2	4
Nie głosowało	2	2	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0

	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1 M.J. Adamczak	-	-	+	-	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+	-	+	+	-	+	-
2 F. Adamczyk	?	+	-	+	+	+	+	-	?	?	+	+	-	+	+	+	?	+	-	+
3 P. Alexandrowicz
4 P.L. Andrzejewski
5 D.I. Arciszewska-Mielewczyk	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
6 M. Augustyn	-	-	-	+	+	+	+	-	-	?	+	+	-	+	+	+	?	+	-	+
7 D.J. Bachalski	-	.	?	+	+	+	+	-	-	?	+	#	-	+	+	+	?	+	-	+
8 R.J. Bender	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
9 A. Bentkowski	-	-	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
10P. Berent	-	?	-	+	+	+	+	-	-	?	+	+	-	+	+	+	?	+	-	+
11A. Biela	?	+	+	+	?	+	+	?	+	?	+	+	-	+	?	+	+	+	+	-
12K. Bochenek	-	?	+	+	+	+	+	-	-	?	+	+	#	+	+	+	+	+	-	+
13P.M. Boroń	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
14B.M. Borusewicz	-	-	-	+	-	-	+	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
15M. Budner	-	-	?	+	+	+	+	-	+	+	+	+	?	+	+	?	+	?	-	-
16J.M. Chmielewski	-	-	+	-	-	-	+	-	-	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
17J.M. Chróścikowski	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	.	-	-	-	-	-	+	-	.	-
18R. Ciecierski	-	?	-	+	+	+	?	-	-	?	+	+	-	+	+	+	?	+	-	+
19K.P. Cugowski
20J. Fetlińska	.	-	+	-	-	-	+	+	+	+	+	-	.	-	-	-	+	-	+	-
21U.J. Gacek	-	?	-	+	+	+	+	-	-	?	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+
22J.P. Gałkowski	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-
23A.M. Gołaś	-	?	-	+	+	+	+	-	+	?	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+
24J. Gowin	-	?	-	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+
25D.M. Górecki	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-
26R.J. Górecki	+	-	?	+	+	+	+	-	-	-	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+
27H. Górski	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
28A.S. Jaroch	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	?	-	-	-	-	-	+	-	+	-
29S. Karczewski	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-
30A.J. Kawecki	-	-	+	-	-	-	+	-	-	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
31S. Kogut	+	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
32B.J. Korfanty	-	+	+	-	-	-	+	-	+	+	-	#	-	-	-	-	+	-	+	-
33W.J. Kraska	+	-	+	-	+	+	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
34J. Kubiak	?	?	+	?	+	+	+	?	+	+	+	?	-	+	?	+	+	+	+	-
35A.M. Kurska	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
36K.J. Kutz	-	-	-	+	?	-	+	-	+	?	+	+	-	-	-	-	-	-	-	?
37J.W. Lasecki	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
38R.A. Legutko	#	+	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
39T.S. Lewandowski	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
40B. Lisiecki	-	-	+	-	?	?	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	?	-	-
41R.E. Ludwiczuk	-	-	-	+	+	+	+	-	-	?	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+
42A. Łuczycki	-	?	-	+	+	+	+	-	+	?	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+
43J.M. Łyczak	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-
44W. Łyczywek	-	-	-	+	+	+	+	-	-	-	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+
45T. Maćkała	-	?	-	+	+	+	+	-	-	?	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+
46A. Massalski	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
47M.S. Maziarz	-	-	+	.	-	-	+	-	+	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-
48A.T. Mazurkiewicz	-	-	+	-	-	-	+	-	-	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
49P. Michalak	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
50M. Miłek	-	-	+	-	-	-	+	-	+	?	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+
51T.W. Misiak	-	?	+	+	-	+	+	#	+	+	-	+
52A.A. Motyczka	-	?	-	+	+	+	+	-	+	?	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+
53S.K. Niesiołowski	-	?	-	+	+	+	+	-	-	?	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
54M. Nykiel	-	?	-	+	+	+	+	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
55M. Okła	-	+	-	+	+	+	+	-	-	?	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+
56W. Ortyl	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
57A. Owczarek	-	+	-	+	+	+	+	-	+	?	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+
58M. Pańczyk-Pozdziej	-	?	-	+	+	+	+	-	-	?	+	+	#	+	+	+	+	+	-	+
59A. Person	-	-	-	+	+	+	+	-	+	?	+	+	.	.	+	+	+	+	-	+
60K.M. Piesiewicz	-	?	+	+	+	+	+	-	-	?	#	+	-	+	+	+	+	+	-	+
61S. Piotrowicz	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
62M. Płażyński	-	-	+	?	+	-	+	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
63L.P. Podkański	+	+	+	+	+	+	+	?	+	?	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+
64K.J. Putra	+	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
65E. Rafalska	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	+
66Z.W. Rau	-	-	+	-	-	-	#	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
67M.D. Rocki	-	?	-	+	+	+	+	-	-	?	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+
68Z. Romaszewski	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
69J.J. Rudnicka	?	+	+	+	+	?	+	+	+	+	-	?	-	-	-	?	+	-	+	?
70C. Rybka	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-
71C.W. Ryszka	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	#	-	-	-	-	+	-	+	-
72S. Sadowski	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-
73J. Sauk	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
74W. Sidorowicz	-	?	+	+	+	+	+	-	-	?	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+
75R.T. Sikorski	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+
76R.M. Smoktunowicz	-	?	-	+	+	+	+	-	-	?	+	+	-	+	+	+	+	?	+	+
77J. Szafraniec	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-	?	-	-	-	+	-	+	-
78Z.M. Szaleniec	-	+	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+
79J. Szmit	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	-	-	+	-	+	-
80A. Szymański	-	-	+	-	-	-	+	-	-	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
81J.M. Szymura	-	-	+	-	-	-	+	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-
82M. Szyszka	-	-	+	-	-	-	.	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
83R.J. Ślusarz	-	-	+	-	-	-	+	-	-	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+
84E. Tomaszewska	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
85Z.A. Trybuła	-	-	+	-	-	+	+	-	+	+	-	-	-	-	-	?	+	-	+	-
86P. Wach	-	-	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+	+	+	?	+	-	+
87M. Waszkowiak	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-
88K. Wiatr	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
89R.W. Wierzbiicki	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	+	-	-	.	.	-	+	-	-	-
90E. Więclawska-Sauk	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-
91M.S. Witczak	-	+	-	+	+	+	+	-	-	?	+	+	-	+	+	.	+	+	-	+
92E.K. Wittbrodt	-	-	-	+	+	+	+	-	-	?	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+
93J.W. Włosowicz	-	-	+	-	-	-	+	-	+	-	-	.	.	-	-	-	+	-	+	-
94M.J. Wojtczak	-	?	-	+	+	+	+	-	-	?	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+
95L. Zalewski	+	-	+	-	-	?	+	-	+	+	-	-	-	-	-	+	+	-	+	-
96P.B. Zientarski	-	?	-	+	+	+	+	-	-	?	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+
97M. Ziółkowski	-	-	-	+	+	+	+	-	-	?	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+
98K.T. Złotowski	-	-	+	-	-	-	+	-	+	+	+	-	-	-	-	-	+	-	+	-
99C.M. Żelichowski	-	+	+	-	-	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-
Obecnych	92	92	93	92	93	93	92	94	96	96	94	94	92	93	93	94	95	95	94	95
Za	5	10	61	39	40	40	90	4	63	57	53	39	5	40	37	39	84	37	55	39
Przeciw	83	63	29	51	50	50	0	86	32	7	39	50	83	53	54	51	5	55	39	54
Wstrzymało się	4	19	3	2	3	3	1	3	1	32	1	2	2	0	2	3	6	3	0	2
Nie głosowało	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	1	3	2	0	0	1	0	0	0	0

	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120
1 M.J. Adamczak	+	+	+	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	?	-	+	+	?	+
2 F. Adamczyk	?	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3 P. Alexandrowicz
4 P.Ł. Andrzejewski
5 D.I. Arciszewska-Mielewczyk	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	+
6 M. Augustyn	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
7 D.J. Bachalski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
8 R.J. Bender	-	-	+	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	+
9 A. Bentkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
10P. Berent	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
11A. Biela	+	-	+	+	+	+	?	?	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+
12K. Bochenek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
13P.M. Boroń	-	-	-	-	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
14B.M. Borusewicz	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	+	+	#	-	-
15M. Budner	+	+	+	+	?	+	+	+	?	+	?	?	+	?	+	?	+	?	+	+
16J.M. Chmielewski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
17J.M. Chróścikowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	.	-	-	+
18R. Ciecierski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?
19K.P. Cugowski
20J. Fetlińska	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
21U.J. Gacek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
22J.P. Gałkowski	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
23A.M. Gołaś	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
24J. Gowin	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
25D.M. Górecki	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	+
26R.J. Górecki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+
27H. Górski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
28A.S. Jaroch	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
29S. Karczewski	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
30A.J. Kawecki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
31S. Kogut	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
32B.J. Korfanty	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	#	+	-	-	-	+	-	-	-
33W.J. Kraska	+	+	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	+
34J. Kubiak	?	-	+	?	+	+	?	?	.	+	?	+	+	?	+	+	+	+	+	+
35A.M. Kurska	-	-	-	-	-	-	-	.	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
36K.J. Kutz	?	?	?	+	-	-	-	+	-	?	-	+	+	-	-	-	-	-	-	-
37J.W. Lasecki	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
38R.A. Legutko	-	-	-	-	-	-	-	-	?	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
39T.S. Lewandowski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	?	-	-	-
40B. Lisiecki	?	-	+	-	+	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	+
41R.E. Ludwiczuk	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
42A. Łuczycki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43J.M. Łyczak	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	+
44W. Łyczywek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
45T. Maćkała	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
46A. Massalski	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
47M.S. Maziarz	-	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	.	-	-	+
48A.T. Mazurkiewicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
49P. Michalak	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
50M. Miłek	-	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	+
51T.W. Misiak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
52A.A. Motyczka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
53S.K. Niesiołowski	.	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120
54M. Nykiel	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
55M. Okła	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
56W. Ortyl	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
57A. Owczarek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
58M. Pańczyk-Pozdziej	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
59A. Person	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+
60K.M. Piesiewicz	+	+	+	.	+	.	+	.	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
61S. Piotrowicz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
62M. Płażyński	+	#	+	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
63L.P. Podkański	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
64K.J. Putra	-	-	-	-	-	?	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
65E. Rafalska	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
66Z.W. Rau	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
67M.D. Rocki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
68Z. Romaszewski	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	+	-	-	-
69J.J. Rudnicka	+	+	?	+	-	-	-	?	?	?	?	+	?	.	-	-	+	-	-	-
70C. Rybka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	+
71C.W. Ryszka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-	+	-	-	-
72S. Sadowski	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
73J. Sauk	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	?	-	?	?	-
74W. Sidorowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
75R.T. Sikorski
76R.M. Smoktunowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
77J. Szafraniec	-	-	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	?	-	-	+
78Z.M. Szaleniec	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
79J. Szmit	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
80A. Szymański	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	?	-	-	+	-	-	+
81J.M. Szymura	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
82M. Szyszka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
83R.J. Ślusarz	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
84E. Tomaszewska	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
85Z.A. Trybuła	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	+
86P. Wach	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
87M. Waszkowiak	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	.
88K. Wiatr	-	-	-	-	-	-	#	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
89R.W. Wierzbicki	.	.	-	+	-	+	.	+	#	+	+	-	-	-	-	-	+	+	+	+
90E. Więclawska-Sauk	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
91M.S. Witczak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+
92E.K. Wittbrodt	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
93J.W. Włosowicz	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	.	-
94M.J. Wojtczak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
95L. Zalewski	-	-	+	-	+	+	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	+
96P.B. Zientarski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
97M. Ziółkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
98K.T. Złotowski	-	-	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	+	-	-	-
99C.M. Żelichowski	-	-	+	-	-	-	-	-	-	-	-	?	#	-	-	-	+	-	-	-
Obecnych	93	94	95	94	95	94	94	93	94	92	95	94	95	94	95	95	93	94	94	94
Za	39	39	51	42	47	42	40	40	39	35	39	40	43	39	39	39	87	39	39	54
Przeciw	50	50	41	51	47	51	51	50	51	54	52	51	50	52	55	54	3	52	53	39
Wstrzymało się	4	4	3	1	1	1	2	3	3	2	4	2	1	3	1	2	2	2	2	1
Nie głosowało	0	1	0	0	0	0	1	0	1	1	0	1	1	0	0	0	1	1	0	0

	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138	139	140
1 M.J. Adamczak	?	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	.	#	+	+	+
2 F. Adamczyk	+	+	+	?	?	+	+	+	+	+	+	-	-	+	?	?	?	?	?	+
3 P. Alexandrowicz
4 P.L. Andrzejewski
5 D.I. Arciszewska-Mielewczyk	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
6 M. Augustyn	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+
7 D.J. Bachalski	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+
8 R.J. Bender	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
9 A. Bentkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+	-	+	+	+	+	+	+
10P. Berent	?	+	+	+	+	+	+	+	?	?	+	-	-	+	-	+	-	-	?	+
11A. Biela	+	?	+	+	+	?	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
12K. Bochenek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	-	+	-	-	+	+
13P.M. Boroń	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
14B.M. Borusewicz	+	-	-	-	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+
15M. Budner	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	-	+	+	+	+	+	+
16J.M. Chmielewski	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
17J.M. Chróścikowski	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
18R. Ciecierski	?	.	.	.	+	+	+	+	?	?	+	-	-	+	-	-	-	-	?	+
19K.P. Cugowski
20J. Fetlińska	+	.	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
21U.J. Gacek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	-	?	?	?	+	+
22J.P. Gałkowski	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
23A.M. Gołaś	?	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	-	+	?	-	+	+
24J. Gowin	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	?	?	+	?	?	+
25D.M. Górecki	+	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
26R.J. Górecki	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	?	+	-	+	+
27H. Górski	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	.	+	+	+	+	+
28A.S. Jaroch	+	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
29S. Karczewski	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
30A.J. Kawecki	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
31S. Kogut	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+
32B.J. Korfanty	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	+	+
33W.J. Kraska	+	-	-	-	-	-	+	-	-	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
34J. Kubiak	+	?	+	?	+	-	+	-	+	?	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
35A.M. Kurska	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
36K.J. Kutz	-	.	-	-	-	-	-	+	-	?	+	+	-	.	?	+	+	+	+	.
37J.W. Lasecki	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	.	.
38R.A. Legutko	?	-	-	-	-	-	+	?	?	+	-	?	+	-	+	+	+	+	+	+
39T.S. Lewandowski	+	.	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	?	+	+	+	+	+
40B. Lisiecki	+	+	+	+	-	?	+	+	+	+	-	+	+	-	+	.	+	+	+	+
41R.E. Ludwiczuk	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	-	-	+	-	-	-	+
42A. Łuczycki	-	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	-	-	+	-	+	?	-	?	+
43J.M. Łyczak	+	-	+	-	-	-	+	-	-	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+
44W. Łyczywek	?	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-	+	-	+	?	-	.	.
45T. Maćkała	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	-	+	-	-	-	+
46A. Massalski	+	.	-	-	-	-	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
47M.S. Maziarz	+	-	+	-	-	+	+	-	.	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
48A.T. Mazurkiewicz	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
49P. Michalak	+	-	-	-	-	-	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
50M. Miłek	+	+	+	-	?	+	+	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	.	.
51T.W. Misiak	+
52A.A. Motyczka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	-	+	+	-	?	+
53S.K. Niesiołowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	121	122	123	124	125	126	127	128	129	130	131	132	133	134	135	136	137	138	139	140
54M. Nykiel	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	?	+	+
55M. Okła	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	-	+	?	-	?	+
56W. Ortyl	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+
57A. Owczarek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	-	.	.	.	?	+
58M. Pańczyk-Pozdziej	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	-	+	-	-	+	+
59A. Person	+	+	+	+	#	+	+	+	+	+	+	-	-	.	-	+	+	-	+	+
60K.M. Piesiewicz	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	.	?	+	-	+	+
61S. Piotrowicz	+	-	-	-	-	+	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
62M. Płażyński	+	+	+	-	+	+	+	.	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+
63L.P. Podkański	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
64K.J. Putra	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+
65E. Rafalska	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
66Z.W. Rau	+	.	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
67M.D. Rocki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	-
68Z. Romaszewski	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
69J.J. Rudnicka	+	-	-	-	?	-	+	?	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
70C. Rybka	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
71C.W. Ryszka	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
72S. Sadowski	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
73J. Sauk	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
74W. Sidorowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+
75R.T. Sikorski
76R.M. Smoktunowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+
77J. Szafraniec	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	?	+	+	-	+	+	+	+	+	+
78Z.M. Szaleniec	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-	.	.	.	-	-	?	+
79J. Szmit	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
80A. Szymański	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
81J.M. Szymura	+	.	.	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+
82M. Szyszka	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
83R.J. Ślusarz	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
84E. Tomaszewska	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
85Z.A. Trybuła	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
86P. Wach	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-	+	-	+	-	-	+
87M. Waszkowiak	+	-	-	-	-	-	+	-	#	+	-	+	+
88K. Wiatr	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
89R.W. Wierzbicki	+	-	+	.	-	+	+	+	-	+	.	+	+	-	-	+	+	+	+	+
90E. Więclawska-Sauk	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	.
91M.S. Witczak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	-	#	-	-	?	.
92E.K. Wittbrodt	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+
93J.W. Włosowicz	+	-	-	-	-	-	+	-	#	+	-	+	+
94M.J. Wojtczak	?	.	.	.	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	-	+	?	-	?	+
95L. Zalewski	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
96P.B. Zientarski	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	-	-	+	?	+	-	-	?	+
97M. Ziółkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	-	+	+
98K.T. Złotowski	+	-	+	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
99C.M. Żelichowski	+	-	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+
Obecnych	95	85	91	91	93	94	94	93	93	94	93	94	94	83	83	82	85	85	84	82
Za	82	35	44	35	36	41	92	41	82	85	38	61	61	29	57	75	67	61	70	82
Przeciw	4	48	46	54	53	51	2	50	6	3	53	29	33	54	21	1	10	20	2	0
Wstrzymało się	9	2	1	2	3	2	0	2	3	5	1	3	0	0	5	5	7	4	12	0
Nie głosowało	0	0	0	0	1	0	0	0	2	1	1	1	0	0	0	1	1	0	0	0

	141		141
1 M.J. Adamczak	+	54M. Nykiel	+
2 F. Adamczyk	+	55M. Okła	+
3 P. Alexandrowicz	.	56W. Ortyl	.
4 P.L. Andrzejewski	.	57A. Owczarek	+
5 D.I. Arciszewska-Mielewczyk	+	58M. Pańczyk-Pozdziej	+
6 M. Augustyn	+	59A. Person	+
7 D.J. Bachalski	+	60K.M. Piesiewicz	+
8 R.J. Bender	+	61S. Piotrowicz	+
9 A. Bentkowski	+	62M. Płażyński	+
10P. Berent	+	63L.P. Podkański	+
11A. Biela	+	64K.J. Putra	.
12K. Bochenek	+	65E. Rafalska	+
13P.M. Boroń	+	66Z.W. Rau	+
14B.M. Borusewicz	+	67M.D. Rocki	.
15M. Budner	+	68Z. Romaszewski	+
16J.M. Chmielewski	+	69J.J. Rudnicka	+
17J.M. Chróścikowski	+	70C. Rybka	+
18R. Ciecierski	+	71C.W. Ryszka	+
19K.P. Cugowski	.	72S. Sadowski	+
20J. Fetlińska	+	73J. Sauk	?
21U.J. Gacek	+	74W. Sidorowicz	+
22J.P. Gałkowski	+	75R.T. Sikorski	.
23A.M. Gołaś	+	76R.M. Smoktunowicz	+
24J. Gowin	+	77J. Szafraniec	+
25D.M. Górecki	#	78Z.M. Szaleniec	+
26R.J. Górecki	+	79J. Szmit	+
27H. Górski	+	80A. Szymański	+
28A.S. Jaroch	+	81J.M. Szymura	.
29S. Karczewski	+	82M. Szyszka	+
30A.J. Kawecki	+	83R.J. Ślusarz	+
31S. Kogut	+	84E. Tomaszewska	+
32B.J. Korfanty	+	85Z.A. Trybuła	+
33W.J. Kraska	+	86P. Wach	+
34J. Kubiak	+	87M. Waszkowiak	.
35A.M. Kurska	+	88K. Wiatr	+
36K.J. Kutz	.	89R.W. Wierzbicki	+
37J.W. Lasecki	.	90E. Więclawska-Sauk	+
38R.A. Legutko	-	91M.S. Witczak	.
39T.S. Lewandowski	+	92E.K. Wittbrodt	+
40B. Lisiecki	+	93J.W. Włosowicz	.
41R.E. Ludwiczuk	+	94M.J. Wojtczak	+
42A. Łuczycki	+	95L. Zalewski	+
43J.M. Łyczak	+	96P.B. Zientarski	+
44W. Łyczywek	.	97M. Ziółkowski	+
45T. Maćkała	+	98K.T. Złotowski	+
46A. Massalski	+	99C.M. Żelichowski	+
47M.S. Maziarz	+		
48A.T. Mazurkiewicz	+	Obecnych	83
49P. Michalak	+	Za	80
50M. Miłek	.	Przeciw	1
51T.W. Misiak	.	Wstrzymało się	1
52A.A. Motyczka	+	Nie głosowało	1
53S.K. Niesiołowski	+		

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

Przemówienia i oświadczenia
senatorów
przekazane do protokołu,
niewygłoszone
podczas 25. posiedzenia Senatu

Oświadczenie złożone przez senatora Stanisława Koguta

Oświadczenie skierowane do prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia Andrzeja Sośnierza

Szanowny Panie Prezesie!

W związku z pismem od doktora Wojciecha Gawrońskiego, pracownika naukowego AWF w Krakowie, wiceprezesa Polskiego Towarzystwa Medycyny Sportowej, konsultanta wojewódzkiego w regionie świętokrzyskim, a przede wszystkim lekarza specjalisty, który sprawował opiekę nad reprezentacją sportowców niepełnosprawnych podczas Paraolimpijskich Igrzysk w Turynie oraz prowadził od kilku lat zakontraktowane w NFZ świadczenia w zakresie medycyny sportowej, wnoszę o dalsze zabezpieczenie świadczeń w tym zakresie w Nowym Sączu i Krakowie. Ponadto wnoszę o zapewnienie rzetelnego i zorganizowanie właściwego kontraktowania świadczeń – na miarę oczekiwań społecznych w tym zakresie – nie tylko w województwie małopolskim, ale także w całej Polsce.

Uważam, że obecnie w każdym powiecie powinna funkcjonować poradnia medycyny sportowej, a docelowo – zgodnie z opracowaną strategią rozwoju sportu do 2012 r. – nawet w każdej gminie. Umożliwi to wszystkim dzieciom i młodzieży zaangażowanym w uprawianie sportu kwalifikowanego bezpłatny dostęp do lekarzy specjalistów w zakresie medycyny sportowej lub lekarzy przeszkolonych w tej dziedzinie, posiadających certyfikat PTMS.

Dalekowzrocza polityka w zakresie szeroko rozumianej medycyny sportowej – jako medycyny aktywności ruchowej – realizowana poprzez systematyczną kontrolę zdrowia dzieci i młodzieży zapobiega nie tylko skutkom uprawiania sportu, ale przede wszystkim będzie w przyszłości owocować zmniejszeniem chorób cywilizacyjnych, oszczędzając tym samym wydatki na ich leczenie.

Szczegóły dotyczące zaistniałej sytuacji w województwie małopolskim oraz stanu zabezpieczenia porad w zakresie medycyny sportowej w Polsce zawiera kopia nadesłanego pisma, dołączona do niniejszego wystąpienia*.

Uprzejmie proszę o pozytywne ustosunkowanie się do mojego wniosku.

Z wyrazami szacunku
Stanisław Kogut
senator RP

* Załącznik do wglądu w dokumentacji Biura Prac Senackich.

Oświadczenie złożone przez senatora Mirosława Adamczaka

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra edukacji narodowej Romana Giertycha

Działając na podstawie art. 16 ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora – DzU z 2003 r. nr 221 poz. 2199 z późniejszymi zmianami – proszę Pana Ministra o wyjaśnienie sprawy prowadzonej przed Odwoławczą Komisją Dyscyplinarną dla Nauczycieli przy Ministrze Edukacji Narodowej. Zwrócił się do mnie w tej sprawie pan Dariusz Szczotka, dyrektor Zespołu Szkół im. Orła Białego w miejscowości Koryta, gmina Raszków.

Sprawa ta jest związana z wnioskiem z 11 lipca 2005 r. rzecznika dyscyplinarnego dla nauczycieli przy wojewodzie wielkopolskim, w którym zwrócił się on do działającej przy wojewodzie komisji dyscyplinarnej o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko dyrektorowi Dariuszowi Szczotce, zarzucając mu między innymi nierozliczenie się z zebranych od uczniów pieniędzy na podręczniki szkolne, niewłaściwe odnoszenie się w toku pracy pedagogicznej do podległych mu uczniów oraz nierzetelne realizowanie obowiązków w zakresie nadzoru pedagogicznego. Pan Dariusz Szczotka zaprzeczył stawianym mu zarzutom.

W toku postępowania, najpierw przed Komisją Dyscyplinarną dla Nauczycieli przy Wojewodzie Wielkopolskim, a następnie przed Odwoławczą Komisją Dyscyplinarną dla Nauczycieli przy Ministrze Edukacji Narodowej, obie strony wskazywały na dowody potwierdzające ich wersje. Pierwsze orzeczenie, niekorzystne dla pana Szczotki, zostało przez organ odwoławczy uchylone ze względów zarówno proceduralnych, jak i merytorycznych, a sprawę przekazano do ponownego rozpoznania komisji działającej przy wojewodzie wielkopolskim. Po kolejnym postępowaniu wyjaśniającym oraz odwołaniu się od orzeczenia komisji dyscyplinarnej sprawa ponownie zostanie rozpatrzona przez organ odwoławczy działający przy MEN.

Trudno mi się ustosunkować do racji obu stron konfliktu, mającego pewne znamiona rozgrywek personalnych osób dążących do objęcia kierownictwa i zarządzania placówką oświatową w Korytach. Wszelkie orzeczenia organów dyscyplinarnych – autonomicznych w ramach podejmowanych przez siebie rozstrzygnięć – powinny być rozpatrzone obiektywnie i sprawiedliwie, wyłącznie w oparciu o materiał dowodowy zebrany w danej sprawie.

Prosząc o wyjaśnienie narosłych w tej sprawie wątpliwości, chciałbym jednak zasugerować szczególnie roztropne i wyważone do niej podejście przez rzecznika dyscyplinarnego oraz komisję odwoławczą. Zarówno obrońca pana Dariusza Szczotki, mecenas Wojciech Barańczak, jak i komisja odwoławcza w swoim pierwszym orzeczeniu z dnia 16 grudnia 2005 r. wskazali na nieprawidłowości w toku postępowania dowodowego na szczeblu pierwszej instancji. Dotyczy to pominięcia w toku ustaleń stanu faktycznego dowodów – dokumentów oraz zeznań powołanych przez pana Dariusza Szczotkę świadków – bez należytego uzasadnienia, dlaczego dowodom tym odmówiono wiary, jak również dlaczego za udowodnione uznano racje strony oskarżającej. Narusza to w moim przekonaniu naczelną zasadę postępowania administracyjnego, dotyczące rzetelnego rozpatrzenia przedmiotowej sprawy, jak również obowiązek przekonującego wyjaśnienia w uzasadnieniu orzeczenia kończącego postępowanie, dlaczego przyjęto za udowodniony taki, a nie inny stan faktyczny i prawny, na jakich dowodach go oparto i dlaczego części dowodów dano wiarę, a pozostałym tej wiarygodności odmówiono.

Mając to na uwadze, prosiłbym o poinformowanie mnie o sposobie załatwienia przedstawionej sprawy na szczeblu organu odwoławczego – według posiadanych przeze mnie informacji takie orzeczenia są jawne, §6 ust. 2 rozporządzenia ministra edukacji narodowej z dnia 22 stycznia 1998 r. – jak również o przesłankach podjęcia takiego, a nie innego rozstrzygnięcia przez odwoławczą komisję dyscyplinarną.

Z wyrazami szacunku
Mirosław Adamczak
senator Rzeczypospolitej Polskiej

Oświadczenie złożone przez senatora Andrzeja Jarocho

Oświadczenie skierowane do minister pracy i polityki społecznej Anny Kalaty oraz do ministra sprawiedliwości, prokuratora generalnego RP Zbigniewa Ziobry

Sprawa jednostkowa, którą przedkładałam, dotyczy łamania prawa do zrzeszania się pracowników w związki zawodowe. Ten szczególny, bulwersujący społeczność lokalną przypadek ilustruje w istocie szerszy problem wymuszenia respektu pracodawców dla polskiego porządku prawnego w zakresie praw pracowniczych, praw związkowych, a także praw i wolności obywatelskich.

Dokumentacja sprawy związku zawodowego w sklepie sieci Selgros sp. z o.o. w Długołęce przy ulicy Wrocławskiej 4c, którą otrzymało moje biuro, potwierdza następujące przykłady łamania prawa: naruszenie art. 35 ust. 1 pktów 1, 2 i 3 ustawy o związkach zawodowych, zatrudnianie pracowników na podstawie umów na czas określony przez okres od sześciu do dziesięciu lat, co jest niedopuszczalne w świetle orzecznictwa SN, oraz bezprawne ograniczanie praw i wolności obywatelskich osób wstępujących do związków zawodowych, na przykład zakaz wstępu do sklepu w charakterze klienta.

Z opisu zdarzeń i zachowań przedstawicieli pracodawcy wyłania się obraz nie tylko rażącego lekceważenia obowiązującego porządku prawnego, ale też zuchwałości prowadzącej do jawnego tworzenia systemu zastraszania pracowników, mającego znamiona bezprawnego mobbingu. Na tym i innych przykładach łatwo rozpoznać przyczynę tego stanu rzeczy. Generalnie jest nią nieskuteczność sankcji za naruszanie omawianej części porządku prawnego. Symboliczne kary spotykają się z lekceważeniem potężnego pracodawcy.

Statystyka spraw zgłoszonych do organów ścigania poprzez zawiadomienia o popełnianiu tych przestępstw, a następnie umorzonych ze względu na małą szkodliwość społeczną, według central związkowych to ponad 90% wszystkich zgłoszeń. Utrwała to poczucie bezkarności pracodawcy. Wciąż duże bezrobocie zwiększa też efektywność systemów zastraszania.

Ze względu na to, że poruszone problemy nie dotyczą jednostkowego przypadku, a ich liczba w Polsce raczej wzrasta niż maleje, rodzą się pytania. Czy resorty dostrzegają i monitorują poruszone przeze mnie problemy? Jakie działania aktualnie i w planach ministerstw mają efektywnie przeciwstawić się objawom lekceważenia praw obowiązujących pracodawców?

Wśród oczekiwań najczęściej zgłaszanych przez środowiska pracownicze są na przykład: wprowadzenie obowiązkowych okresowych, kompleksowych kontroli spraw z zakresu chronionego prawem dobra pracowników w dużych sieciach handlowych; zaostrzenia i zróżnicowanie kar za łamanie praw, aby dolegliwość wzrastała proporcjonalnie do osiąganych przychodów i nie mogła być lekceważona; wprowadzenie systemu kar dodatkowych dla kierownictwa zakładów pracy za naruszanie dóbr pracowniczych; uznanie za jeden z priorytetów w działaniach prokuratury rażących naruszeń dóbr pracowniczych.

Wyrażę także oczekiwanie, że obejmiecie Państwo swoim nadzorem zgłoszoną odrębnymi pismami NSZZ „Solidarność” Region Dolny Śląsk sprawę sklepu sieci Selgros sp. z o.o. w Długołęce przy ulicy Wrocławskiej 4c.

Z poważaniem
Andrzej Jarocho

Oświadczenie złożone przez senatora Antoniego Motyczkę

Oświadczenie skierowane do ministra gospodarki Piotra Woźniaka

Moje oświadczenie dotyczy przygotowanej „Strategii działalności górnictwa węgla kamiennego w Polsce w latach 2007–2015”.

Jestem wielce zaniepokojony atmosferą, w jakiej powstaje powyższy dokument. W piątek, to znaczy 5 stycznia, związkowcy reprezentujący największe centrale górnicze spotkali się z panem Pawłem Poncyljuszem, wiceministrem gospodarki, by po raz kolejny rozmawiać na temat nowej strategii dla górnictwa na lata 2007–2015. Niestety, rozmowy te zostały zerwane. Zdecydowano, że w poniedziałek, czyli 8 stycznia, w górnictwie ogłoszone zostanie pogotowie strajkowe i wszystkie kopalnie zostaną oflagowane. Prowadzenie negocjacji w atmosferze wzajemnych oskarżeń i bez chęci prowadzenia dialogu jest działaniem, które skutkuje wzrostem napięcia społecznego i niechęci pomiędzy stronami. Górnicze związki zawodowe okrzyknęły już program powstały w Ministerstwie Gospodarki mianem „Programu likwidacji górnictwa”.

Czy w taki sposób Ministerstwo Gospodarki chce prowadzić rozmowy? Jakie rozwiązania budzą największe emocje i sprzeciw górniczych central związkowych? Czy głównymi zadaniami tego programu jest dalsze zmniejszenie zatrudnienia w górnictwie i ograniczenie wydobycia?

Z poważaniem
senator RP
Antoni Motyczka

Oświadczenie złożone przez senatora Antoniego Motyczkę

Oświadczenie skierowane do ministra gospodarki Piotra Woźniaka

Składane oświadczenie związane jest z tragedią w kopalni „Halemba” w Rudzie Śląskiej, do której doszło w rejonie likwidowanej ściany wydobywczej 21 listopada ubiegłego roku.

W związku z tym tragicznym wypadkiem w wielu mediach pojawiły się informacje i opinie, w których postawiono pod pręgierzem tak zwane firmy zewnętrzne, wykonujące określone prace zlecone na rzecz kopalni. Analizując wspomniane opinie, należałoby zastanowić się nad genezą coraz większego udziału wymienionych firm w funkcjonowaniu kopalni.

W wyniku reformy górnictwa, kierując się względami „ekonomicznymi”, pozbyto się znacznej rzeszy fachowców. Zamknięto wiele szkół górniczych kształcących przyszłe kadry. Dziś, z uwagi na doskwierający brak specjalistów w górnictwie, szkoły te są ponownie otwierane.

Kiedyś tak zwany rabunek ściany, a więc wycofywanie ze ściany maszyn i obudowy, kopalnie prowadziły własnymi siłami. Górnicy mieli do tego typu zadań specjalistyczne przeszkolenie i za tego typu pracę dostawali pełne wynagrodzenie. Dziś robią to firmy zewnętrzne, ale ich pracownicy pozbawieni są przywilejów górniczych, wynikających z Karty Górnika, co oczywiście ma wpływ na niższe koszty ich pracy. Dzięki takim praktykom zatrudnienie zewnętrznej firmy może być tańsze niż zatrudnienie przez kopalnię własnych pracowników.

Pojawiające się opinie i postulaty, by kopalnie całkiem zrezygnowały z usług firm zewnętrznych są oczywiście na wyrost. W górnictwie zawsze pracowały tego typu firmy. Nawet w czasach PRL funkcjonowało Przedsiębiorstwo Budowy Szybów, Przedsiębiorstwo Robót Górniczych. Poziom kwalifikacji ludzi zatrudnionych w tych firmach, wszelkie sprawy związane z bezpieczeństwem nadzorują okręgowe urzędy i Wyższy Urząd Górniczy. Osoby te, bez względu na to, czy są pracownikami kopalni, czy są tylko wykonawcami danej usługi, muszą posiadać stosowne uprawnienia, muszą być dopuszczone do określonych prac.

Jednak mimo podejmowanych działań prewencyjnych doszło do tej strasznej katastrofy. Zginęło dwudziestu trzech górników, w tym dwudziestojednoletni młody mężczyzna. Niewątpliwie to jedna z największych tragedii w polskim górnictwie. To wielki szok dla całego Śląska i całej Polski!

Czy zdaniem Ministerstwa Gospodarki rynek zewnętrzny firm wymaga uporządkowania? Jaki one mają udział w działalności kopalni?

Należy także zwrócić uwagę, że pracownicy firm zewnętrznych, czyli górnicy pracujących w tych firmach, nie są objęci Kartą Górnika, czyli zbiorowym układem pracy. Moim zdaniem należy odpowiednio znowelizować przepisy prawa pracy, jak również prawa geologicznego i górniczego, by zlikwidować tę lukę.

Nie zapomnimy o tej tragedii, a środowisko górnicze i środowisko naukowe musi wyciągnąć z niej wnioski. Liczę także na rozsądne, oparte na dialogu pomiędzy przedstawicielami Ministerstwa Gospodarki a społecznością górniczą rozwiązania dotyczące przyszłości górnictwa w Polsce.

Łączę wyrazy szacunku
senator RP
Antoni Motyczka

Oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Ciecierskiego

Oświadczenie skierowane do ministra nauki i szkolnictwa wyższego Michała Seweryńskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Proszę Pana Ministra o odniesienie się do stanowiska prof. dr hab. inż. Ewalda Machy z Politechniki Opolskiej, krytykującego zasady finansowania badań statutowych politechnik. Z przeprowadzonych ocen wynika, że niewłaściwie kształtowane są relacje wysokości dotacji przekazywanych przez Ministerstwo wydziałom mechanicznym politechnik.

Obliczone przez profesora Machę wskaźniki pokazują, że wysokość dotacji nie ma żadnego związku ani z wielkością poszczególnych wydziałów, ani z ich obsadą kadrową czy prowadzonymi badaniami.

Z dostarczonej korespondencji* wynika też, że opinie profesora znalazły zainteresowanie w Komitecie Badań Naukowych.

Z wyrazami szacunku
senator RP
Ryszard Ciecierski

* Załączniki do wglądu w dokumentacji Biura Prac Senackich.

Oświadczenie złożone przez senator Dorotę Arciszewską-Mielewczyk

Oświadczenie skierowane do prezesa Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu Janusza Kurtyki

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Na ręce Pana Marszałka składam zapytanie, skierowane do Pana Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, czy Instytut prowadził śledztwo w sprawach zbrodni nazistowskich z lat 1939–1945 popełnionych w:

— Piaśnicy koło Wejherowa, gdzie zamordowano od dwunastu do czternastu tysięcy osób, głównie narodowości polskiej, z Gdyni i okolic Gdyni;

— Szpęgawsku koło Starogardu Gdańskiego, gdzie zamordowano około siedmiu tysięcy osób, w tym chorych psychicznie z Zakładu w Koczorowie;

— Szymankowej koło Tczewa, gdzie wymordowano mieszkańców i kolejarzy wysiedlonych z Kościerzyny i okolic w liczbie około pięciu tysięcy osób.

A także w sprawach dotyczących:

— zamordowanych w Wysinie koło Kościerzyny;

— działalności służb policyjno-wojskowych, to jest Gestapo i Wehrmachtu oraz SS i SA na terenie Gdyni, w tym na ul. Korzeniowskiego 18 i ul. B. Prusa, gdzie były terenowe siedziby tych organizacji;

— działalności Urzędu Bezpieczeństwa i Służb Bezpieczeństwa w latach 1945–1989 w Gdyni na ul. Korzeniowskiego 18 i ul. B. Prusa;

— działalności Wojskowych Służb Informacyjnych w Marynarce Wojennej i Ludowym Wojsku Polskim po roku 1945 (siedziba w Gdyni przy ul. Świętojańskiej 9);

— obozu koncentracyjnego Stutthof.

Dlaczego w tak wolnym tempie toczy się śledztwo w sprawie około stu tysięcy wysiedlonych Gdynian, prowadzone na podstawie wniesionego w 2000 r. wniosku Stowarzyszenia Gdynian Wysiedlonych? Przesłuchano około dwustu pięćdziesięciu osób z około ośmiuset żyjących, a więc w tempie około pięćdziesięciu osób rocznie. Być może do zakończenia śledztwa w sprawie wysiedlonych Gdynian zabraknie świadków i czasu, jeżeli przebieg śledztwa nie zostanie przyspieszony.

Składam to oświadczenie, ponieważ środowisko kombatantów i zapomnianych ofiar nazizmu z Pomorza jest zbulwersowane działalnością IPN w przedmiotowym zakresie.

Dorota Arciszewska-Mielewczyk
senator RP

Oświadczenie złożone przez senatora Romana Ludwiczuka

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości, prokuratora generalnego RP Zbigniewa Ziobry

Szanowny Panie Ministrze!

Z wielką satysfakcją przyjmuję informację o poprawie funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości tak w kwestiach merytorycznych, jak i organizacyjnych. Jak sądzę, istnieje szansa na dalszą poprawę funkcjonowania organizacji sądów w przyszłości.

Zdarzają się jednak drobne problemy, które z uwagi na swój masowy charakter okazują się nie tyle uciążliwe, ile niezrozumiałe. Taką sprawą jest brak możliwości zapłaty za znaki opłaty sądowej w formie przelewów. Sygnały takie pochodzą z niektórych samorządów w kontekście obowiązku wystąpienia o zapytanie o niekaralność ich pracowników.

Moje oświadczenie dotyczy wyjaśnienia przyczyny takiego stanu rzeczy. Chciałbym uzyskać wyjaśnienie, czy wynika to tylko z niechęci lub z niezrozumienia przepisów, czy też jest to skutek działania obowiązujących przepisów.

Uprzejmie proszę o udzielenie informacji w przedstawionej sprawie.

Z wyrazami szacunku
Roman Ludwiczuk
senator RP

Oświadczenie złożone przez senatora Romana Ludwiczuka

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości, prokuratora generalnego RP Zbigniewa Ziobry

Szanowny Panie Ministrze!

Od 1990 r. na terenie gminy Boguszów Gorce, na nieruchomości po zlikwidowanej Kopalni Barytu „Boguszów” zalega nielegalnie sprowadzona stłuczka szklana, zawierająca rtęć i jej związki, w ilości około 850 t.

Niestety, całość dotychczas podejmowanych działań zarówno przez organy ścigania, jak i służby ochrony środowiska okazała się bezskuteczna. Odpad ten kwalifikowany od momentu jego przywiezienia jako odpad I kategorii szkodliwości, czyli niebezpieczny dla zdrowia i życia, w dalszym ciągu zalega w miejscu nielegalnego składowania. Do dnia dzisiejszego nie udało się wyegzekwować od właściciela stłuczki, firmy Almet, jej usunięcia, a nawet zabezpieczenia. Brak skutecznych działań od praktycznie siedemnastu lat podważa zaufanie obywateli co do możliwości ochrony ich bezpieczeństwa przez państwo.

W związku z powyższym uprzejmie proszę Pana Ministra o rozważenie możliwości pokierowania skutecznymi działaniami prowadzącymi do zakończenia tego stanu rzeczy i pomoc w wyegzekwowaniu obowiązującego prawa.

Z wyrazami szacunku
Roman Ludwiczuk
senator RP

Oświadczenie złożone przez senatora Jana Szafranca

Oświadczenie skierowane do podsekretarz stanu w Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Leny Dąbrowskiej-Cichockiej

W odpowiedzi na moje oświadczenie skierowane do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej pana prof. Lecha Kaczyńskiego, złożone w dniu 1 lutego 2006 r., poinformowała Pani Marszałka Senatu (pismo BKNDN-070-5-2006), że mając na uwadze krytykę podjętą w oświadczeniu Pana senatora Jana Szafranca, będzie Pani starała się zebrać argumenty w tej sprawie w porozumieniu z Ministerstwem Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

W związku z tym, że decyzja ministra o wpisaniu tego teatru na listę instytucji współfinansowanych przez resort kultury i dziedzictwa narodowego już zapadła, uprzejmie proszę o zapoznanie mnie z zebraną przez Panią Minister argumentacją odnoszącą do tego teatru. Motywacja decyzji pana ministra o współfinansowaniu tej prywatnej instytucji ma charakter lakoniczny, powierzchowny, niepozbawiony przy tym ironii skierowanej pod moim adresem. Ze względu na społeczne apele o wstrzymanie dotowania z finansów publicznych bluźnierczych działań podejmowanych przez ten teatr zobowiązany jestem zapoznać moich wyborców z opinią Pani Minister.

Z wyrazami szacunku
Jan Szafraniec
senator RP

Oświadczenie złożone przez senatora Stefana Niesiołowskiego

Oświadczenie skierowane do prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego, do marszałka Sejmu Marka Jurka oraz do prezesa Rady Ministrów Jarosława Kaczyńskiego

Polska znajduje się w niezwykle ważnym momencie: wejście do Unii Europejskiej, dobra koniunktura w światowej gospodarce, dopływ europejskich środków pomocowych tworzą dla Polski wielką szansę. Szansę nadrobienia strat, które nasze państwo poniosło, będąc przez czterdzieści pięć lat w systemie ekonomicznego zacofania. Mamy wysoki wzrost gospodarczy, niską inflację i optymistyczne wskaźniki makroekonomiczne. Każdą, największą nawet szansę, można niestety zmarnować. Zmarnować, nieumiejętnie zarządzając najważniejszymi dla polskiej gospodarki instytucjami: Narodowym Bankiem Polskim, ministerstwami, instytucjami prawa i największymi państwowymi firmami.

Klub Senatorów Platformy Obywatelskiej z coraz większym zaniepokojeniem obserwuje sposób, w jaki Polski Rząd i koalicja rządząca traktuje najistotniejsze w państwie stanowiska. Są one obsadzone przez ludzi niekompetentnych, czasami nieuczciwych. Zamiast kompetencji ważny jest fakt obecności w kręgu zaufania Prezydenta i Premiera RP. Cnotą staje się staż w rządzących partiach. Nieważne są osiągnięcia zawodowe, sukcesy i doświadczenie merytoryczne kandydatów bezpartyjnych. Profesjonalizm został zastąpiony przez klientyzm. Wraca typowa dla Polski Ludowej zasada „bierny, mierny, ale wierny”.

Dlatego zwracamy się z apelem i protestem do obecnych władz Rzeczypospolitej Polskiej – do Prezydenta, do Premiera i do Sejmu. Porzućcie poczucie fałszywej lojalności partyjnej. Są dla Polski sprawy istotniejsze niż to, gdzie podejmie pracę kolejny z zaufanych ludzi liderów partyjnych. Nasz kraj jest bogaty w wielkie nazwiska ekonomistów, menadżerów i profesjonalistów gotowych poświęcić swoją energię dla jego dobra. Tymczasem trwa wymiana sprawdzonych i dobrze przygotowanych ludzi na nieprzygotowanych do podejmowania najważniejszych dla państwa decyzji aparytów partyjnych, głównie z PiS. Ma miejsce proces zawłaszczania, upartyjniania i w konsekwencji osłabiania państwa, pod wieloma względami podobny do działań w okresie sprawowania władzy przez SLD.

Klub Senatorów PO wyraża sprzeciw wobec takich działań i zapowiada konsekwentne demaskowanie i ujawnianie opinii publicznej wszystkich tego rodzaju praktyk i zjawisk.

Z poważaniem
senator RP
Stefan Niesiołowski
przewodniczący Klubu Senatorów PO

Oświadczenie złożone przez senatora Dariusza Bachalskiego

Oświadczenie skierowane do ministra nauki i szkolnictwa wyższego Michała Seweryńskiego

Uprzejmie proszę o wyjaśnienie możliwości prawnych i organizacyjnych połączenia, konsolidacji, wszystkich uczelni publicznych (państwowych) regionu, w tym filii zamiejscowych uczelni lubuskich, ale działających w województwie lubuskim, wokół Uniwersytetu Zielonogórskiego w celu utworzenia jednego, ogólnego, regionalnego uniwersytetu lubuskiego.

Proszę również o przedstawienie, czy są podobne możliwości w odniesieniu do uczelni publicznych w Gorzowie Wielkopolskim, konkretnie do PWSZ i IWF.

Proszę o sugestie co do niezbędnych zmian organizacyjnych w polskim szkolnictwie wyższym, w obliczu krajowej i zagranicznej konkurencji oraz niżu demograficznego, popieranym przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Uprzejmie proszę o możliwie najszybsze udzielenie informacji.

Z poważaniem
Jacek Dariusz Bachalski

Oświadczenie złożone przez senatora Czesława Ryszkę

Oświadczenie skierowane do szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego Antoniego Macierewicza

Szanowny Panie Ministrze!

Istnieje uzasadnione podejrzenie, że Agencja Mienia Wojskowego w trakcie powoływania pod koniec 2004 r. spółki Bosacka Development Partners, spółki z o.o., zadysponowała majątkiem skarbu państwa o wartości zdecydowanie przekraczającej 10 milionów zł i, jak sądzę, dokonało się to z naruszeniem prawa, bo wyprowadzono z tego majątku dwie nieruchomości, w tym z lotniska Rudniki, w formie aportu do przedmiotowej spółki.

Według odpisu aktualnego z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 5 stycznia 2007 r. Agencja Mienia Wojskowego nadal posiada w spółce Bosacka Development Partners spółka z o.o. trzydzieści jeden tysięcy dziesięć udziałów o łącznej wartości 3 milionów 101 tysięcy zł, spośród stu pięćdziesięciu trzech tysięcy pięciuset dziesięciu udziałów o łącznej wartości 15 milionów 351 tysięcy zł.

Bosacka Development Partners spółka z o.o. tylko w odniesieniu do lotniska Rudniki zalega z zapłatą podatku od nieruchomości za 2005 i 2006, według nieoficjalnych danych na poziomie nawet 2 milionów zł.

Za taki stan rzeczy odpowiada jednoosobowy zarząd w osobie Andrzeja Stocha, dysponującego pozostałymi udziałami w spółce, który został powołany na prezesa spółki w okresie, kiedy Agencja Mienia Wojskowego była większościovym jej udziałowcem.

Zgłaszałem już wcześniej w podobnym tonie oświadczenia do ministra sprawiedliwości oraz ministra skarbu państwa, ale jak do tej pory nikt nie potrafi mi wytłumaczyć, jak mógł tak mały podmiot, z tak niewielkim kapitałem stać się właścicielem tak dużego pakietu udziałów, a także nieruchomości w Krakowie o znacznej wartości. Odpowiedź ministra obrony narodowej nie zadowala mnie.

Skądinąd dowiedziałem się, że wspomniana spółka ma zamiar kupić od Agencji Mienia Wojskowego kolejne lotniska, używane przez aerokluby. W grudniu ubiegłego roku omal nie doprowadzono do upadłości Aeroklubu Polskiego – wówczas ten majątek stałby się już zwyczajnym łupem.

Dołączam odpis z Krajowego Rejestru Sądowego dotyczący spółki Bosacka Development Partners oraz wspólnika, czyli Agencji Mienia Wojskowego, a także moje wcześniejsze oświadczenie i odpowiedzi*.

Czesław Ryszka

* Załączniki do wglądu w dokumentacji Biura Prac Senackich.

Oświadczenie złożone przez senatora Czesława Ryszkę

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra edukacji narodowej Romana Giertycha

Panie Ministrze!

Przekazuję Panu cztery tomy powieści poetyckiej „Księga Roztoczańskich Krasnali” autorstwa Lusi Ogińskiej w celu zapoznania Ministerstwa z ich treścią i ewentualnego dołączenia tego tytułu do listy lektur dla pierwszych klas szkoły podstawowej. Książki Lusi Ogińskiej uczą patriotyzmu, przyjaznego stosunku do ludzi i do otaczającej przyrody, są już też wykorzystywane przez nauczycieli – dołączam kilka ich opinii. „Księga” ukazała się również na płytach CD.

Pani Lusia Ogińska jest wszechstronnie utalentowaną młodą Polką, najbardziej znaną ze swych utworów poetyckich, ale także malującą, komponującą muzykę i śpiewającą. W 1998 r. w wydawnictwie Emaus zostały wydane jej pierwsze wiersze dla dzieci opatrzone wstępem księdza Jana Twardowskiego. Jest to zbiór stu utworów i obrazków, mówiących o ziemi, wietrze, słońcu, roślinach, zwierzętach. W tym samym roku ukazała się pierwsza część jej tetralogii o roztoczańskich krasnoludkach napisana ośmiogłoskowcem, tak zwanym mazurkiem fredrowskim, dla młodego czytelnika jasnym i atrakcyjnym. W kolejnych latach wydała następne tomy, kończąc baśń o krasnalach.

Książki autorki ukazały się również nakładem wydawnictw: Polwen, Aksjomat, Mea, Technopol, Nasza Książka. Jest także płyta, na której znajduje się czternaście piosenek pod wspólnym tytułem: Wiersze nucone. Muzykę skomponowała Lusia Ogińska, aranżacji dokonał Wojciech Zieliński, a śpiewają Lusia Ogińska i jej mąż, Ryszard Filipiński, niegdyś popularny reżyser i aktor, między innymi odtwórca roli majora Henryka Dobrzańskiego, Hubala.

Panie Ministrze, do książek dołączam list autorki z krótkim streszczeniem poszczególnych ksiąg w celu wstępnego zapoznania z ich treścią*.

Czesław Ryszka

* Załącznik do wglądu w dokumentacji Biura Prac Senackich.

Oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Góreckiego

Oświadczenie skierowane do minister rozwoju regionalnego Grażyny Gęsickiej

Szanowna Pani Minister!

Pragnę wyrazić wyrazy wdzięczności dla Pani Minister oraz podziękować za zamieszczenie w zatwierdzonym przez Radę Ministrów Programie Operacyjnym „Infrastruktura i Środowisko” na lata 2007–2013 planu budowy drogi krajowej nr 16.

Województwo warmińsko-mazurskie przez długie lata było marginalizowane i zaniedbywane pod względem dużych inwestycji komunikacyjnych, i to pomimo strategicznego położenia przy granicy z Federacją Rosyjską, a także mimo rosnącego potencjału gospodarczego, turystycznego, handlowego i rolniczego.

Droga krajowa nr 16 jest kręgosłupem komunikacyjnym regionu i stan szesnastki ma bezpośredni wpływ na jego rozwój, na standard życia oraz na bezpieczeństwo drogowe mieszkańców. Wstrzymanie planów rozbudowy i remontu drogi krajowej nr 16 niewątpliwie łączyłoby się dla tego regionu z regresem.

Z mojej inicjatywy powstaje Stowarzyszenie „Szesnastka”, które będzie zrzeszać te samorzady z województwa warmińsko-mazurskiego, przez których tereny przebiega droga krajowa nr 16. Idea powstania stowarzyszenia cieszy się dużym zainteresowaniem i poparciem. Celem tej inicjatywy jest stworzenie solidnych podstaw komunikacyjnych dla wielokierunkowego rozwoju Warmii i Mazur, którego głównym elementem jest właśnie droga nr 16.

Wyrażam nadzieję, iż mimo zamieszczenia projektu modernizacji drogi nr 16 na liście rezerwowej, starania o uzyskanie potrzebnych środków zakończą się powodzeniem.

Z wyrazami szacunku
Ryszard Górecki
senator RP

Oświadczenie złożone przez senatora Pawła Michalaka

Oświadczenie skierowane do ministra transportu Jerzego Polaczka

Na przestrzeni lat 2003–2005 ogólny rynek przewozów pasażerskich w województwie zachodniopomorskim uległ dalszemu ograniczeniu. Diagnoza taka wynika z badań ekspertów Uniwersytetu Szczecińskiego. Liczba korzystających z publicznego transportu zbiorowego zmniejszyła się o cztery miliony osiemset tysięcy – spadek o 9%. Najwięcej osób zrezygnowało z usług kolei, aż około 30%.

Samorząd ma niewielki wpływ na tworzenie zintegrowanego rozkładu jazdy. Potwierdzeniem tego faktu jest sprawa połączenia krajowego Koszalin – Warszawa. Po ostatniej zmianie rozkładu jazdy Polskie Koleje Państwowe mają do zaoferowania koszalinianom wyłącznie jedno bezpośrednie połączenie ze stolicą, które na dodatek jest takie, że pasażerowie wspomnianego pociągu przyjeżdżają do Warszawy w bardzo wczesnych godzinach porannych, o godzinie 4.46. Jakby tego było mało, także połączenia z przesiadkami są fatalne: pozwalają na dotarcie do celu w godzinach od 18.25 do 00.11, czyli w czasie, gdy niemożliwe jest skuteczne załatwienie spraw w warszawskich urzędach i firmach.

Przed nami ogromne wyzwania związane z wykorzystaniem środków Unii Europejskiej dostępnych w ramach nowej perspektywy finansowej, dlatego trudno zrozumieć, dlaczego dyrekcja PKP stara się utrudniać sprawne funkcjonowanie prężnie rozwijającego się, ponadstutysięcznego miasta.

Reagując na protesty samorządów i przedsiębiorców, zwracam się do Pana Ministra z prośbą o interwencję.

Ten, być może jednostkowy, przypadek winien skłaniać do refleksji nad sensowną integracją publicznego transportu pasażerskiego w kraju.

Paweł Michalak
senator RP

Oświadczenie złożone przez senatora Pawła Michalaka

Oświadczenie skierowane do ministra nauki i szkolnictwa wyższego Michała Seweryńskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Obowiązujące rozporządzenie ministra edukacji narodowej i sportu z dnia 18 lipca 2005 r. gwarantuje, iż na wniosek absolwenta oprócz dyplomu ukończenia studiów uczelnia sporządzi i wyda dyplom w języku obcym w ciągu trzydziestu dni od daty złożenia egzaminu dyplomowego.

Zwracam się z prośbą o interwencję w sprawie dyplomu filii Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu, Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy absolwenta Wydziału Nauk o Zdrowiu, pana Jarosława Kalenika, który mimo pisemnego potwierdzenia z dnia 18 stycznia 2006 r., że taki dyplom dostanie, i mimo wielokrotnych interwencji nie otrzymał go do dnia dzisiejszego.

Nasza, już prawie trzyletnia, obecność w Unii Europejskiej zobowiązuje nas do respektowania unijnych standardów. Dlatego proszę o informację, czy mamy do czynienia z jednostkowym przypadkiem, czy brak respektowania obowiązującego prawa ma większy wymiar.

Paweł Michalak
senator RP

Oświadczenie złożone przez senatora Piotra Zientarskiego

Oświadczenie skierowane do ministra transportu Jerzego Polaczka

Występując w imieniu mieszkańców Pomorza Środkowego, pragnę zwrócić uwagę Pana Ministra na problem, z jakim od dłuższego czasu borykają się osoby zamierzające transportem kolejowym sprawnie dotrzeć z Koszalina i okolic do Warszawy.

Obecnie w ciągu doby funkcjonują jedynie dwa bezpośrednie połączenia pomiędzy Koszalinem a Warszawą. Podróżni mają do wyboru jedynie dwa połączenia bezpośrednie z Koszalina, to jest pociąg normalny, obsługiwany przez spółkę PKP IC – odjazd godzina 8.48, dojazd godzina 16.10 – oraz pociąg wyjeżdżający o godzinie 20.47, a dojeżdżający o godzinie 4.46. Zarówno połączenie ranne, jak i nocne nie stwarzają możliwości, aby zorganizować pobyt w Warszawie w sposób umożliwiający załatwienie spraw urzędowych, zawodowych bądź osobistych i wrócić do miejsca zamieszkania w tym samym dniu. Taka konstrukcja rozkładu jazdy znacznie utrudnia mieszkańcom Koszalina i okolic dostęp do organów administracji rządowej, sądownictwa, lotniska międzynarodowego, a przede wszystkim rynku pracy, co nabiera doniosłego znaczenia wobec faktu, iż rejon Koszalina jest miejscem, gdzie wskaźnik bezrobocia jest jednym z najwyższych w kraju. Na utrudnienia komunikacyjne niejednokrotnie wskazywali też lokalni przedsiębiorcy, dla których sprawna komunikacja z rynkiem warszawskim stanowi szansę rozwoju i stwarza możliwość skutecznego konkurencji z przedsiębiorstwami z innych rejonów kraju.

Wyrażam zdecydowane zaniepokojenie opisaną sytuacją, bo jej utrzymanie prowadzi do marginalizacji Pomorza Środkowego, co w konsekwencji należy odczytywać jako zaliczenie jego mieszkańców do grupy obywateli drugiej kategorii. Wnioski takie są tym bardziej uzasadnione, że obserwujemy działania, dzięki którym mieszkańcy innych rejonów kraju uzyskują możliwość sprawnego komunikowania się z Warszawą – przykładem tego jest uruchomienie połączenia IC pomiędzy Włoszczową a Warszawą.

Jako senator RP wnoszę o uruchomienie dodatkowych połączeń pomiędzy Koszalinem a Warszawą uwzględniających potrzeby mieszkańców Pomorza Środkowego. Ponadto pragnę uzyskać wyjaśnienia na temat podjętych już działań spółek wchodzących w skład Grupy PKP w zakresie zapewnienia mieszkańcom Pomorza Środkowego sprawnego i szybkiego połączenia kolejowego z Warszawą.

Piotr Benedykt Zientarski

Oświadczenie złożone przez senator Urszulę Gacek

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra spraw wewnętrznych i administracji Ludwika Dorna

Szanowny Panie Ministrze!

W związku z ostatnimi doniesieniami prasowymi dotyczącymi propozycji likwidacji powiatów poniżej stu tysięcy mieszkańców, chciałbym zapytać, czy w podległym Panu resortowi toczą się prace nad odpowiednią ustawą.

W przypadku małopolski oznacza to, że znikną powiaty: brzeski, dąbrowski, gorlicki i sądecki grodzki. Grozi to również połączeniem powiatów tarnowskiego grodzkiego z tarnowskim ziemskim. Sama zapowiedź wywołała już na tym etapie protesty mieszkańców tych powiatów.

W związku z tym zapytuję, czy odbędą się konsultacje społeczne na szczeblu lokalnym, a także czy zostanie przeprowadzona ocena dokonań wymienionych powiatów.

Z poważaniem
Urszula Gacek
senator RP

Oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Bendera

Oświadczenie skierowane do rzecznika praw obywatelskich Janusza Kochanowskiego

Od początku obecnej kadencji Senatu RP nie tylko większe przesyłki, ale i zwykłe listy przekazywane senatorom z zagranicy, w związku z tak zwaną ochroną pirotechniczno-radiologiczną są bez uzgodnienia z odbiorcami otwierane i kontrolowane, co może prowadzić do kontrolowania ich przez osoby postronne. Takie postępowanie narusza tajemnicę korespondencji gwarantowaną obywatelom konstytucyjnie. Kilkakrotnie protestowałem w tej sprawie u szefa Kancelarii Senatu, ale bez skutku.

Efekt jest taki, że w dniu 9 stycznia br. otrzymałem kuriozalne pismo pana Bogdana Borusewicza, marszałka Senatu RP. Marszałek informuje: „Z postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego przez szefa Kancelarii Senatu wynika, że stosowane procedury nie stoją w sprzeczności z konstytucyjną zasadą ochrony tajemnicy komunikowania się”. Nie stoją w sprzeczności? A tajemnica zostaje w sposób oczywisty naruszona poprzez otwarcie listu.

Jakie jest zdanie pana rzecznika? Jak mam się bronić przed naruszającą konstytucję kontrolą moich listów, otwieraniem ich, gdy nadawane są do Senatu RP?

Wdzięczny będę za wyjaśnienie sprawy i pomoc, by w Senacie RP mogła być zachowana tajemnica korespondencji.

Z poważaniem
Ryszard Bender
senator RP

Oświadczenie złożone przez senatora Mieczysława Augustyna

Oświadczenie skierowane do minister spraw zagranicznych Anny Fotygi

Sprawa dwudziestu dwóch skarg złożonych do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z udziałem Powiernictwa Pruskiego w sprawie odzyskania majątków przesiedleńców z polskich Ziemi Zachodnich budzi szczególne zainteresowanie mieszkańców na tych terenach obywateli.

Zmuszony do udzielania informacji coraz liczniej zgłaszającym się obecnym polskim właścicielom nieruchomości na Pomorzu Środkowym i w północnej Wielkopolsce proszę Panią Minister o przedstawienie aktualnej sytuacji w tym zakresie. W szczególności będę zobowiązany za informację na temat sytuacji prawnowłasnościowej dotyczącej nieruchomości opuszczonych przez Niemców w ostatnim okresie wojny i zasiedlonych później przez Polaków, zarówno w prawie polskim, jak i niemieckim.

Prosiłbym również o odpowiedź, wyjaśnienie wątpliwości użytkowników wyżej wymienionych nieruchomości, czy forma władania – własność, wieczysta dzierżawa, dzierżawa – ma z punktu widzenia podnoszonych roszczeń jakiegokolwiek znaczenie. Obywatele zmierzają do uzyskania praw własności, na przykład od samorządów, argumentując to między innymi obawami przed możliwością pojawienia się niemieckich roszczeń.

Oczywiście najbardziej interesuje mnie to, co rząd Rzeczypospolitej i MSZ zamierzają zrobić dla ostatecznego uregulowania w stosunkach z Niemcami kwestii roszczeń odszkodowawczych związanych z wojną.

Stowarzyszenia, instytucje i samorządy również oczekują wskazówek, jak prezentować te kwestie podczas licznych kontaktów dwustronnych, zarówno w Niemczech, jak i w Polsce.

Mieczysław Augustyn

Oświadczenie złożone przez senatora Mieczysława Augustyna

Oświadczenie skierowane do ministra gospodarki Piotra Woźniaka

W ramach przygotowywanej prognozy rozwoju sektora energetycznego do 2025 r. wśród możliwych inwestycji wymienia się elektrownię atomową. Prosiłbym o podanie szczegółowych informacji dotyczących możliwości wyboru takiego kierunku rozwoju energetyki polskiej wraz z przesłankami, jakie bierze się pod uwagę.

Sprawa powrotu do koncepcji budowy elektrowni atomowej budzi wielkie zainteresowanie i obawy. Byłbym zobowiązany za informacje na temat przewidywanych parametrów ewentualnej, przyszłej siłowni atomowej w zakresie mocy i bezpieczeństwa, w tym ekologicznego. Ważne byłoby podanie warunków, jakie musi spełnić przyszła lokalizacja, oraz obszarów bądź miejsc branych pod uwagę. Interesują mnie również tryb i terminy podejmowania dalszych decyzji w sprawie ewentualnej budowy elektrowni atomowej w Polsce, w tym w szczególności zasady i harmonogram społecznych konsultacji, zwłaszcza z organizacjami ekologicznymi, samorządami oraz środowiskami naukowymi.

Jako parlamentarzystę interesuje mnie oczywiście to, czy ewentualna decyzja o budowie w Polsce elektrowni atomowej wymaga zmian legislacyjnych, a jeśli tak, to jakich i w jakich terminach.

Z poważaniem
Mieczysław Augustyn

Oświadczenie złożone przez senatora Czesława Rybkę

Oświadczenie skierowane do prezesa Agencji Nieruchomości Rolnych Waclawa Szarlińskiego

W nawiązaniu do odbytego spotkania z panem Mieczysławem Rybką – zbieżność nazwisk przypadkowa – który działa na rzecz swojego brata Grzegorza Rybki, oraz posiadanej przeze mnie korespondencji w sprawie skorzystania z prawa odkupu przez Agencję Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy w Warszawie Filia w Łodzi w stosunku do nieruchomości położonej w obrębach Wytrzysszczyki i Parzęczew, gmina Parzęczew, województwo łódzkie, o łącznym obszarze 49,6275 ha, działając na podstawie art. 16 ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora, zwracam się do Pana Prezesa z prośbą o udzielenie informacji we wspomnianej sprawie.

Zgodnie z aktem notarialnym sporządzonym przed notariuszem Waldemarem Jeziorskim za Rep. A 4438/2004 w dniu 21 czerwca 2004 r. nieruchomość ta jest własnością pana Grzegorza Rybki. Na terenie gospodarstwa powstał zakład przetwórstwa spożywczego i chłodnia oraz inne inwestycje mające stworzyć warunki pozwalające przetwarzać i sprzedawać warzywa, co dla lokalnej, głównie rolniczej, społeczności stwarza możliwości uzyskania zatrudnienia lub rynku zbytu dla własnej produkcji.

Mimo że zgodnie z art. 6.1 ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa „agencja realizuje zadania wynikające z polityki państwa, w szczególności w zakresie [...] popierania organizowania na gruntach Skarbu Państwa prywatnych gospodarstw rolnych”, w piśmie z dnia 3 lipca 2006 r. – znak SGZiE 4246/171/5320/2006/ZZ – skierowanym do pana Grzegorza Rybki agencja informuje, że na podstawie art. 29 ust. 5 wspomnianej ustawy skorzysta z prawa odkupu, choć nie wskazuje w nim żadnych jasno sprecyzowanych przyczyn.

Takie działanie agencji jest ustawowe, prawne, jednak tak poważna w skutkach decyzja, która może doprowadzić pana Grzegorza Rybkę do bankructwa i zaprzepaścić trud, jaki wraz z rodziną włożył w to gospodarstwo, oprócz uzasadnienia prawnego wymaga również uzasadnienia faktycznego.

W związku z tym stanowczo proszę o wskazanie przez Agencję Nieruchomości Rolnych reprezentującą interesy Skarbu Państwa faktów, z powodu których podjęła tak niejasne i zdecydowane kroki.

Z wyrazami szacunku
Czesław Rybka
senator Rzeczypospolitej Polskiej

Oświadczenie złożone przez senatora Jacka Sauka

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra spraw wewnętrznych i administracji Ludwika Dorna

Szanowny Panie Ministrze!

Niniejszym oświadczeniem pragnę wesprzeć działania radnych Rady Gminy w Dębnie, Rady Gminy w Boleszkowicach oraz Rady Starostwa Powiatowego w Myśliborzu, którzy są zaniepokojeni nieuzasadnioną ich zdaniem redukcją etatów w jednostkach ratowniczo-gaśniczych w powiecie myśliborskim.

Na podstawie rozporządzenia MSWiA z dnia 26 lipca 2006 r. w sprawie ramowej organizacji komendy wojewódzkiej i powiatowej (miejskiej) Państwowej Straży Pożarnej (DzU nr 143, poz. 1036 i 1037) wojewódzki komendant Państwowej Straży Pożarnej w Szczecinie przedstawił komendantowi głównemu PSP regulamin organizacyjny, w którym zaproponowano redukcję etatów w Komendzie Powiatowej PSP w Myśliborzu. Konsekwencją wdrażania regulaminu organizacyjnego będzie degradacja dotychczasowej Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej (JRG) w Dębnie do roli posterunku tymczasowego, którego zakresu zadań i struktury organizacyjnej w żadnym akcie prawnym dotychczas nie określono.

Należy podkreślić, że jest to sytuacja bardzo niekorzystna dla wszystkich południowych obszarów województwa. To na obszarze gminy Dębno istnieją największe w Polsce eksploatowane złoża ropy naftowej oraz gazu ziemnego – trzydzieści sześć odwiertów i około 180 km sieci rurociągów. Zagrożenie erupcją, awariami, pożarami i innego rodzaju zdarzeniami jest określane jako duże, zaś ewentualne zagrożenie ze względu na konsekwencje takich katastrof dla mieszkańców gminy ocenia się jako szczególnie poważne. Takie zdarzenia niestety miały miejsce, wspomnę o najpoważniejszych: w 1997 r. – erupcja na wiertni w Różańsku; w 2003 r. – rozszczelnienie gazociągu i pożar urządzeń w strefie przyodwiertowej, odwiert Buszewo-13.

Przy tak poważnym zagrożeniu tylko profesjonalna jednostka może zapewnić bezpieczeństwo wydobycia! Aktualnie JRG w Dębnie dysponuje specjalistycznym sprzętem i świetnie przeszkoloną kadrą, która ma doświadczenie bojowe w usuwaniu awarii przemysłowych związanych z wybuchem gazu.

Nie należy zatem prowokować sytuacji, w której złoża i cała infrastruktura będą pozbawione należytej ochrony pożarnej.

Sprzeciw wobec projektowanych zmian wyrażają kolejno organy samorządu terytorialnego powiatu myśliborskiego i sąsiadującego powiatu gorzowskiego ziemskiego.

Przedstawivszy tę kwestię, zwracam się do Pana Ministra o stosowny, w ramach Pana kompetencji, ogład tej sprawy i udzielenie pomocy.

Z poważaniem
Jacek Sauk
senator RP

Oświadczenie złożone przez senatora Stanisława Karczewskiego

Oświadczenie skierowane do prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia Andrzeja Sośnierza oraz do sekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Jarosława Zielińskiego

W związku z informacjami z krajowych struktur pogotowia ratunkowego NSZZ „Solidarność” o nierepektowaniu przez oddziały wojewódzkiego NFZ, a w szczególności oddział lubuski w Zielonej Górze, okresów przejściowych na uzyskanie kwalifikacji wymienionych w art. 63 ustawy o państwowym ratownictwie medycznym przez członków medycznych zespołów ratowniczych proszę o określenie możliwości współdziałania Narodowego Funduszu Zdrowia i właściwych wojewodów, wynikającego z przepisu art. 49 ust. 6 ustawy. Równocześnie proszę o uwzględnienie możliwości wdrożenia kompleksowych kontroli umów na wykonywanie świadczeń ratownictwa medycznego w podanym zakresie według przepisu art. 49 ustawy. Ponadto proszę o określenie zakresu sankcji, które mogą wynikać z naruszeń umowy, oprócz sankcji określonej w przepisie ust. 7 wspomnianego artykułu.

Z poważaniem
Stanisław Karczewski

Oświadczenie złożone przez senatora Jarosława Chmielewskiego wspólnie z innymi senatorami

Oświadczenie skierowane do prezesa Rady Ministrów Jarosława Kaczyńskiego oraz do ministra skarbu państwa Wojciecha Jasińskiego

Zmiany regulacyjne wprowadzane przez Urząd Komunikacji Elektronicznej doprowadziły do sytuacji, w której takie hasła jak konwergencja, konkurencja, konsolidacja odzwierciedlają główny kierunek zmian zachodzących w sektorze telekomunikacji i mediów.

Znamienny dla całej branży jest fakt, że czynników jej rozwoju należy szukać już nie tylko po stronie operatorów, ale coraz częściej po stronie klientów i odbiorców, którzy decydować będą o powodzeniu nowych przedsięwzięć czy ofert produktowych. Stopniowo postępuje budowa społeczeństwa informacyjnego.

Wiele wskazuje na to, że obecny i kolejny rok może być przełomowy dla polskiego rynku telekomunikacyjnego, zwłaszcza jeżeli chodzi o działania zmierzające ku pełnej jego liberalizacji. Sama liberalizacja nie miała jeszcze wpływu na zeszłoroczne wyniki operatorów, powinna jednak mieć poważne przełożenie na ich ofertę, przychody i wynik finansowy w roku bieżącym.

Po latach marazmu obecne działania UKE doprowadziły do spadku stawek hurtowych na połączenia do sieci komórkowych, trwają renegocjacje stawek za połączenia w sieciach stacjonarnych. Z uwagi na fakt, iż Telekomunikacja Polska już obniżyła ceny za połączenia z telefonów stacjonarnych na komórkowe, pozostali operatorzy będą musieli zrobić to samo, to zaś oznacza dla nich niższe przychody z dotychczasowych źródeł. Na rynku robi się coraz ciasniej, ponieważ z operatorami stacjonarnymi coraz skuteczniej konkurują sieci komórkowe. Na rynek operatorów stacjonarnych mocniej wchodzi również operatorzy telewizji kablowej oraz małe firmy, które wykorzystują do transmisji głosu stałe łącza internetowe. UKE nie tylko liberalizuje rynek, ale równocześnie wywiera nacisk na obniżkę hurtowych i detalicznych cen połączeń. Dla operatorów telekomunikacyjnych szansą jest wejście na rynek masowy, jaki otworzył im UKE. Może to oznaczać dla nich dodatkowe zyski i szansę na zrekompensowanie spadku cen usług.

Perspektywy rozwoju rynku telekomunikacyjnego są dobre, ponieważ rozwój technologii mobilnych sprawia, że telekomunikacja coraz bardziej wkracza w codzienne życie. Postęp rozwoju technik informacyjnych wymusza jednakże zmiany modeli biznesowych operatorów z wertykalnych na poziome. Operatorzy, którzy nie zaczną konkurować na rynku w dziedzinie urządzeń, dostępu oraz treści, są skazani na proces postępującego wyparcia z rynku. Razem z tym, aby działać efektywnie, na każdy z tych segmentów rynku trzeba mieć opracowaną własną ofertę i strategię biznesową. Patrząc przez pryzmat doświadczeń krajów Europy Zachodniej, należy się spodziewać, że najbliższe lata będą czasem konsolidacji rynku. Wypadną z niego słabi operatorzy bez zaimplementowanej strategii biznesowej dostosowanej do dynamicznie zmieniającego się otoczenia.

Rodzi się więc pytanie: czy Ministerstwo Skarbu Państwa w kontekście zmian zachodzących na rynku ma jasną strategię działania w stosunku do operatorów telekomunikacyjnych, których kontroluje w sposób bezpośredni i pośredni? Czy w ślad za tą koncepcją idą również działania? W minionym roku minister skarbu państwa twierdził, że nie będzie dążył do konsolidacji posiadanych aktywów telekomunikacyjnych. Czym więc jest podyktowana ostatnia zmiana stanowiska i deklaracja utworzenia Krajowego Operatora Telekomunikacyjnego? Czy prowadzone przez Ministerstwo Skarbu Państwa prace zmierzają do opracowania modelu biznesowego takiego operatora, czy jest to tylko luźny pomysł na konsolidację?

Pozwalamy sobie zwrócić uwagę na fakt, iż na dynamicznym rynku same pomysły, nieoparte konkretną strategią, co w rzeczywistości przekłada się na przemyślany model biznesowy, bywają niebezpieczne, zwłaszcza jeżeli konkurencja taką strategią dysponuje.

Z uwagi na fakt, iż załamywanie się rentowności biznesu opartego na oferowaniu usług komunikacyjnych na bazie łączy stałych nie może być już postrzegane jako podstawa biznesu stacjonarnych operatorów telekomunikacyjnych, powstają uzasadnione wątpliwości, o wyjaśnienie których zwracamy się do przedstawicieli rządu.

Jak w aspekcie ekonomicznym działania Skarbu Państwa nakierowane na konsolidację kontrolowanych aktywów telekomunikacyjnych odnoszą się do postępującej dywersyfikacji rynku, zwłaszcza gdy na horyzoncie pojawiają się dziś inicjatywy i gracze realizujący nowe modele biznesowe w zakresie telewizji internetowej, MVNO czy szerokopasmowego dostępu do internetu?

Które elementy planowanej strategii konsolidacji kładą nacisk na wzrost efektywności działania podmiotów będących podmiotami planowanej operacji?

Czy, zdaniem ministra skarbu państwa, po przeprowadzeniu konsolidacji nowy podmiot będzie potrafił zatrzymać spadek wyników finansowych i być liderem innowacji?

Jakie są wymierne biznesowe i ekonomiczne oczekiwania wobec skonsolidowanego podmiotu i jego pozycji na rynku?

W jakim stopniu działania regulatora mogą pomóc, a w jakim zaszkodzić skonsolidowanemu podmiotowi?

Czy przygotowane są już oferta i strategia biznesowa na każdy z segmentów rynku, na którym będzie działał nowy podmiot?

Czy model biznesowy skonsolidowanego nowego podmiotu określa szczegółowo jego miejsce w łańcuchu wartości dodanej?

Czy planowana konsolidacja wynika z chęci stworzenia konkurencyjnego wobec TP SA narodowego operatora, czy jest raczej próbą konsolidacji w jednym podmiocie aktywów kontrolowanych przez Skarb Państwa?

Czy planowana przez Ministerstwo Skarbu Państwa konsolidacja nie powinna zostać poprzedzona współpracą stron transakcji, polegającą na wzajemnym udostępnianiu sieci na rozsądnych warunkach i wspólnej sprzedaży zaawansowanych usług pakietowych?

Czy Skarb Państwa jako pośredni właściciel Telefonii Dialog i jej właściciela – KGHM ma informacje w przedmiocie planów konsolidacji rynku pod egidą tego operatora?

Jak należy traktować publiczne wypowiedzi przedstawicieli resortu o tym, że Dialog ma trafić na giełdę? Czy są w związku z tym odpowiedzialne koncepcje i ekspertyzy uzasadniające pojawienie się Dialogu na giełdzie?

Kierując się powstającymi uzasadnionymi wątpliwościami, zwracamy się do przedstawicieli rządu o ich wyjaśnienie.

Jarosław Chmielewski

Andrzej Mazurkiewicz

Jerzy Szymura

Paweł Michalak

Henryk Górski

Oświadczenie złożone przez senatora Rafała Ślusarza

Oświadczenie skierowane do ministra zdrowia Zbigniewa Religi

W związku z decyzją z dnia 5.01.2007 o natychmiastowym wstrzymaniu użytkowania pomp infuzyjnych firmy Kwapisz uprzejmie proszę o informację, jakimi przesłankami kierowano się podejmując tę decyzję.

Czy przy kalkulacji ryzyka dalszego użytkowania pomp przez zakłady opieki zdrowotnej – jak wiemy z uzasadnienia, nie doszło do poważnych następstw – uwzględniono również ryzyko dla pacjentów związane z wycofaniem tych urządzeń?

Czy przed wydaniem decyzji dysponowano informacjami od producenta, w których jednostkach pompy się znajdują, oraz czy podjęto działania łagodzące skutki decyzji dla posiadaczy pomp?

Czy rozważano konsekwencje finansowe dla jednostek służby zdrowia, związane z koniecznością natychmiastowego zakupu urządzeń zastępczych?

Czy wykluczono działalność konkurencji jako elementu zwiększającego restrykcyjność decyzji – chodzi o ich natychmiastowe wykonanie?

Czy prowadzone jest monitorowanie zdrowotnych i finansowych konsekwencji tej decyzji? Czy rozważano wariant przeprowadzenia pilnej kontroli pomp infuzyjnych na koszt producenta, ale bez konieczności natychmiastowego ich wycofania? Czy brano pod uwagę zalecenie samodzielnego sprawdzenia tych urządzeń przez użytkowników, co jest procedurą prostą?

Do złożenia tego oświadczenia skłoniła mnie reakcja kierowników zakładów opieki zdrowotnej na tę decyzję. Być może ich reakcja na pojawiające się problemy jest zbyt nasiloną, być może jest to odreagowanie afery z corhydronem, niemniej jednak zauważam zagrożenie, jakie mogą stanowić zarówno opieszale, jak i zbyt pochopne decyzje.

Rafał Ślusarz

Treść

25. posiedzenia Senatu w dniu 11 stycznia 2007 r.

Wznowienie posiedzenia		Głosowanie nr 2	10
Punkt pierwszy porządku obrad (cd.)		Głosowanie nr 3	10
Sprawozdanie Komisji Gospodarki Narodowej		Głosowanie nr 4	11
senator sprawozdawca		Głosowanie nr 5	11
Marek Waszkowiak	3	Głosowanie nr 6	11
Sprawozdanie mniejszości komisji		Głosowanie nr 7	11
senator sprawozdawca mniejszości		Głosowanie nr 8	11
Andrzej Łuczycki	3	senator Andrzej Mazurkiewicz	11
Sprawozdanie mniejszości komisji		Wznowienie obrad	
senator sprawozdawca mniejszości		Punkt pierwszy porządku obrad (cd.)	
Mirosława Nykiel	4	Głosowanie nr 9	12
Sprawozdanie mniejszości komisji		Głosowanie nr 10	12
senator sprawozdawca mniejszości		Głosowanie nr 11	12
Antoni Motyczka	5	Głosowanie nr 12	12
Sprawozdanie mniejszości komisji		Głosowanie nr 13	12
senator sprawozdawca mniejszości		Głosowanie nr 14	12
Tomasz Misiak	5	Głosowanie nr 15	12
Sprawozdanie mniejszości komisji		Głosowanie nr 16	13
senator sprawozdawca mniejszości		Głosowanie nr 17	13
Andrzej Gołaś	5	Głosowanie nr 18	13
Sprawozdanie mniejszości komisji		Głosowanie nr 19	13
senator sprawozdawca mniejszości		Głosowanie nr 20	13
Andrzej Owczarek	5	Głosowanie nr 21	13
senator Roman Wierzbicki	6	Głosowanie nr 22	13
senator Roman Ludwiczuk	6	Głosowanie nr 23	13
senator Zbigniew Romaszewski	6	Głosowanie nr 24	14
Wznowienie obrad		Głosowanie nr 25	14
Punkt pierwszy porządku obrad (cd.)		Głosowanie nr 26	14
senator Adam Biela	7	Głosowanie nr 27	14
senator sprawozdawca		Głosowanie nr 28	14
Marek Waszkowiak	7	Głosowanie nr 29	15
senator Władysław Sidorowicz	8	Głosowanie nr 30	15
senator Roman Wierzbicki	8	Głosowanie nr 31	15
senator sprawozdawca		Głosowanie nr 32	15
Marek Waszkowiak	8	Głosowanie nr 33	15
senator Elżbieta Rafalska	8	Głosowanie nr 34	15
senator Ewa Tomaszewska	9	Głosowanie nr 35	16
senator sprawozdawca		Głosowanie nr 36	16
Marek Waszkowiak	9	Głosowanie nr 37	16
senator Czesław Żelichowski	9	Głosowanie nr 38	16
senator Piotr Zientarski	10	Głosowanie nr 39	16
senator Włodzimierz Łyczywek	10	Głosowanie nr 40	17
Głosowanie nr 1	10	Głosowanie nr 41	17
		Głosowanie nr 42	17

Głosowanie nr 43	17	Głosowanie nr 101	27
Głosowanie nr 44	17	Głosowanie nr 102	28
Głosowanie nr 45	17	Głosowanie nr 103	28
Głosowanie nr 46	18	Głosowanie nr 104	28
Głosowanie nr 47	18	Głosowanie nr 105	28
Głosowanie nr 48	18	Głosowanie nr 106	28
Głosowanie nr 49	18	Głosowanie nr 107	28
Głosowanie nr 50	18	Głosowanie nr 108	28
Głosowanie nr 51	19	Głosowanie nr 109	29
Głosowanie nr 52	19	Głosowanie nr 110	29
Głosowanie nr 53	19	Głosowanie nr 111	29
Głosowanie nr 54	19	Głosowanie nr 112	29
Głosowanie nr 55	19	Głosowanie nr 113	29
Głosowanie nr 56	20	Głosowanie nr 114	29
Głosowanie nr 57	20	Głosowanie nr 115	29
Głosowanie nr 58	20	Głosowanie nr 116	30
Głosowanie nr 59	20	Głosowanie nr 117	30
Głosowanie nr 60	20	Głosowanie nr 118	30
Głosowanie nr 61	20	Głosowanie nr 119	30
Głosowanie nr 62	21	Głosowanie nr 120	30
Głosowanie nr 63	21	Głosowanie nr 121	30
Głosowanie nr 64	21	senator	
Głosowanie nr 65	21	Dorota Arciszewska-Mielewczyk	30
Głosowanie nr 66	21	Wznowienie obrad	
Głosowanie nr 67	21	Punkt pierwszy porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 68	22	Głosowanie nr 122	31
Głosowanie nr 69	22	Głosowanie nr 123	31
Głosowanie nr 70	22	Głosowanie nr 124	31
Głosowanie nr 71	22	Głosowanie nr 125	31
Głosowanie nr 72	23	Głosowanie nr 126	32
Wznowienie obrad		Głosowanie nr 127	32
Punkt pierwszy porządku obrad (cd.)		Głosowanie nr 128	32
Głosowanie nr 73	23	Głosowanie nr 129	32
Głosowanie nr 74	23	Głosowanie nr 130	32
Głosowanie nr 75	24	Głosowanie nr 131	32
Głosowanie nr 76	24	Głosowanie nr 132	32
Głosowanie nr 77	24	Głosowanie nr 133	33
Głosowanie nr 78	24	Podjęcie uchwały w sprawie ustawy budżetowej na rok 2007	
Głosowanie nr 79	24	Punkt drugi porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 80	24	Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Ochrony Środowiska	
Głosowanie nr 81	25	senator sprawozdawca	
Głosowanie nr 82	25	Józef Łyczak	33
Głosowanie nr 83	25	Sprawozdanie mniejszości komisji	
Głosowanie nr 84	25	senator sprawozdawca mniejszości	
Głosowanie nr 85	25	Paweł Michalak	33
Głosowanie nr 86	25	Głosowanie nr 134	34
Głosowanie nr 87	25	Głosowanie nr 135	34
Głosowanie nr 88	26	Głosowanie nr 136	34
Głosowanie nr 89	26	Głosowanie nr 137	34
Głosowanie nr 90	26	Głosowanie nr 138	35
Głosowanie nr 91	26	Wznowienie obrad	
Głosowanie nr 92	26	Punkt drugi porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 93	26	Głosowanie nr 139	35
Głosowanie nr 94	26	Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz ustawy o działach administracji rządowej	
Głosowanie nr 95	27	Punkt trzeci porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 96	27		
Głosowanie nr 97	27		
Głosowanie nr 98	27		
Głosowanie nr 99	27		
Głosowanie nr 100	27		

Głosowanie nr 140	35	Oświadczenie złożone przez senatora Jana Szafrąncę	66
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych		Oświadczenie złożone przez senatora Stefana Niesiołowskiego.	67
Punkt czwarty porządku obrad (cd.)		Oświadczenie złożone przez senatora Dariusza Bachalskiego	68
Głosowanie nr 141	35	Oświadczenie złożone przez senatora Czesława Ryszkę	69
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o nadaniu Akademii Medycznej im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu nazwy „Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu”		Oświadczenie złożone przez senatora Czesława Ryszkę	70
Oświadczenia		Oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Góreckiego	71
senator Kazimierz Wiatr	36	Oświadczenie złożone przez senatora Pawła Michalaka	72
senator Zbigniew Szaleniec.	36	Oświadczenie złożone przez senatora Pawła Michalaka	73
senator Jerzy Szmit	37	Oświadczenie złożone przez senatora Piotra Zientarskiego.	74
Zamknięcie posiedzenia		Oświadczenie złożone przez senator Urszulę Gacek	75
Wyniki głosowań		Oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Bendera.	76
Przemówienia i oświadczenia senatorów przekazane do protokołu, niewygłoszone podczas 25. posiedzenia Senatu		Oświadczenie złożone przez senatora Mieczysława Augustyna.	77
Oświadczenie złożone przez senatora Stanisława Koguta	57	Oświadczenie złożone przez senatora Mieczysława Augustyna.	78
Oświadczenie złożone przez senatora Mirosława Adamczaka	58	Oświadczenie złożone przez senatora Czesława Rybkę.	79
Oświadczenie złożone przez senatora Andrzeja Jarocho	59	Oświadczenie złożone przez senatora Jacka Sauka	80
Oświadczenie złożone przez senatora Antoniego Motyczkę.	60	Oświadczenie złożone przez senatora Stanisława Karczewskiego	81
Oświadczenie złożone przez senatora Antoniego Motyczkę.	61	Oświadczenie złożone przez senatora Jarosława Chmielewskiego wspólnie z innymi senatorami	82
Oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Ciecierskiego	62	Oświadczenie złożone przez senatora Rafała Ślusarza	84
Oświadczenie złożone przez senator Dorotę Arciszewską-Mielewcyk	63		
Oświadczenie złożone przez senatora Romana Ludwiczuka	64		
Oświadczenie złożone przez senatora Romana Ludwiczuka	65		

Opracowanie: Dział Stenogramów
Biura Prac Senackich Kancelarii Senatu
Łamanie i druk: Dział Edycji i Poligrafii
Biura Informatyki Kancelarii Senatu
Nakład: 155 egz.